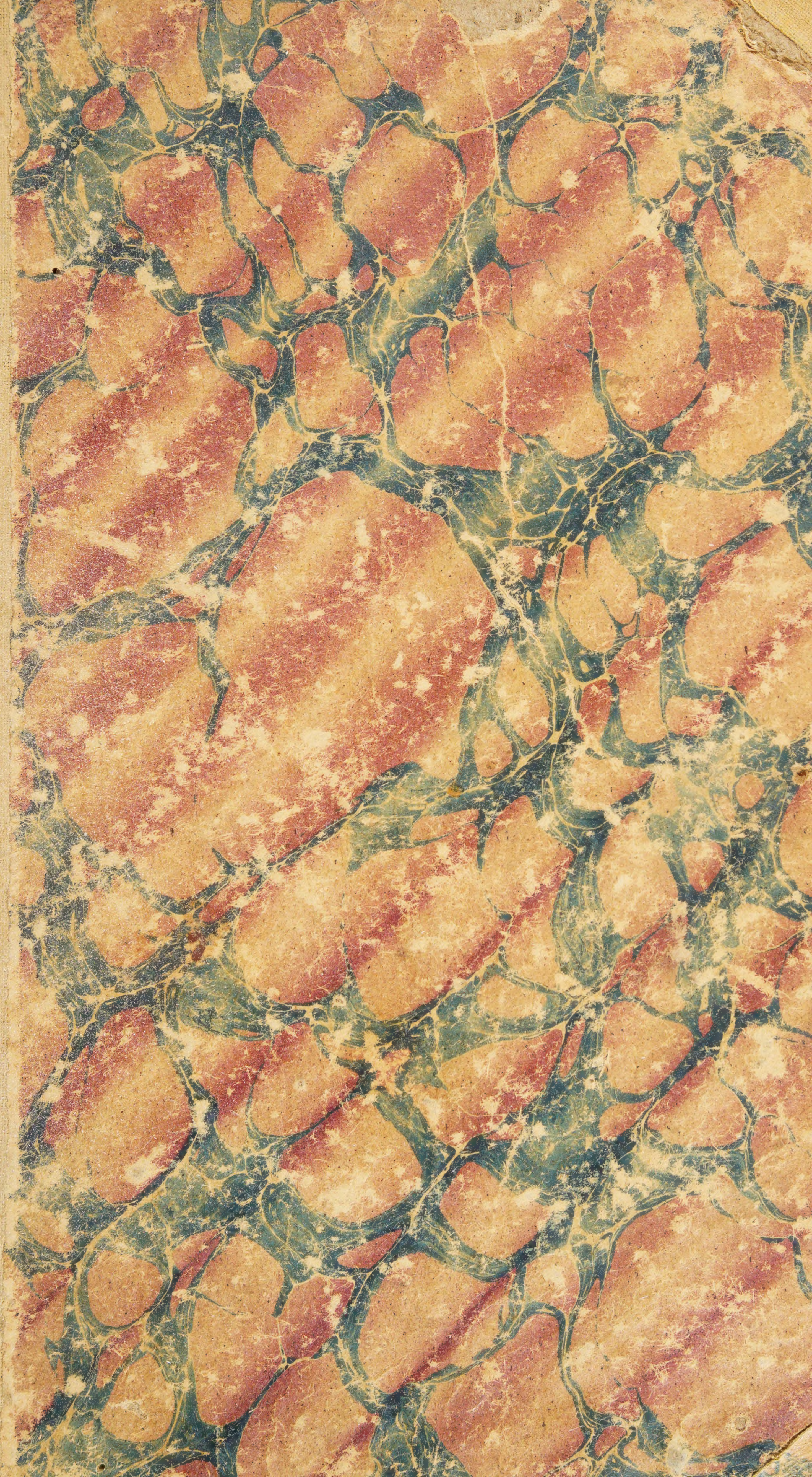
1888

உ

கடவுள்துணை.

வித்வசிரோன்மணியாகிய

புகழேந்திப்புலவர்திருவாய்மலர்ந்தருளிய

அபிமன்னன்சுந்தரிமாலை.

இஃது

சரவணபுரம்

சண்முகமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு

புரசபாக்கம்.

ஏழுமலைப்பிள்ளையவர்களது

விவேகவிளக்கஅச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1888

கடவுள்துணை.

அபிமன்னன் சுந்தரிமாலை.

விநாயகர்துதி.

வெண்செந்துறை.

அத்திமுகவா அரனார்திருமகனே
சத்தியின்புத்திரனே சரிந்தவயிற்றோனே
அரவணியும்வேணி அரனார்திருமகனே
நீறணியுங்கங்கை நீள்சடையோன்புத்திரனே
வானவர்கள்பூசைசெய்யும் மதயானைக்கன்றனே
ஆனைமுகத்தோனே ஐங்கரனேநின்சரணம்
ஓரானைக்கன்னே உமையாள்திருமகனே
காரானைமாமுகனே கண்ணன்மருகோனே
மூவருக்குமுன்பிறந்த மூர்த்தியேமுன்னடவாய்
யாவருக்குமுத்தி யருளும்பெரியோனே
தேவருக்குந்தேவனே தெவிட்டாததெள்ளமுதே
அபிமன்னன்தன்கதையை அடைவாகயான்படிக்க
கவிமுன்னேவந்துதவும் கற்பகமேமுன்னடவாய்
சுந்தரிதன்கலியாணம் தொந்தமாய்ப்பாடுதற்கு
எந்தனிடநாவில் இருந்தருளும்நாயகனே
பாட்டினிசையறியாப் பாலனுரைத்ததமிழ்
ஏட்டினிடமாக இருந்தருளும்நாயகனே
சிறுபெண்கள்வேண்டி தீம்பால்மிகப்படைக்கும்
சிறுபெண்கள்வேண்டி திருட்டரிசிகுத்திவிற்கும்
அறிவுடையோர்வேண்டி அரியதவங்கள்செய்வார்
மன்னவர்கள்வேண்டி மகாபூசைசெய்வார்கள்
எனக்குமொருமுகமாய் இரங்கும்பெரியோனே
சொர்க்கம்போவோர்க்குத் துணையாயுதவிசெய்வீர்
வர்க்கம்பலகாரம் வாங்கும்பெரியோனே
அப்பமெழுநூறும் அதிரசங்கள்தொண்ணூறும்
செப்பரியவெள்ளுருண்டை சேரநூறாயிரமாம்
படைக்கநல்லபச்சரிசி பதினாயிரக்கலமாம்

கூனோடேபாகும் குடத்தோடேசற்கரையும்
தேனோடேசெந்தினைமா தேவாவமுதமுடன்
செங்கரும்புரஸ்தாளி சீனிப்பலாப்பழமும்
தேங்காய்க்கொழுக்கட்டைதிரளானபாணக்கமும்
மாங்காய்விளாங்கனியும் மாதுளநற்கனியும்
ஓங்காரமாகவே ஒளிவாணஐங்கரற்கு
பாங்காகநீர்சொரிந்து பத்தியுடனைங்கள்முன்
தீதில்லாச்சாம்பிராணி தீபதூபந்தான்கொடுத்து
அபிமன்னன்தன்கதையை அன்பாகயான்படிக்க
வந்தருளவேணுமையா மாயவனார்தன்மருகா
ஓரானைக்கன்றே உமையாள்திருமகனே
காரானைக்கன்றே கணபதியேமுன்னடவாய்

முருகர்தோத்திரம்

சீரானமாமுகனே சிறப்புடையவேலவனே
மாயோன்மருகோனே வள்ளிமணவாளா
கந்தனேயெந்தனிட கவலையெல்லாந்தீர்த்தோனே
அபிமன்னன்மாலையிடு அருமுகனேயான்பாட
புத்திகளைநீகொடுத்தால் புகழ்ச்சியாய்நான்படிப்பேன்

கதையின்வரலாறு

பஞ்சவர்களைவரும் பாராளும்நாளையிலே
அஞ்சலுடன்பெருமாள் அவனியெல்லாமாளுகையில்
வஞ்சனைகள்செய்பு மன்னன்திரியோதிரனும்
அஞ்சாதமன்னவர்கள் அரசாளும்நாளையிலே
மாயன்பெருந்தேவி மங்கையலர்மேலும்
ஆணலழகன் அருச்சுனன்தன்தேவி
பெருமாளுடன்பிறந்த பெண்ணாம்சுபத்திரையும்
துவாரகாபுரிதனிலே சூதமாய்த்தானிருந்து
தலைமுழுகப்போக தாமிருவர்வருகையிலே
அந்தகுளத்தருகே ஆலவிருட்சமுண்டு
விருட்சத்தருகாக விக்கினருந்தானிருக்க
மாடுகள்மடக்கிமாயன் மந்தையிலேவந்துநிற்க
சூட்சமாய்வார்த்தையொன்று சொன்னாள்சுபத்திரையும்
அண்ணனிடதேவியனை அவளைமிகவழைத்து
மதனியரோநாமிருவர் வந்தோந்தலைமுழ்க

இந்தமுழுக்குடனே ஈஸ்பரனார்தன்செயலால்
அலர்மேலுமங்கையமே ஆண்பிறந்தானுன்வயற்றில்
உன்மகனுக்கென்மகளை உகந்துகொடுப்பேனான்
என்வயிற்றிலாண்பிள்ளையும் உன்வயிற்றில்பெண்பிறந்தால்
என்மகனுக்குன்மகளை யீன்றிடவேணுமென்று
இப்படிக்குச்சம்மதியோ யென்றாள்சுபத்திரையும்
அப்படியேசம்மதிதான் என்றாள்அலர்மேலும்
நிர்பயமாய்ப்பேசி நிதானமிட்டாரந்நேரம்
சுபத்திரையும்லட்சுமியும் சொல்லிசபதமிட்டார்
இந்தச்சபதம் இனிதப்பிப்போகாது
சந்தோஷவார்த்தைக்குச் சாட்சிவைக்கவேண்டுமென்றார்
இருவருஞ்சம்மதித்து இசைந்தார்கள்சாட்சிவைக்க
ஆலடிப்பிள்ளையமே ஆனைமுகத்தோனே
இருவரும்நாங்க ளிசைந்துசொன்னவார்த்தைக்கு
சாட்சியாய்நீயிருந்து தற்காக்கவேணுமையா
ஐங்கரனார்தன்னுடனே ஆலமரம்சாட்சியென்றார்
ஆகாயவாணியரும் ஆட்டிடையாநீசாட்சி
பூலோகமாதாவே புவியம்மாநீசாட்சி
ஐந்துபேர்சாட்சி அடைவாகவைத்தார்கள்
நாத்தியரும்நாத்தியரும் நலமாய்குளக்கரையில்
வார்த்தைகள்தான்பேசி வலக்கைகள்தான்போட்டு
ஆணையுஞ்சத்தியமும் அதற்கேற்றபத்திரமும்
பூணிக்கையாகவேதான் பேசியவர்நிதானமிட்டார்
சம்மதம்பேசியங்கே சந்தோஷந்தானாகி
தலைமுழுகவேணுமென்று தாமிருவாப்பொழுது
சுபத்திரையும்லட்சுமியும் சொகுசாய்தலைமுழுகி
விபூதிபூசியவர் வெண்ணீறுதானணிந்து
மாயனைஅண்ணனை மனதிலேதானினைந்து
தோத்திரங்கள்பண்ணி துதித்தாள்சுபத்திரையும்
தங்கையுபதேசம் தானறிந்தார்மாயவரும்
ஆயன்பெருமாளும் அப்படியேதானிருந்தார்
அப்படியேதான்போனார் ஆதிசிவன்பக்கலிலே
செப்பமுடன்போற்றிசெய்து சிவனாரைத்தோத்தரித்து
என்-தங்கைசுபத்திரைக்கு சந்தானங்கொடுமென்று

மகாதேவர்தன்பாதம் வணங்கியேகேட்கலுற்றார்
அரனார்மிகநகைத்து ஆயன்முகம்நோக்கி
உம்முடைய-தங்கைசுபத்திரைக்கு சந்தானமில்லையென்றார்
மைந்தருமில்லையென்று மகாதேவர்தானுரைத்தார்
அப்போதுமாயவரும் அரனாரைப்போற்றிசெய்து
பதினாறுதன்வயது பாரிலேதானிருக்க
உகமையுடன்பாலனைத்தான் உதவநீர்வேணுமையா
அதினளவுசக்கரத்தை அடைவாகவைக்கிறேனான்
ஆண்பிள்ளையும்பெண்பிள்ளையும் அனுக்கிரகம்பண்ணுமையா
என்றுசொல்லிசக்கரத்தைக் கொடுத்தார்பெருமாளும்
அடகுக்கடவாய் அபிமன்னன்தான்பிறக்க
அபிமன்னன்தேவியென்று அலர்மேலுதன்வயிற்றில்
பெண்ணும்பிறக்க பெருமாள்வரங்கேட்டு
ஆண்பிள்ளையும்பெண்ணுமாய் ஆசையுடன்தான்பிறக்க
ஆதிசிவன்கையால் ஆனவரம்பெற்றுவந்தார்
இப்படியாயங்கே இசைந்துவந்தநாளையிலே
துவாரகாபுரியைவிட்டு சுபத்திரையுமப்போது
ஆனைகுந்திபட்டணத்தே அங்கோரம்போய்ச்சேர்ந்தார்
ஆணழகுமன்னன் அர்ச்சுனனார்தன்னுடனே
இந்தவிசேஷமெல்லாம் இளங்கொடியாள்சொன்னாளே
நல்லதென்றுஅருச்சுனரும் நாயகியுந்தானிருந்தார்
அதுவேகுளியாக அர்ச்சுனனார்தேவியற்கு
சுபத்திரையாள்தன்வயற்றில் சுவாமிகிருபையினால்
கெற்பந்தரித்து கிளிமொழியாள்தன்வயிற்றில்
அலர்மேலுமங்கையர்க்கு அப்போதரித்ததுகாண்
அருச்சுனர்தேவியர்க்கு ஐந்திரண்டுஞ்சென்றதுகாண்
பத்துமாதஞ்சென்றபின்பு பாலன்பிறந்தானே
அபிமன்னன்பிறந்தானே ஐந்துதிங்கள்முன்னாக
ஐவர்வனவாசம் போனார்களப்போது
வனவாசம்போனபின்பு வஞ்சிசுபத்திரைக்கு
பாண்டவர்கள்பூஷணங்கள் பண்டாரம்பெட்டியெல்லாம்
கணக்காகவப்போது களஞ்சியத்திற்போட்டார்கள்
பத்திரமாய்த்தான்கொடுத்து பயணமாய்ப்போனார்கள்
பஞ்சவர்கள்நாடுவிட்டு வனவாசம்போனபின்பு

ஐந்தாந்தான்மாதத்திலே அபிமன்னன்தன்னுடனே
அண்ணனுடமாளிகைக்கு வந்தாள்சுபத்திரையும்
வண்ணமுடனண்ணனிடமலர்பாதந்தெண்டனிட்டு
மைத்துனனபிமன்னனு மலர்பாதந்தெண்டனிட்டு
சாஷ்டாங்கந்தெண்டனிட்டு சுவாமியெடுத்தணைத்தார்
அபிமன்னராஜாவே ஐயாவேவந்தீரோ
வந்திதீரோவந்திதீரோ மருமகனேவந்தீரோ
மருமகனைதான்வாழ்த்தி வரிசைஉடமையெல்லாம்
பிரியமுடன்தான்பூட்டி பூரித்தார்மாயவரும்
அலர்மேலுமங்கை அரண்மனைக்குபோவோமென்றார்
சேலையழகியுஞ் சென்றாள்திருமனைக்கு
அண்ணனிடதேவியரே அலர்மேலுமங்கையரே
நன்றாயிருக்கிறீரோ நாயகியேயென்றுசொல்லி
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
ஒருவர்க்கொருவர் யுகந்துஉலாவாடி
நாதன்முகம்நோக்கி நாயகியாள்லட்சிமியும்
பெற்றுபிழைத்தீரோ பொற்கொடிநாயகியே
ஆண்பிள்ளைபெற்றீரோ ஆசையெல்லாம்தீர்த்தீரோ
என்றுசொல்லிபேசி இருந்தாரேயிருவருமாய்
அபிமன்னராஜனுக்கு அனேகஉடமையெல்லாம்
சரசமுடனப்பொழுது தரித்தாளேலட்சுமியும்
இப்படியாய்த்தான்மகிழ்ந்து இருக்குமந்தநாளையிலே
அலர்மேலுமங்கையர்க்கு ஐயிரண்டுசென்றதுகாண்
பத்துமாதஞ்சென்று பைங்கிளிக்குப்போதாச்சு
சுத்திக்கணபதியை சங்கரனைதோத்தரித்து
சாஸ்திரங்கள்யாவும் சதிரானலட்சணமும்
பார்த்துமகிழ்திருக்க பஞ்சாங்கம்சொன்னார்கள்
தாதிகளுமப்பிகளுந் தாந்தரமாய்வந்துநிற்க
மருத்துவச்சிவண்ணாத்தி வந்துமகிழ்ந்துநிற்க
அரிவைசுபத்திரையும் அண்டையிலேவந்துநிற்க
இடுப்புமுதுகுகண்டு ஏகமாய்தான்பிடிக்க
பருவமாயெல்லோரும் பக்கத்தில்வந்துநிற்க
இப்படியாயங்கே இருக்குமந்தவேளையிலே

அலர்மேலுமங்கையரும் அரிவையைப்பெற்றாளே
பெற்றாளேபெண்ணை பெருமாள்பெருந்தேவி
(அப்போ) சுத்தமுள்ளகன்னி சுபத்திரையுந்தான்மகிழ்ந்தாள்
தொப்புள்கொடியறுக்க தோகைசுபத்திரையும்
கொடுத்தாளாம்ஆயிரம்பொன் கொம்பனையாளப்பொழுது,
வாய்துடைக்கஆயிரம்பொன் வைத்தாள்சுபத்திரையும்
பெண்ணைமுழுகாட்டி பீதாம்பரப்பட்டுடுத்தி
அபிமன்னன்தேவியென்று அணிந்தாள்விபூதிதன்னை
ஆனையின்மேல்பேரிகை அடித்தாரேஅந்நேரம்
சுந்தரிக்கும்பாலனுக்கும் சொன்னபடிவந்ததென்று
இந்திரரும்தேவரும் எங்குமறிந்தார்கள்
வந்தபிராமணற்கு மகாதானம்தான்கொடுத்தார்
விதைநெல்லுகோட்டைகளும் மெல்லியர்க்குத்தான்வழங்கி
கோதானம்பூதானம்கொடுத்தார்களனேகமெல்லாம்
பாடகர்புலவருக்கும் பரதேசிதாதருக்கும்
கட்டுப்புடவைகளும் கனமாகத்தான்கொடுத்தார்
பதினாறுநாளையிலே பைங்கிளிக்கிதொட்டிலிட்டு
நினைத்தாள்சுபத்திரையும் நிதானமிட்டாளந்நேரம்
பட்டணத்திலுண்டான பார்மன்னரனைவருக்கும்
வெற்றிலையும்பாக்கும் விரும்பியிடச்சொன்னாளே
அப்படியேதான்செய்து ஆதரவாய்ச்சொன்னாளே
விருந்துசமையுமென்றாள் மேலானமன்னவற்கு
பொருந்தும்பொரிக்கரியும் புத்துருக்குநெய்பாலும்
அறுபத்துநாலுவகை அதிரசமும்அப்பளமும்
மாங்கனியுந்தேங்கனியும் வாழைப்பலாக்கனியும்
சீனிமணல்பாகும் திரட்டுபலாசர்க்கரையும்
சகலவகைக்கறியும் சமைத்துவிருந்துமிட்டாள்
அறிவானசுந்தரிக்கு மாணிக்கத்தொட்டிலிட்டாள்
சுபத்திரையாள்உடைமைநகை சிங்காரித்தாள்சுந்தரிக்கு
மகாராசன்தேவியென்று மஞ்சணீராட்டிவைத்தாள்
அபிமன்னன்தேவியென்று அனைவருக்குஞ்சொன்னாளே
இப்படியாயங்கே இருக்குமந்தநாளையிலே

அபிமன்னனையும் சுந்தரியையும் பள்ளிக்கூடத்தில் வைத்தது.

பருவமுமாலாச்சு வயதுமேயிந்தாச்சு
பள்ளிக்குவைக்க பருவமிதுவென்றுசொல்லி
உபாத்தியாயனைத்தானழைத்து உகந்ததினம்பார்த்து
நல்லநாள்பார்த்து நல்முகூர்த்தந்தானுமிட்டார்
உடைசொர்ணம்வெகுவெல்லாம் ஐயருக்குத்தான்கொடுத்து
பள்ளிக்குவைத்தார்கள் பாலனையுஞ்சுந்தரியும்
பெருகுதமிழ்செந்தம் மந்திரமுள்ளபாஷையெல்லாம்
அரிநமோத்துசித்தமென்று அன்பாயரியவென்று
அஆவென்னவென்று ஆதிமால்புத்திரியும்
அருச்சனன்புத்திரனார் அபிமன்னராஜருக்கும்
நமசிவாயவென்றும் ஓதுநீமுன்னேயென்று
அப்பாருஞ்சொல்லிச்சொல்லி அடவுடனேயானபின்பு
கற்றுக்குறையில்லாமல் சதிராகப்படித்தார்கள்
சுந்தரிக்குப்பாடஞ் சொல்லுவான்பாலனுமே
ஏட்டிலெழுத்துக்கடைகப்பிழைக்குக்கண்டிப்பான்
ஏட்டைக்குக்கீழே மறந்தெழுதிவிட்டாள்
விட்டஎழுத்துக்குக்கிள்ளுவான்காதுகொண்டுமே
ஆடுவதும்பாடுவதும் அபிநயமுடன்பேசுவதும்
சதுரங்கமாடுவதும் சாதுரியங்கள்பேசுவதும்
இப்படிக்கெல்லாம் எழுதிப்படித்தபின்பு
பள்ளிக்கூடம்வந்து பாலனுஞ்சுந்தரியும்
செல்லச்சிலம்பங்கள்பிடிக்கவேசெய்தார்கள்
வாள்வெட்டிப்போடுறதும் தடைகட்டிப்பாயுறதும்
ஆனையைவிட்டுத்தான் ஆக்கரித்துக்குத்துவதும்
அப்பாமற்கற்று சமர்த்தராய்நின்றார்கள்
சிறப்பானபாஷைகளும் சகலவித்தையுள்ளதெல்லாம்
இருவருமேகற்று இருக்குமந்தவேளையிலே

சுந்தரியும் அபிமன்னனும் கணையாழிமாற்றிக்கொண்டது.

மைவிழியாள்சுந்தரிதன் வலக்கையைத்தான்பிடித்து
கணையாழிமோதிரத்தை கழட்டிஅபிமன்னனும்
பெண்சாதிகையிலிட்டு பேசினானபிமன்னனும்
மங்கையரேசுந்தரியேவரிசையிதுதாண்டி
அக்கமுள்ளசுந்தரியுமவள்கையின்மோதிரத்தை
இந்தாருமென்றுசொல்லி இட்டாளபிமன்னனுக்கு
இருவருஞ்சம்மதியாய் இருந்தார்களந்நேரம்
அப்படியாயங்கே அனேகநாள்சென்றபின்பு
பருவமுமானபின்பு வருந்தியப்பாலனுமே
அம்மான்சுபத்திராவை அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
அனைக்குத்திட்டனந்தை போவோமம்மாவே

சேனைதானைச்சுமந்தன் சித்தமிரங்காதோ
தாயாரைவாருமென்று தப்பிவழைத்தானே
அண்ணனுடன்சொல்லி அனுப்பிவிடைபெற்றுக்கொண்டாள்
பெண்பெருமாளட்சுமியும் போய்வாருமென்றுமே

சுந்தரிக்கு சுபத்திரை புத்திசொல்லுகிறது

சுந்தரியைப்பார்த்து சுபத்திரையும்அப்பொழுது
வாரியெடுத்து மருமகளைமுத்தமிட்டாள்
ஊருக்குப்போய்வாறேன் உகந்தமருமகளே
மைத்துனன்மேலாசை மறக்காதேவஞ்சியரே
ஆசைமருமகளே அபிமன்னன்தேவியரே
அப்படியேயாகுமென்று அண்ணனுடன்சொன்னளே
பாம்பின்மேல்பள்ளிகொள்ளும் பாசாருந்தன்மகளே
அல்லிவெண்பெண்மயிலே அன்னமேஆரணங்கே
இருவருங்கூடி இன்றுவிருந்தீர்கள்
ஆனைகுந்திபட்டணத்தே அமர்ந்திருக்கப்போய்வாரேன்
போய்வாரோமென்று புறப்பட்டாள்பூவையரும்
தோகையிளமயிலாள் சுந்தரியும்பாலனுமே
ஏகமாய்த்தான்பேசி எனக்கென்னபுத்தியென்றான்
அந்தமுள்ளசுந்தரியைஅணைத்துமுத்தந்தானுமிட்டாள்
சிந்தைகலங்கிசிவசிவாவென்றுசொல்லி
மைத்துனனைதான்பார்த்து மயங்கியழுதாளே
பாலனும்அப்பொழுது பார்த்துஅழுதானே
கண்டாள்சுபத்திரையும்கடுகெனவேவோடிவந்து
கண்ணைத்துடைத்து கனிவாயைமுத்தமிட்டு
தேறுதலையாக திட்டஞ்சொன்னாள்சுந்தரிக்கு
ஆதரவாய்ச்சொல்லி அனுப்பவிடைபெற்றுக்கொண்டாள்
மாமியார்காலில் மருமகளும்தெண்டனிட்டாள்
வாழ்த்திவிடைகொடுத்தாள் மாயனுடன்பிறந்தாள்

சுபத்திரையும் அபிமன்னனும் ஆனைகுந்தி
பட்டணத்தைப்போய்ச்சேர்ந்தது.

தாதிகளுஞ்சூப்பிகளும் தண்டிகைகளைகொண்டுவந்து
பல்லக்கிலேறுமென்று பாங்கிமார்தெண்டனிட்டார்
உற்றநல்முறையோர் ஊரிலுள்ளதங்கையரும்
மெத்தமெத்தசொல்லி விடைகொடுத்தாரப்போது
ஏறினால்பல்லக்கில் யியலானபசுங்கிளியும்
பாலனைதானெடுத்துப் பல்லக்கில்வைத்தார்கள்
கொட்டிமுழக்கினார்கள் கோடையிடிபோல
வட்டமிட்டுக்கொட்டினார் வஞ்சியர்களெல்லோரும்
துரிதமுடனடந்தார் துவாரகாபுரியைவிட்டு
இஞ்சிவனங்கடந்தாள் எலுமிச்சையுங்கடந்தாள்

மஞ்சள்வனங்கடந்தார்பாதிவழிகடந்தார்
காடுகடந்து கரியமலைதான்கடந்து
பஞ்சவர்நாட்டிலேதான் பைங்கிளியும்வந்தாளே
இந்தப்பேரரசாளும் ஆனைகுந்திபட்டணத்து
வந்துசுபத்திரையும் வந்தாளேமாளிகைக்கு
தம்பிஅபிமன்னனுக்கு சலங்கைகள்தானுடு
பாலமிர்தமூண்டு பசிதீர்த்திட்டபாடு

(அபிமன்னனுக்கு தாதிதோழமாரை அழைப்பித்துவைத்தது)

தானமுதுகொண்டு சதிராயிருந்தாளே
பாலனுக்குத்தோழன்மாரை பட்டணத்தில்தான்தேடி
பாலனைப்போல்நூறுபேரை பார்த்தழைத்துவந்தார்
தோழன்மார்தங்களுக்கு சொன்னாள்சுபத்திரையும்
தம்பியைவிட்டுநீங்கள் தனியேபிரியாமல்
அபிமன்னராஜனை அவனைப்பிரியாமல்
இவனுடன்தம்பியைக் காத்திருங்கள்தானுமென்று
அன்னமும்பாக்குமபிமன்னனுடன்கொள்ளுங்கள்
அவன்தரிக்கும்பூஷணங்கள் ஆடைபரிசைதந்து
வகைவகையாய்ப்பின்னோகட்டு மாதுகொடுத்தாளே
தினம்தினம்தம்பியர்க்கு சிலம்பங்கள்செய்யுமென்று
அஸ்திரசஸ்திரங்களெல்லாம் அடவாகக்கற்கவென்று
இப்படியாய்ச்சொல்லி எடுத்துரைத்தாள்மாதாவும்
அப்படியேநல்லதென்று அமர்ந்தார்அபிமன்னனுடன்
அபிமன்னனுக்கேதோழருமாய் அமர்ந்திருந்தபாடு

அஸ்தினபுரத்தின்-சிறப்பு

அஸ்தினபுரத்து அதிசயத்தைச்சொல்லுகின்றேன்
திரியோதனப்பெருமான் சிங்காதனச்சபையில்
பதியிழந்துபாண்டவர்கள் பெருங்காடுறைந்தாரென்று
நீதியையனுசரிக்கும் மன்னன்திரியோதனனும்
அஸ்தினபுரிநகரில் அழகுமணிமண்டபத்தில்
பத்தியொருகோடி புகலரியமண்டபத்தில்
நிரைகோடிகால்நிறுத்தி நிலாத்தினமுத்தணிந்து
வகைவகையாய்வச்சிரங்கள் வாகாகத்தானழுத்தி
தாமரைகை உயர்ந்தமுத்து தொங்கவிட்டு
தூணுக்குத்தூணு தண்டாவிளக்கேற்றி
தூணுக்குத்தூணு நலங்குமணிமண்டபத்தில்
மேல்க்கட்டிதூக்கி விப்ரிதமாய்சோதிமின்ன
ஆணிப்பவழ மணியணியாய்சோதிமின்ன
சங்கின்றமுத்து சாதிமுத்துசோதிமின்ன
பக்காகசோதிமின்ன பலதிசையுந்தான்தூக்கி
அல்லிமலர்முல்லைமலர் அழகுசிறுசண்பகம்
மல்லிகைமுல்லை மலருயிருவாட்சிகளும்

கொத்தலரிகுங்குமமும் குளிர்ந்தசுகந்தங்கள்
விஸ்தாரமான வெள்ளலரிப்பூவுகளும்
வெண்டாமரைமலரும் வேண்டியசெந்தாமரையும்
கண்கொள்ளாப்பூச்சரங்கள் கனகரத்தினமண்டபத்தில்
பூச்சரங்கள்கொண்டு புதிதாயலங்கரித்து
ஆச்சரியமாக அலங்காரப்பூச்சரங்கள்
வெள்ளித்தூணருகே விதமாய்மிகத்தூக்கி
சிங்கமும்சாளியும் சிறக்கவணிசேர்த்து
சிங்கத்தின்பேரில் சிறக்கவேதூணிருத்தி
ஆளியின்பேரில் அழகாகத்தூணிறுத்தி
நாலுகால்பீடம் நடுவாகஉண்டாக்கி
சிங்காதனமிட்டு சிங்கத்தைக்காலிறுத்தி
சங்கின்றமுத்தும் தாவடமும்பூஷணமும்
இங்கிதமாகவே இயல்பாகத்தூணிறுத்தி
நாகக்கொடியும் நவரத்தினசோதிமின்ன
தென்னமுடிமன்னன் திரியோதிரன்சகுனி
கர்னன்விதுரன் காங்காயன்தேத்தாசன்
குருக்கள்துரோணரும் கொற்றவருமன்னவரும்
கிருபன்கிருபாசாரி கீர்த்தியுள்ளவீஷ்மருடன்
அசுவத்தாமனுடனே ஆனதொருமன்னவரும்
திரியோதிரன்சபையில் சேர்க்கொலுவிருக்க
பதினெட்டுஅக்ரோணி படைமன்னர்தானிருக்க

சகுனி இலக்குணனுக்கு விவாகஞ்செய்யநினைத்துத்

துரியோதனனுக்குச் சொல்வது.

மாமன்சகுனி மருமகனைத்தான்பார்த்து
திரியோதிரனுடனே செப்பலுற்றானப்பொழுது
அங்கிருந்தமன்னவர்கள் அனைவோருந்தானறிய
தேசமைம்பத்தாறு திக்கிட்டுஆள்கிறையே
பாசமுடன்தேசம் பட்டமுமாளுநறையே
மிகச்சார்களெல்லவரும் வீடுகட்டிவாழ்வார்கள்
கைசார்ந்தால்கலியாணம் மகிழ்ச்சியாய்ச்செய்வார்கள்
அப்படியேஉம்முடைய அழகானலக்குணற்கு
கலியாணஞ்செய்யவே காலங்களிப்போது
நன்றாய்க்கலியாணம் ராஜமுடிமன்னர்மெச்ச
இப்போதேசெய்தால் இபலாயிருக்குமென்றான்
செப்பமுடன்தேசமெல்லாம் சிறப்பாயிருக்குமென்றான்
ஒப்பமுடன்சொல்லி உரைத்தான்சகுனியுமே
தேசந்தழகுமன்னன் திரியோதிரன்கேட்டு
ஆமென்றுசொல்லி அனைவருஞ்சொன்னார்கள்
மாமன்சொன்னபெண்பேச்சை மறவாமல்மன்னவனும்
பெண்ணெங்கேயென்று பேர்கேட்டானப்பொழுது

வண்ணமுடன்சகுனி வாசாயுரைக்கலுற்றான்
சொன்னான்சகுனி துவாரகாபுரிதனிலே
மாயன்பெருமாள் மகளாரைக்கொள்ளுமென்றான்
இலக்குணற்குஞ்சுந்தரிக்கும் இராசிபொருத்தமுண்டோ
எப்படிதானாலு மிசைந்துகொள்ளவேணுமென்றான்

(துரியோதனன்மகிழ்ந்து தாயாரைஉத்தரவுகேட்கல்.)

அப்படியேசெய்வோமென்று ஆனதிரியோதிரனும்
சிங்காதனத்தைவிட்டு திகழுக்குதித்திறங்கி
பல்லக்குமேலேறி படைமன்னர்சூழ்ந்துவர
மாமன்சகுனியுடன் வந்தானேதாய்வீட்டில்
தாயாரைச்சுற்றிவந்து சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டான்
வாரியெடுத்து மகனைமடியில்வைத்து
முகந்துடைத்துமுத்தமிட்டு முடிமேல்கையைவைத்து
வந்தவகையென்மகனே வரிசையுடன்சொல்லுமென்றாள்
தாயாராங்காந்தாரி தயவாகத்தான்கேட்டு
அண்ணன்சகுனியைத்தான் அன்பாகத்தானழைத்து
இருவரும்வந்தவகை என்னுடனேசொல்லுமென்றாள்
சகுனியுரைத்தானே தங்கையற்குமனங்குளிர
திரியோதிரனும் தெரியவேசொன்னானே
கட்டழகன்லக்குணற்கு கனமிகவேகலியாணம்
திட்டமுடன்செய்கைக்கு தெரியவேகேட்கவந்தோம்
என்னபுத்திதாயாரே எனக்கறியச்சொல்லுமென்றான்
பெண்ணுமிருக்குமம்மா பெருமாள்மகளாரும்
வண்ணமகள்சுந்தரியாள் மாயன்மகளாரும்
என்றுசொல்லியுங்களண்ணன் எனக்கறியச்சொன்னார்கள்
அந்தவிசேஷம் அதுகேட்டுஅம்மாளே
வந்தேனுன்வாய்விசேஷம்வாங்கியேபோகவந்தேன்
சந்தோஷமானபடி தாயாரேசொல்லுமென்றான்

தாயார்மகிழ்ந்து கலியாணஞ்செய்ய உத்திரவுகொடுத்தது.

தாயாருங்காந்தாரி சந்தோஷமாயுரைத்தாள்
மாயன்பெருமாள் மகளென்றுசொன்னயே
எனக்குமெத்தசந்தோஷம் என்மகனேஆச்சுதடா
எனக்குமெத்தசம்பந்தி ஒருவரில்லைஉலகமதில்
பெண்ணுங்கிடையாதோ பெருமாள்மெத்தபொன்கேட்பார்
கேட்டபொன்னைநீகொடுத்து கெட்டிபண்ணிகொள்ளுமென்றாள்
போவென்றனுப்பி புகழ்ந்துவிடைகொடுத்தாள்

திரியோதிரன் தன்தகப்பனிடம்வந்துகேட்டது

வந்தான்திரியோதிரன் மன்னவர்கள்தங்களுடன்
கர்னன்விதுரன் காங்கையன்தன்னுடனே
மன்னர்குருக்களையும் மற்றுமுள்ளமங்கையரும்
தங்களுடன்கூடத் தகப்பனண்டைதான்போனான்

தகப்பனைசுந்திவந்து சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டான்
அண்டையிலேதானழைத்து அப்பாமகனேயென்று
மற்றுமுள்ளமன்னவரைவகையாயிருங்களென்று
இத்தனைபேரும் என்மகனும்எங்குவந்தீர்
வந்தவகைஎன்னுடனே வரிசையுடன்சொல்லுமென்றான்
தென்னமுடிமன்னவன் திரியோதிரனுரைப்பான்
லக்குணர்க்குநல்முகூர்த்தம் நான்செய்யவேண்டுமென்று
மாயன்பெருமாள் மகளானசுந்தரியை.
நேயமுடன்கொள்வமென்று நிதானமிட்டேனிப்பொழுது
உம்முடையபுத்தி உயர்ந்தபுத்திநான்கேட்டு
சம்மதித்தால்போகவென்று தகப்பனைவந்தேநான்

(திருதராட்டிரன் வேண்டாமென்று தடுத்தது.)

தகப்பன்தயிலாடன் தான்கேட்டுஅவ்விசேஷம்
சிந்தைகலங்கி சிவசிவாவென்றுசொல்லி
இந்தவிசேஷம் எனக்குசரிபோகாது
சுந்தரிக்கும்பீமருக்கும் சொன்னார்சபதங்கள்
சுபத்திரைக்கும்லட்சுமிக்கும் முன்னேசபதமுண்டு
வில்லங்கமானபெண்ணைக் கொள்ளவேபோகாது
கொள்ளக்குடிகேடு குலத்துக்குஆகாது
கள்ளப்பெருமாள் கபடாக்குடிகெடுப்பான்
பெருமாள்முனக்குமுன்னே பொல்லாதசம்மந்தி
ஆகாதுகாணும் அவர்வீட்டுப்பெண்நமக்கு
பின்னையொருவீட்டில் பெண்ணுங்கிடையாதோ
போங்களென்றுசொல்லி போகவிடைகொடுத்தான்

திரியோதிரன் துவாரகைக்குப் புறப்பட்டது

அந்தவிசேஷம் அதுகேட்டுமன்னவனும்
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொள்ளிநெருப்பதுபோல்
தாவித்துப்பூஷணங்கள் சாஞ்சமாய்தானதிர
தரணியிலேதான்விழுந்து தார்வேந்தன்கூறுவான்
குருடனுடபேச்சு நடக்குமோகொற்றவனே
தகப்பனென்றுசொல்லவந்தால் தடுத்துஅவன்சொன்னதுவும்
வகையுடனேசொல்லாமல் மாராட்டஞ்சொன்னானே
கண்தெரியாதான்சொற்கேட்டு கலியாணம்பண்ணாமல்
பின்வாங்கப்பேரோமோ பெரியவரோவாருங்கள்
என்றுசொல்லிமன்னவனும் இருந்தவர்கள்தன்னுடனே
வந்தாரரண்மனையில்மகாபேரிபோடுமென்றான்
பட்டணத்திலுள்ள படைமன்னரத்தனையும்
இட்டான்பயணம் இடும்பன்திரியோதிரனும்
துவாரகாபுரியென்று சொல்லிபயணமிட்டான்
அடித்தார்பேரிகையை ஐந்துலட்சங்கிங்கிலியர்
பிடித்தார்கள்பூரிகையை பிரியமற்றுமூன்றுலட்சம்

டமாரங்கள்நாலுலட்சம் ராயகிடி ஆறுலட்சம்
செவ்வானம்போல சூழ்ந்ததொருஆனைலட்சம்
கருமலைப்போல கருத்ததொருஆனைலட்சம்
முத்துபோலானை முழுவெள்ளைமுன்றுலட்சம்
பவழநிறம்போல்குதிரை பத்துலட்சம்பயணமென்றான்
பல்லக்குகாரர் படைமன்னராஜாக்கள்
கொல்லர்களெல்லோரும் கூடப்பயணமென்றார்
வீராதிவீரர்களும் வில்பிடிக்குமன்னர்களும்
ஆறுலட்சம்ராசாக்கள் அப்போபயணமென்றார்
துவாரகாபுரிதனிலே சுந்தரியைத்தான்கேட்க
பயணம்புறப்பட்டார் படைமன்னராசாக்கள்
திரியோதிரனுடனே சேரப்பிறந்தார்கள்
திரியோதிரனும் திரள்தம்பிமாருடனே
ஆயுதசேவகர்கள் அம்ளியுடனப்பொழுது
தோணியுங்காலாளும்திரள்கோடிமன்னவரும்
தண்டிகைக்காரரும் தார்வேந்தராசாக்கள்
ஒட்டையின்மேலேறி ஒருகோடிராசாக்கள்
இட்டசட்டைவாங்காத இடிமன்னர்தான்கோடி
போட்டசட்டைவாங்காத போர்மன்னர்தான்கோடி
அஸ்தினபுரத்திலுள்ள ஆனதுறைமன்னரெல்லாம்
பரிச்சிதமாயெல்லோரும் பயணம்புறப்பட்டார்
முப்பத்திரண்டுவகை மேளங்கள்தான்முழங்க
பேரிகைகொட்ட பொய்காளையூதிவர
பூரிகைகோடிலட்சம் பூமியதிர்ந்துவிழ
பண்ணிபடமாரங்கள் பத்துலட்சந்தான்முழங்க
வாரணமாறுலட்சம் விருதுமேளந்தான்முழங்க
திட்டமுடனுகசுறம் திறள்கோடிதான்முழங்க
மத்தளமிக்கைகளும் வாய்வீணைதாளமெல்லாம்
மெத்தமுழங்கிவர மெல்லியர்களாடிவர
சித்தமகிழ்ந்து திரியோதிரன்பார்க்க
வந்துதேபாளையங்கள் மட்டாறுதன்னருகே
இறங்கிற்றுபாளையங்கள் எங்குங்கிடுகிடென்ன
பூமிநடுங்கவெங்கும் பூலோகந்தானதிற
அண்டங்கிடுகிடென்ன ஆகாயந்தானதிர
அண்டமலைகளெல்லாந் தூளாகத்தான்பறக்க
கண்டபடைமன்னவர்கள் களைபட்டுத்தான்விழவே
துவாரகைதானதிர தொடர்ந்துதேபாளையங்கள்
தென்கடல்பொங்கி திரண்டுவருவதுபோல்
நடந்துதேபாளையங்கள்நாலுதிக்குந்தானதிர
பெண்கேட்கவந்தானே பேருனமன்னவனும்
ஆயன்பெருமாள் அரண்மனைக்கருகில்வந்து

திரியோதிரன்கூட்டம் சேனைவருகுதென்று
அறிந்துகொள்ளமாயனுக்கு ஆள்கள்வந்துசொன்னார்கள்
சொன்னவுடனே தீவிரமாய்த்தானெழுந்து
என்னஅதுவனிங்கே இவர்கள்வரக்காரியமேன்

ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி ஆற்றில்வெள்ளம்பெருக

கங்கையைஅழைத்தது.

என்றுவிசாரமிட்டு எம்பெருமாளப்போது
பேதித்துஞானத்தை பெருமாளுந்தான்பார்த்தார்
பெண்கேட்கவாருனும் பொல்லாதபட்டிமகன்
தங்கையென்றுகங்கைதனை தானழைத்தார்அப்பொழுது
மாயவருந்தானினைக்க வந்தாளேகங்கையவள்
கங்காபவனிவந்து கிருஷ்ணரையுந்தான்பணிந்து
அழைத்தவகையென்ன அண்ணாவேசொல்லுமென்றாள்
மாயன்பெருமாளும் மறுவார்த்தைகூறுவாரும்
பொல்லாததிரியோதிரன் பெண்கேட்கவாருனும்
சேதமானசீமை இல்லைறகள்செய்வானேன்
ஆகாததுன்மார்க்கன் அவனிங்கேவந்தாக்கால்
நம்பவும்போகாது நானவனைநாயகியே
வம்பன்திரியோதிரனை வரச்சொல்லப்போகாது
தாயேநீகங்காளே தண்ணீராய்ஆற்றிலேதான்
பாலாறுதண்ணீர்வர பார்க்கவேணுந்தங்கையரே
பாராய்நீபைங்கிளியே படைமன்னர்வாராமல்
தண்ணீரைக்கண்டு தடையாகநிற்கவேண்டும்
வந்தேறவொட்டாமல் மாயவருஞ்சொன்னாரே

கங்கையானவள் ஆற்றில் பெருவெள்ளமாய்வந்தது.

நல்லது அண்ணாவேநன்றாய்வருகிறேன்யான்
மேகம்பரவியப்போ மின்னலிடிமுழங்க
மழைகள்பொழியவே வருகுதுஆற்றுவெள்ளம்
வருகுதுஆற்றுவெள்ளம் மரங்கள்மலைபிடுங்கி
இருகரையுந்தான்புரண்டு இரைந்துவெள்ளந்தான்வருது
வருகுதுதண்ணீரது மானமிதுபூமியொன்றாய்
ஆற்றங்கரையி லிறங்கிற்றுபாளையங்கள்
தண்ணீரைக்கண்டு தலைவாறுகெட்டுநொந்து
வண்ணவண்ணக்கூடாரம் வகையுடனேபோட்டார்கள்
தென்னமுடிமன்னன் திரியோதிரன்பார்த்து
என்னசெய்வோமென்று ஏங்கிமனந்தளர்ந்து
கூடாரம்போடுமென்றுகோபமுடனிருந்தான்

திரியோதிரன் துவாரகைக்கு ஆளனுப்பினது.

மந்திரிகாருமன்னவனை வாய்மொழிகேட்டானே
அக்கரைதாண்டவேதான் ஆளனுப்பவேணுமென்றான்

படகுமேல்மன்னவரை பாங்குடனேயேற்றிவிட்டு
அறிவுடனேற்றிவிட்டான் அம்மொழிகேட்டுவர
போனார்துவாரகா புரியந்தபட்டணத்தே
மாயனரண்மனைக்கு மன்னவரும்போயிருந்தார்
சீராணமாயன் சிங்காதனத்துமுன்னே
தெண்டனிட்டுமன்னவர்கள் சொகநின்றார்கள்
வந்தவரைத்தான்பார்த்து மாயனெடுத்துரைப்பார்
வந்தசெய்திசொல்லுமென்று மாயவருந்தான்கேட்டு
சொன்னார்கள்மந்திரிகள் சுவாமியைத்தெண்டனிட்டு
பெண்கேட்கவந்தோமென்று பெருமாட்குச்சொன்னார்கள்
திரியோதிரனுமெந்த சேனைபரிசனமும்
வருகிறார்நம்முடைய மகளாரைக்கேட்கவென்று
லக்குணற்கும்சுந்தரிக்கும் லட்சணங்கள்தான்பார்த்து
சகுனங்கள்தான்பார்த்து வந்தானே திரியோதிரன்
ஆறுதண்ணீர்வந்ததினால் அங்கேயிறக்கினார்கள்
ஆண்டவனேபெண்விசேஷம் ஆபினைசொல்லுமென்றார்
மாயன்பெருமானும் மறுவார்த்தைகூறுவார்
பெண்தானேறுமென்றுசொல்லிப் பெருமானுந்தான்கூறி
பெண்ணுக்குவந்தவர்கள் பின்னடந்துபோகாமல்
நான்கேட்டபொன்னை நமக்குக்கொடுத்தாக்கால்
கோபாலபெட்டி குறையாமல்பொன்கொடுத்தால்
சேர்வாகசுந்தரியை திராணமிட்டுநான்வாறேன்
என்றுசொல்லிமாயவரும் எடுத்துரைத்தப்பொழுது

பெருமான்சொன்னதைமந்திரிகள்திரியோதிரனுக்குச்சொன்னது

அந்தவிசேஷம் அதுகேட்டமந்திரிகள்
நல்லதென்றுதெண்டனிட்டு நடந்தார்களப்பொழுது
ஆறுதனைக்கடந்து அக்கரைபோயினார்கள்
திரியோதிரனுடனே செய்தியெல்லாஞ்சொன்னார்கள்
நல்லதென்றுசொல்லி நகைத்தான்திரியோதிரன்
பொக்கிஷக்காரரை போர்மன்னனழைத்து
அன்றிறைபுரத்துக்கு அதிவேகமாய்நடந்து
சொக்கக்களஞ்சியத்தை நோக்கமுடன்தான்திறந்து
எழுலட்சம்ஒட்டையின்மேல் ஏற்றியந்தபொன்னையெல்லாம்
இந்துலட்சம்யானையின்மேல் ஆபரணமேற்றுமென்றார்
பெண்ணுக்குஉண்டான பூஷணங்களுள்ளதெல்லாம்
ஒன்றுங்குறையில்லாமல் ஏற்றென்றுசொன்னமே
அப்படியேதான்போய்அரண்மனைக்குட்புகுந்தார்
பொக்கிஷவாசல் புண்ணியர்கள்தான்திறந்து
ஒட்டகம்யானை ஒன்றாய்நிறைந்தது
வந்துபொதிபிடித்தார் மகாராசன்பொன்னுகளை

வெறுமென்றபூசனைக்கு வெகுவாய்போதித்தார்
எத்திவந்துவிட்டார்கள் இங்கென்பயணியத்தில்
கண்டான்திரியோதிரன் களத்தியத்துப்போக்கையெல்லாம்
கொண்டாடிக்கொண்டு மெத்தகுதுங்கிநைத்து
அந்தவிபரமெல்லாம் அறிந்துபெருமாளும்
புத்திகெட்டுதான்திரியன் பெண்கேட்கவாறனும்
முன்னாலேதான்கொள்ளவந்து முனைகுலைந்துபோறானே
அருச்சுனன்தான்பார்த்து ஆகாயம்போறானே
பெண்ணைகொடுத்துவிட்டு பேய்போல்விழித்தேனே
அருச்சுனன்தான்பரித்தான் ஆண்மையுள்ளமைந்தனென்று
அருச்சுனன்மைந்தன் அபிமன்னனையும்பாராமல்
என்னையுந்தன்மனதி லீடாகப்பாராமல்
தன்னுடையதத்துவமுந் தான்படைத்தஆண்மைகளும்
முன்பின்னுமெண்ணாமல் முனைகுலைந்துபாராமல்
பின்னேவருகிற பிழைகளறியாமல்
வந்தானேபெண்கொள்ள மடையனுடபுத்திரனும்
நல்லதுநல்லதென்று நகைத்தந்தமாயவரும்
பணத்தில்வலுமையைத்தான் பகராக்கியிப்பொழுது
எண்ணிமனதிலே எம்பெருமான்தானப்போ
ஆற்றினீர்சுற்றிவர ஆயரவர்தானினைந்தார்
மாயமாய்ப்போக வரவழைத்தார்செங்கைதனை
அண்ணனழைக்க அறிந்துகங்கைதானடங்க
மாளவுகாலளவாய் வருந்தண்ணீர்தான்பார்த்து
திரியோதிரப்பெருமாள் சேனையெல்லாம்அப்பொழுது
நாளைபயணமென்று நகபத்துஅடியுமென்றான்
தேரும்ரதமும் திரளானஆனுவரும்
ஆறுகடந்துஅப்போ அக்கரையில்வந்தார்கள்
மாயனுடபட்டணத்தில் வந்துதேபாளையங்கள்
ஆயனுடபட்டணத்தில் அருகாகதண்டிறங்கி
திரியோதிரனும் திரியோதிரனுடனே
கர்ணன்சகுனி கணதுரோணர்தன்னுடனே
பெருமாளரண்மனைக்கு பேணிநடந்தார்கள்
ஆயன்பெருமாள் அரண்மனையுட்புகுந்தார்
மன்னன்திரியோதிரனும் மாயவர்க்குதெண்டனிட்டு
ஆயனெழுந்திருந்து ஐயர்குருக்களைத்தான்
ஆசீர்வாதமென்று அவரவர்க்குச்சொன்னாரே
இருக்கச்செலவு கொடுத்தாரெம்பெருமாள்
திரியோதிரனுக்குச் சிங்காதனமுமிட்டார்
குருக்கள்மார்தங்களுக்கு கூடசிங்காதனங்கள்
இருக்கவேயிட்டு யிருமென்றாரப்பொழுது

எங்கேவந்தீரென்று எம்பெருமான்தான்கேட்டார்

திரியோதிரன் பெருமாளைப் பெண் கேட்பது.

மன்னன் திரியோதிரனும் வாய்திறந்துதானுரைப்பார்
பெண்கேட்கவந்தோம் பெருமையுடன்வந்தோங்காண்
இலக்குணைக்கும்சுந்தரிக்கும் இராசிப்பொருத்தமுண்டோ
எந்தன்மகன்லெக்குணற்கு இசைந்திருக்குதையாவே
உந்தன்மகள்சுந்தரியை உகந்துதரவேணுமென்றான்

அதற்கிசைந்துபெருமான் பொன்கேட்பது

அப்படியேதாரேனென்றார் ஆயன்பெருமானும்
புத்தியுடன்சுந்தரிக்கு பிரியமுடனெத்தனைபொன்
அத்தப்பொன்னெந்தனுக்கு அளந்துதரவேணுமென்றார்
கொண்டுவந்தபொன்னையெல்லாம் கோபாலபெட்டிரொம்ப
அளந்துசொன்னச்சொல்லிலே அன்பாகச்சொன்னனே

திரியோதிரன் பொன்னளக்கையில் பெருமாள்
காத்தடிக்கச்செய்தது

கோபாலபெட்டிதனைத்தான் கொண்டுவந்துவைத்தார்கள்
செற்குடைக்கு [illegible]குயோசனையும்
அக்கசக்கமாய் தலைப்பானைபோலிருக்கும்
அப்படிபோலொத்த அளவானகூடையிலே
கொட்டிக்குவிக்கப்பொன்னை கொற்றவரும்மன்னவரும்
முடைசக்கெட்டகத்தில் ஏந்திவந்தபொன்னையெல்லாம்
பார்த்துப்பெருமாளும் பட்சமுடன்தானுரைப்பார்
பொன்பதராயில்லாமல் தூற்றிஅளவுமென்றார்
தூற்றிஅளவுமென்றார் தூயபெருமாளும்
அப்படியேகொட்டி அம்பாரம்போட்டார்கள்
வாயுபகவானை மாயனுந்தானினைந்து
தூற்றத்தூற்றிப்பொன்பதரும் கடலிலேபோயொளிக்க
தெத்தியுடன்காத்தடிக்க நினைந்தார்பெருமாளும்
அப்படியேகாற்று அகோரமாய்த்தானெழும்பி
சூறாவளிகாற்று சுழற்றியடித்ததுதான்
காற்றச்சேபொன்பதரும் வெகுதூரம்போகுதுகாண்
ஆகாயத்திலெழும்பி அப்போதுஅனுமாரும்
அம்பாரத்தான்தூற்றி வெளிப்பட்டாரப்பொழுது
செல்லுபார்போலே பறக்குதுஅப்போது
பட்டப்பொதிவிட்டுச்சே மறுதேசம்போகுதுகாண்
திரியோதிரனுமப்போ சிறிதுமிகப்பார்த்தான்
கொண்டுவந்தபொன்னையெல்லாம் கூடைபாதியாகவில்லை
பின்னையுமுண்டான பொக்கிஷங்களுள்ளதெல்லாம்
முன்னிருந்தபொக்கிஷங்கள் முந்தோர்கள்தேடினதும்
தென்னமுடிமன்னன் திரியோதிரன்தேடினதும்
கர்ணன்சகுனி கட்டியுடன்தேடினதும்

எல்லாக்கனமெல்லாம் எடுத்துவந்தாசப்பொழுது
ஏற்றிக்கழித்துடன் கொண்டுபோகுதுதான்
ஆத்திராளக்க அனைகூடையாச்சதுதான்
மன்னன் திரியோதிரனுக் மாதுதனக்கிசைந்தான்
திரியோதிரன்தங்கை திலகத்துமயக்கிரானை
மாயன்பெருமாளும் மனதிலேதானறிந்து
கூடைமுக்காலாகாதென்று குறித்தார்பெருமாளும்
அப்படியேயானாலும்பேர் ஆக்கதுஅக்கடை
கைக்கடைபொன்றும் கலியாணமானபின்பு
தருகிறேனென்றுசொல்லி சமாதானஞ்சொன்னனே
நல்லதென்றுசொல்லி நகைத்தார்பெருமாளும்
நாள்முகூர்த்தந்தானிடவே நல்லபிராமணரை
அன்னடையிலேதானழைத்து ஆலோசனைகள்செய்து
பஞ்சாங்கந்தான்பார்த்து பக்குவமாய்நாளுமிட்டு
வைப்பருவமங்கலகாகி தேறிபனிரெண்டில்
நக்ஷத்திரம்அவிட்டம் நல்லதிதிபஞ்சமியும்
வெள்ளிக்கிழமையிலே விடிந்தநாழிகையில்
இன்றெட்டாநாள்முகூர்த்த மென்றுமேபாக்குமிட்டார்
பகல்முகூர்த்தமென்றுசொல்லி பாக்குமிட்டாரசருக்கு
பெண்கொள்ளத்தானிசைந்தான் பெருமையுடன்றிரியன்
கொடுக்கவேதானிசைந்தான் கோபாலகிருஷ்ணனுமே
எல்லோருக்கும்பாக்குமிட்டு இன்பமுடன்பேசினர்

திரியோதிரன் பந்தலலங்கரித்தது.

போகிறோமென்றுசொல்லி புறப்பட்டாரக்நேரம்
அஸ்தினபுரத்திற்கு அனைவோரும்பயணமானர்
வந்தார்கள்தங்களுட மாளிகையிலுட்புகுந்தார்
பட்டணங்கள்தானறிய பேரிகைபோடுமென்றார்
கல்யாணமென்றுசொல்லி கனபேரியடித்தார்கள்
கட்டியப்பறையடித்தார் காவலர்கெல்லோர்க்கும்
பந்தலிடச்சொன்னர்கள் பட்டணங்களுள்ளதெல்லாம்
கொடிக்கயாகவேசான் விநோதங்கள்பண்ணுமென்றார்
அப்படியேநல்லதென்று அவரவர்கள்தான்முனைந்தார்
அவ்வாகபுரிதனிலே சொல்லியஅவ்விசேஷம்
திரியோதிரனும் திரளுடனேதான்வந்து
பாண்டவர்மனையில் வந்துபெண்ணைக்கேட்டதுவும்
ஆயனதற்கு அமரிக்கைகொண்டதுயும்
பிரியமாய்த்தானிசைந்து பரியங்கள்வாங்கினது
பட்டம்பகலில் பகல்முகூர்த்தமென்றுசொல்லி
எட்டாநாளென்றுசொல்லி இட்டாருப்பாக்குகளும்
சொல்லியிருக்கையில் சுந்தரியாள்தன்தோழி
செங்கமலத்தாதி செட்டிக்கடைக்காக

வெளியேபுறப்பட்டு வீதியிலேபோகையிலே
கடைகள்பெருந்தெருவே கன்னியருமப்பொழுது
பட்டணத்திலுண்டான பரிசனங்களத்தனையும்
காதிமுகநோக்கி தனித்தனியேகேட்பார்கள்
சுந்தரிக்குக்கலியாணம் கூடிற்றோதோகையரே
இன்றெட்டாநாளோவென்று கேட்டார்களெல்லோரும்

காதிசுந்தரிக்குச் சொல்வது,

அடித்துப்பிரண்டு அழுதாடநடந்தோடி
வந்தவழிதிருப்பி வாராளேசெங்கமலம்
கண்டாளேசுந்தரியும் காதலியாள்வாறதுக்கம்
என்னடியம்மாசெங்கழுனி என்னகுறைஉந்தனுக்கு
செலவுசொன்னபோனிடத்தில் செட்டியுன்னைவைதானோ
சாக்குசொன்னபோனிடத்தில் சண்டைமெத்தவுண்டாச்சோ
பின்னையொருவர் பிழைகள்மெத்தசொன்னாரோ
கிட்டிபடித்தாரோ நிம்புமெத்தசெய்தாரோ
பஞ்சவர்க்குத்தாழ்வு பாக்கியரேவந்ததுண்டோ
மாதுதுனிளபணைதக்கி மனஸ்தாபம்வந்ததுண்டோ
அம்மான்மார்வார்த்தைக்கு அதிசயங்களுண்டோதான்
அத்தைதனிளபணைக்கு ஆயாசம்வந்ததுண்டோ
மைத்துனனார்தன்னுடையவார்த்தைகள்தானுமுண்டோ
என்னடிகாதியரே எனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்
செங்கமலக்காதி சொல்லுவாள்சுந்தரிக்கு
தென்னன்முடிவேந்தன் திரியோதிரன்பாவி
உன்னைமணம்புரிய உடன்படிக்கைகேட்டதும்
மன்னன்பெருமாள் வரச்சொல்லிசொன்னதுவும்
பரியங்கனைபேசிபணம்வாங்கிக்கொண்டதுவும்
சரியாகச்சம்மந்தத் தாம்பூலம்வாங்கினதும்
சம்மதித்தேஉன்தகப்பன் தனம்வாங்கிக்கொண்டதுவும
கோபாலப்பெட்டியிலே கொட்டியளந்ததுவும்
இன்றைக்குப்பட்டாளுள் இசைந்தமுகூர்த்தமென்று
பெண்கொள்ளவாரோமென்று போனான்திரியோதிரன்
பாரதமுக்குமிட்டான் பட்டணங்களுள்ளதெல்லாம்
இந்தவிசேஷமெல்லாம் கேட்டல்லோவென்தாயே
உந்தனுடன்சொல்ல ஓடிவந்தேன்சுந்தரியே
என்றவளுஞ்சொல்லி யிருந்தாளேகாதியரும

சுந்தரிகன்னிகைப்பள்ளியிடத்திற்குப்போனது.

அந்தவிசேஷம் அதுகேட்டுசுந்தரியும்
சகித்துக்கனலெனவே கண்கள் சிவப்பேறக
அவ்வலரிக்கண்கள்ரெண்டும் செவ்வலரிப்பூத்தாப்போல்
அடித்துப்பிரண்டழுது அபயமென்றுசொல்லி
மாயன்பெருமான் மாளிகைக்கேபோவேனென்று
பாங்கியரைத்தானழைத்து பல்லக்குசோடியென்றுரை
கோத்தழுத்துப்பல்லக்கு பிடியுமென்றுள் கொம்பனையும்
ஏறினாள்பல்லக்கில் எமலோகந்தானதிர
கோபமுந்தாபமுங் கண்டாளே அப்போது
வாராளேசுந்தரியும் மாயனரண்மனைக்கு
கார்யாம்புமேனியனு கண்ணருமப்பொழுது
மாயவருந்தானும் மகள்வாறசேதிகண்டு
கஷ்டமான தந்தச்சிம்மாதனத்தில்
நீட்டினார்காலே நெடுங்கவிட்டார்முக்காட்டை
மூடியேதானும் பொய்யுறக்கங்கொள்ளவைத்தார்
மாயன்பெருமானே மன்னவனேநித்திரையோ
வெண்ணெயத்திருடியுண்டால் மிகவிடைச்சிமாரோலே
கட்டுண்டபுத்திகளை காட்டாதேமாயவனே
துருசாயெழுந்திருடா துன்மார்க்கசண்டாளா
கோஷ்டகுரலுமிட்டுக்கூப்பிட்டாளசுந்தரியும்
ஐயோபெருமானே என்றலரிகூப்பிட்டாள்
செய்யபெருமானுந் திருட்டுக்குறட்டையிட்டார்
மாயன்மகளாரும் வயிற்றிலறைந்துகொண்டாள்
இரணியனைக்கொன்ற இராகவாநித்திரையோ
மாமன்றனைக்கொன்ற மதிசேடாநித்திரையோ
இராவணனைக்கொன்ற இராமாநித்திரையோ
தாரணியோர்நாற்றுவைக்கும் திருட்டிடையாநித்திரையோ
மலட்டின்திரியோதிரன் வாய்த்ததிரவியத்தை
திருடினையோனைபாலே தீங்கெட்டபுத்தியிதோ
நெடியதோர்வாலி நெஞ்சைப்பிளந்தோனே
கடியதொருநித்திரையும் காணோமானதியேன்
அடியோனுன்பின்னை ஐயோநானெங்கொடுத்தேன்
கடுதானவார்த்தையுன்னி கடாக்கெழுந்திருடா
துடியாகப்பேசியென்ன சும்மாவிருப்பதில்லை
அல்லவடாமாயா அறிவுகெட்டகோபாலா
இப்படியேசொல்லி எடுத்தடித்துக்கூப்பிடச்சே
ஆவித்தெழுந்திருந்தார் ஆயன்பெருமானும்
தன்மகளைக்கண்டு தலைகுனிந்துகொண்டாரே
ஐயனையுங்கண்டு அடிவணங்கிதெண்டனிட்டாள்
தெண்டனிட்டெழுந்தவளை [illegible]

பொன்றுனாமேனி புழுதிபட [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] பழுதிபழிகாரா
இடப்புத்திபேரியிலேயென்பார்கள்வையகத்தில்
[illegible]
[illegible] சொன்னதுக்கு செல்வுதனில்லையடா
பொன்னும்பொருளும் புலையன்படைக்கலையோ
[illegible]மென்றால் தேவியனைக்கொடுத்துவிடு
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] கொடிமன்னன்வீற்றிருப்பான்
[illegible] அருமையிழந்துகொண்டாடி
[illegible]
[illegible]

[illegible] உவமானமாகச்சொல்லிய குள்ளநரிக்கதை

குள்ளநரிக்கதையை கூறுனுமோமாயவனே
[illegible]
அந்தவழிதனிலே மாட்டிறைச்சிதானிருக்க
[illegible] குள்ளநரிகண்டு [illegible]
மாட்டிறைச்சிதன்னை வகையாகக்கவ்விக்கொண்டு
[illegible] அடைவுடனேவரும்பொழுது
இடதுபுறமாக இருக்கின்றதண்ணியிலே
வாளமீன் துள்ளி வலதுபுறத்தில்விழ
வாய்க்கிரையைவைத்திவ்வந்து வாளையைப்பிடித்துநாம்
வளமீன்தப்பி வகையாற்றில்தான்விழவே
[illegible] மாட்டிறைச்சி [illegible] செப்பருந்து
[illegible]க்கொண்டு கானகமேபோய்விடச்சே
அப்பொழுதுகுள்ளநரி அடைவாகதான்பார்த்து
மாட்டிறைச்சியும்போச்சு வாளைமீன்தான்போச்சு
வானத்தைப்பார்த்து மதிமறந்துநின்றதுவாம்
அந்தப்படிக்குத்தான் அபிமன்னனென்னைக்கண்டு
போனவர்காண்மாயவரே [illegible]
குள்ளநரிபோல குடிகேடன்திரியோதிரன்
பார்த்திருப்பானப்போது பல்லைத்திறந்துகொண்டு
இந்தக்கதைதனைக்கேட்டு இயலானமாயவரும்
சிந்தை குளிர்ந்து திருமுகம்நோக்கி

பின்னுமேமாயன் பிரியமுடன்சொல்லலுற்றான்
அல்லகாண்சுந்தரியே அழகுமயிலாளே
திரியோதனனுக்கு திவ்வியங்கள்மெத்தவுண்டு
இராச்சியங்களெல்லாம் நாகமுடியோனாம்
ஒருகுடைக்கீழாக உலகமெல்லாம்ஆளுகிறான்
ஆளுந்திரியோதனன் அவன்மகன்லக்குணற்கு
பெருமையுள்ளமன்னன் பெலத்தாற்பெரியவன்காண்
உன்னழகுக்கேற்ற ஒளிவுள்ளலக்குணந்தான்
உன்-அத்தைமகனென்றால் அழகுகெட்டவாளபிமன்
மொட்டைதலையன் முட்டிக்கால்தட்டியவன்
நாடுதனிலேபிச்சை நலமாஎடுக்கிறானே
என்றுபெருமாள் எடுத்துரைத்தாரிவ்வார்த்தை
மாயன்மகள்சுந்தரியாள் மனஞ்சலித்துதான்கேட்டு
திரியோதனன்பணமோ தீரமாய்ப்பேசுகிறாய்
ஆட்டிடையாகள்ளா அசடர்குடிகேடா
ஒருவன்பெண்ணையொருவன் இச்சித்தகதைகேளாய்
வாத்தியார்கதைபோல வருமோடாயிப்பொழுது
என்றுதான்சுந்தரியாள் இயலாகக்கூறலுற்றாள்

இதுவும்உவமானமாகச்சொல்லிய உபாத்தியாயர்கதை.

அப்போதேகேட்டு ஆயன்மனமகிழ்ந்து
வாத்தியார் தன்கதையை வகைவகையாய்ச்சொல்லுமென்றார்
அப்போதேசுந்தரியும் அடைவாகச்சொல்லலுற்றாள்
ஆயனேஉன்னைப்போல் அறிவுகெட்டமன்னவனும்
இராச்சியத்தையாண்டு நாடொருமைசெய்கையிலே
அவனுக்கொருமகள் அதிகசந்தோஷமகள்
அந்தநல்லபெண்ணை அழகுள்ளபூங்கொடியை
ஐந்துவயதில் அறிவறியவேணுமென்று
வைகுந்தனென்னும் வாத்தியாரப்பொழுது
வாத்தியார்பள்ளியிலே மகளைப்படிக்கவைத்தார்
ஐந்துவயதில் அறியுமுதலாக
ஆத்திச்சுவடி அறிவுள்ளமுந்திலக்கம்
கல்வியொழுக்கம் கலந்ததொருவேழமுகம்
ஒன்பதாம்வயதில் உயர்ந்ததோரெண்சுவடி
பத்துவயதிலே பாரச்சுவடியான
நிகண்டுதிவாகரமும் நிகரானஇலக்கணமும்
காரிகையுரிச்சொல்க கனல்கெடிவெண்பாவுடனே
இத்தனைதானபடித்து இயல்பாவரும்பொழுது
ஒருநாட்பொழுதிலே உயர்ந்தபள்ளிக்கூடந்தனில்
பொழுதுபோருமுன்னே பிள்ளைகளையனுப்பிவிட்டு
வைகுந்தனென்ற வாத்தியாரப்பொழுது
மன்னன்மகளை வகையாகத்தானிருத்தி

அடிபெண்ணே உன்பேரில் ஆசைகொண்டேன் வெகுநாளாய்
மாய்கையென்ற ஆசை மறப்பதில்லை பெண்ணணங்கே
என்னாசைதீர்க்கவென்று இயம்பினான் வைகுந்தன்
அப்போது மங்கையரும் ஐயோகோவென்றழுது
என்னபுத்தி நீதான் இயம்பலுற்றீர் சற்குருவே
ஐயோவேதீதாலும் அவ்வார்த்தைபேசாதீர்
படிப்பித்தவாத்தியார் பாங்கானதகப்பன்
ஸாகச்சாசம்செய்யாதீர் காரணமோ என்குருவே
என்றுதான்மன்னன்மகள் இவ்வார்த்தைதானுரைக்க
அப்போவிசாரமிட்டு ஆனதொருவைகுந்தன்
அல்லவடிபெண்ணே ஆரணங்கேசொல்லுகிறேன்
நீதியைமெத்தசொன்னாய் நிலைமையுள்ளவாழ்மயிலே
நீசொன்னபடியே நிற்குமோ பூவுலகத்தில்
ஒருநாளைக்கானாலும் உயர்ந்தபஞ்சணையிதில்
இருவருங்கூடி இன்பமாய்களிப்பதுபோல்
இல்லாமலல்லாய் வெற்றியுள்ளபூங்கொடியே.
வாத்தியார்சொல்ல மங்கையருமேதுரைப்பாள்
ஐயா உனக்கடியாள் ஆண்பிள்ளையல்லவோ
பொய்யாகப்பேசுகிறீர் வீண்பேச்சைவிட்டுவிடும்
என்றுசொல்லிமங்கை யிப்படியுரைத்துவிட்டாள்
அப்போதுவாத்தியார் ஆனதுயரமுடன்
மங்கையரைவிட்டுக் குலமகையாயனுப்பிவிட்டான்
வாத்தியார்தானும் வஞ்சனைநெஞ்சில்வைத்தான்
இராஜமகளும் நடந்துசென்றாள்வீட்டிற்கு
வீட்டிற்குள்தான்புகுந்து விபரமுள்ளமங்கையரும்
கூட்டித்தொகைகூட்டிக் கொத்தாய்புத்தகத்தை
மற்றுநாள்காலையிலே மங்கையருந்தான்கொண்டாள்
அப்போதுராசாவும் அகமகிழ்ந்துகொண்டாடி
வைகுந்தனென்னும் வாத்தியார்தனையழைத்தான்
அப்போதுவாத்தியார் ஆனதொருவியாகூலமாய்
என்னசெய்வேனென்று ஏங்கிமனந்தளர்ந்து
மன்னர்மனைக்கு வைகுந்தன்வந்துவிட்டான்
இராஜாவுமப்போது நலமுடனேசொல்லுமின்று
(என்) அருமைமயிலாள் ஆரணங்குஎன்மகளும்
வெள்ளிக்கிழமையிலே விடியவொருஜாமமுன்னம்
உத்திராடநட்சத்திரம் உகந்தபிரதமையில்
இந்தநல்லவேளையிலே இயலானஎன்மகள்தான்
புட்பவதியானாள் பூரணத்தைப்பாருமென்று
அப்போதேவைகுந்தன் ஆனதொருஏடெடுத்து
சாஸ்திரத்தைப்பார்த்து சபிப்பாகத்தானிருந்தான்

அப்போது மன்னன் அடைவாகத்தான் பார்த்து
வாத்தியாரே நீர்தான் மதிமறந்து இருப்பானேன்
சொல்லுமையா வென்று சொன்னாரே ராஜாவும்
வைகுந்தவாத்தி மனதுதுயரமுடன்
என்னசெய்வோம் ராஜாவே இயல்புடைய உன்மகள்தான்
ஆண்டவனே ராஜாவே ஆண்பிள்ளைக்கு அழிவுவரும்
உன்மகள் இரண்டகத்தாள் உனக்கழிவு வரும்
இந்தஒருபெண்ணை நீர் இயல்பாக வைத்திருந்தால்
சீமையிலெங்கும் தீப்பிடிக்கும் இப்போதே
என்றுசொல்லி வாத்தியார் இவ்வார்த்தை தானுரைக்க
மன்னவனும் அப்போது வாயிலடித்துக்கொண்டு
என்னசெய்வேன் ஈஸ்பரனே யென்று அதிகப்புலம்பி
மன்னனரசனும் வாத்தியாரைத் தான் கேட்டான்
வைகுந்தவாத்தி வகையாக வார்த்தை சொல்வான்
...பேழைதனைக்கொண்டுவந்து பெண்ணை அதனில்வைத்து
...லியுங் கூறைகளும் ...க்கும் உடைமைகளும்
வரிசை உடைமையெல்லாம் ஒப்பமுடனதனில் வைத்து
...கட்டிக்கட்டி அரக்குமுத்திரைதான் போட்டு
...ஆற்றிலே ஒழித்துவிடும் ...
... எல்லாம் ... அத்தோடே
அப்போது மன்னன் ஆலவியாகுலமாய்
...பெண்ணைப் பதனிலே வைத்து
இத்துடன் கட்டி அரக்குமுத்திரைதான் போட்டு
ஐயோ மகளே யென்று அழுதானே மன்னவனும்
அத்தைமகனிருக்க ஆற்றிலிடப் போறியோ
அழுது புலம்பி மன்னன் ஆற்றிலே தள்ளிவிட்டான்
வாத்தியாரப்பொழுது வகையாகத்தானெழுந்து
பள்ளிக்கூடத்துப் பசங்களையிட்டுக்கொண்டு
புனலாற்றங்கரையில் பிரியமுடனோடிவந்து
பேழைவருகுமடா பிடியுங்களென்று சொன்னான்
வழிபார்த்துக் கொண்டிருந்தான் ... அப்போது
அப்படியாய்ச் சேயமர்ந்திருக்கும் வேளையிலே
பேழைவருகுதையா புனலாற்றங்கரையோரம்
அவனுடைய அத்தைமகன் அவ்விடத்தில் வேட்டையாடுங்கால்
வேட்டையாடி ...
கண்டுபிடித்துக்கொண்டு ... கொண்டுபோனான்
வேட்டையுஞ் சலிக்காமல் ...
அவ்வேளையிலே பேழை ஆற்றிலே வந்ததுதான்
கண்டு ... களித்து மனமகிழ்ந்து
ஆ...
பேழையடா உங்களுக்கு பேழைமுதலெல்லாந்தனக்கு

என்றுசொல்லிராஜா இயல்பாகத்தானுரைப்பான்
நல்லதென்றேயடியே நாலுபேர்பிடித்தார்கள்
பேழைதன்னைக்கொண்டு பிரியமுடன்வைத்தார்கள்
பேழைபெண்ணுதவொரு பொற்கொடியுந்தானிருந்தாள்
இராஜாக்களுக்கேற்றநல்லதொருபெண்ணுக்கு
ராசனுக்கோவாரும் விலைவரிழந்தாருக்கு
நீ-ஆரென்றுகேட்க அப்போதுரைக்கலுற்றாள்
பொல்லாதவேளையிலே புத்தியதிக்கேதென்று
ஓடுகிறதண்ணீரில் உன்னைதான்தள்ளிவிட்டார்
வந்தவரலாற்றை வகையாகச்சொல்லிவிட்டாள்
கேட்டந்தராஜாவும் இனிமொழியைத்தானெடுத்து
பெண்ணிருந்தபேழையிலே பெருவேங்கைதன்னையடைத்து
ஓடுகிறதண்ணீரில் விட்டுவிட்டானுத்தமனும்
மாமன்திருமகளை வகையாகத்தானெடுத்து
பல்லக்கில்வைத்துக்கொண்டு பண்புடனேவந்துவிட்டார்
அப்போ-பேழைவருதையா புனலாற்றங்கரைதனிலே
வாத்தியார்கண்டு பல [illegible]முடன்
வாசிக்கும்பிள்ளைகளை வாகாகத்தான்பார்த்து
ஆற்றில்போய்ப்பேழைதனை யன்பாய்ப்பிடியுமென்றான்
நீந்திப்பிடித்தார்கள் நேர்த்தியானபேழைதன்னை
பெட்டிப்பிடித்துமே எடுத்தார்கள்தலைமேலே
எடுத்துவந்துபேழைதனை இறக்கிவைத்தார்கோவில்தனிலே
பரிவுடனேதன்வீட்டில் பாங்காகத்தானிறக்கி
பள்ளிக்கூடத்து பசங்களையுந்தானழைத்து
மங்கிலியம்நான்தரிப்பேன் வாழ்வேந்தன்மங்கையற்கு
தார்வேந்தர்வைகுந்தனார் சதாஸ்திதென்றுசொல்லுமென்றார்
அப்போதுவாத்தியார் யன்பாகத்தான்மகிழ்ந்து
சோபனகலியாணம் சீக்கிரமாய்முடிக்கவேணும்
தலைவாசலையடைத்து தாப்பாளும்பூட்டிவிட்டான்
பேழையுடன்வந்த பேடைமயிலாளேபெண்ணே
பூங்காவனந்தனிலே போகிக்கச்சொன்னேனே
வரமாட்டேனென்றாயே வந்தகப்பட்டாளே
கலியாணம்சோபனம் கலந்துசொல்வோமென்றுசொல்லி
கட்டையவிழ்த்தானே கட்டழகன்வைகுந்தன்
வேங்கையுந்தானெழும்பி மிகவேபசிதீர
குறளைப்பிடித்துத்தங்கே குடித்ததே வைகுந்தனை
வேங்கையுமப்போது வெளிப்பட்டுப்போனதுவே
அந்த-வேங்கைபோடொக்குமையா விஜயன்மகன்மைத்துனரும்
வாத்தியோடொக்குமையா விஜயன்மகன்மைத்துனரும்
வாத்தியோடொக்குமையா மலடன்பெற்றலக்குணனும்

மாயன்பெருமானே மன்னவனேகேளுமினி
கற்றாழைமேலே கல்லுவண்டிவந்தாக்கால்
கல்லுக்குச்சேதமோ கற்றாழைக்குச்சேதமோ
கல்லுவண்டிகொக்குமையா காண்டபன்பெற்றபிள்ளை
கற்றாழைகொக்குமையா கண்ணிலான்பெற்றபிள்ளை
கொக்குத்திரளிலே இராஜாளிபூந்தாப்போல்
கொக்குக்குச்சேதமுண்டோ குருடன்பெற்றதன்மகனும்
இராசாளிக்கொக்குமடா நல்லந்தைதன்மகனும்
அவர்களுடையசலம் அறிந்துமிகக்கண்டறிந்து
பஞ்சவர்கள்சாதிவகை பாவியறியாயோடா
ஐவருடவீரியமும் ஆண்மையறியாயோடா
முன்னேயுந்தங்கையறை மொய்க்குழலாளத்தையறை
திரியோதனனும்வந்து தீவிரமாய்க்கொள்ளுகைக்கு
பலராமரிடத்தில்வந்து பரியமதுதான்கொடுத்து
மண்மேலேதானிருந்து மங்கிலியந்தானெடுக்க
அப்போது அருச்சுனரும் ஆகாசமாகவந்து
சந்நியாசிவேடங்கொண்டு தார்விஜயனப்போது
தாலியைத்தான்பிடுங்கி தாலிகட்டிஅப்போது
அருச்சுனனார்தேவியென்று அறியவேதாலிகட்டி
வெட்கஅடித்தாரே விசையனுமொன்மகன்
அப்படிக்கொத்தவனை அறிந்திருந்துஎன்தகப்பன்
பஞ்சையாய்நீயும் பணத்துக்குஆசித்து
உன்னுடையசாதிபோலே உத்தமனேபார்த்தாயே
மட்டப்புத்திபோலே நினைத்தாயோமாட்டிடையா
பெண்சாதிதானிழந்து போனாயேமுன்பிறப்பில்
அரக்கனும்தேவியைதான் அழைத்தோடிப்போனானே
சீதையுந்தேவியளை சிறையிலேவைத்தானே
ரோஷமுனக்குமுண்டோ லோகமளந்தவனே
இப்படிசொல்லியல்லோ ஏகினாள்சுந்தரியும்
இன்பமுடன்கேட்டு இருதயத்தில்தானகைத்து
வாயைத்திறவாமல் மறுவார்த்தைபேசாமல்
தலையைக்குனிந்துகொண்டுசுவாமியிருந்துவிட்டார்

சுந்தரிதன் தகப்பனிடத்திற் சபதமிட்டது.

அப்போதுசுந்தரியும் ஐயர்மனதரிய
அஸ்தினாபுரத்தையெல்லாம் அடியோடேதானிடித்து
பரிசிதமாய்த்தானிடித்து பரித்திவிளைத்திடுவேன்
துவாரகாபுரியெல்லாஞ்சுட்டுக்கரியாக்கி
திரியோதனன்கூட்ட சேனைகளுள்ளதெல்லாம்
கரியாக்கிசுட்டு கடலிலேபோட்டுவைப்பேன்
ஆகாசத்துக்கணை ஐந்துமுடிபிளைத்து

தலையைச்சிரைக்கச்சொல்லி மருந்தாலேதானழுத்தி
அரசாணிக்காலோடே அவனையுங்கட்டிவைத்து
அரிசிப்பெருந்திரையை அவன்றலையிலேத்திவைத்து
மற்றுமுள்ளபேரையெல்லாம் மரத்தோடேகட்டிவைத்து
அத்தைமகன்என்புருஷன் அபிமன்னராஜாவை
தத்துவமாய்த்தாலி தரிப்பிக்கப்பண்ணிவைப்பேன்
என்றுசொல்லிசுந்தரியும் பேசிசபதமிட்டாள்
மாயன்பெருமாளும் மனதுபிரியமுமாய்
தாயேமகளேநீ தங்காளேசுந்தரியே
மாயன்பெருமாளும் மனதுபிரியமுமாய்
பஞ்சவர்களைவர்மனையெல்லாம் பார்த்துமகிழ்ந்தேனம்மா
(அவர்கள்) காடேகுடியிருப்ப காறுமேலைகளிக்கு
வீடேதுமில்லை மிகவாழத்தேசமில்லை
நாடேதுமில்லை நல்லமனைதானுமில்லை
காணியுமில்லை கழுகுவளநாடுமில்லை
ஊழியக்காரரும் இந்தவுலகிலில்லை
ஊருமில்லைபேருமில்லை உற்றுறவுமில்லை
ஆனபடியாலேதான் அஸ்தினுபுரிக்கரசன்
தேசத்தழகன் துரியோதனப்பெருமான்
ஆனையுள்ளான்சேனையுள்ளான் அண்டாதளமுமுள்ளான்
தேசமென்றும்ஆளவல்லான் சேவகங்கள்பண்ணவல்லான்
பஞ்சவர்களைவரையும் பாழ்ங்காட்டையோட்டிவிட்டான்
அவனுக்கெதிருமில்லை அரசாளஆருமில்லை
ஆனபடியினால் அம்மாகேளண்ணேயிப்போ
எக்குறைதானென்றுசொல்லிநான்முகூர்த்தம்தானுமிட்டேன்
ஆளனிட்டேதேடி அரசுபுரிந்தேனம்மா
வாழுமிடந்தேடி வாழப்பதித்தேனம்மா
ஒன்றுங்குறையுமில்லை உத்தமியேஉந்தனுக்கு
உன்மனதுக்கேற்றபடி உத்தமியேசெய்யுமென்றார்
அப்போதுசுந்தரியும் ஆனதயாமுடன்
வந்தாளேதாய்மனைக்கு மாளிகையினுட்புகுந்தாள்
அத்தாளைக்கண்டு அடித்துப்பிரண்டழுதாள்
அனுமேறுமங்கையரோ ஆட்டிடையன்தேவியரோ
மங்கையரோஜானகியே மாட்டிடையன்தேவியரோ
இப்படிதான்செய்வாரோ ஈனங்களில்லாமல்
சாதிகெட்டவங்களுக்கு சாவுசற்றுமில்லையோதான்
பணத்துக்கும்பொன்னுக்கும் பாதவித்துநின்றீர்களோ
துரியோதனன்சகுனி சிரைக்குலைந்தானே
பாவிதுரியோதனன் பணமெத்ததந்தானே
என்னையவன்கொள்ளவந்தால் இளமயிலேகடிவான்
வெசிமகன்னைக்குணர்ந்து விரல்கொடுத்தாந்தியுண்டே

தாசிமகன்லக்குணர்க்கு தலைசாய்க்கத் திடமுண்டோ
சுண்டுவிரல்பிடித்து சுத்திவரத்தெம்புண்டோ
ஒருநாளிலேயென்றிருந்தேன் உலகத்திலுள்ளபடி
இருநாளிலேயன்றிருக்க எந்தன்விதிவசமோ
சாவேன்கெடுவேன் சமுத்திரத்திற்போய்விழுவேன்
சாண்வயிறுபஞ்சமோ என்னுயிரைமாய்ப்பதற்கு
நஞ்சுமலரியும் கிடையாதோ நாராச்சியத்தில்
பொன்னுங்கலிசெருத்துப்பொருத்தக்கழுத்திலிட்டு
பூப்போலேயென்னுயிரை போகக்கறிவீரோ
ஆளாப்புலையனுக்கு ஆசைதான்சொன்னீர்களோ
வெட்கந்தானில்லையோ மெல்லியலேதாயாரே
திக்கற்றவுங்களுக்கு தெய்வந்துணையாமோ
வயிற்றைக்கிழித்துநான் வாளைவாங்கிவைப்பேன்
இருவரையுங்கொன்று எமலோகமோட்டிடுவேன்
அவனையுங்கொன்று அனுப்புவேன்ஆகாசம்
என்றுசொல்லிசுந்தரியும் இட்டாள்சபதமெல்லாம்
மகள்முகத்தைப்பார்த்தாளே மங்கையலமேலும்
என்மகளேசுந்தரியே இந்தவகைநானறியேன்
கலியாணப்பேச்சுகளைகாதிலேயுங்கேட்டறியேன்
திரியோதிரன்சேனை திரள்வந்துதென்றார்கள்
வந்ததும்நான்கேட்டேன் மறுவார்த்தைநானறியேன்
பெண்வந்துகேட்ட பேச்சுகள்நானறியேன்
என்றுசொல்லிசுந்தரிக்கு எடுத்துரைத்தாலட்சுமியும்
நல்லதுநல்லதென்று நடந்தாளேசுந்தரியும்
தாதியுடன்கூட தன்மனைக்குவந்துவிட்டாள்
மாணிக்கத்தண்டிகேறி வந்தாளேசுந்தரியும்
அரண்மனைக்குவந்து ஆசனத்தின்மீதிருந்து
ஐந்துபேர்தாதிகளை அண்டையிலேதானழைத்து
ஆலோசனைசெய்து ஆங்காரக்கோபமுடன்
அபிமன்னராசனுக்கு ஆளனுப்பவேணுமென்று
ஓலையெழுதவென்று உத்தரவுசொன்னாளே
தாதிகளுமப்போது சம்மதித்துக்கொண்டார்கள்

சுந்தரி அபிமன்னனுக்கு ஓலையெழுதுவது.

ஓலையெழுதவென்று உத்தமியாள்சுந்தரியும்
வண்ணக்குருத்தோலை வாரியவளொப்பமிட்டு
ஈழப்பனையோலை இருபக்கங்காம்பரித்து
தாளிப்பனையோலை தலைப்பக்கங்காம்பரித்து
விநாயகனைபூசைபண்ணி விக்கனைத்தோத்தரித்து
சிவசிவாவென்று சிவனைத்தோத்தரித்து
வேலுமயிலுடையவேலவனைத்தோத்தரித்து
வந்தனைக்குமுன்னடவாய் வள்ளிமணவாளா

மாயோன்மருமகனை மலர்ப்பாதந்தெண்டனிட்டேன்
மாமன்மாரைவருக்கு மலர்ப்பாதந்தெண்டனிட்டேன்
அத்தைதிரௌபதைக்கு அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டேன்
மாமிசுபத்திரைக்கு மணியிறங்கித்தெண்டனிட்டேன்
மைத்துனரைவர்பாதம் வலர்தூவித்தெண்டனிட்டேன்
அபிமன்னுவாருக்கு அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டேன்
தலைபெற்றதாய்க்கு உவமையொன்று நானறியேன்
வாசங்கள்தானென்றாக வழையறியேன்மைத்துனரே
என்றுசொல்லிக்கரியும் எழுந்திருந்துவணங்கினாய்
தேசத்தரசுமன்னன் துரியோதனன்சகுனி
கன்னனுடன்சேனை கடல்போல்நிறைந்துவந்து
வல்லமையாய்ப்பேசியெங்கள் மாயனைப்பெண்கேட்டான்
நல்லதுகாரியம் நீரிருந்துதான்பார்த்து
அத்துணைக்குவேணுமென்று நாளுமிட்டுக்கொண்டானும்
பொன்பெற்றதாரேறுமென்று பெருமானைத்தான்கேட்டான்
மன்னன்பெருமானும் மதிமயங்கியப்போது
செல்வப்பெருமானும் தேவியுடனைவாங்கிவிட்டார்
பொன்பெற்றவாங்கி பெருமானுஞ்சம்மதித்து
என்னைப்பெற்றதாய்க்கு இசைந்துகொடுக்கவேநான்
மன்றனைக்கத்தீரென்றுசொல்லி பாக்குகள்தான்மாற்றி
இன்றைக்குநாட்டாளர் இசைந்தசுக்கிரவாரமென்று
பெண்ணுறுதிசெய்திட்டுப் போனான்துரியோதனனும்
தேசத்தரசுமன்னன் துரியனும்போனபின்பு
இத்தனைசேதியெல்லாம் என்தாதிசெப்பவந்து
சொல்லியுன்னிடத்தில் தோழியவள்சென்றனளே
சொல்லவே நான்சித்தங்கலங்கியழுதேன்
அப்போதுமாயனை அடுத்துப்புரண்டழுதேன்
ஏதாகும்பேசி எண்ணிக்கையில்லாமல்
பேசாதும்பேசி பெருமானுடன்சண்டையிட்டேன்
என்னசண்டைசெய்தாலும் எடுத்துப்பார்க்கவில்லை
நான்படப்பொறுக்காமல் இட்டேன்சபதமெல்லாம்
அஸ்தினாபுரிநகரம் அனைத்துவாசலையும்
பரிகத்தமாகக்கட்டி பாழாக்கிப்போட்டிடுவேன்
கட்டிக்களியாக்கி குதிரைகளையிடுவேன்
கட்டித்தலைக்குள்ளே எட்டியாயிரம்பிடித்து
சொன்னவர்தலைக்குள்ளே குடுமைதலைசிரைத்துவைத்து
கன்னன்குருடனைநான் கடுகத்தலைசிரைத்து
அபிமன்னவர்வாளாலே ஐந்துகுடுமைவிட்டு
அரசனிக்காலோடே அவனையுங்கட்டிவைத்து
ஆணிச்சாணிகொண்டுவந்து அவன்தலையிலப்பிவைத்து

ஆயிரம்பெருந்திரியாய் அவன்தலையில்விளக்கேற்றி
மணைமேலேதானிருந்து மைத்துனரேயுன்கையால்
மங்கிலியங்கட்டி மகிழ்ந்திருப்பேனென்றுசொல்லி
சபதங்கள்தானுமிட்டுதாய்மனைக்குநான்போனேன்
சண்டைமெத்தநான்கொடுத்தேன் தாயாருடன்கூட
சத்தியங்கூறினாள் தாயாரறியேனென்று
பின்னையுமெத்தமெத்த பேசிசபதமிட்டேன்
சபதமறியாதே தயவாகமைத்துனரே
சிவசிவாமைத்துனரேசெய்தருளுமங்கிலியம்
வந்துநீரென்னையிப்போ மங்கிலியங்கட்டுமென்றாள்
பள்ளிக்கூடந்தனிலே இருந்துபந்தடித்தோமே
வள்ளிக்கொடிபோலே வளர்ந்திருந்தேனப்போது
பஞ்சைசிரிக்கியைப்போல் பத்தாவெநாணிருந்தேன்
கஞ்சைச்சிரிக்கியைப்போல் கூடத்திரிந்தேனே
கரிக்குச்சிபோலே கடிக்கித்திரிந்தேனே
அப்பவள்தானெண்ணுதே அபிமன்னராஜாவே
வளர்ந்தேன்சமைந்தேன் வடிவுமிகவானேன்
மயிரழகைக்கண்டாலே மயங்குவீர்மைத்துனரே
தொடையழகைக்கண்டால் கொத்தவனேநீதறியாய்
நெற்றியழகுகண்டால் நீபொறுக்காய்மைத்துனரே
மூக்கழகைக்கண்டால் மூர்ச்சையாய்நீவிழுவாய்
கண்ணழகைக்கண்டால் களைத்துவிடுவாய்மைத்துனரே
கண்புருவம்ரெண்டழகும் காமனார்வில்லதுபோல்
மேற்புருவம்இரண்டும் வேப்பிலைச்சாயலைப்போல்
சிவிமுடித்தகொண்டை சிறுத்தபழம்போல்
மன்னவரைத்தான்மயக்கும் மதிமுகத்தினதிசயமும்
வடிவானகாதிரண்டும் வள்ளிக்கொடியதுபோல்
கூறியமூக்கிரண்டும் குமிழம்பழமதுபோல்
வாயழகைக்கண்டால் மயங்குவாய்மைத்துனரே
பல்வரிசையாணிப் பதமுத்துபோலிருக்கும்
தோளழகுமைத்துனரே சொல்லுகிறேன்நீர்கேளும்
மூங்கிற்குருத்துபோல் முளைத்தபிறுதோளழகும்
மார்பழகைச்சொல்லுகிறேன் மைத்துனரேநீரறியும்
அகண்டமணிமார்பும் ஆபரணபூஷணமும்
திரண்டஸ்தனமிரண்டுமே செண்டானபந்ததுபோல்
ஒப்புடனேநானும் ஒளிவாயிருக்கிறேன்காண்
மட்டிடப்போகாது மைத்துனரேயென்னழகு
ஆலிலைபோலாக அமர்ந்தசிறுவயிறும்
இடையழகுசொல்ல எனக்குத்தெரியாது
சிங்கத்திடையென்று செப்புவார்தோழியர்கள்
நடையழகுமைத்துனரே நல்லஅன்னம்போலிருக்கும்

முழுக்காலின்பொழுதோ முனைத்திருகைபோலிருக்கும்
அணுக்காலின்பொழுது கனத்தவிரால்போலிருக்கும்
குதிக்காலின்பொழுது குவிந்தசெண்டுபோலிருக்கும்
பொருந்தியபாதமிரண்டும் புத்தகம்போலிருக்கும்
இருந்தபடியிரவனைத்தும் செப்பமுடியாது
பழம்பதித்தாப்போல் வாதவிரலழகும்
மைத்துனரேசீர்மைத்தால் மாங்கிவிழுந்திடுவீர்
பெண்ணைத்தேர்க்கையும் மெல்லமெனத்தேடல்லவே
கண்மதன்தெருவிலுமே மற்றுமழகாயிருப்பேன்
இப்படியாகன்னவர்க்கு இருக்கிறேன்பத்தாவே
சொல்லுகின்றதபாதே கோபங்களையாதே
பழுத்தசிறுக்கியென்று பாராதேபத்தாவே
உம்மையுன்னைத்து உமதுகணையாழியைநான்
கண்களிலொற்றி களித்துமகிழ்ந்திருப்பேன்
இப்படியாகச்சொன்னாள் எழுதினாள்ஓலையிலே
அவ்வோலையிட்டு மறுவோலைதானெடுத்து
கொப்பித்தெழுதினாள் கோபாலன்மனமகிழ
பேனைதனைமாற்றியே பெண்ணையிப்படியெழுதி
அருமைகுறுமிக்கதொரு ஆக்கினைக்குஉள்ளானேன்
மருத்தமாமானேன் உள்ளூருச்செக்கானேன்
பட்டமாமானேன் பழுதுச்செக்கானேன்
கட்டைமாமானேன் கன்றுகட்டுந்தம்பானேன்
மேட்டமானேன் கொம்பெட்டகம்பானேன்
நட்டைமாமானேன் காலிகட்டுந்தம்பானேன்
நாட்டுமாமானேன் எல்லைகட்டுங்கல்லானேன்
காட்டுசேலகாய்ந்த கிலைமானேன்கண்மணியே
வீட்டுப்புறத்திலே வழுத்தானேன்கண்மணியே
வீட்டுப்புறத்திலே கட்டைவானேன்
ஆற்றங்கரைக்கு புளியமானேன் ஆறுமுகா
சேற்றிற்கவிழ்ந்த சேறும்தேர்மேன்
சிறுபிள்ளைக்கு தீராமென்டுக்கசின
கணுக்குப்போக மழையானேன்பத்தாவே
அப்பாடக்கிட்ட பதுமானேன் ஆண்டவனே
இடையன்வெட்டுங்கொம்பானேன் என்னுடையபத்தாவே
குடையன்வெட்டுங்கொம்பானேன் மன்னர்பெருமானே
தாய்தகப்பனெல்லாரும் சதிசெய்துவிட்டார்கள்
சீப்போனதால் திக்கெட்டுங்கிறிப்போன
வாரமேல்போனாலும் வாவடிடுவேன்மைத்துனரே
என்னுடைமைத்துனரே என்தகப்பன்தன்னுடைய
மாமன்மாருடைய மடிவேலுமன்னவலே

போகமளமகளுமோ புத்திகெட்டுப்போனேனே
ஓலைகண்டபோதே தானோடிவாருமைத்துனரே
ஆசைப்புலையன் அழிவானரண்மனையில்
நீதிறஞ்சொன்னதின்னையங்கள் தப்பாது
காலைத்தினத்தாளே நடந்தோடிவாருமென்றான்
வாருமல்லியிருந்தால்மாளிடர்களெல்லோரும்
இருதாலிகட்டியென்று ஏசுவாரென்னையுந்தான்
கற்புடையசாவிவேடக்குமோராசாவே
புருஷனிருக்கவென்றாபூரித்தேன்ராசாவே
புருஷனிலவென்றுபரிதாரோ ஆண்டவனும்
அதுவுந்தானில்லாமல் அபிமன்னராசாவே
கொண்டபெண்ணைவிட்டாலும் குறித்தபெண்ணைவிடுவாரோ
பெண்ணைவிட்டவென்றுபேச்சேசகுமோ இனிமேல்
கர்த்தாவேமைத்துனரே கடுகேவருமிடுகொண்
லக்குணனைக்கொண்டு ரணபேரிபோட்டுவைப்பேன்
அவனையும்பிடித்துக்கட்டி அரசாளக்காலோட
சிக்கெனவேதாலிகட்டி ராசைத்தருகுடிமிட்டு
முக்குடைமையான்சிறைத்துமூன்றுவிளக்கேற்றிவைப்பேன்
சபைமன்னர்பார்த்திருக்க நல்லிசைவாசனிடைக்கு
ஆயிரந்திரிபோட்டு அணிவிளக்கேற்றிவைப்பேன்
பார்த்திருக்கத்தாலிகட்டிப் பரிப்பேனென்றுசொன்னேன்
நேத்தியாய்த்தாலிகட்டி நீர்வசிப்பேன் இப்போது
சொன்னசபதமதுகம்பா அழியாமல்
கன்னலவே நான்சொன்னவார்த்தைதனைத்தள்ளாமல்
என்றிதுவென்றன் புருஷோத்தமைத்துனரே
மன்னவரேநீர்வந்துமங்கிலியந்தான்தரியும்
என்றுசொல்லித்தரியுமெழுதினாளோலையிலே
சுத்தமுடனேசுருட்டியோலைதான்சுருட்டி
ஒப்பமுடன்போட்டுஉருதியுடன்றான்சுருட்டி
கடையோலைவிட்டுக்கணையாழிமோதிரத்தில்
அரக்காலேமுத்திரையுமாணைக்குத்தான்போட்டு
ஓலைச்சுருளைத்துடைத்தயியுமப்போது
செப்பமுடன்சுத்தியுஞ்சிக்கிரமாய்த்தானடக்கு
அடக்குமுகமாகவைத்துவின்றாமங்கையரும்
சிவசிவாவென்றுசெபித்தாளேமந்திரத்தை
பட்டணத்தாளினிரூபத்திரியுடன்றான்பணிந்தாள்

வாயுபகவான்கத்திரிடம்வருவது.

அடக்கிக்கொடுத்தாள் வாயுதேவன்றான்கேட்டு
பொட்டெனவேயோடிவந்துபுகழ்பெற்றிமுன்னேநின்றான்
பட்டணந்தான்பார்த்துப்பையக்கொடியுந்தெண்டனிட்டாள்
வந்தீரோவென்பட்டா மனதுகுளிர்ந்திட
உபசாரஞ்சொல்லிஉட்காரவைத்தாளாம்

பெத்தியைத்தான்பார்த்துபேசுவாரப்பொழுது
என்னைவினைக்கலக்குகாரணமேன்பெத்தியரே
வல்லியேசொல்லுமென்றுவாயுராசன்றான்கேட்க
சொன்னாளேசுந்தரியுந்துரியோதினன்றங்கை
பெண்கேட்கவந்ததுவும்பெருமாளிசைந்ததுவும்
அருச்சுனனுமென்மாமன்னவருடையபுத்திரனோர்
அபிமன்னராசருமேஅபிமேலேவேண்டுமென்று
ஒலையெழுதிவைத்துஉகமைதனைத்தேடினான்றான்
என்றுசொல்லிசுந்தரியுங்களித்துரைப்பாள்பட்டனுக்கு

வாயுபகவான்சொல்வது.

சுந்தரிசொல்லுமதுகேட்டுவாயுமன்னவ
சுந்தரியைத்தான்பார்த்துச்சொல்லுவான்பாட்டனுமே
பந்துசனர்களைவிட்டுத்துணைக்குமில்லாமல்
காடுவிட்டுக்காடுறைந்தல்லபதியிழந்து
வில்லிழந்துவாளிழந்துவீமபுரமிழந்து
தாய்பிறந்ததேசநாட்டில்திரிகின்றார்
சேனையில்லைகாயில்லைசெலவழிக்கச்சொம்பொன்னில்லை
நாடுகளுமில்லைநல்லமனைவீடுமில்லை
ஊருமில்லைபேருமில்லைபற்றுறவுமில்லை
படுக்கவிடமுமில்லைபள்ளிகொள்ளத்தாவுமில்லை
சபத்தினையோதுவாயிசொற்றுக்கழுகின்றான்
பரித்திரப்பட்டுவடமாட்டமாயிருக்க
அபிமனுக்குவாக்குபட்டாலாகாதுசுந்தரியே
துரியோதனன்வீட்டில்திரவியங்கள்மெத்தவுண்டு
சம்பத்துமுனைகோசாரம்பத்தேனே
இத்தனையும்பார்த்துநீசேர்ந்தாலேயுடன்கப்பல்
யானைக்குமிடமறிந்துவாழப்பதிக்காண்டி.
குதிரைக்குமிடமறிந்துபுல்லேபதித்தாண்டி.
காய்க்குமிடமறிந்துகமுகுபதித்தாண்டி.
உன்னைநல்லசோறுமுனைகொடுக்கநல்லஆடையுண்டு
இன்னாநல்லபாக்குமுண்டுசெலவழிக்கச்சொம்பொனுமுண்டு
எனக்குமிகக்கசந்தோஷம ஏற்றமுள்ளமாமயிலே
உத்தமியேயுத்தனுக்கு உறுதிகண்டாய்சுந்தரியே
என்றுமெத்தச்சொல்லி மெச்சியுரைத்தான்பாட்டனுமே

சுந்தரிகோபிப்பது.

சுந்தரியுந்தான்கேட்டு சுருக்கவெழுந்திருந்து
சதிராயுகமெடுத்தாள்தன்பாட்டன்தலைமயிர்க்க
தலைமயிறுக்குசமுத்திரத்திற்போட்டுங்கொள்
மார்பைப்பிளந்துஅவருக்குச்சேர்த்திடவே
பாட்டியைத்தான்பாரேசான்பறக்கடிப்பேனுன்னுவிரா
கொட்டமுடன்வாருருவிரலாசைத்துணிக்கவந்தாள்

வாயுபகவான் சொல்லுது.

கண்டாயே வாயுராசன் கலியிரிந்தத்தை
அல்லவடி பெத்தியெடுத்தியமைச்சொல்லேனடி
உடல் -றனை தரியச்சொல்லேனடி மயிலனையே சுந்தரியே
பரியாசஞ்சொல்லேனை [illegible] மனைகிளியே சுந்தரியே
கல்லுருகும் சொல்லாலே [illegible] பெண்பாவே
வல்லிலியே [illegible] மனைமறிந்து சொல்லேனடி
கொடியுங்கொள்ளாதே [illegible] பல [illegible] மயிலே
யோகவிடைதாரும் பூங்கிளியே சுந்தரியே
ஆவியுதிருதடி அடிக்கொட்டைகள் கோருதடி
நடக்கவுமாட்டேனடி நான் போகேன் நாயகியே
வயிற்றிற்பசிக்குதடி வாயுலர்த்துதே [illegible]
வயிற்றுக்குச்சோறுமிட்டுப் பொறுமையோடு [illegible] கட்டி
போகப்பலன்கொடுக்கப்போமோ பெண் காண் சுந்தரியே
இப்படியாய்ச்சொல்லி எடுத்துரைத்தான் வாயுவேகன்
சொன்னவசனமெல்லாம் மகோனமயவள் தான்கேட்டு
சற்றேதனைத் தருவிக்கத்தான் நினைத்து தானழைத்து
ஆயிரக்கலவரிசியடி விச்சமையுமென்றான்
கட்டமுதாக்காயிரக்கலமாக விசமையுமென்றான்
அப்படியேதாசியர்கள் [illegible] சமைக்கத்தக்கன்
செப்பமுடனற்கறிகள் கிளாய்ச்சமைக்கார்கள்
வாழையிலைபோட்டுவெட்டிக்கொண்டாட்டமாக்கு
கொட்டிக்கொண்டோரபுறம்போய்குளித்தான் மலைபோலே
சிறுமலைகள்போலேசோறைத்தான் நற்கறிகள்
அந்தமுடனந்தரியுமமுதுபடைத்தோராம்
பாட்டனையுஞ்சுந்தரியாள் பரிமாறமென்று சொன்னாள்
வந்தானே [illegible] வாயுராசன் பட்டணமதை
நினைத்தானே சோற்றையெல்லாம் பிடித்தானே மூன்றாய்
மூன்றுபிடியாய்ப்பிடித்து [illegible] பார்த்து
நிவேதனைபண்ணி மூக்கிலிட்டான் வாயுராசன்
கஞ்சியுஞ்சோறுமாய்க்கலவியா [illegible] தான்
கட்டமுதுசோறைக் [illegible] யுமென்றான்
மூவாயிரக்கலவரிசிசமையுமென்றாலும்பிட்டு
சமைத்துப்படைத்தார்கள் தாதிமார்கள் [illegible]
மூவருக்கும் [illegible] மூக்கிலிருந்து சோறையெல்லாம்
யாவருக்கும் [illegible] அப்பம் பணியாரம் பின்பு
[illegible] படைத்தார்கள் [illegible] பட்டணமே
அரிசிவெற்றிலையும் [illegible] பாக்கு கொடுத்தான்
[illegible] உடையும் கொடுத்தான்
போட்டுக்கொண்டு [illegible] கொடுத்தான்
வாயுராஜன் [illegible] வேலையைத்தான் கொண்டு
மறுவார்த்தை சொல்லுகிறான் வஞ்சி [illegible] சுந்தரிக்கு
அடிபெண்ணே [illegible] வேலையைத்தான் வண்ணமையிலே [illegible] கொடுத்தாய்

ஆக்கினைகள்செய்து அதப்பாள்பூமானாலே
பொல்லாதபாவலைக்கண்டுபேறுவீழுய்பு பாதம்
கிட்டவின்றானம்கொட்டுதான்வெட்டிவெற்றிதிக்கோடா
சன்றாக்குத்க்கானேசொற்றிறுபேடபெட்டிதுடுகோண்
டுவினைதான்கேட்டுபேட்டுதேபிராமாவிக்கிலை
சமத்திபோவாக்தறுத்து நமைவாதச்சொல்லுவெயன்றால்
மகேக்குறுலனேராநுயாதனச்சொல்லுமின்றான்
இக்கச்சுருவேனைலைவெப்படி தானேனுலுட
அக்சுருமைளைமத்தனது சிவக்கைபிலைப்படலே
செனபேபோபோலைவத்தான் செர்பிசென்றான் சுந்தரியும்
சல்லேதன்றாசம்மதித்து டைப்போமெனவெழுந்திருக்கால
கட்டமுதறுட்டைத்தலேக்கைபொடுத்தமுதவிரயுடுபோர்
கண்டேவிரலிலேதூக்கிட்டுக்கொண்டாளே
போபேறானேபெருதியபேபோயனைறுவேள்ளவென்றுன்
பாட்டனைபார்த்துட்சமுடன்தெண்டனிட்டாள்
அப்போதுதானுமடியெடுத்துவைக்கலுற்றான்
ஊக்கியுவைத்தைத்தனை அறுதானமுடிச்செலுலும்
எடுத்துஅடிவைக்களமுனைநாழிசெல்லும்
இருப்பாளெனழுந்திருப்பாளினைப்பார்த்தாள்போவான்
பார்த்துபோதாசுந்தரியுமாபட்டன்பயணமெல்லாம்
ஏதடாபாட்டா இப்படிக்குநீகடந்தால்
ஆனதுநீபட்டனமும் ஆனமாதுபயணமாக்கிசெ
மந்தயமெல்லாமெடிதுவரைக்துளிர்ம்
அப்பாலவர்வந்துஆகிறகஸ்ரிபமேன்
போசறுப்பணனைவிசைசமடியெனப்பாட்டா
நாவேபவைசதிக்கைக்கடத்துநோசாரியமாக்க
நூல்மேதிபோறுவ்னைனுவெயுமிநுவிர்ம்
என்றுசொல்லிசுந்தரியாளிருக்கொள்தயவுடன்

வாயுராஜன்போகிறது.

அப்போதுவாயுராஜனவன்முகமைதக்கண்டுபார்த்து
மாலேக்குறலானேனாலுன்றனியேவித்தால்
இப்போதேசானெழுந்திபோகாமல்லாணார்த்து
ஆலகாலமாழிகைவிலமேனிடம்பாய்ச்சேர்ந்தவ
என்றுசொல்லிபோட்டனைதித்துனைக்கசுந்தரியும்
ஏன்றாக்குமனுசாதேயுத்தமிபெண்ணுசொல்லி
போலேனைக்கண்டாலெருதுகொடுபேல்காணவருவா
பிட்டுவிழுக்குறுபேல நீபோமணைப்பனைடையை
அபட்டுவாரக்கனைத்திலேதுத்துப்பவிழிக்கான்
உன்னைமனைப்பார்த்துவுமைகான்காகண்டோமே
என்றுசொல்லிப்பட்டனெழுந்திருந்தான்விரைவாய்
பட்டறுதானக்கிக்குடிக்கோலே
அண்டக்கேகிடுன்னைஆகாயந்தானேதிர

எண்டிசையுந்தானடுக்கமேலோகத்தளிக்க
காடுகடந்துகரியமலைகள்கடந்து
நாடுகடந்துநல்லவனங்கள்கடந்து
ஆறுகடந்துஅரியவனங்கடந்து
இந்திவனங்கடந்துஎலுமிச்சையுட்புகுந்து
மஞ்சள்வனங்கடந்து நாகலோயிலுட்புகுந்து
ஆனைகுந்திபட்டணத்தேகுடிக்கானவாயுதங்க
ளைக்கோப்புசாலையிலேவைத்துநின்றனப்போது
ஆனைகுந்திபட்டணம்வாழ்அபிமன்னராசனை
தோழன்மார்தன்னுடனே துணையாகஆயிரம்பேர்
உன்னுடைவில்லுதானெடுத்துஉக்கமனுஞ்சல்மகனும்
அம்பெடுத்துவில்லெடுத்துஅரிவாளுங்கையெடுத்து
தாயாரைக்காத்திருவைத்துசாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு
வேட்டைக்குப்போகவிடைதாருமென்றுசொன்னார்
அப்போதுசுபத்திரையுமபிமனைத்தான்வாழ்த்தி
போய்வாருமென்றுசொல்லிப்புகழ்ந்துவிடைகொடுத்தாள்

அபிமன்னன்வேட்டையாடுகிறது.

அங்கேவிடைபெற்றுஅபிமன்னன்தோழருடன்
கச்சைகளுந்தட்டிகளும் கட்டியபிமன்னனுந்தான்
சந்திரகாந்தத்தட்டுகட்டிதாமரைப்பூசுந்துவிட்டு
இந்திரஜித்தேவகொல்லாமலினைவணங்குவார்கள்
வெளியேபுறப்பட்டுவேட்டைக்குத்தான்போனான்
நாடுகடந்துநல்லவேட்டையாடினார்
காடைகவுதாரிகலைமான்கடம்பைகளும்
மஞ்சட்குருவிகளுமயில் குக்குருவில்லையும்
விக்கதவிக்கட்டிகளுமவிளையாடிக்காம்பிடித்தான்
கொண்டலைத்தில்லுதுறகோலமுடன்காம்பிடித்து
ஆற்றருகேவைத்துஅபிமன்னராசாவும்
குப்பிகந்துபாயுமணல் குளித்திடும்வேளையிலே
மாயன்பெருமான் மனதிலெண்ணித்தானினைத்து
வேட்டையாடும்பாலனிட வீரியத்தைபார்ப்போமென்று
கிளிப்பிள்ளையாகவே கிருஷ்ணனுந்தோம்பிவந்தார்
அபிமன்னன்தானிருக்குமந்தஅடவிவந்து
வந்தார்பறந்துமரத்தில்கிளியாயிருக்கார்
அதனையுங்கண்டானபிமன்னனப்போது
இதனைப்பிடிக்கவென்றுஎழுந்திட்டான்விற்கணைகையு
டன்னுடைவில்லுதானெடுத்துஉடனிருவுதானெடுத்தான்
கிளிப்பிள்ளைதானுமகிளம்பிற்றுஅப்பொழுது
கிளம்பிப்பறக்கிறதுகேசரிமார்க்கமதாய்
பாலனபிமன்னனும் பார்த்திடவப்பொழுது
வல்லூறுவடைகையை வானத்திற்போகவிட்டான்
அதுவுமிதுவு மந்தரத்திற்றான்பறக்க

அப்பன்னராசாவுமக்கப்பின்னேதான்போறான்
தோழருமன்னவருந்தொடர்ந்தாற்போல்தான்போனார்
கிளிப்பிள்ளைதானுங் கெம்பீரமாய்த்தான்பார்த்து
வாயுராசன்கோட்டில் கொடாத்துபறந்ததுகாண்
வல்லூறும்பேடையுமவலுவாய்ப் பார்த்து
பறந்துதொடாமல் பறந்திற்று அக்கிளியும்
மாயமாய்த்தான்மறைந்து மறைப்போனாய்மாயவனும்
இருளன்பிறகேறுறைக்கவேவதாலோடி
அப்பன்னராசாவு மக்காபேட்டைக்கந்தார்
தோழர்களுமன்னர்களுமக்காக்கொட்டைக்குவந்தார்
அப்போது அப்பன்னனுங் கிளியைக்காணாமல்
கெத்தக்கிலேசமாய் விசாரமாய்த்தானிருந்தார்
வல்லூறைக்காணாமல்வாசலைமுத்தானப்போது
பேடையுங்காணாமல்லோனையுமயங்கத்து
அப்போதுபிராமணனையப்பன்னனுந்தான்கண்டு
(ஒரு) ஆருடைப்பட்டணமிப்பாலேயென்றுகேட்டான்
வாயுராசன்றனுடையசெல்வப்பட்டணந்தான்
அப்போதெடுத்து அப்பன்னராசாவும்
பட்டணத்தைவிட்டப்பாலேறுந்துறைவிட்டான்
இப்பாலேயிருக்கின்றபெண்ணிலே
வழியிலேயிற்றவள் மறைப்போயுப்போனகயிலே
வாயுராஜனக்குமப்போபாலனைத்தான்தேடி
யாக்கிரங்காணாமையென்செய்வோமென்றிருக்க
அப்போபிராமணனு மவ்வழிதான்வரவே
வாயுராஜனந்த மறையோனைக்கண்டனிட்டு
ஓ பிராமணரே அப்பன்னனைக்கண்டீரோ
என்றுசொல்லிக்கேட்கவெடுத்துரைப்பார்வேதியரும்
ஆரோதெரியாதையா அரியதப்பிள்ளையுமாய்
பார்த்தாலும்பாலகன்போல் பாய்ந்தாலும்புலியதுபோல்
வீரமாயுங்குணமையும்வென்றிவேல்மன்னவனா
பொல்லாதபயலவன் போர்கள்கெலிக்கிலோன்
எதிர்த்தவரைக்கொன்றிருபிளவாய்ப்போட்டிவோன்
கண்டவரைவெட்டிக்கழுவிலேயேற்றிவைப்பான்
அத்தனைக்குமவல்லவனுமரியபாலனுமாய்
நாலுவாசற்பட்டணத்தைக் குறைபடிக்கின்றான்
(கோ) பாசத்துக்கிக்கு அரியமல்லவனுக்கிட்டே
கண்டேனவனையவேகமாக்கப்பாய்க்துவக்கேதன்
எவரோதெரியாதையா அறிந்துகொள்ளீர்பாரும்
குலமேறுநீர்பார்த்துக்குறிப்பாயறியுமென்றார்

என்னத்துக்காகநீயிப்போதுநீதிசெதீர்
அவனுடையகாரியம்ஆணமுகாக்ருஷ்ணப்பிரீ

வாயுராசன்சொல்லுவது.

வாயுராசனைப்போலவணங்கிக்கொல்லுவதாற [illegible]
மரியன்மைக்குக்கரியானவரவிட்ட [illegible]
நூரிபோ [illegible] னுடைய [illegible]
தன்னைக்கொடுக்கவேலைன் [illegible]
பணைமேதகவாவவிபேயரிவமிலைக்கத்தி [illegible]
அநுமேட்டிசக்கரியும் அவலாக்கரன்சி [illegible]
அபிமன்னனைக்கொன்றி [illegible] யுமிவைப்பறியும்
கட்டுக்கறியாக்கிருஷ்ணரையிட்டுவெண்டுமென்று [illegible]
ஒலிவெருஇடையரியன்மைக்கொடுத்தான்
கெண்டுபோயநீவைடன்றுகொடுத்தாளெக்கையில்
அதனையவகொண்டுவந்து அபிமன்னனைத்தேடிப்போறவ
என்றுசொல்லக்கேட்டுளைத்துப்பார்வேதியரும்

வேதியர்சொல்லுவது.

ஆனாலும்நீ அவன் அன்னடையிலேபோகாதே
குரியனைநீயிலைக்காக்குக்கைக்காயம்செய்யில்
வெப்பலிலேவிளைத்து விடாய்ப்பட்டுச்சாவறுவான்
உவ்வினைநீபார்த்து ஆணமுகாமன்றும்பி
மாமையநீபோட்டமறைக்குப்போவென்றுசொன்னார்
அப்படியாய்ச்சொன்னி ஐயர்கடக்கவிட்டார்
வாயுராசன்காலமப்போவளர்க்கவுமுகாவேறி
டோவேகாவேநிவைர்கக்காலபார்த்தால்
அப்போதுகண்டுஅதிகாமபிமன்னனென்று
வேதியனுரசொல்லவிசேஷமெல்லாமெய்யென்று
குரியனைக்கண்பார்த்துவிசைவல்லுக்குப்போது
ஐயவெவிப்போதுஅவனாகுரியரத்திரக்கால்
நீர்பதினைகன்றுபார்க்கவேவெறுவென்றார்
வாயுராசனைப்பார்த்துச்சுக்கமை [illegible] குரியனுமே
காயக்காலனைவருமோவட்டமாகவிப்போது
காற்றடைவிநீர்நின்றுல்லவியவிவ்வாறுவேவக்
கனையும்கண்ப்புமயுவெவைவெக்கதைக்க
அப்படியேயநீவைநொம்அவணன்காப்பிதாவிருவர்
காதுக்கனிவாயுமகால்வழிமூடிநின்றால்
நாலுமேருடையாமக்ரவெறிக்கிதை [illegible]
என்றுதானசொல்லிஇவுவமெய்யாமென்று
வாயுராஜனைப்போவாயனுடாவைமறை [illegible]
குலாயிலமைறைத்துமப்போ [illegible] பாயல்காவிருந்தார்

அபிமன்னன் வேட்டையாடப்போகிறது.

அப்போதுமெருமஅருந்துமறைதானுடி
வெய்யலிலுங்காவலிலுமமெத்தவெதும்பிநின்றார்

அபிமன்னன்தோழர்களும் ஆனதுரைமன்னர்களும்
மெத்தவெதுப்பிவிடாய்ப்பட்டார்தண்ணீரின்றி
தண்ணீர்கிடையாமல்தாகவிடையாலிளைத்தார்
கண்டானபிமன்னனுங்களைப்பட்டுவிழுந்தவனா
தாகவிடாய்தீரவென்றுந்தண்ணீருங்கிட்டவில்லை
மாயமாய்ப்போகவேசெய்தார்மகாதேவர்
எங்குமவர்திரிந்துவகளுமாற்றருகே
ஆற்றருகேசென்றுஆறுவோந்தாகமென்று
அபிமனுந்தோழருமாயாற்றருகேவந்தார்கள்
தண்ணீர்விடாய்தீர்ந்துதாகந்தெளிந்தார்கள்
தாகந்தெளிந்தார்கள்தன்மகளையுமாறினபின்
குப்பிகந்துபாயமணல்குவித்திடுமண்ணையெல்லாம்
மணலைக்குவித்துமன்னர்களுந்தோழர்களும்
பந்துகளாடியேபாலன்விளையாடுவதும்
ஒப்புமுடனுமேவதுந்தடியடிப்பதுவும்
நூறுபேர்தோழருமாய்நிற்பாரொருபக்கமிலே
இவன்தானொருபக்கமிலேஎகிறியடிப்பதுவும்
சென்றுவிளையாடுவதும்நின்றுவிளையாடுவதும்
ஓடியடிக்கிறதும்ஒருவர்மேற்பாயுவதும்
மோதியடிக்கிறதுமுனைகத்தினிற்கிறதும்

வாயுராஜன் காற்றடிப்பதும்ஓலையைவிட்டோடிவது

கண்டானேவாயுராஜன்பாலனிடசத்துவத்தை
பாலனிடசத்துவத்தைப்பார்க்கவேவேண்டுமென்று
வாயுராஜனாறுமலையைவிட்டுத்தானெழும்பி
நான்குதிக்கும்பார்த்தானேநடுவாகநின்றுகொண்டு
ஆற்றின்கரையும்அதினருகேதோப்புகளும்
பார்த்துமேவாயுராசன்பதறியெழுந்திருந்து
மேலாகக்காற்றெறிக்கவெண்மணலாய்த்தானடிக்க
வானமும்பூமிகளும்வளர்ந்திருக்குங்காட்டகத்தே
ஆகாயந்தான்பறக்கஅடித்தானேகாற்றுக
காடுமலைகளுங்காடிசிங்கம்யானைகளும்
ஓடிவந்துமேல்விழவேஅறுதியுடன்காற்றடித்தான்
நூறுபேர்தோழருமேகாற்றோடேதான்பறந்தார்

அபிமன்னன்கோபித்து வாளுருவிபுறப்படல்.

அபிமன்னராசாவும்ஆலோசனைபண்ணி
நின்றொருவனுமேநெடுமூச்செறிந்தானே
ஆற்றுமலைகளெல்லாம்மரஞ்செடிகளுள்ளதெல்லாம்
ஆண்சிங்கம்யானைஅதிலுள்ளமிருகமெல்லாம்
வாளாலேவெட்டிஎறிந்தான்மலைமலையாய்
வாயுராஜனுக்கிந்தவலுமைவந்தகாரணமேன்
சொறிந்தவன்தலையைத்தானிரிக்கிடுவேனென்றுசொல்லி

பூரித்தெழுந்திருந்துபுறப்பட்டான்வாளுருவி
வாளாலேவீசுதும்மலைமரங்கள்சாய்கிறதும்
தோளாலகுவெடுத்துதுறத்திவருகிறதும்
காற்றுக்கெதிராகக்காவலனார்வருகிறதும்
பார்த்தானேவாயுராஜன்பாலன்வருகிறதை
துரியோதனன்படையைச்சேரவடித்திடுவான்
நூற்றொருவர்தன்முடியைகொடியிலறுத்திடுவான்
பதினெட்டுஅக்குரோணிபடையும்பரிகளும்
கணப்பொழுதில்வெட்டிகயிலாசம்போக்கிடுவான்
அந்தமலைகாட்டில்அன்பானதோழரெல்லாம்
சிந்தைகலங்கிசெடிமறத்தைத்தான்பிடித்து
பந்துபோல்சுருண்டுபடுத்திருந்தாரக்காட்டில்
அப்போதுவாயுராஜன்அன்பாகஓலையைத்தான்
ஓலைச்சுருளெடுத்துஓட்டிவிட்டான்காற்றோடே
ஓலையைவிட்டபின்புஓடியேபோனானே

அபிமன்னன் ஓலையையெடுத்துக்கொண்டு போகுதல்.

அந்தச்சுருளோலைஅபிமன்னன்முன்னேவந்து
பந்துபோல்தானெழும்பிபக்கத்தில்விழுந்ததுகாண்
கண்டானேஓலையைத்தான்காண்டீபன்றன்மகனும்
கணையாழிமுத்திரையுங்கடைஓலைசுற்றதுவும்
மணமானசுந்தரிதான்வரவிட்டாள்ஓலையென்று
கணமாகத்தானெடுத்துகனிவாயால்முத்தமிட்டு
கோபித்துவாளுருவிகோபமுள்ளபாலனுமே
துணித்திடுவேனென்றுசொல்லித்துரத்தினான்பாட்டனையும்
பார்த்தானேநாலுதிக்கும்பாட்டனையுங்காணமல்
போய்விட்டானென்றுசொல்லிபூரித்தான்பாலனுமே
திரும்பிநடந்தானேதிக்குதிசைதானடங்க
தோழன்மார்தங்களுடன்சொல்லவேவேணுமென்று
தேடிப்புறப்பட்டுசேவகரைக்கண்டானே

அபிமன்னன் தோழருக்குச்சொல்லுதல்.

அந்தஅபிமன்னன்அனைவரையுந்தானெழுப்பி
சிந்தைதெளியவைத்துசிவனைத்தோத்தரித்து
காற்றிலகப்பட்டீர்களோகட்டழகாநம்பிகளே
வேற்றோலையாகவந்துவிழுந்ததடாயென்மேலே
ஓலையைக்கொண்டுநானுங்களையுந்தேடிவந்தேன்
தப்பிப்பிழைத்தீர்களோதடமாட்டமாகாமல்
காற்றடித்தபாட்டன்கடலிலேபோயொளித்தான்
ஓலையைப்போட்டுவிட்டுஓடினான்பாட்டன்
உங்களையான்பார்க்கவோடிவந்தேனுத்தமரே
அரண்மனைக்குப்போவோமென்றுஅழைத்தானேபாலனுமே
நல்லதென்றுசொல்லிநடந்தாரரண்மனைக்கு
அம்மாள்சுபத்திரையாள்ஆசாரமண்டபத்தில்

சிங்காதனத்திலே இருந்தாள்சுபத்திரையும்
மன்னவர்கள்பிள்ளைகளும்மாயன்மருமகனும்
அம்மாளைச்சுற்றிவந்து அடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
வாழ்த்திவிடைகொடுத்துமறுசங்கைகேட்டாளே

அபிமன்னன் தாயாருக்கு ஓலைகொடுப்பது.

அப்போதபிமருகும்அம்மாளைத்தான்பார்த்து
காற்றோடே நம்பிமார்கண்டெடுத்தாரிவ்வோலை
பார்த்தெனக்குச்சொல்லுமென்றுபாலகனுங்கைகொடுத்தான்
அந்தச்சுருள்வாங்கிஅம்மாளும்வைத்திருந்தாள்
பொழுதுபுகுந்ததுகாண்புதுநிலவுகாயுதப்போ
சலக்கங்களாடிசந்திசெய்தாள்முடித்து
சாப்பிட்டவரும்தம்பியார்தூங்கினபின்

சுபத்திரை ஓலைவாசிப்பது.

அம்மாளெழுந்திருந்து அரண்மனையைத்தான்மூடி
திருவகையங்காணுமல்லோலைச்சுருளெடுத்து
தூண்டாவிளக்குமுன்னேபார்த்தாள்சுபத்திரையும்
உருகிக்கரைந்தழுதாள உடம்பெல்லாம்புண்ணானாள்
அண்ணனைத்தானினைந்து அறைந்துகொண்டாள்மார்மேலே
கண்ணிலான்பேரனுக்குகலியாணம்வந்ததென்ன
பண்ணாடகன்கத்திரியும்பழுதுக்கப்பட்டாளே
என்னசெய்வேனென்றுஏங்கிமனத்தளர்ந்தாள்
நம்பியிக்கப்பேச்சிருந்தால்நரிப்பாரோபூமியிலே
அந்தச்சுருளோலைதன்னை அன்பாய்மறைவைத்தாள்
இந்தவிசேஷம்எடுத்துரைக்கப்போகாது
என்றுசுபத்திரையாள்இருந்தாள்மனதில்வைத்து

அபிமன்னன்சொல்வது.

பொழுதுவிடிந்தபின்புபோர்மன்னராசாக்கள்
எழுந்திருந்துமுகம்கழுவிஈஸ்வரனைதானினைந்து
திருநீறுபூசிசிவனைத்தோத்தரித்து
தம்பிஅபிமன்னன்சாப்பிட்டபிற்பாடு
வாளபிமன்னனுமே மாதாவைதெண்டனிட்டு
தாயேநான்தந்த சுருளோலைவாசகத்தை
நேயமுடன்சொல்லுமென்றுகேட்டானேபாலன்

சுபத்திரைசொல்வது.

தாயார்சுபத்திரையும்தம்பிமுகம்பார்த்து
யாருக்கோவந்ததோடா அவ்வோலை காற்றோடே
மாயமாய்வந்ததோடாமகனேயவ்வோலை
வாசித்துப்பார்த்தேனடாவகையொன்றுமில்லையப்பா
கிழித்தெரிந்துபோட்டேனென்றுசொன்னாள்சுபத்திரையும்
சொன்னவுடன்பாலன்துள்ளியெழுந்திருந்து
கோபித்தெழுந்திருந்துகொக்கரித்துபற்கடித்து

தாயாரைத்தேடிப்போய்த்தம்பியபிமன்னனுமே
ஓலையைநீதந்தால்உயிருடனேநானிருப்பேன்
தாராமல்நீயிருந்தால் தலையறுத்துமுன்னேவைப்பேன்
என்றுவாளையுருவியவன்மன்னவன்நின்றிட
வாளின்மேல்தானிருக்குமடித்திடவேவல்லானே
தோழன்மார்கள்தங்கள்தடைவுகளைத்தானறிந்து
அண்டங்கிடுகிடென ஆடுந்தடைகள்தானறிந்து
கண்டுசுபத்திரையாள்கைவாளைத்தான்பிடுங்கி
பிறித்தெறிந்தஓலைதனைத்தான்கொடுத்தவளே
பழிக்குப்பிறந்தாயோபாலகனேஎன்வயற்றில்
இப்படியாய்ச்சொல்லியெடுத்துரைத்தாளேந்திழையும்
என்னதான்சொன்னாலுமென்றிழையேநான்கேளேன்
செத்துமடிந்திடுவேன்உன்சிந்தைகலங்கவேதான்
செளரியங்கள்பேசிசபதமிட்டான்பாலனுமே
பெற்றசுபத்திரையாள்பிள்ளைக்கொண்டாளப்போது

சுபத்திரைஓலையைக்கொடுத்ததுஅபிமன்னன்வாசிப்பது.

பார்த்தாள்மகனுடையபட்சமுஞ்சபத்திரமும்
காற்றுடனேயோடிவந்துஓலையவன்கைக்கொடுத்தாள்
ஓலைதனைவிரித்துப்பார்த்தானேசத்தமறும்
மச்சினியாள்தானெழுதிவரவிட்டவாசகத்தை
நிச்சயமாய்க்கண்டுநிதானமிட்டான்பாலனுமே
தாயாரைத்தான்பார்த்துத்தம்பியபிமன்னனுமே
இப்படிதான்செய்வாரோஎன்தாயேஉன்தமையன்

அபிமன்னன்சொல்வது.

காணியிறந்தாலுங்கல்யாணம்போமேதான்
இடைப்புத்திபிடாரியிலேஎல்லாரும்வையகத்தில்
மடைப்புத்தியாலேயெல்லோமாராட்டஞ்செய்தானே
தென்னமுடிமன்னவன்திரியோதிரன்பாவி
தன்மகள்லக்குணையைநல்லபெண்பார்த்தானே
பூமியிறந்தாலும்பெண்டிறந்துபோவேனோ
காணியிறந்தாலுங்காதலியைவிடுவேனோ
ரோஷமெனக்கில்லையோதான்லோகமெல்லாமேசாரோ
கொண்டபெண்ணைவொருவருக்குக்கொடுப்பாரோவையகத்தில்
வண்டார்குழலாளும் மறுதாலிகட்டுவளோ
என்தகப்பனருச்சுனன்தான்இந்தப்பிழைகேட்டாக்கால்
உன்னையுங்கொன்றுஉலகமெல்லாந்தான்கொளுத்தி
அந்தத்திரியோதிரனைஅவனையுந்தானறுப்பான்
தீயாய்ப்பொரிப்பானேதிறல்விஜயனென்தகப்பன்
இப்படியென்றெடுத்துரைத்தான்பாலனுமே
இடையனுடன்பிறந்துஇளப்பமாய்ப்போனாயே
மடையனுடன்பிறந்து மதியில்லாளானாயோ
நான்போகஎன்தாயேநல்லவிடைதாருமம்மாள்

என்றுசொல்லிபோலதுமெனதிரிகின்றுகேட்டாளே

சுபத்திரைசொல்வது.

தாயார்சுபத்திரையுந்தம்பிமுகம்நோக்கி
மாயனுடன்சுந்தரியாள்வரவழைத்தாளேதன்னை
பெப்பிசேஷம்பொய்விசேஷம்வணைவெல்லாந்தானெழுதி
வெகுகளக்கவெண்டிகவமிட்டாகிஅனுப்பிவைத்தான்
இந்தவிசேஷமெல்லாம்என்மனதுக்கொவ்வா
யான்போயதிக்குஅனுப்புகிறேனுன்னையென்றாள்
இந்தவிசேஷம்இதுமெய்யோதாயாரே
அப்படியேசெய்கிறேனென்றாள்சுபத்திரையும்

சுபத்திரை துவாரகைக்கு பயணப்படல்.

பாங்கிமாரைத்தானழைத்துப்பல்லக்குகொடியென்றாள்
அப்படியேதானவர்கள்அலங்கரித்துவைத்தார்கள்
அப்போசுபத்திரையும்அன்பாகத்தானெழுந்து
ஆயிரம்பேர்தானிருந்தார்அம்மாள்சுபத்திரையும்
நேயமுடன்கூடித்தானமிட்டாளப்போது
துவாரகாபுரிக்குதுரிதமிட்டாளப்போது
அம்மாள்சுபத்திரையும்பிறகுதண்டிகைமேல்
பயணம்பயணமென்றுபாரதமுக்கடித்தார்
அதிர்வேட்டுமெல்லாம்அடித்தார்களந்நேரம்
வெக்காளம்பூரிகையும்பிடித்தார்களப்போது
ஆலவட்டம்வீசுவதும்அகிலம்பிடிக்கிறதும்
பல்வட்டம்விசிறிவெண்சாமரைபோடுவதும்
ஆயிரம்பேர்தாதியரும்அருகேகூடந்தவர

சுபத்திரை அபிமன்னனுக்குப்புத்திசொல்வது

தம்பியபிமன்னனையுந்தன்னருகேதானழைத்து
அப்பாமகனேயறிவுள்ளகண்மணியே
ஒப்பமுடன்போய்வாரேன்உத்தமனேநீகேளு
அரண்மனைவாசல்விட்டுஅப்புறத்தேபோகாதே
தோழர்மார்தன்னுடனேசுகமாயிருந்தாலும்
சொக்கட்டான்சதுரங்கஞ்சுகமுடனேதானாடி
உண்டுசெய்துறங்கினைவுமெண்ணுமல்
சந்தோஷமாகதம்பியிருக்கவென்று
துக்கங்கொண்டுநீசுந்தரிமேலாசைவைத்து
வெட்கத்தைதவிட்டுவெளிப்பட்டுவாராதே
இந்தாநகரியிலேஅங்கேநான்போய்வாரேன்
அந்தவிசேஷம்அதுகேட்டுபாலனுமே
தாயாரைச்சுற்றிவந்துசாஷ்டாங்கந்தெண்டனிட
தெண்டனிட்டமகனைசீக்கிரமாய்த்தானெடுத்து
வாழ்வாய்வளருவாய்வைத்திருப்பீருத்திருப்பீர்
தாழ்வுகுறையில்லாமல்சம்பத்தையுண்டாவாய்

வாழ்த்திவிடைகொடுத்துபாலனையும்பத்திரமாய்
காத்திருங்களென்றுசொல்லிகடிகியுரைத்தானே

சுபத்திரை துவாரகாபுரம்வருவது

முப்பத்திரண்டுவகைமேளங்களுள்ளதெல்லாம்
தப்பாமல்கொஞ்சிவரசங்கிதந்தான்முழங்க
வாராள்சுபத்திரையும்மாயனுடபட்டணத்தே
காடுகடந்துகரியமலைதான்கடந்து
நாடுகடந்துநல்லமலைதான்கடந்து
இஞ்சிவனங்கடந்துஎலுமிச்சைதான்கடந்து
மஞ்சள்வனங்கடந்துமாதுளையினுட்புகுந்து
சிங்காரத்தோப்புகளும் தெருவும்பலகடந்து
அண்ணனார்மனைக்குவந்தாள்சுபத்திரையும்
ஆயன்பெருமாள்அவரிருக்குமண்டபத்தே
தண்டிகைவிட்டிறங்கிதங்காள்சுபத்திரையும்
தமையனுடன்கால்மேலேமாதுகன்னிதெண்டனிட்டாள்
தெண்டனிட்டதங்கையனைஸ்ரீராமர்தான்பார்த்து
வாருமம்மாள்தங்கையரேமகனுஞ்சுகமோதான்

சுபத்திரைசொல்வது

அண்ணனைத்தான்பார்த்து அரிவைசுபத்திரையும்
என்னவென்றுகேட்டாளேஏலங்குழலாளும்
கண்ணிலான்பேரனுக்கு கற்புடையசுந்தரியை
என்னென்றுநீர்கொடுக்கஇசைந்தீர்பெருமாளே
நம்முடையஜாதியிலேநடக்குமோஅண்ணாவே
கண்டவர்க்குநன்றாயிருக்குமோகர்த்தாவே
அண்டத்தில்வானவர்கள்ஏசாரோஅண்ணாவே
என்னையும்பார்க்காமலேக்குற்றப்போனீரோ
அண்ணனென்றுநானிருந்தேன்அநியாயஞ்செய்தீரோ
உம்முடனேநான்பிறந்துஉலகத்துக்கேச்சாச்சே
என்றுசொல்லிதான்புலம்பிஏலங்குழலாளும்
அடித்துப்புரண்டழுதாள்அண்ணார்கொலுமுகத்தில்

பெருமாள்சொல்வது.

அப்போதெழுந்திருந்துஆயன்பெருமாளும்
தங்கைசுபத்திரைக்குதணியவேகோபமெல்லாம்
இங்கிதமாகவேஎடுத்துரைப்பாரேந்திழைக்கு
என்னாலேவந்ததல்ல ஏலங்குழலாளே
மாமன்சகுனியுடவார்த்தையினால்வந்ததுதான்
துரியோதிரன்குடியைச்சேரக்கெடுக்கவென்று
நூற்றொருவர்தன்முடியைநொடியிலறுக்கவென்று
பார்த்திருக்கஅவன்சிரசுபாழாக்கவேணுமென்று
சகுனிகெடுத்தாண்டிதங்கையரேநீபோடி
பின்னுக்குத்தான்தெரியும்பேசாதேநீபோடி

அலமேலுமங்கைஅரண்மனைக்குப்போய்வாடி
என்றுசொல்லிஅப்போவந்திழைக்குச்சொன்னளே

சுபத்திரை இலட்சுமியை ஏசுகிறது

அந்தசுபத்திரையும்அரண்மனைக்கு உட்புகுந்து
அலமேலுமங்கையளைஅவள்முகத்தைத்தான்பார்த்து
சொன்னள்சுபத்திரையுந்துடுக்கானவார்த்தைகளை
மாட்டிடையன்தேவியடிமதிகெட்டுப்போனயோடி
ஆட்டிடையன்தேவியடிஅறிவழிந்துபோனயோடி
இடைக்குலத்திற்பிறந்தவர்க்கற்றுப்போனயோடி
கண்டார்களையாரோடிகலியுகத்தாரோசொரோடி
வெட்கமுமில்லையோடிவெசிமகளோ
இப்படியாய்ச்சொல்லிஏசினள்லட்சுமியை
கோபம்பிறந்துகாண்கோபாலன்தேவியற்கு

இலட்சுமியும் சுபத்திரையுஞ் சண்டையிடுகிறது.

அலமேலுமங்கையரும்அப்போளெழுந்திருந்து
ஏண்டிபெண்ணேபேசுகிறாய்இடையனுடைத்தப்பே
மாட்டிடையன்தங்கையேமதிகெட்டுப்போனயடி
ஆட்டிடையன்தங்கையே அறிவுகெட்டுவந்தாயோடி
பேச்சுமிஞ்சிப்பேசாதேபின்னிடந்துபோடியென்றள்
நாட்டினிலாய்ச்சொல்லுகிறேன்சாய்ப்பாகநீபோடி
பேசும்பெண்ணடிசொல்லவேதான்பூவைசுபத்திரையும்
அலமேலுமங்கையரும்அவள்மடியில்கைபோட்டாள்
இருவருமங்கேயிழுத்துமடிபிடித்து
ஒருவர்க்கொருவர்உக்கிரகோபமுடன்
முன்சொன்னசபதமெல்லாம்முடிக்கிறேன்வாடியென்று
சாட்சிபொண்டையிலேபோவோம்வாவென்றுசொல்லி
ஏசியவளை இழுத்தாளுடைகுலைய
அவளிழுக்கஇவளிழுக்கஅடிதடிகளாச்சுதங்கே
அடித்தாளே தாடையிலே அலமேலுமங்கையளை
இவளடிக்கஅவளடிக்கஇவளிழுக்கஅவளிழுக்க
அடிதடிகள்மிஞ்சுதுகாண்அகங்காரக்கோபமுடன்
கட்டிப்புரண்டுகட்டுருண்டுகாலுருள
சாதிகளெல்லாந்தலைமேலேகையைவைத்து
கெக்கிக்கிகளிட்டுக்கூக்குரலுந்தான்போட

சுந்தரிவிலக்குவது.

கேட்டாளேசுந்தரியுங்கிருபையுடனேடிவந்து
பார்த்தாளிருவரும்படுகிறதுன்பமெல்லாம்
ஓடிவந்துமெல்லிமுந்தாஒருத்திதலைமயிரை
மாமிதலைமயிரைவாங்கிவிட்டாள்சுந்தரியும்
தாயார்தலைமயிரைதனியேவாங்கிவிட்டாள்
மாதுசுபத்திரையைமருமகளுந்தான்பார்த்து
அத்தையரேஇப்பேச்சுஅம்மாளறிந்ததில்லை

நானறிந்துசண்டையிட்டுநாயகியேசொன்னேன்காண்
அப்போதறிந்தாள்காண்அலமேலுமங்கையரும்
அறியாதவள்பேரில்அடித்துவிழக்காரியமேன்
மாமியார்தன்னுடனேவகையாகச்சொன்னாளே

இருவரும்சாட்சிகேட்கவருவது.

சாட்சிபோண்டையிலேதாம்போவோம்வாருமென்று
அன்றுமுழுகினஅக்குளமுந்தான்றேடி-
கங்கைக்கரைமேலேகிளிமொழிமார்வந்துநின்று
சுபத்திரையுமப்பொழுதுசொல்லிஉரைத்தாளே
கங்கைமாதேவியரேகிருஷ்ணனுடற்பிறப்பே
தங்கையுரைக்கிறதைதயவாகநீர்கேட்டு
உண்மையாய்நீகேட்டுஉத்தமியேநீயுமப்போ
அலமேலுமங்கையரும்அறியவேநீயுமப்போ
சாட்சியுரையுமம்மாதயவாகவெங்களுக்கு
லட்சுமியும்நானுமப்போ நாலாநாள்தானும்வந்து
சூதகமாய்தலைமுழுகிதுய்யகரைவந்துநின்று
ஒருவர்க்கொருவர்உவந்துமன்மகிழ்ந்து
இந்தமுழுக்கோடேஇதுகெற்பமுண்டானால்
உன்வயிற்றிலாண்பிறந்துஎன்வயிற்றில்பெண்பிறந்தால்
உன்மகனுக்கென்மகளைஉத்தமியேதாரேனென்று
என்வயிற்றிலாண்பிறந்துஉன்வயற்றில்பெண்பிறந்தால்
என்மகனுக்குன்மகளைஈந்திடவேணுமென்று
இருவருஞ்சொல்லிஇசைந்துவைத்துக்கொண்டோமே
அப்படியேஎன்வயற்றில்ஆண்பிள்ளையுதித்தது
அவள்வயிற்றில்பெண்பிறந்துஅதுவுமவளர்ந்ததுகாண்
அன்றுசொன்னவார்த்தையெல்லாம்அதுவுமவள்மாற்றிவிட்டு
லக்குணர்க்குத்தான்கொடுக்கநேமயிட்டாராம்

கங்கை சாட்சிசொல்வது,

ஏதென்றுநான்கேட்டால்இல்லையென்றாள்லட்சுமியும்
நீங்கள்ளறிவீரென்றுநிண்ணயங்கள்பண்ணினதை
அப்போதேஉங்களையும்அறிந்திரென்றுசாட்சிவைத்தோம்
அதுகேட்கவந்தோமேஅவளறியநீருரையும்
என்றுசொல்லக்கங்கையரும்இதுமெய்தானென்றுசொல்லி
மெய்யென்றுசொல்லியப்போமேலாகப்பொங்கிற்று
குமளியிட்டுப்பொங்கிற்று குளக்கரையின்மேலாக
கண்டீரோலட்சுமியே கங்கையுடசாட்சிதன்னை

இலட்சுமி கங்கையின்சாட்சி பொய்யென்பது.

அப்போதலமேலும்அல்லவேசாட்சியென்று
மாமாங்கம்பொங்கும்வருஷமிதுமாதம்
அதனாலேயெனக்கும்அமர்ந்துமேபொங்கிவிடும்
அல்லவடிசாட்சியென்றே அலமேலுமங்கையரும்

சொல்லவேதான்கேட்டு சுபத்திரையுமப்பொழுது
ஆலமரந்தன்னை அண்ணாந்துதான்பார்த்து
விக்கினருமங்கே வீற்றிருந்தார்கீழேதான்
முழுகவந்தபோது முன்னேமொழிந்தவற்றை
அறிந்தீரென்று உம்மையப்போஅறியவேசாட்சிவைத்தோம்
அந்தவிசேஷம் அறியவேஅத்தாட்சி
சொல்லுஞ்சொல்லுமென்று சுபத்திரையுங்கேட்கையிலே
ஆலமேலுமங்கையொன்று அப்போதேயென்னுகிறாள்
ஆலடியிற்பிள்ளையரே ஐந்துகரத்தோனே
இவ்வார்த்தைநீயுமிப்போ சொல்லாதிருக்கவேண்டும்
அப்பளம்வடைதோசை யதிரசமுப்பழமும்
செப்பமுடனுந்தனுக்கு திறமாகயான்படைப்பேன்
குன்றுக்குவிக்கிறேன் கூறுநீசாட்சியென்றாள்
சொல்லிதன்னுவிக்கினரும் நாட்டார்போலேயிருந்தார்

ஆலமரமும் விநாயகரும் சாட்சிசொல்வது.

ஆசையாமல்தானிருக்க ஆயனதுவறிந்து
வண்டாகவேகுடலைத் துளைக்கிறார்மாயவரும்
ஆலமரமதுதான் அசைந்ததுகாணப்போது
அப்போதுவிக்கினரும் அப்பம்வடையாசைவிட்டு
சாட்சியிதுமெய்யென்று தானசைத்தானப்போது
சுபத்திரையுமிலட்சுமியும் சோதனையாய்ப்பார்த்தார்கள்

இலட்சுமிஇதும்பொய்யெனல்.

அப்போதுலட்சுமியும் ஆலமரத்தடியில்
பிள்ளையார்தானுமங்கே பிலனாயிருக்கையிலே
மேல்காற்றுநன்றாய் வீசிறிஅடிக்கையிலே
ஆலமரமசைய அதுவுமஅசைந்ததுகாண்
இசையாய்விக்கினரும் விநாயகர்தானசைந்தார்
இதுசாட்சியல்லவென்று இடைஞ்சலாம்லட்சுமியும்
ஆனால்தானுந்தனுக்கு ஆர்சொன்னால்மெய்யென்பாய்

இலட்சுமி சொல்வது.

ஆரியவாணியரும் ஆட்டிடையன்சொன்னக்கால்
மெய்தானுனக்கெந்தன் மெல்லியளேதானேயென்றாள்
அன்றிருந்தகிலாரியும் அறுபதுமெல்காற்பதுவும்
சென்றுயிருந்தாளே செலவழிந்துபோகாமல்
இத்திறரும்வாணவரும் இருந்துசொல்லப்போராரோ
ஆரியவாணியாளும் அவளும்சொல்லப்போறாளோ
இவளும்இடைஞ்சிடுவாள் இதுவேஉபாயமென்று
என்றுமேலட்சுமியும் இசைவேயென்றுதான்சொன்னாள்
அப்போஇடையனும் அன்றிருந்தாற்போலிருந்தார்
இலன்இருந்தபோதே இவள்சடையும்பேடனும்
எண்ணிநீயலட்சுமியும் இருந்தான்மனதுடனே

சுபத்திரையும்அப்பொழுது சுந்தரியேலட்சுமியே
வாடியென்றனையழைத்தாள் ஆட்டிடையன்தன்னருகே
ஆட்டிடையன்அண்டையிலே அருகாகவந்துநின்று
அண்ணே நான்கோபாலா அன்றிருவர்நாங்கள்வந்து
சம்பந்தம்பேசியேதான் சாட்சிவைத்துப்போனோமே
அலமேலுமில்லையென்று ஆகடியம்பேசுகிறாள்
உண்டோதான்இல்லையோதான் உத்தமரேசொல்லுமென்றாள்

பெருமாளும் ஆகாயவாணியுஞ்சொல்வது

ஆமாண்டியென்பிறப்பே அசடிசுபத்திரையே
கொள்வேன்கொடுப்பேனென்று கூறாமலப்பொழுது
என்முன்னேசொன்னதுண்டு அநேகநாள்ஆச்சுது
ஆனாலிடைச்சியல்லோ அசந்துமதிகெட்டாளோ
சொன்னதுண்டுகேட்டதுண்டு சுபத்திரையேயென்றுசொன்னார்
ஆட்டிடையன்சொல்லுகையில் ஆகாயவாணியரும்
மெய்தான்காணென்று விளம்பினாள்மேலாக
கேட்டீரோலட்சுமியே கீர்த்தியுமிப்போது
என்றுசுபத்திரையா ளெடுத்துரைத்தாலட்சுமிக்கு

இலட்சுமிஇதுவும்பொய்யெனல்

இடையனார்சொல்லினது மீடல்லஎந்தனுக்கு
பெரியவயதிலே பினத்தினான்கோனாரும்
முன்பின்னுந்தோன்றாது முதிவயதுபெற்றதினால்
ஆகாயவாணியரும் அதுவுநானம்பேனடி
மேகமதிர்ந்ததினால் விளம்பினார்போலாச்சு
சாட்சியிதுவல்லவென்றே தானிடஞ்சாள்லட்சுமியும்
பின்னையும்சொல்லியப்போ பேசினாள்லட்சுமியும்
எந்தவரிசையுடன் என்பெண்ணைக்கேட்பாரோ
ஊருமில்லைபேருமில்லை உறங்கவிடமுமில்லை
நாடுமில்லைவீடுமில்லை நாட்டிலேயும்பாதியில்லை
காணியில்லைபூமியில்லை கானகத்துவேடருக்கு
என்பெண்ணைக்கேட்க இசையுமோவுந்தனுக்கு

இலட்சுமிக்கும் சுபத்திரைக்கும் சண்டையாகிறது.

என்றுசொல்லட்சுமியும் எட்டியேயப்பொழுது
மயிரைப்பிடித்திழுத்தாள் மங்கைசுபத்திரையும்
அலமேலுமங்கையும் அவள்மயிரைத்தான்பிடித்தாள்
அடித்தாளேசுபத்திரையும் அலமேலுமங்கையைத்தான்
அவளிழுக்கயிவளிழுக்க இடுப்பிலேதானுதைக்க
அடிதடிகள்மிஞ்சுதுகாண் ஆங்காரக்கோபமுடன்
வெய்யலிலேதான்பிரண்டு மேதினியில்தான்விழுந்தார்

சுந்தரி விலக்குவது.

மாயன்மகள்சுந்தரியும் மறுபடியுமோடிவந்து
பார்த்தாளேயத்தையரின் பரிதாபந்தாளாமல்
ஓடிவந்துமேல்விழுந்து ஒருத்திதலைமயிரை

மாமிதலைமயிரை வாங்கிவிட்டாள்சுந்தரியும்
தாயாரைத்தான்விலக்கித் தள்ளிவிட்டாளப்புறத்தே
என்னமனதுகுறை யென்றுமேகேட்கலுற்றாள்
நானிங்குதானிருக்க நடக்குமோசண்டைகளும்
என்னம்மாவுங்களுக்கு இத்தனைகோபமென்ன

சுந்தரிசொல்வது.

ஆகாப்புலையன் அழிவான்கழுசிறையன்
தேசத்தாசன் திரியோதிரன்பாவி
மோசம்பண்ணுஞ்சகுனி மூதேவிசண்டாளன்
சதிக்குச்சமர்த்தன் சகுனிபம்பாவி
ஆசரித்துக்கொள்ளவே நினைத்தான் அரும்பாவி
உங்களுக்குவந்ததென்ன ஒருவர்க்கொருவர்சண்டை
சமிச்சுமனங்கொள்ளென்று சாஷ்டாங்கந்தெண்டனிட
மாமிசுபத்திரையை மருமகளுந்தான்பார்த்து
அத்தையரேயிப்பேச்சு அம்மாளறிந்ததில்லை
கலியாணப்பேச்சுகளைக் காதாலேகேட்டதில்லை
அறியாதவள்மேலே அருஞ்சண்டையேதுக்கு
மாமியார்தன்னுடனே வகையாகச்சொன்னாளே
கோபங்குறையாதென்று கூறினாள்சுந்தரியும்
என்-மைத்துனனாச்சீக்கிரமாய் வரவிருக்காண் அத்தையரே
தலைமுழுகிபூசைசெய்து சாப்பிடவேவாருங்காண்

சுபத்திரைசொல்வது.

சாப்பிட்டேன்மருகளே தயவுமறவாதே
போய்வாரேனென்று புறப்பட்டாள்பூவையரும்
தாதிகளைத்தானழைத்து தண்டிகைபிடியுமென்றாள்
மருமகளுமோடிவந்து மாமிக்குத்தெண்டனிட்டு
பாலமுதுகொள்ளாமல் பட்டினியாய்போவாரோ
என்றனை அத்தையரே இருந்தமுதுகொள்ளுமென்றாள்
இத்தனைசண்டையிலே அமுதுகொண்டாலேசாரோ
அமுதுஇறங்குமோடி அன்னப்பசுங்கிளியே
இருவென்றேசொல்லி யேறினாள்தண்டிகைமேல்

சுந்தரிசொல்வது.

சுந்தரியுமோடிவந்து சொன்னாளொருவிசேஷம்
என்-மைத்துனனைநாளையிங்கே வரச்சொல்லும்அத்தையரே
அவர்-வாராமல்தானிருந்தால் மடிந்திடுவேன்மாமியரே
அக்கினியில்நான்விழுந்து அபகீர்த்திவைத்திடுவேன்
ஐயமார்தம்மானை அனுப்பிவிடும்அத்தையரே
தாலியுங்கூறையுந் தரிக்குமுடமையெல்லாம்
நேயமாயிருக்கிறது நிலவரமாயிங்கனுப்பும்
இன்றோடேமூன்றுநாள் இருக்கிறதுகலியாணம்
நாளையாத்திரிக்கு நடந்துவரவேண்டுமென்றாள்

சுபத்திரை ஆனைகுந்திபட்டணம்போகிறது.

நல்லதுநல்லதென்றே நடந்தாள் சுபத்திரையும்
போனாள்சுபத்திரையும் பொன்கிளிபோல்தான்பறந்து
ஆனைகுந்திபட்டணத்தே போனாள்சுபத்திரையும்
அப்போதபிமன்னன் அழகுமதிலேறி
பார்த்தானே தாயாரை பார்த்தன்மகனாரும்
மதிலையும்விட்டிறங்கி குதித்தானே மன்னவனும்
ஓடோடும்வந்து தண்டிகையும்விட்டிறங்கி
அரண்மனைக்குள்ளே போனாளே தாயாரும்
தம்பி அபிமன்னனும் தாயாரைச்சுற்றிவந்து
சாஷ்டாங்கமாகத் தெண்டனிட்டான்தார்வேந்தன்
வாழ்த்திமகனை மடியிலிருத்தியணைத்தாள்
தாயுடன்பிறந்தோருடன் அபிமன்னனும்முன்னேவந்து
வந்தோர்தமைப்பெரியோர் மலர்தூவித்தெண்டனிட்டான்
தெண்டனிட்டவர்களெல்லாருடனே வாழ்த்தியம்மாள்
இருக்கச்சிங்காதனங்கள் இட்டாள் இளங்கொடியாள்
அப்படியே அங்கே அமர்ந்திருந்தவேளையிலே

அபிமன்னன்கேட்பது.

பாலனபிமன்னனும் மாதாவைத்தான்பார்த்து
போய்வந்தகாரியத்தை புதுமைகளைச்சொல்லுமென்றான்
உங்கள்தமையன்பெருமாள் சுகமிருக்கிறதோதான்
அலர்மேலுமங்கையிடை அதிசயத்தைக்கண்டீரோ
சுந்தரியும்நன்றாய் சுகமாயிருக்கிறாளோ
துரியோதனன்பேச்சை திசையெல்லாங்கேட்டீரோ
கல்யாணங்கூடினதும் காரியங்கள்பேசினதும்
நிண்ணயமாய்க்கேட்டீரோ நீதியுள்ளதாயாரே
பின்னையும்உண்டான பேச்சுகள்உள்ளதெல்லாம்
நன்றாகக்கேட்டீரோ நானறியச்சொல்லுமென்றான்

சுபத்திரைசொல்வது

ஏதென்றுகேட்டி ஏகினேன்மாயவனை
தலைகுனிந்தாற்போலே இருந்தார்தனஞ்சயரும்
உள்ளபடிதப்பாது என்றார்ஒருவிசேஷம்
அலர்மேலுமங்கையன்னை வந்தேன்மகனே
பேசாமல்தானிருந்தாள் பெண்பெருமாள்நாயகியும்
ஏதுமென்றாளவளோ எண்ணிக்கையில்லாமல்
அவளும்என்னைஏசினள் அடித்தடிகளாச்சுது
நான்மயிரைப்பிடித்து இழுத்தேனேமங்கையரை
என்மயிரைப்பிடித்து இழுத்தாள்இளங்கொடியாள்
இருவரும்சண்டை இசைவாகத்தான்தொடுத்தோம்
அடிதடிகள்மிஞ்சுது ஆக்கிரித்துகொக்கரித்து
தொப்பென்றே பூமியிலே விழவும்நான்விழவே
நானவளின்மேலேறும் குதித்தழுதுநிற்கையிலே
ஓடிவந்தாள்சுந்தரியும் ஓகோகோதாயேயென்றே

மயிரைப்பிடித்திழுத்த கையையும்வாங்கிவிட்டாள்
தாயார்மயிரை தயவாகவாங்கிவிட்டாள்
குறுக்காகநின்றுகொண்டான் கொம்பேரிடையாளும்
கோபமெல்லாந்தீர்ந்தபின்பு குனிந்துமெதெண்டனிட்டாள்
இன்றைக்குமூன்றுநாள் இருக்குதென்றாள்கலியாணம்
நாளைக்குவாருங்களென்று சொன்னாளேசுந்தரியும்
என்றுசொல்லக்கேட்டு எழில்விஜயன்புத்திரனும்
ஆசித்துவாளபிமன் ஆச்சியர்க்குத்தெண்டனிட்டு
என்னஎன்னமாதாவே இன்னமொருக்காலுனையும்
அல்லகாண்சுந்தரியா ளாயன்மகளாரும்
(உன்)மாமியாருநானு மற்பொருதும்வேளையிலே
வந்துபாதம்பணிந்து மயிரைவிலக்கிவிட்டு
என்மைத்துனனார்தன்னையிப்போ வரவிடுங்காண்மாமியரே
அவர்வாராதிருந்தால் அக்கினியில்விழுவேனென்றாள்
இதுவேயுரைத்தாய்காண் இனியொன்றுநானறியேன்
அல்லகாண்மாதாவே ஆயனிடநங்கையரே
அடுத்தஅடிக்காகவல்லோ ஆயன்பதியழிப்பேன்
மங்கைமன்சுந்தரியும் வர்க்குபட்டாளாமாகில்
காணவும்போறேனே கன்னிநல்லாள்சுந்தரியை
ஆணையாய்ச்சொன்னேன்காண் ஆச்சியரேகோபம்வேண்டாம்
சாபதப்பவேண்டாத தாரமெனக்கேனோ
பெற்றதாய்வேண்டாத பெண்டாட்டிநான்வேண்டேன்
வையகத்தில்வார்த்தை உரைக்கிடமாச்சே
பஞ்சவர்கள்வங்கிஷத்தில் பார்த்தன்மகனார்க்கு
பெண்கேட்கபோயிருந்து பெருமாளிடந்தேவிகையில்
அடிபட்டுவந்தேனென்று அனைவருமேசாரோ
தாயாதியேசாரோ சத்துருக்களேசாரோ
காணியாளன்கேட்டால் கனங்குலையஏசாரோ
காணியாளன்கொழுமுன் கழுத்தறுத்துக்கொள்ளுகிறேன்
வாளையுருவி வலக்கைபரிந்துபற்றி
சாவேனேயென்றழுதான் தனஞ்செயனார்புத்திரரும்
கண்டாள்சுபத்திரையும் கனக்கவேதானடுங்கி
பழிக்குப்பிறந்தாயோ பாலகாஎன்வயிற்றில்
வாடாமகனேயோ வையகத்தில்பெண்ணில்லையோ
பஞ்சவர்கள்புத்திரனும் படைபொருதமாட்டாமல்
பொருதுமணஞ்செய்யாமல் போக்கிரிவாளபிமன்
மாண்டானேயென்றுசொல்லி வையகத்தில்வார்த்தையல்லோ
மாறுதிருவாணை மன்னர்கள்தம்மாணை
என்றனாணைநீமகனே என்வார்த்தைதள்ளாதே
வாடாமகனேயென்று வாள்பறித்துக்கீழ்போட்டு
மைந்தனுக்குமாதா மனதுவரவார்த்தைசொல்ல
இத்தனையுங்கேட்டு எழும்பியேவாளபிமன்

அண்டங்கிடுகிடென்ன ஆகாசந்தானதிர
மீசையின்மேல்கைபோட்டு வீரியமாய்வாளெடுத்து
இலக்குணனைக்கொன்று ரணப்பெலிபோட்டுவைப்பேன்
துரியோதனன்கூட்டம் சேனைபரிகலமும்
அதிரவேவெட்டி அவலோகஞ்சேர்த்திடுவேன்
அருச்சுனதன்புரத்தை அடியோடேதாணிடித்து
பருத்தியும்ஆமணக்கும் விதைக்கிறேன்பாருமம்மா
சுந்தரியைக்கொண்டுவந்து சுகமாகத்தாலிகட்டி
உந்தன் அரண்மனையில் ஊழியங்கள்பண்ணவைப்பேன்
என்னை அனுப்புமம்மா எனக்குவிடைதாருமம்மா
தம்பிசொன்னவார்த்தைகளை தான்கேட்டுசுபத்திரையும்
அப்பாமகனே அறிவுள்ளபாலகனே
எப்படிபோகவிட்டு இருப்பேண்டாபூமியிலே
பாலுங்குடித்தரியாய் படைமுகத்தில்நின்றறியாய்
முன்னறியாய்பின்னறியாய் முனைமுகத்திலநின்றறியாய்
இராவறியாய்பகலறியாய் ரணக்களத்தில்நின்றறியாய்
அறியாதபாலகனே அனுப்புவேனாயமுண்டோ
கொஞ்சுமொருபாலகனைக் கூட்டவேனாயமுண்டோ
போகவுமாகாது புத்திரனேநீகேளாய்
(உங்க) ஐயன்மார்வந்தபின்பு ஆனவிடந்தேடி
தையலைக்கொண்டுவந்து தாலிகட்டிவைக்கிறேன்
பூமியிலேபெண்கள் கிடையாதோபுத்திரனே
ரூபசவுந்தரிகள்உலகத்தில்மெத்தவுண்டு
சுந்தரிக்குமிஞ்சினபெண் தேசத்தில்மெத்தவுண்டு
அந்தமுள்ளகன்னியரை யழைத்துமணஞ்செய்கிறேன்
இந்தஇசைகேடும் இல்லாதசண்டைகளும்
வெட்டுவதுங்குத்துவதும் வெறுத்தவரைவெல்லுவதும்
கொண்டாலுமாகாது குலத்திற்கிகழ்ச்சியடா
இப்படியாய்ச்சொல்லி எடுத்துரைத்தாள்சுபத்திரையும்
மாதாமுகம்நோக்கி மைந்தனெடுத்துரைப்பான்
பூமியிழந்தாலும் பெண்டிழந்துபோவாரோ
தாரமிழந்தாலும் தாலியிழப்பதுண்டோ
நாட்டுக்குளேச்சலவோ நாயகியேஎன்தாயே
ஊருக்குளேச்சலவோ உத்தமியேயென்தாயே
இவர்குலத்திலே அழும்புண்டோஎன்தாயே
சாவேன்கெடுவேன் சமுத்திரத்தில்போய்விழுவேன்
சுந்தரிமேல்போய்விழுந்து துணிந்துகழுத்தறுப்பேன்
எந்தன்கழுத்துகூட சரியாயறுத்திடுவேன்
இப்படியாய்ச்சொல்லி எழில்வீரன்தானுரைத்தான்
தாயார்சுபத்திரைக்கு சரீரமெல்லாந்தானடுங்கி
வயிற்றில்நெருப்பை வாரியெறிந்தாற்போல்
எறிந்துகுலைநடுங்கி எல்லாநினைவுமற்று

மயங்கப்பிறந்து மங்கையரும்தான்விழுந்தார்
நாதியொருத்தி தலைமாட்டிலின்றுகொண்டு
சாதிமணிக்கவரி சந்தனத்தாக்கீர்தெளிச்சி
விசிறினார்தாதியர்கள் மெள்ளமெல்லத்தான்குளிர
விழித்துமுன்பார்த்தாளே விசையன்மகளாரை
இகழ்ச்சியாய்ச்சொன்னது விருப்பாகுதோவையமே
இவ்வுமொருவிசைஅறிவோமென்றுசொல்லி
வாடாநீவாளபிமா கேளாயொருவார்த்தை
ஆமென்றுசொல்லி அறியாயோசுந்தரியை
மாடுமேய்க்கு மடையாயிடைக்குலத்தான்
செக்காடுதின்பான் இலையாட்டைப்பாய்ந்திடுவான்
மண்டிகடைதோறும் தயிர்விற்குஞ்சாதியடா
பானையங்கள்நாறும்பால்விற்குஞ்சாதிகண்டாய்
சண்மசப்பிறனேலே காடுபிடுங்கிடுவாள்
பெருமாளுமொரு பெரியஇடையண்டா
எக்குலங்களானாலும் இடைக்குலங்களாகாது
அந்தக்குலத்திலே அடுக்குமோ பெண்ணெடுக்க
ராசகுலத்தில் நடக்குமோ யன்னவனே
லட்சுமியாள்உன்மாமி நாடறிந்தகன்னிடைச்சி
உனக்குரியான உலகத்தராசர்கள்
மன்னவர்கள்பெற்றெடுத்த மங்கையர்கள்தானிருக்க
மாயன்மகளொழிய மற்றொருத்தியாகாதோ
பெருமான்மகளொழிய பின்னொருத்தியாகாதோ
பெருமாள்மகளாளை போட்டுவிடென்மகனே
மாயன்மகளாளை மறந்துவிடுவாளபிமா
இடையன்மகள்தன்னை எண்ணுதேமனந்தனிலே
மாடுமேய்த்தாலும் மறப்பேனோசுந்தரியை
பூத்தமுலைசுந்தரியை உத்தமிபெண்மறவேன்
மாயன்மகளாரை மச்சினியாள்சுந்தரியை
(நான்) மறவேன்மறவேனம்மா வாள்விசையன்தேவியரே
உந்தன்குலத்தை உச்சிதமாய்ச்சொல்லவந்தாய்
இந்தமிரட்டுக்குப் பயமெடுத்துப்போவேனோ
அச்சாரஇடைக்குலத்தை என்னாபேசிப்பழித்தாய்
கூடப்பிறக்கில்லையோ கூட்டிப்பாலுண்ணலையோ
மகராசாவுக்குக்கையீந்து ராசாத்தியானாயோ
வாடாநீயன்மகனே கேளாயொருவார்த்தை
ஆகாதுசுந்தரியை அபிமாநீமாலையிட
ஆனைக்கழுத்தியடா ஆண்மகனுக்காகாது
கோனைக்கழுத்தியடா குடித்தனத்துக்காகாது
சுருட்டைமயிர்சுந்தரியாள் சுத்தமுமாகாது
பாட்டைத்தலையுடையாள் பட்டணத்துக்காகாது
தொடையிலேபாம்படா துரைத்தனத்திற்காகாது

ஆனைமேலேபாய்ப்படா அபிமா அவன்வேண்டாம்
வேண்டாங்காண்வாளபிமா விசையன்திருமகனே
ஆனாலும் அச்சுதனார்பெண்மகன்று

அபிமன்னன்சொல்லுவது

ஆனைமேலென்னைப்போ அருச்சுனனார்சேயிலே
ஆனைக்குறுக்கானால் அங்குமிழைத்தேனம்மா
கோளைக்குறுக்கானால் கொடுமுடியருநம்வண்டி
சுருட்டைமயிரானால் சுகமாயிருப்பேனம்மா
பட்டக்காலேயானால் பட்டம்பொறுக்குமம்மா
ஆனைமேலேபாய்பானால் ஆசைகொண்டுவாழ்ந்திருப்பேன்
ஆனைமேலேபாய்பானால் அட்சவேட்சணங்காண்
மாதவகப்பிள்ளைபுமிர்த்துளைக்கக்கருமல்
அபிமனும்ஆச்சியரும் ஆனைகுத்திவந்தார்கள்

சுபத்திரையும் அபிமன்னனும் சதுரங்கமாடுதல்.

அந்நாளில்போய்ப் மதனைக்கழித்தபின்பு
மாயன்பதிநோக்கி வாளபிமன்போகாமல்
மறக்கடிக்கவேணுமென்று மங்கைசுபத்திரையும்
சதுரங்கமாடுவோம்வா தம்பியென்றழைத்தாள்
தாதியர்களோடி சதுரங்கங்கொண்டுவந்தார்
விரித்தாள்சதுரங்கம் வெல்பொருத்தாள்மன்னனை
தன்மகனும்தாயும் சதுரங்கமாடலுற்றார்
அபிமனுமாச்செயரு மாடலுற்றாரப்பொழுது

பெருமாள் பிராமணனாய் வருகிறது.

அப்போது துவாரகையில் ஆயனுந்தானிருந்து
அடிப்பட்டைத்தையெரும் அபிமன்னனைவரவொட்டான்
மாற்றான் தரியோதனனும் வருவதற்கு முன்னாக
அபிமனையிங்கே அழைக்கவேணுமென்று
மாயன்பெருமானும் மறையவர்போலவடிவாகி
பிறக்குடைபிடித்து பூணூல்போட்டுக் கோணிக்கொண்டு
பஞ்சாங்கந்தைபிடித்து பிராமணவேஷமுடன்
ஆயன்பெருமானும் ஆனைகுத்திவிளைநோக்கி
மாயன்வரும்வழியில் வனத்திலபுதுமைசொல்வேன்
பட்டமரந்துளிர்க்கும் பாற்பசுக்களீந்திடுமாம்
பாற்பசுக்காலீந்திடுமாம் பாலைச்சொரிந்திடுமாம்
பூப்பாதமரங்களெல்லாம் பூத்துச்சொரிந்திடுமாம்
காய்மரங்களெல்லாம் காய்த்துப்பழுத்திடுமாம்
வடிந்தகுளங்களெல்லாம் வழிந்துசொரிந்திடுமாம்
ஆறுகடந்து அரியவனமுட்புகுந்து
கற்பகக்காவுகளும் கடியவனந்தாண்டி
காடுகடந்து கடியவனந்தாண்டி
ஆயன்பெருமானும் ஆனைகுத்திவந்தயங்கார்
விதியுங்கிதிக் கொருவ்பகடந்து

கோகோடுப்பிதிக் கொருவும்பலைபோற்று
ராஜபெருக்கொருவில்லாராயணர்வருமவர்
நாரணிராரதாதமரும மங்கைகரிவதனிலே
சபத்தினையாரம சபிலே ஸ்ரீராமராமசமர்ப்பர்
தாதியளைக்கதாக்பார்த்து தர்மிலைதாம் தமயர்
அராதகாதிரமே ஆயர்சர்மைமைவிதைகாள்
சொல்லபடித்தாயமே சபத்தினையாசொலவிலைப
கரிதமாருமகேட்டு சுகமைகென்றுதிராமவளிசு
லேலிதிபக்கேநிதவென்கா லேசுவிபமைமக்காரமாதி
இந்த ஆரணமனைதா லோகத்தினமுறையக்காணுமென்றார்

பெருமாள் சொல்வது.

மக்ரமதைமயாகும மாதுமாகாசிதாக்கி
பிரமஹத்தியிதிட்டு தொர்ப்படையுக்கைக்கொடுப்பிக்கார்
படித்தாசக்கைப்பித்து பார்ப்பாரதுமாமிகதிர்மதுர்
மாதுசபத்தினையும் மைறயோர்க்குதெண்டனிட்டு
[illegible]
வாருமைமயாமென்றுசொல்லமண்டபத்திலிரமாண்டுசென்று
ஆசமதிமிஸ்தனிதாமிதி அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு.

சபத்தியாசொல்வது.

மனமைமயமமாலோசிப்பக மக்கைமாருமக ஆமான்
லேமிதிமவேநிமா விருக்கமிழமலேமா
எனிருக்கதம்மாவதி எனக்கயியக்க துமென்றுமை
[illegible]
காசிமாமாதி கன்னியாகுமரிசேசம்
தாம்படைக்கேயம்மா துவாரகாபுரிக்குமப்பால்
புண்ணியதீர்த்தம் புனலாடிபூசைபண்ணி
காசிக்குப்போயிருந்து வரலாம்கலமிதுபோல
சேதக்குமாகன் தாமியோதிரம்வீட்டிம்
ஏரிவையமகலக்குணரகு வல்லுழைலாட்டும்
பெருமாமணாரம போரமைசுகரிக்கும்
சவியாணமென்றுசொல்லி மகாமயடோதாமேபோபேன்
கொதுவிடமிருலே செல்வியபோயிருவமிதன்
மற்றிருருசம்னிடந்தை மக்கைதபொதனதிபேல்
மாமனிடமனைவென்று மனமறவெதிர்மதேதவ
எக்கன்விடாமஆற்றி இதிருக்கப்பமைறுமமா
ஆரமையாரலிரா அபிமன்னராசவே
மாகத்துக்குநீமாமகொடுத்தால் சாப்பிட்டுநான்போறேன்

அபிமன்னம்பிராமனைமாக்கேட்பது

பாமைக்கதாகங்கிசதேந்ராம் பலமைபிமன்னம்
அரிபிளகுவைநதிலேயும் ஏமருக்குக்கைகொடுத்தால்
ஆருடம்பார்த்துதானுமாயபேவசொல்லுமென்றான்

ஆருடம்பார்த்து ஐயர் உரைத்தாரே
பெண்மேல்கவலையாய் புகழ்வீரா கேட்கிறாய்
உனக்கு இருக்க பெண்ணை ஒருவனுக்கு ஆகுமென்று
நினைத்து நீ கேட்பாய் நீதியுள்ளராசாவே
பப்படத்தேவையில்லை பார்த்தன் மகனே
போய்வாருமென்று பிராமணரும் வாழ்த்துகிறார்

அபிமன்னன் துவாரகைக்கு வருகிறது

நல்லதொரு பாலன் நடந்தானப்பொழுது
வந்தான் வெகுதூரம் மலைகள்தான் கடந்து
ஆரண்யமான அடவியிலேதான் புகுந்து
அந்த அடவிவிட்டு அப்புறமே போகையிலே
பம்பையென்னுமாறு பாவிவெள்ளக்காடோட
காக்காய்குருவி பறக்கவும் போகாது
அக்கரைக்கும் இக்கரைக்கும் ஆள் போகக்கூடாது
பார்க்க வெள்ளமாகவே பம்பைநதி பெருகிவர
அங்கே நின்றான் அபிமன்னராசாவும்
எப்படிப்போவோமென்று எண்ணிவிசாரமிட்டான்
பிராமணனைப்போலவங்கே பெருமானும் ஓடிவந்து
நேராகவந்து நின்றாரே ஆற்றருகே
ஐயரைக்கண்டானே அபிமன்னராசாவும்
வையனுசென்றபார்ப்பானைக் கண்டானேபாலகனும்
கண்டவுடனேயவனை கையெடுத்துக்கும்பிட்டான்
எங்கிருந்தாங்கே வந்தீர் எங்கேபோறீரென்றார்
கல்யாணமென்று சொல்லி கட்டழகா நான்வந்தேன்
துவாரகாபுரியிலே சுந்தரிக்கும் லக்குணனுக்கும்
பெரியகலியாணமென்று பிறந்ததுலகமெல்லாம்
அதினாலேவந்தேன்காண் ஆடைத்துக்கொண்டிங்கே
என்னசெய்வோமென்று எண்ணிவிசாரமிட்டார்
அந்தமொழிசொல்ல அபிமன்னன்தான் கேட்டு
இந்தநதியில் இல்லையென்றுசொல்லி
நானுங்கூட வருவேனென்று சொன்னானேநற்பாலன்
ஆற்றிலே நீந்தவா தெரியுமோ ஐயரே
நீந்திக்கரையேற நினையக்கன்தான் வருமோ
என்றுசொல்லிப்பாலனுமே எடுத்துரைத்தான் ஐயருடன்
நல்லதுவென்றுசொல்லி நடந்தாரிருவருமாய்

அபிமன்னன் ஆற்றில்நீந்துவது

ஆற்றிலேயிறங்கினார் அரையளவு தண்ணீரில்
கைபிடித்துக்கொண்டார்கள் கட்டழகன் ஐயனுமே
மார்மட்டுந்தண்ணீர் வந்ததுபம்பைநதி
அதுநீங்கிப்போகச்சே யாறுபெருகிமெத்தாக
மேல்வெள்ளம்வந்து மூழ்கியிருவருமே

ஆந்தச்சமயம் அறிந்துபிராமணரும்
கழுகவிட்டுப்பாலனைத்தான் நடந்தாரே ஐயருமே
ஆற்றுச்சுழலிலே அழுத்திவிட்டுப்போனாரே
தம்பிசுதர்சனை காணறியவேணுமென்று
வெம்பிடவேஆற்றிலேதான் விட்டார்பெருமாளும்
சுழட்டுவதும்இறக்கிறதும்சொருகிறதும்மணற்கீழ
இளம்புவதும்காக்கிறதும் திருகிறென்றுசுற்றுவதும்
தூக்கியடிக்கிறதும்சுழலமிட்டுக்கீழ்த்தள்ளுவதும்
ஐந்நூற்றுக்காதவழி நடந்திருக்குதப்பாறை
அரிகரியென்றுசொல்லி ஆண்டவனை நினைக்கிறதும்
ஐயமார்தன்னை அப்பாவழைக்கிறதும்
அபிமன்னன்படுந்துயரம் ஆயனுக்கறிந்து
தெர்ப்பைப்புல்லாகவந்து நின்றார்திருமாலும்
பார்ப்பானைப்பார்த்தானே பாலனபிமன்னன்
ஐயாபிராமணரே ஆற்றில்விட்டுப்போனீரோ
பார்ப்பான்துணையுமல்ல பயிற்றங்காய்கறியுமல்ல
பார்ப்பானைநானும் படைத்துணையாய்க்கொண்டேனே
என்றுவிசாரமிட்டு எழில்வீரன்காணிருக்கான்
வாளுடன்கேடயமும் வகைகையிலேபிடித்து
ஆலவட்டக்கயின்று அக்கரைநேர்திரும்பி
வாள்கேடயங்கொண்டு வருவேனென்றுசொல்லி
மாயவபதிகளிலே மன்னரவர்வந்திருந்து
மாதுசல்லாச்சந்திரையை மணஞ்செய்வாரப்போது
மாதாவும்நம்மை வரவெட்டாளென்றுசொல்லி
கசவசவரிந்துகட்டி கைக்கொண்டானவில்லாமல்
ஆற்றங்கரைவிட்டு ஆயன்பதிநோக்கி
காடுகடந்து கடியவனங்கடந்து
குன்றும்பருவதமும் குளிர்ந்தமலைதோப்புகளும்
சிற்றுப்பதிகள்தாண்டு சூழ்ந்தகமலைதோப்புகளும்
மெத்தகாடுகளும் வெம்புலியும்செம்புலியும்
காட்டானையாளிகளும் கருங்குரங்குஞ்செந்நாய்களும்
அப்படிகொத்த ஆரணியகானகத்தில்
கடையாகப்பாலனுமே நடந்தானே அக்காலமல்

அபிமன்னன் வல்லரக்கன்பாறைமேல்

படுத்துக்கொண்டது,

மெய்யானவல்லரக்கன் வீற்றிருந்தாக்காட்டில்
வல்லரக்கனுண்ணாமலை மட்டுவைக்கப்போகாது
ஐம்பதுகாதவழி அகண்டதிருமார்பும்
ஏழுபதுகாதவழி இசைந்திருக்குந்தோளிரண்டும்
ஐந்நூறுகாதவழி கிடந்திருக்குமப்பாறை
...றுகாதவழி புண்டாமவனுக்கு

முற்றாருகோதகமுறி முற்றுமாக்கிரக்குக்
கல்லரைக்க் கல்லிரை கைபோருபாறுவதாபோல்
இப்படிச்சொன்ன இப்படியேன்று சல்லாக்கல்
கலைக்கன்னியுடன் பிறந்த கடோரமல்லாக்கள்
அக்கலைத்திலே அபிமன்னரானுமே
போருக்கு வழிகப்பிப் பொல்லாதகைக்குயாதகத்தில்
அக்கராக்கன் அகன்றாக்குங்கற்றுமை
விக்கைவிக்கையாகபோக அழகாமேயிருக்குற்
அக்கமாய்க்காயிருக்குற் அழகானையானையின்மேல்
ஆற்றிலகப்பட்ட அபிமன்னரானுக
கைசோர்ந்து கால்சோர்ந்து கண்க்குழிசோர்ந்து
கெல்சோர்ந்துடம்பெல்லா நெருப்பாக்கொப்பளித்து
தாகமபோல்வந்து சோர்ந்தடித்தவினை
பல்லிக்கையாறு பாணையின்மேற்றுக்கொடுத்தான்
வல்லாக்கனிலேகேட்டு போயிருக்கவடதிசையில்

சுபத்திரை அபிமன்னனைத் தேடுவது.

இனியதனைக்குத்திப்பட்டணத்து அடைவுகளைநீர்கேளீர்
தோகைசுபத்திரையும் தோழிமார்தன்னுடனே
தொப்பாறுக்கோப்புந் தவறுக்கோர்க்காளே
எங்கெக்குமே இராசனைக்கோறுகல்
பூக்காவனைத்தும் புனவின்கதேட
மாளிகையின்கீற்றாயும் மறைப்பாய்பெருவழியும்
புனவின்கனைநோக்கிப் போறதுபார்க்க
ஐயோ அபிமன்னா அலிக்கொருகுத்தே
என்னைப்பெய்சொல்லாளிகோ வேழைமயோனேறும்
பார்ப்பவனோர்க்கிப் பாதவிகதேன்பமிசான்
பார்ப்பானுமம்மா பன்றுடிக்காக்கல்லீர
நம்பியேனக்கேழியேன கட்டாற்றில்விட்டாரோ
தக்கப்புகழுடைய தருமருமீன்றுவக்து
வெற்றிகதானை வீமருமீன்றுவக்து
காவற்றுடைய நகுலர் சகம்பிரிக்குவக்து
கோராவழிக்கூறி அவினையுமீன்றுவக்து
அனைமுறைகின்றுவந்து அபிமன்னனைக்கேட்டிருக்க
தக்கப்புகழுடைய தருமருமீக்கசொல்லிவென்
வெற்றிகதானை வீமனுக்கிங்கசொல்லிவென்
காவலுடைநகுலர் சகதேவர்க்கு சொல்லிவென்
ஆரேபாக்கிகையையுமின் அனைமுறைக்கின்னசொல்லிவென்
பொறுமையாக நூக்கிழுக்கிகைசொல்லிவார்
இப்படிப்பதொ ஆற்றில்விழுந்தாபோ
ஆனைமைகாக்க ஆற்றில்விழுந்தாபோ
என்னெற்றுகாக்கி எடுத்தணைப்பேன்கோமால்

மன்னவர்கள் முன்பாக மனக்களரப்பண்ணினையோ
ஐயையோ அபியாவென்று அழுதுபெருகாழுது
அபிமருடன்றனை மார்பில்விழுந்தேவென்று
பொய்கையில்விழுந்தேவென்று பொற்கொடியுக்கண்ணீர்க்க
அழுதுமனக்கணிக்காள் சுச்சிகபத்திரையும்
இப்படிக்கிராதக இக்கட்டுச்சோலையிலே
துரோபதையவுக்கீர்த்தி தருமருக்குச்சொல்லல்.

அப்போவனத்தி லிளையதுரோபதையும்
சொற்பனக்கண்டு தோகையருக்காளுரைத்து
ஐவர்கொழுவிலே மூச்சிபுதுணைப்பாள்
கண்டேன்காணமலே கழுவிக் குசொற்பனங்கள்
ஆயனுடன்பிறந்த ஸாழுகுபத்திரையும்
கைக்கைக்கரையிலே பரிப்பேனென்றுசொல்லி
வைக்கக்கபோகவிட்டு மனைகையுமுரின்னான்
எண்ணபுதனைவிழு ஏல்கவழுதப்பாது
எண்ணகாதேவை ஏழுந்திருந்துஅப்போது
தாமரையாளும் சக்தீரனைப்பார்த்து
தருமர்முகம்பார்த்து சகாதேவன்கூறலுற்றான்
ஆவசரனுமன்றோ அப்படியேயப்போது
ஏக்குமீதுஅன்றோ உள்ளபடி யப்போது
மாயன்மகளார் மருகன்விசுவகரியான்
ஆளப்பிறந்த அபிமன்னுக்கிருந்தபெண்ணை
மன்னன்துரியோதனன் களைமந்தன்மகன்கொடுக்கு
பரியபொருக்கேனக்காண பாராண்டமன்னனை
(ஜிக்கு) வெள்ளிகிழமையிலே எம்பெருமான்கல்யாண
மனைந்துசெய்யுமென்று மன்னவர்கள்காணப்போரார்
அக்கவிசேஷம் அபிமனுக்காணர்ந்தது
மாயனுமானே மாளியில்காணதிது
மைதானவழியாமல் மாயன்பதிக்காக்கி
புனலின்காதனை போனேவாளபிமன்
சேர்ந்துமனைப்பரித்து இரும்புலகப்பாது
ஆனையிலே சமுகபத்திரையும்
ஆளப்பிறந்த அபிமன்னுசித்தவகந்து
புலவின்காதைக்கூடு புலபுதின்மனைகைகரும்
ஆற்றில்விழுந்தேவென்று அழுதெழுதெளைக்காள்
தருமர் அருச்சுனனை சுபத்திரையிடத்துஅனுப்புதல்
நக்கப்புகழுடைய தருமாதிதேட்டி
காண்டபலவைமெரிந்த கண்டமுகம்பேட்கி
ஆயன்பதிக்காக்கி அபிமன்னன்போனதும்
ஊமத்தன்மிந்தமாய் மனைசுபத்திரையும்
மாளிகைக்காளம் வாழ்கிறையாஉடன்தேவி
சைனைக்கரையிலே வக்தபுலம்புறாம்

மாறுவேஷமாகி மாயவனைப்போலாக
வேதாந்திவேஷமுடன் விசையனேதீயும்போய்
(உன்)மாதுக்குப்போயனாகது மனமகிழ்ந்திருந்தி
ஆனைக்குட்டிக்கவிட்டு அருச்சுனனுக்குமென்றார்
தக்கப்பூடையருமருமைக்கனுமே

அருச்சுனன் மாறுவேடங்கொண்டு சுபத்திரைக்குச்சொல்வது.

அக்கேசவனைப் பெற்ற அருச்சுனனார்சிரியனும்
காவிவேஷமாகவல்லார் வைணவப்புனைவருகே
செண்டுகொண்டலமுமாய் சேர்த்தொருபுக்ககமும்
பின்குருக்கமழுறுனும் பிரம்பக்கோல்கையிலெடுத்து
திருமால்தன்னைத்தானும் சித்தனைப்போலாக
தன்தேவிக்கெதிராக தேர்விசையன்வந்துநின்று
ஆர்காணும்பெண்ணே நீ ஆற்றங்கரைதனிலே
யென்காணும்பெண்ணே யிருக்கமுகாமிப்போது
உன்மைகதறுருவனிச்ச சலனக்கனாதனிலே
விழுக்காடினவமுவாய் விழுவில்லைதாறுமைவன்
பெண்பேயேதீயுமிப்போ போயபோமெனவுரைத்தான்
மாதுசுபத்திரையும் மனதுமிகக்கலங்கி
திக்கெல்லெழுந்திருந்து தேர்விசையன்றன்பாக
மூக்கல்வலமவந்து முன்னேவந்துகொண்டனிட்டு
சித்தரேநீரும் எங்கிருந்தறிந்தொத்தீர்
மற்றமுமைக்கவிலை ருள் வாழ்விசையன்தேவியரும்
காண்டானெனமெரிக்கக்கோயுநகூறுவான்
மாயன்சகோதரிநீயல்லவோ மங்கையமே
நீவாழ்விசையன்தேவியல்லோ மறைபாமல்கூறுமென்றார்
உன்மைத்தொருவனல்லோ மாதேதெளியாதே
மாயன்மைத்துனருந்தி உண்டிலோ மங்கையரே
(உன்)மாற்றான்மணம்புணரவுந்தானும் உண்டிலேயோ
ஒன்றுமொளியாதே உத்தமியே கூறுமென்றான்
மாதுசுபத்திரையும்வாழ்விசையனைப்பார்த்து
சித்தரேநீரும்தெளிந்தாத்திரைப்பாது
ஒளிப்பதெங்கேவேதியரே உள்ளபடிசொல்லிவிட்டேன்
அபிமன்னென்றன்மைந்தனிக்க ஆறறிவிழுவிலலையென்றீர்
பிறைமப்பாணேனனகனும்பிரமணமே கூறுமென்றாள்
வேதியனுமெந்தாருவிசையனுங்கூறுவான்
மங்கையரே உன்மகனும்மாயன்பதிதனிலே
மாற்றானிடந்திருமாயன்மகளானை
மணஞ்செய்துமீண்டுதிரும்புவான்மங்கையரே
வேதக்குஞ்சாரசெம்பெருமான்றங்கையரே
எட்டாறுஞானுமிளக்கொடையைமாலையிட்டு
மன்னாமகிழ்க்கவேவருவான்காண்மங்கையரே
அஞ்சாதேமாதேதவமாய்க்குயேகுவென்றான்

சுபத்திரைதன் அரண்மனைக்குப்போய்விடுவது.

ஆச்சிசுபத்திரையும் அருச்சுனர்க்குச்சென்றுவிட்டு
சிகரனுர்சொன்னதெல்லாம் திருவுளத்திலடக்கி
கற்பாரமல்லயபி கல்லேதுரைமனைதாய்
தோகைசுபத்திரையும் தோழிமார்தன்னுடனே
அபிமனுடனேயாய் ஆனைநாதத்துச்சேர்ந்தாள்
காவலடைமெரிக்க காலேமிகத்திரும்பி
ஆணழகர்கோமானும் ஐவருடன்போய்ச்சேர்ந்தான்

அருச்சுனன் தருமருக்குச்சொல்வது.

தக்கப்புகழுடைய தருமருக்குத்தெண்டனிட்டு
வெற்றிமகுபானை வீமருக்குத்தெண்டனிட்டு
காமமுடைய நகுலரைத்தான்தழுவி
தாமமுண்டைய சகாதேவனைச்சென்றணைத்து
இயில்பிறந்தானை துரோபதையைஎச்சரித்து
போனேன்பிரமணன் போலேவடிவுகொண்டு
ஐவருடனே அருச்சுனனுமேதுரைப்பான்
பொய்யாகவந்திருந்தாள் மெல்லிசுபத்திரையும்
உள்ளபடி சாஸ்திரம் ஒருமைத்தேங்கானுக்கயிக்கு
பொய்யாகப்பின்கான் மெல்லிசுபத்திராயும்
ஒருவாயிருளன்மகனு பொன்றேமணக்கிருள்கான்
மணைந்துசெயதுரநான்கான வாளிமென்றனைத்தேன்
அப்போது கண்டவுடன் அனுப்பினைத்தேன அவனைவன்றுன்
தக்கப்புகழுடைய தாமரைமகிழ்ந்து
அன்பதிலைமயிது அதிர்கோபேனன்றுசொல்லி
ஆலோசனைபண்ணி யிருந்தாரே ஐவர்களும்

வல்லரக்கன் தன்பாறைபடைவருவது.

அப்போதொருநாளி லபிமன்னன் தூக்கையிலே
அத்தலையர்க்காக்களும் ஆக்காராட்சதனும்
இராட்டைப்பொழுதானுல் இனைதேடவேணுமென்று
எழுநூறுயானைத்திரள் இரக்கியேமயமகுக்க
வல்லரக்கன்கண்டு மனமகிழ்ந்து ஏதுசெய்வான்
எழுநூறுயானைதன்னை இடதுகாலாலமுக்கி
ஆனைஎழுநூறும் அருகாலில்தான்பொசித்து
கீழ்க்கடலிலேவெல்லாம் கிலாரித்துதாளுரிந்து
ஆதிஊரான்மீனைவெல்லாம் அடைக்கத்தான்பொசித்து
வாரூக்கில்தீனாவிட மறுவடைதானிலறயும்
பச்சமபொசித்தபின்பு மதயானைதான்விழுங்கி
வயிறுநிரம்பாமல் வாத்துமதான்வருவானா
தான்தூங்குமபாறைதன்னை பக்கமசரிதலைப
பாரமென்சுபத்திரையை வல்லரக்கன்தான்கண்டு

வல்லரக்கன் அபிமன்னனை எழுப்புவது.

மன் . . மைடமேலேத்தான் . . பெரியமூக்க

னர்) காட்டுக்குவந்தவனோ காட்டையழித்தவனோ
கலியுறாப்புூமே என்னுடை மேட்டுக்குளியே
மானிடனென் றாக்கவே சனைக்கிசை எனக்கு
கோபித்துவணி வந்து கோபாதீயமையாய்
பாம்புபோல்சீறி பட்சிப்பேனென்றுசொல்லி
பாவியரக்கனவன் பாறையின்மேல்தானேறி
ஆடாமடையிலே அஞ்சாமல்தாக்கவந்தாய்
கைதூக்கும்பாறையின்மேல் சிக்கிட்டுப்போயிலவந்து
தூங்குகின்றகதுணிபவன் தூக்கியெழுப்பட்டானா
நித்திரையில்காண்கிடைக்கும்கிலைப்பாருபுபோன்று
றாக்கங்களிலின்னனை நின்றேறுபோனதென்ன
பாவமிருக்க வருகிற பரிகிடைக்க கட்டு
எழுப்பிமுழுங்கவென்று இராட்சதனுமானவிசித்து
அரக்கன்தடைத்தட்ட ஓயே அந்தமலைகளெல்லாம்
கொண்டையிடியோலிடத்துக் குமுறினதுபோலவே
அண்டையிலே காளிருக்கும் அரிமாமலைமாழும்
தூண்டித்துண்டாகத் தணிந்துவிழுந்ததுகாண
இடிசத்தம்தான்கேட்டு இலவிமன்தான்புரண்டு
வெற்றுகைதான்மாற்றி இடதுகைநீட்டி
மற்றுமப்பாறையின்மேல் வாளிமேலப்பள்ளிகொண்டான்
நித்திரைதான்சத்தது எப்படியும்காணோமே
கால்பெருவிரலைக் காட்டுதானபார்த்து
பாறையுடைத்து பையலைக்கொண்டுசென்று
கல்கனையில்போடவென்று கடுங்கோபராட்சதனும்
கல்கனை கன்னறுகே கனபாறைகானிருக்க
அரக்கன் கனையோடி அரிமன்னதிக்கவென்று
அரக்கனுமக்கன் தடையிலே அறைக்கான்தூக்கிபடவே
மனதுதிக்கட்டிலே வாளிமன்தானெழுந்து

அரிமன்னன் எழுந்தது.

சொற்பனக்கன்கண்டெழுந்தான்குபதுநிறையான்தன்மகனும்
பாராளக்காக்கு தன்மகனைப் பதுமையாய்க்கண்டதிலை
வட்டமுலைசுற்றிமையலைக்கனையத்தான்பிடித்து
சரசமனதசெய்ததுபோல்தான்கண்டேன்கனவுபோலே
பத்துக்கனவுகண்டே பாவியெழுப்பிவிட்டாய்
கெட்டபாவி அரக்கா நீயென்னாகில்போய்விழுவாய்
என்றுசொல்லிவாளெடுத்து நித்திரையை
என்று அரக்கன் எழுந்துமிக கனைத்து
உண்கைதல்சொல்லே உனக்கேய்ந்திருப்பயிலே
எத்தனையோ கடைசிலமல்லுக்குத்தேன்
என்பகையாளுக்கென விப்போ எனக்கெதிர்த்தாலும்
என்பசிதீர தலையெடுப்பசமடங்குமடியே
அரப்பா பாரான்மையிலேயுமகமாண்ட இறைவ்

பசிக்குநடராஎந்தனுக்குப் பயலேஎழுந்திரென்றான்
தூக்கத்தைவிட்டு துரைமன்னன் தான்விழித்து
அப்போபார்த்தானே பாலன் பாரமுள்ளராக்ஷதனை
கண்டானே ராக்ஷதனைக் கைபிசக்குவந்ததென்று
எண்ணமிவிசாரமிட்டு ஏங்கிமனந்தளர்ந்து
அப்போ ஈஸ்வரனைத்தானினைந்து இருபாதந்தெண்டனிட்டு
மாயன்பெருமாளை மனதிலேதானினைத்து
தேவேந்திரனைச் சிந்தையிலேதானினைந்து
எழுந்திருந்துராக்ஷதன்முன் னென்னசொன்னீரென்றானே
கைகட்டிவாய்மூடி கனத்தவிசேஷமெல்லாம்
மெய்யாகச்சொல்லி விடைக்கொண்டான்பாலனுமே

வல்லரக்கனிடத்தில் அபிமன்னன் தலைமுழுகிவருகிறேனென்றது

ஐயாவேகேளும் மடியேன்றன் விண்ணப்பம்
உன்கையில்நான்மடிய வழித்தவசிருந்தேன்
உன்னிடந்தேடிவந்தே னொருவிடமும்நானறியேன்
செத்தவிடமோட்சம் சேரனுமையாவே
நித்திரைகொண்டாலே செத்தமறியாதைய்யல்லோ
ஐயாவேயென்னுடம்பு அழுக்காயிருக்குதுகாண்
முழுகிக்குளித்துமே முன்வந்துநிற்கிறேனுன்
பசியாலேயென்னையப்போ பசியாற்றிக்கொள்ளுமென்றான்
நல்லதென்றுவல்லரக்கன் ஞாயமுள்ளமன்னனென்று
ஆற்றுக்குநீர்போய் அப்படியேதலைமுழுகி
சீக்கிரமாய்வாருமென்று சொன்னானேவல்லரக்கன்

அபிமன்னன் இந்திரனை வரங்கேட்கத் தவஞ்செய்தல்

நல்லதென்றுபாலனுமே நடந்தானேஅப்பொழுது
கைபிசகுவந்ததே கைவாளுமில்லையென்று
எண்ணிவிசாரமிட்டு ஈசர்செயலென்றுசொல்லி
ஆற்றிலேபோயிறங்கி அபிமன்னராசாவும்
முழுகித்தலைபாற்றி முக்கணனைப்பூசைபண்ணி
கிழக்குமுகமாக யிருந்துமேகிருபையுடன்
சூரியனைத்தெண்டனிட்டு தோத்திரங்கள்செய்தானே
ஆயிரத்துனூற்று அருந்தவங்கள்செய்தேனே
கடலிலெழுகின்ற கதிரோனேசரணமென்றான்
பச்சைக்குதிரையுள்ளாய் பனிப்பகையானவனே
அழகுடன்னிரண்டுடைய ஆதித்தாசரணமென்றான்
அருச்சுனனார்புத்திரன் அபிமன்னனடைக்கலமே
அப்போகதிரோனும் அதிசயமாய்த்தான்பார்த்து
கண்டறியவேணுமென்று கதிரோனிறங்கிவந்து
ஆரடாபையாநீ அழைத்ததென்னசொல்லுமென்றான்
சூரியரேயென்வரவு சொல்லுகிறேன்கேளுமையா

தருமருடன்பிறந்த தனஞ்செயனார்புத்திரனான்
என்பேர்அபிமன்னன் என்பாட்டனிந்திரன்காண்
மாயன்மகள்சுந்தரியை மணஞ்செய்யவேணுமென்று
வழிதப்பிவந்தேன் வல்லரக்கன்போகவொட்டான்
எதிர்த்துப்பொருதவென்றால் என்கையில்வாளுமில்லை
அந்துவானகானகத்தி லகப்பட்டேன்சூரியனே
வல்லரக்கன்கையிலே மடிந்துவிட்டோமாச்சு
பொருதவென்றால்வாளுமில்லை போகவென்றால்போகவொட்டான்
ஆதித்தாநீர்கேளும் ஆகையினாலழுதேன்
வாராய்நீவாளபிமா கேளொருவார்த்தை
வல்லரக்கனைசெயிக்க வலுமையில்லையேந்தனுக்கு
கிலிக்கெழுந்திராக்கள் கிரணங்கள்தன்னுடனே
என்றுசொல்லிஇந்திரனும் இனிவாளைச்சாபமிட்டார்
கதிரோனைத்தானழைத்து கனத்ததேர்நடத்துமென்றார்
பின்னையுமிந்திரனார் பெருகவேதானினைந்து
வாளொன்றுபோதாது மன்னனபிமருக்கு
பாளமும்வில்லும் பத்திரகாளிகோவிலிலே
அடைக்கலமாய்வைத்தார்கள் ஐவரிடஆயுதங்கள்
வகையுடனேவாங்கிவந்து மன்னனுக்குத்தருகவென்று
முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்முனிவர்களும்
நாற்பத்தெண்கோடி ராஜரிஷியோரும்
இந்திரனுந்தேவருமெல்லோருந்தான்கூடி
வந்தார்கள்பூமியிலே மாகாளிகோவிலண்டை
தேவனைக்கண்டு திடுக்கிட்டுமகாதேவி
வீரமாகாளி வினவினள்கோவிலண்டை
வந்தவகையென்னவென்று மனங்குளிரக்கேட்டாளே
தேவேந்திரனுந் தெரியவேசொல்வாராம்
எந்தனிடபேரனுக்கு இளைப்புமெத்தவந்ததுகாண்
உந்தனடைக்கலமாய் வைத்திருக்குமாயுதத்தை
எந்தனிடபேரனுக்கு எடுத்துதரவேணுமென்றார்
அருச்சுனனார்காண்டீபம் அம்புறாத்தூணியுமே
இப்பொழுதேநீதானெடுத்துக்கொடுங்களென்றார்
தேவேந்திரனுந் தீவிரமாய்க்கேழ்க்கலுமே
வீரமாகாளி விசேடமுரைத்தாளே
ஐவரும்வந்து அடியேனாண்மையில்
அடைக்கலமாய்வைத்த ஆயுதங்களையான்கொடுத்தால்
நடக்குமோ ராயர்கள் நான்கொடுப்பதில்லையென்றாள்
அதை-தேவேந்திரன்கேட்டு தேவிமுகம்பார்த்து
மாகாளிதன்றனக்கு மறுவார்த்தையேதுரைப்பார்
பாருள்ளராசாக்கள்தன்கையில் பாளையகப்பட்டதுவும்
பொல்லாதராட்சதனும் புசிக்கநினைத்ததுவும்

நல்லதென்றுபாலன் நம்மையினை ஊட்டுதுவும்
எல்லோருங்கூடி யிளப்புவந்ததென்றுசொல்லி
பாலனைத்தப்பிவிட வந்தோமேகாரிகையே
(நீ) மாட்டேனென்றுசொன்னால் மடிந்திடுவான்பாலனுமே
அபிமன்னன்மடிந்தாலே அருச்சுனனுந்தான்மடிவார்
மெத்தப்பழிகள் விளைத்திடுமேபாலனுக்காய்
காண்டீபம்வில்லும் கடுகெனவேநீகொடுத்தால்
ஒருநாழிகைக்குள்ளே ஒப்பிவைப்பேனுன்கையில்
என்றவருஞ்சொல்லி இதமாயெடுத்துரைத்தார்
வீரமாகாளியரும் விரும்பிமனதுவந்து
அருச்சுனனாயுதத்தை அவர்கையிலொப்புவித்தாள்
பார்த்தாரேயிந்திரரும் பாரவில்லுமாயுதத்தை
ஆயிரங்குலவன்னடி அடங்காதபாரமிது
போயுதவமாட்டாது பிசகுவருமென்றுசொல்லி
என்றுவிசாரமிட்டு இந்திரருமப்பொழுது
ஓலைப்பூவாக ஒளிவுடனேதான்சபித்து
காளியைப்பார்த்து கதிரோனுமிந்திரனும்
நாங்கள்கொண்டுபோக நடக்காதுகாளியரே
இப்படியேபோனால் இராசசூதன்தான்பார்த்தால்
எக்குத்திரிமவொட்டான் எமகண்டசண்டாளன்
அதிலேநாங்களெய்க்கவோமவன்தனக்கு
கொண்டுபோய்நீகொடுக்கா உன்குமாரனபிமனுக்கு
என்றுசொல்லக்காளியரு மிதுவோசிலபாரமென்று

(காளி அபிமன்னனுக்கு வாள்கொடுப்பது)

வாளைச்சடையிலே மங்கையருந்தான்சொருகி
வில்லம்புபாணமெல்லா மேனியிலேபூஷணமாய்
கட்கத்தைவாய்தனிலே கவ்வியந்தகாளியரும்
மச்சத்தைவிச்சுளிதான் வந்தொருகால்பாய்ந்ததுபோல்
தக்கதொருதுர்க்கையருஞ் சலத்திலேபோய்பாய்ந்தாள்
நீர்நாகம்போலேயல்லோ நீந்திவாராள்கங்கையாற்றில்
வாள்கொண்டுநீரில்வரும் மாதாவைகண்டானே
ஆசித்துவாளபிமன் அம்மையைத்தோத்தரித்தான்
மாயனிடதங்கையரே மகாதேவன்தேவியரே
சூலிகபாலியரே துரந்தரிதுர்க்கையரே
நீலிதிரிசூலி நிரஞ்சனியேகவல்லி
பிள்ளைதுயர்தீர்க்கும் பெருமையுள்ளமாதாவே
மைந்தனைக்காப்பாற்றும் மாதாவேநான்சரணம்
மாதாபரஞ்சோதி மைந்தருக்குபுத்திசொல்லும்
வாழ்த்தியேவாள்தாரும் வல்லரக்கனைஜெயிக்க
என்றதொருசகாயத்தை யேகவல்லிதான்கேட்டு
மைந்தனைப்பார்த்து மகிழ்ந்துரைப்பார்காளியரும்

மாற்றானை வென்றிடுவாய் மகாபலமுருண்டாயிர்
எதிர்த்து ஆர்ப்பொருது இராசதனை வென்றிடப்ப
(என்) வாயாரவாழ்த்தி வாள்கடகங்கைக்கொடுத்தான
வில்லம்புபாணமது வீமனாகொடுத்தான்
செயம்பொருந்துமகனே என்று தெளியும்போய்மறைந்தான்
வாள்கடகம்வாங்கி வருவதற்குமுன்பாக

அபிமன்னன் வல்லரக்கனோடு எதிர்க்கிறது

அரக்கனுமப்போது அபிமன்னனைக்காணவழைப்பான்
வாடாசிறுபயலே என்வயிறுபசிக்குதடா
காலைப்பசியெடுத்து கடுகி இளைப்பாருதடா
நானொளிந்திருக்கல் கல்லைக்குமெடுமுன்டு
எத்தனைநேரமாய் நீமுழுகபோயிருந்தாய்
வாடாநீபயலேயென்று வல்லரக்கன் கூப்பிடவே
வந்தானேவாளபிமன் வல்லரக்கன் தன்னெதிரே
வாடாநீவல்லரக்கா வலிமையுண்டானுன்கையிலே
நில்லடாவல்லரக்கா நிலைதப்பிபோகாதே
ஓடியொளித்து உயிர்தப்பிப்போகாதே
கோடாரகூர்தனை கேர்வமென்னைத்தந்தைக்கு
இந்தவனத்தி லிருந்தகொடுரக்கரெல்லாம்
கொன்றுதின்றுவிட்டாயே நான் உன்றன் உயிர்ப்பிடிக்கவந்தேன்
என்றுசொல்லராக்கன்தனும் உக்கிரமிகவெடுத்து
வாடாசிறுபயலே வாயாடவேண்டாங்காண்
சாவுமுடிக்கல்லவோ சண்டையிட்டுப்பேசுகிறாய்
கசிக்கப்பிழிக்குன்னை என்காலில்நடவல்லடா
கேர்வமேனுங்கனுக்கு கிட்டவாடாவென்றுசொன்னான்
இந்தஅரக்கன் முன்னே இடிபோலவரபிமன்
வீரிட்டெழுந்திருந்து வில்வாங்கி அம்புதொட்டு
ஆக்கிரமித்துப்பார்க்க தாக அரக்கனைத்தான்பார்த்து
வண்டாநீவல்லரக்கா என்னையழைக்கிறாய்
காண்டாவனமெரிக்க காளைமகன்தான்தானடா
வாடாநீசண்டைக்கு மகாவீரவல்லரக்கா
என்றுசொல்லிபாலனம்பெடுத்துதெரிந்துவார்த்தைசொன்னான்
பார்த்தானேவல்லரக்கன் பையவிட்ட வார்த்தைதனை
அறியாதபாலனுக்கு ஆண்மைகள் வந்ததென்ன
நன்றாச்சநன்றாச்சு நரிவெதிர்க்காற்போலாச்சு
நரியெதிர்க்காற்சிங்கமாமோ நாயெதிர்க்காற்புலியாமோ
என்று நீட்டிமுன்கைகள்ரெண்டும் நீலமலைபோலே

அபிமன்னனுக்கும் வல்லரக்கனுக்கும் சண்டை

கண்டானேபாலகன்தான் கைவருந்தசத்துவத்தை
ஆண்டாதபாணமதை அபிமனும்வில்வளைத்து
துண்டாகக்கையறவே தொடுத்தானேபாலனப்போ

பாணம்வருகிறதைப் பார்த்தந்தவல்லரக்கன்
நூணிக்கையாகவே பிடித்துப்பிசைந்துவிட்டான்
பார்த்தானேவல்லரக்கன் பாணம்பின்வருகுதென்று
கல்லுமலைகளும் கனமலைகளுள்ளதெல்லாம்
மெல்லாம்பிடுங்கி இடிபோலேதான்சொரிந்தான்
வந்தமலைகளும் மற்றுமுள்ளகாடுகளும்
பஞ்சிபோல்தான்பறக்கப் பார்த்தானேபாலனுமே
வல்லரக்கன்கோபங்கள் பட்டிடப்போகாது
வெல்லும்பெருமலையை வேரோடேதான்பிடுங்கி
நல்லஅபிமன்னன் நடுத்தலையிற்போட்டானே
மாறுபெருமலையை வாளபிமன்தான்கண்டு
ஆறுகணைதொடுத்து அறுத்தான்பொடியாக
இரண்டுமலைபிடுங்கி இராட்சதனும்விட்டெறிந்தான்
இரண்டுமலைகாலாக இளைவாளால்வீசிவிட்டான்
பெலத்துடனேவல்லரக்கன் பெரும்புலிபோல்சிரித்து
கள்ளப்புதுமையிது யிவ்வுலகிற்கண்டதில்லை
இந்தப்பாதகனுழி யெடுத்துவரதோம்தின்னவென்று
எடுத்துவிழுங்கிவிட்டா னிங்கேரப்செறித்துவிடும்
கரிபெரிதாக்கால்கிளைகளென்று காட்டில்கைதட்டேயே
இவ்வொருவெல்பாரென்றெழுந்தான் ராட்சதனும்
மூன்றுமலைபிடுங்கி மூர்க்கன்மேல்விட்டெறிந்தான்
மூன்றுமலைதூளாக முடியறுத்தான்வாளபிமன்
நாலுமலைபிடுங்கி ராட்சதனும்விட்டெறிந்தான்
நாலுமலைதூளாக நறுக்கடித்தான்வாளபிமன்
ஐந்துமலைதான்பிடுங்கி அபிமன்மேல்விட்டெறிந்தான்
ஐந்துமலைதூளாக்கி அபிமன்னனெழுந்திருந்து
ஆறுமலைபிடுங்கி அபிமன்னனெழுந்திருந்து
ஆறுமலைதூளாக்கி அபிமனப்போதேதுசொல்வான்
ஏழுகணைதொடுத்து இராட்சதன்மேல்விட்டானே
மார்பிலேபட்டு வருகுதுஉதிரமங்கே
வல்லரக்கன்கோபித்து மலைபிடுங்கிக்கைபிடித்து
பூமிஅதிர்ந்துவிழ பூலோகம்நெக்குவிட
அண்டமதிர்ந்துவிழ ஆகாயம்நெக்குவிட
கதிரோனும்சந்திரனும் கதிதப்பிப்போய்மறைய
வனத்திலிருகமெல்லாம் மருகடலாடிவிட
சிங்கங்களெல்லாம் சீறியெழுந்தார்போல்
ஆனைகளெல்லாம் அடித்துயெழுந்தாற்போல்
ஈரேழுலோகமெல்லாம் கிடுகிடென்றுதானதிர
எதிர்த்தாரிருவருமே இருண்டவனந்தனிலே
ஒருவர்க்கொருவர் உறத்ததுதெப்பையங்கே
வாடாவல்லரக்கா உன்வாணுளழிக்கவந்தேன்

கேளடாவல்லரக்கா உன்கெருவமடக்கவந்தேன்
நில்லடாவல்லரக்கா நீயோடிப்போகாதே
என்றுசொல்லவல்லரக்க னிருபுதுணையென்றுசொல்லி
ஏழுமலைபிடுங்கி எதிர்த்தானேவல்லரக்கன்
ஏழும்பகினலா யிழுக்கடித்தான்வாளபிமன்
எட்டுமலைபிடுங்கி விட்டெறிந்தான்ராட்சதனும்
எட்டுமலைபட்டுவிழ இனைவாளால்வீசிவிட்டான்
பத்துமலைபிடுங்கி பையல்மேல்விட்டெறிந்தான்
பத்துமலைசிதற பறக்கடித்தான்வாளபிமன்
கோபம்வந்துவல்லரககன் கோடைபிடிபோலே
வேகாளமாகவந்து விழுந்தானேவல்லரக்கன்
பார்த்தானேபாலன் பாவியிடசத்துவத்தை
அறுத்தானேவாளபிமன் அவனங்கம்பொடியாக
விழுந்தானேவல்லரக்கன் மேனியெல்லாந்தானடுங்க
கண்டானேபாலன் கபடானராட்சதனை
துண்டாகவேவெட்டித் துணிக்கவேவேணுமென்று
வாளுருவியோடிவந்தான் மாயோன்மருகோனும்
காளையானவல்லரக்கன் கண்கெனவேதானெழும்பி
மலைகளெல்லாம்மாண்டிடவே மரம்பிடுங்கியோடிவந்தான்
வாடாநீவல்லரக்கா கேளாயொருவார்த்தை
மலைபட்டபாடுதான் மரங்களென்னசெய்யுமடா
கிட்டவாடாராட்சதனே வெட்டிப்பெலியிடுவேன்
கார்கொண்டவல்லரக்கன் கையிரண்டுந்தானீட்டி
ஈரலிலேகுத்தி யெடுத்துவிழுங்கவென்று
நீட்டினான்கையை நெடியமரம்போலே
வல்லரக்கன்தான்வரவே வாளபிமன்தான்சிரித்து
எத்தனைநேரம் இவனுடனேபோராட்டம்
மந்திரவாளெடுத்து வாளபிமன்கைபிடித்து
அரக்கனிடகையிரண்டும் அறுத்தானேவாளாலே
கூவினான்வல்லரக்கன் கொடிமுடிதானதிர
ஆவென்றசத்தம் அடங்கிகிடுகிடென்ன
ஆகாயம்பூமி அதிர்ந்துநடுங்கிடவே
சத்தசமுத்திரமும் சலம்வற்றிஉள்ளடங்க
சந்திரர்சூரியர் தானடுங்கியோடிவிட
முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களுமுனிவர்களும்
தேவேந்திரன்கூட திகைத்துமுகம்பார்க்க
வல்லரக்கன்சண்டை பலவந்தமாச்சுதென்று
சொல்லிநகைக்கிறதும் சூட்சங்கள்பேசுறதும்
இப்படியாய்ச்சொல்லி யிருக்கிறவேளையிலே
பையலபிமன்னன் பாணசரத்தாலே

வல்லரக்கன்இறந்துவிட்டது

விழுந்தானரக்கன் மேருமலைத்துண்டதுபோல்

அசைந்திடக்கச்சே அப்பண்ணராசாவும்
அரக்கன்முழங்காலை அறுத்தானே அந்நேரம்
தலையறுந்துதரையில்விழ தனிவாளால்வீசினான்
அறுந்துவிழும்போது ஆவென்றுவாய்குளறி
தங்காய்கமலகன்னி தாயேயென்றுகூச்சலிட்டான்
பட்டணந்தனிலே பையன்கைவாளாலே
அறிந்தாள்கமலகன்னி அண்ணனிடகூச்சல்தன்னை
கேட்டேகமலகன்னி கடோற்கஜாஎன்மகனே
மயங்கிவிழுந்தவளு மகனைத்தேடலுற்றாள்
வல்லரக்கன்முண்டமது மலைமரங்களெல்லாம்
புரண்டுருண்டுபொடிபொடியாயாகுதுகாண்
காட்டிலேயுள்ள கனமிருகஜாதியெல்லாம்
நீட்டமுடன்கொன்று திரண்டதுகாண்முண்டமது
பூமியொருஅம்மியுமாய் அவனொருகுழவியுமாய்
அவ்வனத்துமிருகமெல்லாம் அம்மியின்மேல்மிளகுபோல்
அரைக்குதுதேய்க்குதுகாண் அரக்கனிடமுண்டமது
அப்போதுவாளபிமன் அரக்கனண்டைவந்துநின்று
சூதா இவனுக்கு இந்தபலம்வந்ததென்று
அமிர்தகலசம் அடிவயிற்றில்யுண்டோதான்
என்றுசொல்லிபாலனுமே எதிராகவந்துநின்று
வாளாலேகுத்தி வயிற்றைக்கிழித்தானே
அறுத்தானேகலசத்தை ஆற்றிலேபோட்டுவிட்டான்
பேர்பெற்றவல்லரக்கன் புலம்பியேஆகாயம்
அலறியேகொத்தாலே மடிந்துவிட்டானபெருநரகில்
இந்திராதிதேவர்களும் எல்லாம்மனமகிழ்ந்து
பூமாரிதான்பொழிந்தார் போரபிமன்தன்மேலே
அப்போதபிமன்வந்து ஆற்றிலேதான்முழுகி
கைகால்முகம்கழுவி களிவாய்க்கொப்பளித்து
மேட்டில்வந்து முழுகியபசியதனால்
காட்டகத்திலுள்ள கனிபழங்கள்வேணதெல்லாம்
பண்டுபலாதிகள் பலாப்பழங்கள்மாம்பழங்கள்
இட்டமுடன்புசித்து தீர்த்தான்பசிதன்னையே
வான்வில்லைக்கைபிடித்து வாளபிமனேதுசொல்வான்
அரக்கன்விழும்போது ஆவென்றுதான்கூவி
மருமகனைத்தானினைத்தான் வரட்டும்சலுவையென்று
சலுவைவருமளவும் செடியிலேவாள்சொருகி
வழிபார்த்துவாளபிமன் மலைபோலேவீற்றிருந்தான்
அம்மரத்திலே அதின்விழுதைஉஞ்சலிட்டு
விளையாடி இருந்தானேபாலபிமன்
அப்போ கமலகன்னிதன்மகனை கடுகவேதானழைத்து
வாடாகடோற்கஜா மருவிமகன்தன்மகனே

உன்- அம்மானரக்கனுக்கு ஆபத்துவந்துதென்று
என்னைநினைத்து இடிபோலேகூச்சலிட்டான்
போயறியவேணுமடா போர்புரியும்வீரியனே
ஏதடிதாயாரே எங்களம்மான்றனக்கு
ஆபத்துதான்வருமோ அம்மாளேநீர்கேளும்
ஆகாயம்பூமி அதிர்ந்துவிழுந்தாலும்
தேவர்களானாலும் ஜெயிக்கவேபோகாது
எங்களம்மான்வல்லரக்கனிடிக்குச்சமானமுள்ளான்
என்றுகடோர்க்கஜனு மெடுத்துரைத்தானப்பொழுது
அப்படியல்லவடா அறியநீதம்பிரானே
போயறிந்துவாருமென்று போகவிடைகொடுத்தாள்
அப்படியேநல்லதென்று அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டு
தெண்டுகமண்டலமும் திடமானவில்களையும்
எடுத்தேறக்கட்டி இடிபோலேகொக்கரித்து
மறித்துமவனுரைப்பான் மாதாமுகம்நோக்கி
அம்மானுக்காபத்து வந்துதென்றுசொன்னீரே
அவனைச்செயிக்கிறவ ராருமில்லைவையகத்தில்
சிவன்பிர்மாவிஷ்ணுவும தேவேந்திரன்முதலாய்
எமதர்மனானாலு மெதிர்விழிக்கப்போகாது
அப்படிக்கொத்தவன்மேலார்சண்டைசெய்வார்கள்
கூப்பிட்டானென்று கோதையரேசொன்னீரே
அப்படியேமெய்யாய்த்தா னபத்தேயானாலும்
கஞ்சிகொண்டுபோனால் தனக்குதவுமாதாவே
காவடியிகட்டி கனமாகயிப்பொழுது
கொண்டுபோகவேணுமென்று சொன்னான்கடோற்கஜனும்
அவ்வசனங்கேட்டு அம்மாள்கமலகன்னி
கடுக்கவேதாதியரைக் காதலுடன்தானழைத்து
பதினாயிரக்கலம்பச்சரிசிதானெடுத்து
கொள்ளுஇருகலம் கூடவேதான்கலந்து
கஞ்சியாக்காச்சி காவடியும்வையுமென்றாள்
பன்னைபறட்டை பருந்தும்பைபின்னையுடன்
ஏனைவகையுடைய இலைக்கறிகளுள்ளதெல்லாம்
குன்றுபோல்தான்பிடுங்கி கொப்பறையில்தான்சமைத்தாள்
பிரட்டியுரட்டி பெருமலைபோல்தான்திரட்டி
கஞ்சியொருபக்கம் கறிகளொருபக்கமுமாய்
வைத்தார்கள்காவடியில் மலைபோலேராட்சதிகள்
எடுத்தான்கடோற்கஜனும் இருதோளுந்தானசங்க
கொப்பரையில்கஞ்சி குதிச்சிதளும்பவேதான்
சீக்கிரமாய்த்தானடந்தான் சிறுவன்கடோற்கஜனும்
கால்நடையாய்த்தானடந்து கடுகிவருவானே
பச்சைமலைதேடி பவழமலைதான்தேடி
கொல்லிமலை ஆராய்ந்து குடகுமலைதான்தேடி

அம்மானைக் கொண்டு கரு மரியம்தனிலே
மாட்டானே தீக்குழிக்குக் கண்டான் கடோர்க்கஜனும்
தென்னை மரமதுவும் வேராய்த் தீயில் வைத்து
அம்மானைத் தேடி அருகே தீக்குழிக்கு
கைகாவேரியாம் காவடியும் தன்னெடுத்து
மாமனிருக்கும் வனந்தேடி தானவரச்சே
பெருங்காட்டில் பொம்மி வெள்ளாளர் வீட்டு வாராய்ப் போல்
செடிவானம் போலிரத்தம் சிவந்துவரக் கண்டானே
கண்டான் கடோர்க்கஜனும் கைகால் சலித்து நின்றான்
மண்ணைப் புதைத்து எண்ணையிட்டுக் கடோர்க்கஜனும்
உதிரமுதாண்டி ஓடிவரான் கடோர்க்கஜனும்
அம்மானிருக்கும் அந்தக் காட்டிலே புகுந்தான்
பார்த்தானே சாதிக்கும் பட்டமரத்தை
தோப்புகளெல்லாம் தூளாய்க் கிடக்குதும்
மாமரங்களெல்லாம் மடிந்து கிடக்குதும்
காடு கன்னி சிங்கங்கள் காட்டானை புள்ளிகளெல்லாம்
பொடிப்பொடியாய்த் தானுமங்கே பூமி கிடந்ததுவும்
கண்டான் கடோர்க்கஜனும் காலிரண்டும் பாவாதே
காலிடத்துமவன் கண்டானே அம்மானே
பனைபோல் வீழ்ந்திருக்கும் வல்லரக்கன் தன் தலையை
பார்த்தான் கடோர்க்கஜனும் பார்த்துப் பெருந்தலையைத்தான்
அட்டா கொன்றவர் எம்மானை என்று சொல்லி
ஆகாயமாய்த் தானெழுந்தான் அம்மானைத் தானினைந்து
உண்ட கண்டை யறிந்தவரோ கட்டைக் குலைத்தவரோ
அடைப்பு தின்னாத இருண்ட வனந்தன்னிலே
மாண்டவர் வந்து வதைக்க வழியாச்சே
கோபித்துக் கண்சிவந்தான் கோவைப்பழம்போலே
அடித்தெழுந்திருந்து அம்மானைக் கொன்றவனை
இப்போ கொன்றவனை யமலோகம் போக்கிடுவேன்
என்று சபதமிட்டு இறக்கிவைத்தான் காவடியை
அம்மானைக் கொன்றவனை அறிந்து பழிவாங்கவென்று
மாமனைக் கொன்றவனை மறித்து பழிவாங்கவென்று
தென்னை எடுத்துத் தோளில் வைத்து சீக்கிரமாய்த் தானெழுந்து
காடெல்லாம் தேடுகிறான் கடோர்க்கஜனப்பொழுது
ஓடி வந்தான் பார்த்தான் உயர்ந்த அடி தான் காணேன்
பால்மடியில்லாமல் பரந்த அடி காணேனே
அழுதுகளைத் தெளிந்து ஆலமரத்தடியில்
விழுதின் மேலேறி விளையாடும் பாலனைத்தான்
கண்டான் கடோர்க்கஜனும் காணே அபிமன்னனை
தம்பிசிறு பிள்ளை தாட்டீக ராட்சதனை

கொன்றவனைக்காணுமோ கொற்றவனேசொல்லுமென்றான்
அம்மானைக்கொன்றவனை அறியாயோபாலகனே
அவ்விசேஷங்கேட்டு அபிமன்னராஜாவும்
சொன்னனேவாய்திறந்து சூதானவார்த்தைதன்னை
ராட்சதனைக்கொன்ற நற்பாலனிப்பொழுது
வடக்குமுகமாக போனான்மலைபோலே
திக்கென்றுதானோடி தீவிரமாய்ப்பாருமென்றான்
அப்படியேபோனான் அவன்சொன்னசாடையெல்லாம்
தேடியேகாணாமல் திரும்பிவந்தான்பாலனண்டை
காணேனென்றுசொல்லி கவலையுடன்தான்கேட்டான்
தெற்குவடக்கு தென்மேற்குதென்கிழக்கு
நாலுதிக்குமோடி நலமாகப்பார்த்தானே
அரக்கனைக்கொன்றவன் அகப்படுவானென்றுசொல்லி
ஓடியேபாருமென்று உத்தாரம்பண்ணினனே
பூனையையானைப்போல் பெரும்புலிபோல்தான்திரிந்து
தேடிப்பிடித்தவனைச் சீக்கிரமாய்க்கொல்லுமென்றான்
அவ்வார்த்தையைக்கேட்டு அப்பவேதானோடி
நாலுதிக்குமோடி நாட்டமுடன்பார்த்தானே
காடுமலையும் கடியவனந்திரமும்
வடகடலும்தென்கடலும் மற்றுமுள்ளதீவுகளும்
திட்டமுடன்பார்த்து திரிந்தெங்குங்காணாமல்
எங்கேயுங்காணாம லேங்கிவிசாரமிட்டு
மறுபடியும்தான்வந்து வருத்தமுடன்கேட்டானே
கேட்டவுடனே கிருபையுள்ளபாலனுமே
உன்-அம்மானைக்கொன்றவனை அவனைநீகண்டாக்கால்
என்னதான்செய்வாய் எனக்கறியக்கூறுமென்றான்
சொல்லுமென்றுகேட்கவுமே சுருக்காகத்தானுரைப்பான்
என்-அம்மானைக்கொன்றவனை அறிந்தேனேயாமாகில்
வெட்டிபலியிடுவேன் வீரமாகாளியற்கு
குத்திவகிர்ந்து குடலீரல்தான்பிடுங்கி
வெட்டி தலைபிளந்து வீட்டெறிவேன்நாலுதிக்கும்
நன்றாயுடல்பிளந்து நாலுதிக்கும்போட்டிடுவேன்
என்ன-கடோர்க்கஜனும் பேதுறைப்பான்பாலனுமே
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொக்கரித்துஅப்பொழுது
அடங்கியிருந்தாக்கா லரக்கனும்சண்டைசெய்யான்
ஆவித்தடிபாய்ந்து அபிமருங்கொக்கரித்து
வெட்டிவைவன்காணிருக்க பட்டிமகன்தேடிவந்தேன்
ஆரடாராட்சதனே அரக்கனுக்குநீயுறவோ
பாராயரக்கனிட்ட பாடுபடப்போறாயோ
வாடாநீசக்கிரத்தில் மஞ்சனமாட்டுதேன்
போராடவெய்துவேனுன் புகழினிபோகாதே
கொற்றவனும் [illegible]

உன்-அம்மானைக்கொன்றதொரு ஆண்பிள்ளை நான்தாண்டா
கடோர்க்கஜனுக்கும அபிமன்னனுக்கும்யுத்தம்
என்னோடேசண்டைக்கு எதிர்த்துவாடாவென்றுசொன்னான்
தாவியேவில்லெடுத்து சரபாணம்தான்தொடுத்து
காளையபிமனுடன் கடோர்க்கசனை துலைப்பான்
வாராய்சிறுபயலே,யென்னம்மானைக்கொன்றவனார்
உனக்குதுரைதானோ ஒளித்துவைத்தால்சொல்லுமென்றான்
உன் துரையுநான்தாண்டா உன்னம்மானைக்கொன்றவனான்
நீயெதிர்த்தாலும்மையும் இருபிளவுசெய்வேனென்
என்றுசொல்லவாளபிமன் ஏங்கிகடோர்க்கசனும்
பக்கத்தில்வாளைவைத்து பஞ்சமாய்ச்சொல்லுகிறேன்
உள்ளே அழைத்துக்கொண்டு துள்ளித்திரிகிறான்காண்
மடிந்தவனைப்பார்த்தால் மலைபோல்பெரியவன்காண்
துணித்தவனைப்பார்த்தால் துரும்பில்சிறியவன்காண்
முன்னேபெரியோராக னுரைத்தமொழிப்படியே
சிறியதெல்லாம்பெரியதுக்கு யிரையென்றுசொல்வார்கள்
பெரியதெல்லாம்சிறியதுக்கு இரையாச்சுதையாவே
இந்தப்புதுமையை யினியறியவேணுமென்று
மூந்நூறுமுழக்கச்சை மூணுசுற்றாயிறுக்கி
எழுநூறுயானை யிழுக்கவொண்ணாதெண்டுகளை
சுற்றியெடுத்து தோளின்மேல்வைத்துக்கொண்டு
பொருதுமப்பாவென்றுசொல்லி போர்க்களத்தில்வந்துநின்றான்
இருப்புலக்கைகைப்பிடித்து எறிந்தானவன்தலைமேல்
வருகிறதண்டையவன் வாளாலேதட்டிவிட்டான்
காதவழியெழும்பி கால்மேலேவந்துவிழும்
கடோர்க்கஜன்தானெழும்பி கடுங்கோபந்தானாகி
பாரமலைபிடுங்கி பாலன்மேலேவிட்டெறிந்தான்
அந்தமலையை அபிமன்னராஜாவும்
பந்தடிக்குந்தன்மையைப்போல் பறக்கடித்தான்வாளபிமன்
கடோர்க்கஜனப்பொழுது கனகோபங்கொண்டெழுந்தான்
வில்லையெடுத்து வீரிட்டகடோர்க்கஜனும்
ஆயிரம்பாணம் அபிமன்மேல்போய்விழவே
உபதேசம்பண்ணி உக்கிரமாய்விட்டானே
பாலனதுகண்டு பாசியவில்லெடுத்து
தூளாகிப்போகத் தொடுத்தானெதிர்ப்பாணம்
பாணமும்பாணமும் பரவியெதிர்கொண்டு
பாளையாகப்பறந்து துணித்துவிழுந்ததுகாண்
ஐந்நூறுபாணம் அபிமன்னராஜாவும்
அரக்கன்தலைவிழவே அந்நேரம்விட்டானாம்
கடோர்க்கஜன்கண்டுமே கையாலேதட்டிவிட்டான்
வடக்கேயெறிந்துவிட்டான் வாளபிமன்பாணத்தை
கோபித்துபாலனுமே கோடையிடிபோலே

வாய்விட்டுக்கூறி மறுபாணந்தான்தொடுத்தான்
ஆயிரத்துமூன்று அதிர்பாணந்தான்தொடுத்தான்
மாயக்கடோர்க்கஜனும் வந்ததொருபாணமெல்லாம்
ஓயாமல்தட்டி உதிரடித்தான்பூமியிலே
கடோர்க்கஜன்தெண்டாலே கணைமார்பில்தானறைந்தான்
வாளாலபிமன் வருந்தெண்டை தட்டிவிட்டான்
தெண்டையிடையவைத்து திகைத்துமனம்வெருகி
முத்துமுடியசைத்து மூக்குமேல்கையைவைத்து
இந்தஉலகிலெவருமெதிரில்லை
கச்சுகட்டுமுள்ளடியும கட்டுமந்திரவாளழகும்
ஓட்டிப்பொருதுவது உடையும்நடையழகும்
நம்முடையவங்கிசவான் போலேயிருக்குதென்று
ஈஸ்வரனோவிஷ்ணுவோ எழுதும்பிரமாவோ
சூரபத்மனைச்செயித்த சுப்பிரமணியரோ
கஜமுகனைக்கொல்லவந்த சண்முகவிக்கினரோ
தக்கன்தலையறுத்த தனிவீரபத்திரரோ
ஐவர்க்குரியவரோ ஆதிநாராயணரோ
ஆரடாபயலேயென்று அதட்டியேகேட்கலுற்றான்
எனக்கேட்கக்கடோர்க்கஜனு மேதுரைப்பான்பாலனுமே
வாராய்நீராட்சதனே கேளாயொருவார்த்தை
காவலழிக்கவந்தேன்கடூரபேசவந்தேன்
உன்-பலத்தைக்குலைவறுப்பேன்வல்லுயிரைக்கொள்ளைகொள்வேன்
உன்னம்மான்தன்னுடனே அனுப்பவந்தேனுன்னையுந்தான்
பொருதடாவென்றான் போகாதேநில்லென்றான்
கனவீமன்பெற்றெடுத்த கடோர்க்கஜன் தான்கேட்டு
வாடாசிறுபயலே கேளாயொருவார்த்தை
என்னம்மான்பழிதீர மண்டைசிதறடிப்பேன்
போவீரேயாமாகில் போகவொட்டேனுன்னை
என்றுசொல்லியப்பொழுது இருவருமேதானெதிர்த்தார்
தெண்டால்கடோற்கஜனுந் தீவிரமாய்த்தானடித்தான்
பந்துவிழுந்தாற்போல் வந்துவிழும்பாலகற்கு
அப்போதுபாலனுமே அனலாயெரிபறந்து
வாளாலேவெட்டினான் மன்னன்கடோற்கஜனை
பூமாலையாகவே போந்தது அவன்கழுத்தில்
கண்டான்கடோற்கஜனும் கபடுவந்ததென்றுசொல்லி
ஏறநினைத்து எண்ணமிட்டுக்கடோற்கஜனும்
இதையறியவேணுமென்று அபிமனண்டைவந்துநின்றான்
தம்பிசிறுபிள்ளாய் சமர்த்தாய்நீசண்டைபண்ணாய்
விந்தையாயென்மனதில் சந்தோஷந்தானாச்சு
உன்பேரைச்சொல்லிப் பொருதடாதம்பியென்றான்
வாடாநீராட்சதனே மாமன்பழிவாங்கவந்தாய்

ரணக்களத்திவ்பெருமைத்தால் ராச்சியத்தில்கேட்பாரோ
படிகளததிலொப்பாரி கேட்பாரோபார்வேகதா
ஊர்பேர்தான்கேட்பார்களுற்றகவிவாணர்
என்பேனைநீகேட்க என்பேரில்கவிபாடுகைவயோ
பெருமிக்கையூருமில்லை பொருதுவோய்வாடாவென்றான்
அப்போகடோற்கஜனும் அபிமநுடனேதுசொல்வான்
உம்முடையவூர்பெயரை எடுத்துமுன்னேசொல்வேனே
பிற்பாடுசொல்கிறையோ பெருமையுள்ளசிறுபிள்ளாய்
ஊர்பெயரைததான்கேட்கவென்றாலும்முடையஆயுதத்தை
கடக்கவெறிந்துவிட்டுக் கைகட்டிவாய்புதைத்து
வித்துவர்கள்போலத்தான் விசனத்துடன்கேட்டால்
சொல்லுவேனேசொல்லுவேனே துரைமன்னேவெப்படியோ
என்றுசொல்லிவாளபிம னெழுந்திருந்தப்பொழுது
உயர்ந்தமரந்தனிலே உற்றவாள்தான்சாத்தி
கால்மேலேகால்போட்டுக் காலையுமூட்கார்ந்தானே
அப்போகடோற்கசனும் அபிமனைத்தான்பார்த்து
ஆகாவழிப்பயலேயுன் அகுலக்கதைச்சொல்லுகைக்கு
வெட்கமவையோயாமாகில் விளம்புகிறேன்கேளடா
கண்ணேடேசொல்லாதே யெதிர்மரத்தில்சொல்லுமென்றான்
சட்டையற்றுவாளபிமர் சதிராகவிற்றிருந்தார்
காலைமுகம்பார்த்துக் கடோற்கஜனேதுரைப்பான்

கடோற்கசனும்அபிமன்னனுஞ்சமாதானமாவது

தர்மர்பெரியப்பன் தமக்கிளையனென்தகப்பன்
அருச்சுனன்சிற்றப்ப னவர்க்கிளையானென்தகப்பன்
நகுலசகாதேவர் நல்லதொருசிற்றப்பர்
இவருக்குந்தேவி யழகானதிரௌபதையாள்
சந்தனுக்காச்சியென்று எடுத்துரைத்தான்கடோற்கஜனும்
உறங்குவானேயாண்டு உருட்டுவான்தென்மலையை
இணங்காமலைகளெல்லாம் வெள்ளுப்பொடியாகும்
விடமானநஞ்சைஉண்ட வீமசேனனென்தகப்பன்
என்மாதாகமலகன்னி யென்பேர்கடோற்கஜன்காண்
என்றுசொல்லக்கடோற்கசனு மேங்கியேவாளபிமன்
கேட்டிருந்துபாலன் கிடுகிடென்றுதானடுங்கி
கூடுகிவாள்விட்டெறிந்து கடோற்கஜனருகில்வந்து
முகத்திலறைந்துகொண்டு மூர்ச்சையாய்த்தான்விழுந்தான்
மூர்ச்சைதெளிந்தபின் முகம்பார்த்தேதுரைப்பான்
அண்ணேகடோற்கசனேயறியாமற்கொடுமைசெய்தேன்
அண்ணரோடேமற்பொருதி யனேகதோஷம்வந்ததுகாண்
தமயனோடம்பொருதி சாமத்துரோகியானேன்
என்று-பச்சைத்தழையொடித்துப் பாதத்தின்மேற்போட
இவர்குலத்தில்வந்த அழகானஅண்ணாவே

அருச்சுனனார்பிள்ளை யபிமன்னனென்றானே
என்தாயார்சுபத்திரையாள் என்தகப்பனருச்சுனனார்
இருவரும்ஒருகுலத்தி லிழுக்கவிருந்தோமே
என்றுசொல்லியப்போ இருவருந்தானெழுந்து
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
அப்பாநீயெங்கேவந்தாய் அபிமன்னராசாவே
வல்லரக்கன்கையிலே மாளத்திரிந்தாயே
மெத்தவிசாரமிட்டு வெகுவாய்மனமுருகி
இந்தையுடன்கலியாணச் சேதியெல்லாம்சொன்னானே
அப்படியேயாகுதுகாண் அபிமன்னராசாவே
ஒப்பமுடன்சொல்லி யுரைத்தான்கடோற்கஜனும்
அம்மானைத்தானெடுத்து அடக்கம்பண்ணவேணுமென்று
பட்டமரங்கள் பருங்கட்டையுள்ளதெல்லாம்
எடுத்துவைத்துமூட்டி எரிதணலுமிட்டார்கள்
கொள்ளியும்வைத்துக் குடமுமுடைத்தார்கள்
செய்யும்வரிசையெல்லாம் செய்துமுடித்தார்கள்
ஆற்றிலேவந்தார்கள் அலைமத்தலைமுழுகி
சத்திசிவபூசையெல்லாம் செய்துமுடித்தார்கள்
வந்தார்கள்கஞ்சியண்டை பாலனுங்கடோற்கஜனும்
கஞ்சியும்லக்கிரியும் கண்டானபிமராசன்
ஏதடா அண்ணாவே யிலைக்கறியுங்கஞ்சிகளும்
என்று அபிமன்கேட்க எடுத்துரைத்தானப்பொழுது
அம்மாள்கமலக்கன்னி யனுப்பிவைத்தாளண்ணனுக்கு
கொண்டுவந்துவைத்தேன் குடிப்போம்வாதம்பியரே
அப்படியேயண்ணாவே யமர்ந்துகுடியுமென்றான்
இன்பமுடன்கொப்பரையை எடுத்துவந்துவைத்தானே
பின்னையொருமுச்சாய் குடியுமென்றுதான்வார்த்தான்
அஞ்சுசிரங்காகஞ்சி யபிமன்னன்குடித்தபின்பு
கஞ்சிவிடாய்தெளிந்து களைகளுந்தான்மாறி
கொப்பரையில்கஞ்சியெல்லாம் குடியுங்களண்ணாவே
இலைக்கறியுங்கஞ்சியு மெல்லாங்குடித்துவிட்டான்
வந்தார்களாற்றிலே வாய்களைத்தான்கழுவி
கொப்பெனவேதானுங் கூடியிருவருமாய்
அம்மாள்கமலகன்னி யரண்மனைக்குத்தான்வரவே
வந்தாரிருவருமாய மலைமறைவில்வந்துநின்றார்
பாலனபிமன்னன் பதில்வார்த்தைகூறலுற்றான்
அண்ணாவேநானும் அரண்மனைக்குவாரதில்லை
என்னையுங்கொல்லுமென்று சொல்வாளோதாயாரும்
அம்மாமனதை யறியவேபோகாது
அண்ணாவேமுந்திப்போய் அறிந்துநீவாருமென்றான்
நல்லதுதம்பியென்று நடந்தான்கடோற்கஜனும்
அம்மாள்கமலகன்னி ஆசாரசசாவடியில்

கண்டானேதாயாரைக் கைகுவித்துத்தெண்டனிட்டான்
அப்பாமகனேயுங்க ளம்மானேக்கண்டாயோ
நன்றாயிருக்கிறனோ நாயகயேயென்பிறப்பு
உன்னம்மான்முகத்தை உறுதியாய்க்கண்டாயோ
காரியமாய்ச்சொல்லுமென்று கமலகன்னிதான் கட்டாள்
யாதாவுஞ்சொல்ல மறுவார்த்தைகூற லுற்றான்
அம்மானைக்கொன்றானடி யபிமன்னராஜாவும்
பாலகனைக்கொன்றானடி வல்லரக்கனுங்களன்னன்
இருவரும்பட்டு எமலோகம்போனாகள்
என்றுசொல்லித்தானுரைத்தா னிவள்மனதைத்தானறிய
அவ்விசேடங்கேட்டபின்பு அமபாள்கமலகன்னி
அடித்துப்புரண்டு அழைந்துகொண்டாள்மார்மேலே
அபிமன்னராஜாவை அவன்கோல்லக்காரியமேன்
அறியாதபாலகனை அடித்திழுத்துப்போட்டானோ
பாவிபழிகாரன் பாலகனைகொன்றானே
ஆகாதவல்லரக்க னவன்செத்தாலாகாதோ
பாலனபிமன்னன் மாண்டால்மனம்பொறுக்கேன்
சாவேன்கெடுவேன் சமுத்திரத்தில்போய்விழுவேன்
பபிமன்னன்தன்னுடனே யாவிதன்னைப்போக்கிடுவேன்
மகனையிழந்துநான் மண்ணிலிருப்பதில்லை
ஐவர்வெளியாகி யருச்சுனருங்கேட்டாக்கால்
ராச்சனுக்குப்பேசசு யினை யூறுவந்துவிடும்
அபிமன்னன்தன்னுடனே யென்னுயிரைப்போக்கிடுவேன்
அப்போமடியாதே ஐவர்முகம்பாராதே
இப்போமடிந்திடுவே னென்மகனார்தன்னுடனே
அம்மானேகடோற்கஜா வளர்த்திவிடு அக்கினியை
என்றுகமலகன்னி யெழுந்தாள்துயரமுடன்
அம்மான்மனதை யறிந்துமேகடோற்கஜனும்
தம்பிசெத்ததில்லையம்மா தாயாரேயென்றுசொன்னான்
உன்குணத்தைதானறிய உரைத்தேன்காண்தாயாரே
தம்பிசுகமாகத் தாயாரேவந்தான்காண்
என்றுசொல்லிமன்ன னிருபாதம்தெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டதன்மகனைத் தீவிரமாய்த்தானெடுத்து
பாலனெங்கேயென்று பரிவுடனேதான்கேட்டாள்
இட்டுவருகிறே னென்தாயேமாதாவே
வந்தான்கடோற்கஜனும் வாளபிமன்தன்னுடனே
அம்மாளழைத்து ஆதரவாய்ச்சொன்னதுவும்
அன்னனேவிட்டு அபிமன்னனேக்காட்டுமென்றாள்
இட்டுவாவென்றுசொல்லி யென்னையனுப்பினதும்
பாலனுக்குச்சொல்லிப்போ பட்சமுடனுரைத்தான்
நல்லதுஎன்றுசொல்லி நடந்தாரிருவருமாய்
[illegible]

அம்மாளைச்சுற்றிவந்து அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டான்
தெண்டனிட்டபிள்ளையைத்தான் தீவிரமாயத்தானெடுத்து
பாலனபிமன்னனைத்தான் பட்சமுடன்தானெடுத்து
மகனேமகனேயென்று வாய்திறந்துமுத்தமிட்டாள்
உச்சிமுகந்து உடம்பெல்லாந்தான்தடவி
வல்லரக்கன்காட்டு வழியாகவுன்வந்தாய்
அந்த அரக்கன்மெத்த ஆகாதபாவியடா
பொல்லாதராட்சதனைப் போராடிக்கொன்றாயே
ஐயோமகனே அவன்கொன்றாலேதுசெய்வேன்
தாரார்புகழ்வேந்தன் தர்மருக்கென்னசொல்வேன்
வீரதிவீரன் வீமருக்கேதுசொல்வோம்
ஆணழகுமன்னர் அர்ச்சுனருக்கேதுசொம்வோம்
நாமக்கொடிவேந்த னகுலருக்கேதுகோல்வோம்
சாத்திரத்திலிருந்த சகாதேவர்க்கேதுசெல்வோம்
தோராவடிவழகி துரௌபதைக்கேதுசொல்வோம்
என்றுகமலகன்னி யிருந்தாளப்பொழுது
கண்டானபிமன்னன் கமலகன்னிமாதாவை
கொண்டாடிக்கொண்டாடிக்குறைகளெல்லாந்தான்தெளிந்தான்
அபிமனைத்தான்பார்த்து ஆயிகமலகன்னி
எங்குவந்தாயென்மகனே யிந்தஅடவியிலே
வந்தவகையென்னுடனே வகையாயுரையுமென்றாள்
சொல்லுகிறேன்தாயாரே துரிதமாய்வந்ததெல்லாம்
மாயன்பெருமாள் மகளானசுந்தரிக்கு
பங்கமறச்சண்டாளப் பாவிதுரியோதனன்
எனக்கென்றிருந்தபெண்ணை யெடுத்தலெக்குணற்கு
கொடுக்கவிசைந்தானும் குருடனிடபேரனுக்கு
நாளைக்குக்கலியாணம் நல்முகூர்த்தமிட்டு
பகல்முகூர்த்தமென்றுசொல்லிப் பாக்கும்பகுந்தார்கள்
அந்தவிசேட மதுகேட்டுச்சுந்தரியும்
சாவேன்கெடுவேன் சமுத்திரத்திற்போய்விழுவேன்
அத்தைமகன்வராவிட்டா லலைந்துவிழுவேனென்
வாளாலபிமன்னன் மணவாளனென்றுசொல்லி
வளர்த்தசரீரத்தை மண்ணுக்கிரைசெய்வேன்
வந்தாலபிமன்னரும் மத்தியானத்துக்குள்ளாக
என்றும்பிழைப்பேனே னபிமன்னுவென்றுசொல்லி
எந்தனுக்கோலை யெழுதிவரவிட்டாள்காண்
சிந்தையொடுபார்த்துச் சிவசிவாவென்றுசொல்லி
எந்தனைத்தானனுப்ப விணங்காமல்தானிருந்தாள்
அந்தமனதை யறிந்தேனடியேனும்
மனதிருக்கமாட்டாதே வந்தேனடவியிலே
வழியுந்தெரியாதே வல்லரக்கனவனத்தில்ன

வந்துநிலைகுத்து வழியறியமாட்டாதே
பயந்துநடுங்கியந்தப் பாறைமேல்நான்படுத்தேன்
அப்போதுவல்லரக்க னடித்துவிழுங்கவந்தான்
இந்திரனைத்தோத்தரித் தெங்களப்பா ஆயுதத்தை
தாவென்றுவாங்கியம்மா சண்டைபண்ணியேஜெயித்தேன்
பின்னையுமுண்டான பேச்சுவகையுள்ளதெல்லாம்
ஒன்றுங்குறையாம லுரைத்தானபிமராசர்
தாயார்கமலகன்னி சந்தோஷந்தானாகி
அபிமன்னனைக்கட்டி யணைத்துமுத்தந்தானுமிட்டாள்
ஆனைலழகுமன்னன் அருச்சுனனார்தன்தேவி
நாககன்னிபுத்திர னல்லரவானென்றொருவன்
உந்தனுக்குத்தம்பி யுடற்பிறப்புநல்லரவான்
பாலனுக்குநேர்மூத்தோன் பட்சமுள்ள அண்ணனவன்
அவனுடனேமூவரும்போய் ஆயர்மனைபுகுந்து
தம்பியபிமன்னனைத் தலைமறவாயங்கேவைத்து
நீங்களிருவருமே நீறுபொடியுமாக்கி
சுந்தரியைத்தாலிகட்டிச சுகமாகவாருமென்று
நாககன்னிசொற்படியே நடவுங்கள்பிள்ளைகளே
என்றுகமலகன்னி யெடுத்துரைத்தாள்வாசகங்கள்
நல்லதெனச்சொல்லித் தாயாருக்குத்தெண்டனிட்டார்
தெண்டனிட்டபிள்ளைகளைச் சீராகத்தானெடுத்து
எங்குவந்தாயென்மகனே யிந்தஅடவியிலே
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மாதாவுமனுப்பினாள்

கடோற்கஜனும் அபிமன்னனும் கமலகன்னியினண்டை
விடைபெற்றுக்கொண்டுவருகிறது.

கடோற்கஜனும்பாலனுமே கடுகநடக்கலுற்றார்
காடுகடந்து கரியமலைதான்கடந்து
ஆறுகடந்து அரியசுனைதான்கடந்து
நாடுகடந்து நல்லமலைதான்கடந்து
இருசிவனங்கடந்து எனுமிச்சையுட்புகுந்தார்
அருச்சுனபுரத்துக் கவர்வழியைக்கேட்டுவந்தார்
வாரவரும்போனவரும் மட்டிடப்போகாது
கலியாணத்துக்குப்போனவரை கணக்கிடப்போகாது
குறுகிவந்தார்கள் கனமானராசாக்கள்
அங்கேரண்டுமலைக ளாகாயமளாவிநிற்கும்
வல்லரக்கன்போல மதவிமன்றண்டதுபோல்
வானத்தைதழுவி வளர்ந்திருப்பானல்லரவான்
ஒருமலைமேல்சாய்ந்துகொண்டு ஒருமலைமேல்கால்நீட்டி
இப்படியேபசியிருக்கா னிடும்பனரவானும்
அந்தவிருவருமே மலைமறைவில்நின்றார்கள்
தேசத்திலுள்ளவர்கள் துரியோதனன்கூட்டமெல்லாம்

இருபர்கிருபாசாரி கீர்த்தியுள்ளவீட்டுமரும்
தோராதஅசுவத்தாமன் துரோமன்னரெல்லவரும்
பதினெண்படைத்தலைவர் படைமன்னரெல்லவரும்
எத்திசையுந்தானும் இயலானராசாக்கள்
சட்டைகழட்டாத தார்வேந்தரெல்லவரும்
போட்டசட்டைவாங்காத யோர்மன்னரொருகோடி
காமமுடிமன்னரெல்லாம் நடந்தார்கள்கால்கீழே
கர்ணன்விகர்ணன் காங்கேயன்தேத்தரசன்
மன்னர்குருக்களும் மகாசேனையுள்ளதெல்லாம்
நல்லரவான்கால்கீழே நடந்தாரனேவோரும்
மலையடியண்டையிலே மன்னரிருவோரும்
நின்றுமேதாம்பார்த்தார் நீட்டினகால்வாங்கான்
நல்லரவானண்டையிலே ஞாயமாய்நின்றுகொண்டு

அரவானோடு கடோற்கஜனு மபிமன்னனும் யுத்தஞ்செய்தல்,

ஆரடாராட்சதனே யப்பாலேகால்வாங்கும்
பாரடாவெங்களுக்குப் பயணமது துரிதமென்றார்
பார்த்தானேநல்லரவான் பசகளிடவார்த்தைதன்னை
இப்பெரியசேனையிலு மிவர்கள்மெத்தசேவகரோ
ஆனைகுதிரையில்லை அரசமன்னர்தானுமில்லை
காலாளர்வந்திருவர் கால்வாங்குமென்றார்கள்
இவர்கள்சவுரியத்தை இப்போதறிவமென்று
போங்களடாகால்கீழே போகவழியில்லையடா
நோக்கமுடன்வந்தீரோ நுழையவழியில்லையோ
போக்கற்றுவந்தீர்களோ போகத்தெரியாதோ
கால்வாங்கச்சொன்னதென்ன கனமானமன்னவரே
அப்பாலேபோங்களடா அடிபடப்போறீர்கள்
துரைமன்னராசாக்கள் சுகமாய்நுழைந்தார்கள்
மானிடத்தோலோடே மனிதர்நுழைந்தார்கள்
நீங்கள்-வீணுக்குவந்தீர்கள் வெட்கங்கெட்டுப்போனீர்கள்
சும்மாய்நுழையுங்கள் சுறுக்காகமன்னவரே
என்றுசொல்லநல்லரவா னெடுத்துரைத்தானிப்பொழுது
அவ்விசேடங்கேட்டு அபிமன்னராசாவும்
கோபித்துக்கண்சிவந்தே கோவைப்பழம்போலே
தெண்டைச்சுழற்றித் திருப்பிவிட்டான்கால்மூறிய
ஏதடாவிங்கே யெறும்புகடித்ததென்றான்
குதித்துக்கதும்பியவன் கோடையிடிபோல்நகைத்து
கண்கள்சிவந்து கடுங்கோபமாகியுமே
வில்லைவளைத்தம்பு தொடுத்துவிட்டானரவானும்
கடோற்கஜன்தண்டைக் கையிலேதடுத்துவிட்டான்
ஐந்நூறுபாண மனல்பாணம்விட்டானே
பாலனதுகண்டு வானாலேதடுத்துவிட்டான்
ஒருவர்க்கொருவர்சண்டை யுக்கிரமானகோபமொடு

அட்டதிக்குப்பாலகர்க ளதிர்ந்துநடுங்கிடவே
சந்திரருஞ்சூரியருந் தானோடிப்போனார்கள்
தேவேந்திரனுந் திகைத்துமிகப்பார்க்க
இப்படியாக யிணைபிரியாச்சண்டைபண்ணி
கண்கள்சிவக்கிறதும் கடுங்கோபமாகிறதும்
மீசைதுடிக்கிறதும் வெகுகோபமாகிறதும்
பிடியம்புதான்தொடுத்து விட்டானரவானும்
கடோற்கஜனுந்தெண்டாலே கடிகித்தடுத்துவிட்டான்
சரமாரிதான்பொழிந்தான் சமர்த்தானபிமராஜன்
பாணமும்பாணமும் பரவிப்போர்செய்யுதங்கே
ஒருவர்க்குந்தாங்காம லோடியேபோகுதுகாண்
பாணப்புகையிலே மடியுதேபட்சிகளும்
பார்த்தானேகல்லரவான் பசங்களிடசத்துவத்தை
ஆரோதெரியா தறிந்திடுவோமென்றுசொல்லி
கேட்டானேகல்லரவான் கிளிப்பவளவாயாலே
தம்பிசிறுவரே சவுரியத்தில்வல்லவரே
உங்களிடவங்கிஷத்தை யுரையிரெனக்கொன்றான்
பகிகாத்திலெப்பாரி கேட்பாரோபார்வேந்தா
உன்றனேயான யுத்தமேசெய்யுமென்றான்
ஆனால்கேள்தம்பியரே கானதைச்சொல்லுகிறேன்
கேளுங்கள்தம்பியரே கெலிப்பாகச்சொல்லுகிறேன்
என்தகப்பனருச்சுனன்று னென்பேருநகல்லரவான்
என்தாயார்போர்நாககன்னி தாபரிடவங்கிஷங்காண்
இப்படியால்லியெடுத்துரைத்தானல்லரவான்
அந்தவிசேஷமடைவாகக்கேட்டிடுவோம்
எங்களிடவங்கிஷத்தைக் கேளுங்காணண்ணாவே
என்தகப்பன்வீமசேனன் என்பேர்கடோற்கஜனும்
தாயார்கமலகன்னி தர்மரிடவங்கிஷங்காண்
தம்பியபிமன்னன் தனஞ்செயனார்பிள்ளையடா
அருச்சுனனார்பெற்றெடுத்த அபிமன்னனிவன்தாண்டா
சுபத்திரையாள்பெற்றெடுத்த துய்யநற்பாலனிவன்
இப்படியாகச்சொல்லி யிருவருரைக்கலுற்றான்

கல்லரவானும் கடோற்கஜனும் அபிமன்னனும் சமாதானம்

உண்மைகளைச்சொல்லி உறவுகொண்டாடினபின்
எடுத்தவில்போட்டரவா னின்பமுடனோடிவந்து
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
அண்ணனையுந்தம்பியு மரவானெடுத்தணைத்து
தாழவுட்கார்ந்து தம்பியைமடிமேல்வைத்து
கேட்டானேகல்லரவான் கிளிப்பவளவாயாலே
அப்பாஅபிமன்னா அருச்சுனனார்புத்திரனே
எங்குவந்தாய்தம்பியரே யெனக்கறியச்சொல்லுமென்றான்

அண்ணகடோற்கசரே யறியவேசொல்லுமென்றான்
அவ்விசேஷங்கேட்டு அபிமன்னரசாவும்
சுந்தரியையெந்தனுக்குச் சொல்லியிருக்காரே
பெண்சாதியென்றுசொல்லிப் பெரியோர்முன்னாலிலே
அந்தநாளே முதலா யமர்ந்திருந்தகாரியத்தை
தள்ளிக்கிரிபோதனன் தமையன் ஏக்குணமற்று
செல்வக்கவியாணத்தை செய்யவேயுன்னாரும்
அந்தவிசேடமது கேட்டாளே சுந்தரியும்
எந்தனுக்கோலை எழுதிவரவிட்டாள்காண்
பின்னேயுமுன்னான பேச்சுகளையுள்ளமெல்லாம்
நன்றாயெழுதி யனுப்பினாள்நாயகியும்
அதுகண்டுஅண்ணாவேயடியேன்புறப்பட்டேன்
மனம்பொறுக்கமாட்டாமல் வந்தேன்காணண்ணாவே
வல்லரக்கன் தன்வனத்தில் வழிகப்பிவந்துவிட்டேன்
கொல்லத்துணிந்தானே கொடும்பாவிவல்லரக்கன்
வல்லரக்கனவனுடனே வருத்தமாய்ச்சண்டைபண்ணி
கொன்றேனவனைக் கொடுமையுள்ளராட்சதனை
அவ்விசேடங்கேட்டு தாண்ணன்கடோற்கஜனும்
என்னையறியாமலென்மேலேசண்டைசெய்தார்
அன்னாளும்நானுமாய் ஐந்தாறுநாளிமட்டாய்
சண்டைகள்பண்ணிமெத்தக் கண்டோர் மலைவில்லாமல்
வங்கிஷங்கள்பேசி யறிந்தோங்காணண்ணாவே
பின்னேயுமெத்தப் பேச்சுவகையுள்ளமெல்லாம்
ஒன்றுங்குறையாமல் உரைத்தானேபாலனுமே
அம்மாள்கமலகன்னி அனுப்பிவிட்டபூஷணமும்
அண்ணனையுங்கூட்டி அனுப்பிவைத்த உண்மைகளும்
உன்னுடனேபேசி உங்களம்மாள்நாககன்னி
தன்னுடனேயிதையெல்லாம் தப்பாமல்சாலவுரைத்து
உன்னுடனேமூவரும்போய் உறுதியுடன்சண்டைபண்ணி
சுந்தரியைத்தாலிகட்டிச் சுகமாகவாருமென்று
அனுப்பினாள்கமலகன்னி அண்ணாவேயிங்குவந்தோம்
என்றுசொல்லிப்பாலனுமே எடுத்துரைத்தான்உள்ளதெல்லாம்
நல்லதென்றுதான்கேட்டு நல்லரவானப்பொழுது
சந்தோஷப்பட்டுத் தலையசைத்துக்கொண்டானும்
நல்லதென்றுமூவருமாய் நடந்தார்களப்பொழுது
தாயிருக்கும்பாதாள லோகத்திடமறிந்து
நாககன்னிபக்கலுக்கு நடந்தார்கள்மூவருமாய்
அம்மாள் இருக்குமந்த ஆசாரச்சாவடியில்
கண்டார்கள்தாயாரைக் கைகுவித்துதெண்டனிட்டார்
பிள்ளைகளைவாழ்த்திப் பெருமையுடன்தாளெடுத்து
ஏகடாநல்லரவான் இவர்கள்யாரிடவங்கிஷங்காண்
சொல்லடாவென்று செவிகொடுத்துத்தான்கேட்டாள்

நல்லரவான் அபிமன்னன்சேதியைத் தாயாருக்குக் கூறுதல்

வெற்றிமதயானை வீமகுமாரனம்மா
நாயார்கமலக்கன்னி தன்மகன்கடோற்கஜன்தான்
ஆறுவைநருமன்னன் அருச்சுனனார்பெற்றபிள்ளை
உந்தன்புருஷனுக்கு உற்றகுமாரனம்மா
அபக்கனைக்குப்பிள்ளையம்மா சுந்தரிக்குமாப்பிள்ளைகாண்
சுந்தரியைத்தாலி கட்டவந்தான் அபிமனுமே
என்றுசொல்லிநல்லரவான் எடுத்துரைத்தானப்பொழுது
காரியமாய்வந்த கபிமானப்பேச்சையெல்லாம்
பூரணமாய்ச்சொல்லியப்போ போற்றநல்லரவான்

நாககன்னிகூறுவது

அந்தவசனங்கேட்டு அம்மாள்எரிபறந்து
கோபித்துக்கண்சிவந்து கூறியவாளெடுத்து
துரியோதனன்சேனை தேசத்திலுள்ளதெல்லாம்
அதிரவெட்டி ஆகாயம்போக்கிடுவேன்
என்றுசொல்லிச்சபதமிட்டு எழுந்தாளேநாககன்னி
கண்டானேநல்லரவான் காலிலேபோய்விழுந்து

நல்லரவான் கூறுவது

நானிருக்கநீபோக ஞாயமோதாயாரே
இமைப்பொழுதில் துரியோதனன்சேனையெல்லாம்
[illegible] அடிபணிகொண்டிடுவேன்
வெட்டியடித்துமேலோகம்போக்கிடுவேன்
தாக்கியடித்தவனைச் சுந்தரிக்குமாலையிட்டு
தம்பிகையில்மங்கிலியம் தரிப்பித்துநான்வாரேன்
எனக்குவிடைகொடம்மா என்தம்பிதன்னுடனே
என்றுசொல்லிநல்லரவான் எடுத்துரைத்தான்தாயாருக்கு
தாயார்மனங்குளிர்ந்து சம்மதித்தாளப்பொழுது
கோபந்தணிந்தபின்பு கொம்பனையாளேதுரைப்பாள்
அரவான்கடோற்கஜனும் அவர்முகத்தைத்தான்பார்த்து
என்பிள்ளைப்பாலனைத்தான் இங்கேயிருக்கவைத்து
அங்கேயிருவரும்போய் அர்ச்சுனைபுரம்புகுந்து
பங்கப்படவடித்துப் பதராக்கித்தூற்றிவிட்டு
துவாரகாபுரியைப்பிசகச் சுட்டுத்தணலாக்கி
சுந்தரியைப்பல்லக்கில் சுகமாயெடுத்துவந்து
என்முன்னேதான்விடுங்கள் எதிரில்லாமக்களேநீர்
என்றுசொல்லியப்போது எடுத்துரைத்தாள்நாககன்னி
தம்பியிருவருஞ் சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு
உத்தமியேயென்தாயே ஒருவார்த்தைசொல்லுகிறோம்
தம்பியையிங்கேவைத்துத் தாரமேகொண்டுவாறோம்
சுந்தரியைக்கொண்டுவந்தால் சூதாயிருக்குமம்மா
தாவிலேகொண்டுவந்தால் கள்ளனென்றுசொல்வார்கள்
பந்தலிலேதானிருந்து பார்த்திருக்கத்தாலிகட்டி

விந்தையுடன்மன்னவர்கள் வெட்டித்தலைசாய்த்திருந்த
மங்கலியம்தரித்து வரவேணும்தாயாரே
என்றுசொல்லஅரவான் இதமாயெடுத்துரைத்தான்
அவ்விசேடங்கேட்டு அதுகேட்டுநாககன்னி
நல்லதப்பா என்மகனே நாயகமே நீர்கேளும்
தம்பி அபிமன்னனைச் சண்டையிலேவொட்டாமல்
இராசமுடிமன்னவனை இரணமுகத்தில்காட்டாமல்
மறைவாகத்தான்வைத்துமகாசண்டைநீங்கள் பண்ணி
தண்டெழுந்து தளங்கள்கழிந்தபின்பு
சுந்தரிக்குமங்கிலியஞ் சுகமாய்த்தரியுங்கள்
என்று-பெட்டியைத்தான்திறந்து புலியாணைப்பொட்டெடுத்து
திட்டமுடன்மங்கிலியம் திரள்பூஷணமுள்ளதெல்லாம்
பட்டுரவிக்கைகளும் பருமுத்துத்தாழ்வடமும்
கட்டித்தலைநிரப்பி சுந்தரிக்கு ஆனதெல்லாம்
திட்டமுடன்பெட்டிகட்டிச் சீராகத்தான்கொடுத்தான்
சொன்னபடிசெய்யுமென்று சொல்லிவிடைகொடுத்தான்
அப்படியேநல்லதென்று அனுப்பினைக்குக்கொண்டார்கள்
அம்மானைச்சுற்றிவந்து அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்ட மக்கள்தனைச் சீராகத்தானெடுத்து
வாழ்த்திமனமகிழ்ந்து மாதாவும்அப்போது
வேலனைத்தோத்தரித்து மாதாவும்அப்பொழுது
போய்வாருமென்றுசொல்லிப் போனார்கள்சூலருமாய்
வாசல்கடந்து மண்டபங்கள்தான்கடந்து
நாடுகடந்து நகரியெல்லாந்தான்கடந்து
சாத்திரக்கொடிவேந்தன் சகாதேவன்தன்மகனும்
தொங்கிசெட்டிவீற்றிருக்குந் துய்யமலைவந்தார்கள்
அந்தவனத்தில் அழகானதொங்கிசெட்டி
உயர்ந்தமலைமீதிருந்து ஒருகையில்தராசுகொண்டு
மற்றொருகையிலே மலைபிடுங்கிகுண்டாக்கி
வருவாரைப்போவாரை மறித்துத்தராசில்வைத்து
நிறுத்துநிறைக்கொரு நின்னயப்பொன்வாங்கி
வாங்கியேபொன்னையெல்லாம் மலைபோலேதான்குவித்து
இன்னம்வருவார்க்கு எதிர்பார்த்து அங்கிருந்தான்
அரவான்கடோற்கஜனும் அபிமனும் அங்குவந்து
சகாதேவன்மகனார் சாத்திரவான்தொங்கிசெட்டி
வருகிறபேர்களைத்தான் வங்கிஷமொன்றறியாமல்

தொங்கிசெட்டி யுத்தம்

கண்டந்தமூவரையும் கானகத்தொங்கிசெட்டி
கைவீங்கக்காசு கடுகெனவேதாருமென்றான்
காளையரவானும் கடோற்கஜனுமேதுரைப்பார்
ஆரடாபயலே ஆகடியம்பேசுகிறாய்
வழியில்தராசுகளை வாங்கடா நாங்கள்போக

பாரடாவையிலே பவனம்துரிதமடா
தாரசுரனைவாங்கடா சனதியிலேபோகவேணும்
கேட்டந்ததொந்திசெட்டி இளிப்பவளவாயாலே
ஆரடாபானிட்டே அடிபடப்போகிறீர்கள்
துரியோதனனுடைய சேனைப்பரிகலமும்
பதினொண்படைத்தலைவர் பாங்காயிருந்தேனே
அவர்களிலும்பெரியவரோ ஆண்மையுள்ளவீரியரோ
அரவான்கடோர்க்கஜனு அபிமன்னுராஜாவும்
சீறியெறிபறந்தார் சிங்ககுட்டிபாய்ந்ததுபோல்
அதுகண்டுதொந்திசெட்டி அவனும்மெழுந்திருந்தான்
மூவருடன்போர்பொருத மூடுகிறான்தொந்திசெட்டி
அபிமன்னராஜாவை அடர்த்திருவருநதான்
தெண்டேனைவில்லுகளும் தீவிரமாய்தானெடுத்து
தொந்திசெட்டிமேலே தொடுத்தார்கள்பாணசரம்
அவனுடனெதிர்த்து அப்போ ஆயுதத்தைதானெடுத்து
மூவருடனே அவன் மூண்டு அப்போசண்டைபண்ணி
பாணங்கள் அப்பொழுது மழைமாரிபோல்பொழிய
பூமிதிதிடென்ன பூலோகந்தானதிர
எதிரானதன்மலையை யிருபிளவாய்தான்பிளக்க
இப்படியாகவிவர்கள் சண்டைபண்ணுகையில்
பாணங்கள்வாரதெல்லாம்பலமாகசுற்றிவந்து
பாதத்தில்தான்பணிந்து பக்கத்தில்கின்றிடுமாம்
இப்படியாக இருசாமஞ்சண்டைபண்ணி
பாணங்கள்வாரதெல்லாம் பலமாகசுற்றிவந்து
பாதத்தில்தான்பணிந்துபக்கத்தில்நின்றிடுமாம்
இப்படியாக இருசாமஞ்சண்டைபண்ணி
ஒருவர்க்கொருவர்க்குக்காயம் உருதியுடன்பட்டதில்லை
இந்தப்புதுமையேதென்று தொந்திசெட்டி
கும்பிடவெடுத்து ராஜமன்னர்தானிவரோ
அதிக்கிடுவோமென்றுசொல்லி அணழகன்தொந்திசெட்டி
மன்னவரோராசரேசீர் வழிபட்டுமூவருந்தான்
உருடையனக்கிஷெங்காண் அறியவுரையுமென்றான்
அப்படியேசொல்லுமென்று அங்கிருந்தமூவருந்தான்
பதிலைந்தில்ஒப்பாரி கேட்பாரோபார்வேந்தர்
சண்டைமுனையிலே தாவுதரிகேட்பாரோ
சந்திமுனையிலே கணவுறவுகேட்பாரோ
என்று அரவான் யிலிப்பாணவார்த்தைசொன்னான்
சொன்னவிசேடமது தொந்திசெட்டிதான்கேட்டு
சுபவனாயுந்தான்பார்த்து முடிமன்னனைதானுணைப்பான்
சிங்களுடையாமல்கின்னையமாய்தானிருந்தி
ரான்திறப்போசொல்லி எடுத்துனாப்பேண்சீர்சேனும்
பாண்டுமகாராசன்குலம் பாண்டவர்ஜவர்களில்

தருமருக்குநேரிளையான் கோப்பெல்லாம் தகப்பன்
நகுலனுமர்ச்சுனனும் நல்லபெரியவீமனுக்கான்
தாரார்தனஞ்செயனும் தருமர்பெருமானும்
நால்வருமெங்களுக்கு நல்லபெரியப்பன்மார்
மூவரிடைவங்கிருக்கான் என்தாயும்வீரமெங்கள்
என்றுசொல்லித்தோகைசெட்டி எதிரனாமூவருக்குதான்
கையையுந்தலைக் கும்பிட்டுவேதாமுதனக்கு
மோசம்வரப்போகிறென்று முத்தோன்கட்டோர்களுமென்று
ஆரவான்கட்டோர்களும் ஆனந்தமிலேதான்வந்து
கட்டியணைத்தவனைக் கண்மணியெங்கள்தங்கமதான்
பஞ்சவர்கள்தங்களிட பாலனென்றுதான்கூடி
கட்டோர்க்களும்தானும கவலைபொறுத்துவைப்பான்
தருமர்பெரியப்பன் தமக்கிளையோன் தகப்பன்
தென்னாயுதப்பனைத்த திக்கில்வில்லன் என்தகப்பன்
என்தாயார்கமலகன்னி என்பேர்க்கட்டோர்களுக்குதான்
அர்ச்சுனருஞ்சிறப்பன் அவர்குமாரர்தானிருவர்
நாககன்னிதன்மகனும் நல்லாரவான்தானுமிவன்
சுபத்திரையாள்கன்னுடைய மைந்தனபிமன்னனவன்
என்றுகட்டோர்க்களும் எடுத்துரைத்தானப்பொழுது
அதுகேட்டுதோகைசெட்டி அண்ணன்தம்பியென்றறிந்து
மூவருஞ்சீக்கிரமே முடிகிறவந்தீரிப்பொழுது
சொல்லுமன்னாவென்றுசொல்லித் தோகைசெட்டிதான்கேட்டான்
அப்போதுகட்டோர்களும் ஆரவானுக்குரைப்பான்
தம்பிஅபிமன்னருக்கு நாமெனோ தகச்சரியும
மாயன்பெருமாள் மகனாயிருந்தானே
அவனைத் துரியோதனனுந் தன்மகள்லக்குணைக்கு
கொள்ளவேவந்து குலப்பெருமாள்தன்னுடனே
காரூருகூர்த்தமிட்டு நலமாயிருக்கையிலே
அந்தவிசேஷம் அதுகேட்டுத்தம்பியுமே
அவன்வந்தான்பயணம் வல்லரக்கன்தன்னைக்கொன்றே
அவனைச்சண்டைகொடுத்துச் சங்கரித்தான் ஆகையினால்
அந்தச்சமயத்தில் அடவியிலேதான்போனோம்
கண்டேனயிரனாயுங் கள்ளுத்துநவாடியங்கே
என்தாயார்கமலகன்னி கண்டவளைக்குட்டிவைத்தேன்
அவளுமிதுகேட்டு அமோகமாய்க்கொண்டாடி
தாலியுங்கூறையுந் தங்கப்பொன்பூஷணமும்
எடுத்துக்கொடுக்கவளும் என்னையப்போவென்றுசொன்னாள்
திருவரும்கூடி இப்பால்வருகையிலே
ஆரவானுக்கன்றே அறியவொட்டி
மூவருங்கூடியப்போ முத்தமுள்ளநாககன்னி
அம்மாளைக்கண்டு அரவானைப்பெற்றெடுத்து
கலியாணக்காரியத்தைக் கருத்துடன்தான்சொன்னோம்
அப்போதுஅவளறிந்து ஆசீர்ப்பெண்பூஷணமும்

செம்பணிதிப்பட்டுத் திரளாய் அவள்கொடுத்தாள்
அண்ணன் அவர்களையும் அனுப்பிவிடை கொடுத்தாள்
மூவருமாய்க்கூடி மூணுந்துவரந்தோமிப்பொழுது
என்றுசொல்லக்கேட்டு எழுந்திருந்துதொந்திசெட்டி
வாருங்கோளென்றுசொல்லி மாதா அரண்மனைக்கு
அழைத்துவந்துவிட்டு அம்மானுந்தென்னைவிட்டு
மூவாளுந்தமேதியெல்லாம் முடியஅனுகொத்தான்
கொட்டிவிற்றிருந்தான் காவலர்கள் தங்களுடன்
மக்களைப்பார்த்துமப்போ மனமகிழ்ந்துவீரகெங்காள்
வாழ்த்தியெடுத்து மடிமேலேதானிருத்தி
உச்சிவைத்தான்முகந்து உவமைசொல்லிமுத்தமிட்டு
தாதிகளைத்தானழைத்து சமையலதுபண்ணிவைத்து
பயிர்கோதியென்னெயிட்டு வரிசையுள்ளமக்களுக்கு
நல்லமூகருபன்னுவித்துச் சாப்பாடுதானுமிட்டு
அடைக்காய்ச்சுருள்கொடுத்து ஆபரணந்தானெடுத்து
பிள்ளைகள் தங்களுக்கும் பெரும்பணிதான்பூட்டி
மக்களுக்குஏற்றதொரு வரிசைப்பணிபூட்டி
ஆபரணம்பூட்டி அழகாய்ப்பணிபூட்டி
அபிமன்னராசனுக்கு அதிகப்பணிபூட்டி
பட்டும்பலகனியும் பாலனுக்குத்தான்கொடுத்து
அரவான்கடோற்கஜனை அவள்மகளைத்தானழைத்து
சுந்தரிக்குமாலையிடச் சுகமாகநீங்களும்போய்
அறியாதபாலகனை அபிமன்னராசாவை
துரியோதனனுடைய திரள்தனையேகாட்டாதீர்
ஆனைபடைசேனைகள் அவன்கண்ணில்காட்டாதீர்
பாலன் அபிமனும் படைமுகங்கள்பார்த்தறியான்
தூரங்குடித்தறியான் சண்டைசெய்துதானறியான்
அபிமன்னராசாவை அப்பால்நிறுத்திவைத்து
துரியோதனன்சேனையெல்லாம் செண்டாடித்தான்செயித்து
மாற்றான்பகையாளி மாபாவிசத்துருக்கள்
அவன்-ஆனைகுதிரைகளை அவனியிலேமடியவைத்து
மாயன்மகள்சுந்தரியை மணஞ்செய்துவாருமென்று
பூபிளைக்கிள்ளி பொருந்தவேகாப்புமிட்டு
வாளாபிமன்தன்னையே மகன்கையிலொப்புவித்து
போய்வாருமென்று பிள்ளைகட்குவிடைகொடுத்தாள்
அங்கேவிடைகள்பெற்று அலைகங்கைதன்னோடே

நால்வரும் துவாரகாபுரிக்கு வருவது

அப்போதுநால்வருமாய் ஆயன்பதிநோக்கி
இரவுபகலாக இராசாக்கள்தான்கடந்து
காடுகடந்து கடியவனந்தான்கடந்து
காவுந்தோப்புகளுங் கடந்துவழிகடந்து

இஞ்சிவனங்கடந்து இருளாட்சியுட்புகுந்து
கொஞ்சிவனங்கடந்து கிழவிவனம்புகுந்தார்

நால்வரும் ஔவையார் வீட்டில்வந்து இறங்கினது

ஔவையார்தன்வனத்தில் அரசமக்கள்போய்ப்புகுந்தார்
தாரார்தனஞ்செயனார் தருமரிடசத்திரமாம
ஏராளமாக எத்தனைபேர்வந்தாலும்
நாழியரிசி சமைத்திடுவாள்நாயகியும்
அப்படிக்கொத்தஔவையார்தன்மாளிகையில்
போனார்கள்நால்வருந்தான் புதுமையுள்ளராசாக்கள்
கண்டாளேஔவையாரும் காரணமாய்வந்தவரை
வந்தவரைக்கண்டவளும் வாங்களிருங்களென்றாள்
எந்தவூரெந்ததேசம் எனக்கரியக்கூறுமென்றாள்
அப்பொழுதுநால்வரும் அறியவுரைப்பார்கள்
காசிவளநாடு கலியாணம்பார்க்கவந்தோம்
இந்தவனத்திலே யிருப்பானேன்பாட்டியரே
மெத்தப்பசிக்குதம்மா வெம்பிவிடாய்த்துவந்தேன்
பாட்டிக்கிழவியரே பழஞ்சோறுமுண்டோதான்
நல்லகிழவியரே நாணயக்காரியரே
பசிக்குதுஔவையாரே பாலமிர்தம்வேணுமென்றார்
பழஞ்சோறேன்பிள்ளைகளே பரமர்கிருபையினால்
நாலாயிரம்பொன்னீய்ந்தால் நற்போஜனமிடுவேன்
இன்றொருவரில்லாமல் எதிர்பார்த்துநிற்கும்போது
நீங்களும்வந்தீரே நீலவர்ணன்புண்ணியத்தால்
சமைக்கஒருநாழிசெல்லும் தம்பியரேயென்றுரைத்தாள்
சுந்தரிக்குப்பூமாலை தொடுத்துவைத்தபிற்பாடு
அப்போசமைத்திடுவேன் என்றாளேஔவையாரும்
அந்தவிசேஷம் அதுகேட்டுப்பாலனுமே
சுந்தரிக்குப்பூமாலை தொடுத்துவருகிறேனென்
எங்களுக்குநீசமைத்து இடுங்காணும்பாட்டியரே

ஔவையார் அபிமன்னனுக்குப் புட்பங்கொடுப்பது

அப்படியேநல்லதென்று ஔவையாருஞ்சம்மதித்து
மல்லிகைமுல்லை மருக்கொழுந்துசெண்பகமும்
சொற்பெரியகுங்குமப்பூ சூரியகாந்திப்பூவும்
நன்றாய்ப்பரிமளிக்கும் நந்தியாவர்க்கமுந்தான்
பாதிரிப்பூச்செவ்வலரி பாரிசாதபுட்பங்களும்
எந்தெந்தபுட்பமெல்லாம் எடுத்துவந்துதான்கொடுத்தாள்

அபிமன்னன் சுந்தரிக்குப் பூமாலைதொடுப்பது

பார்த்தான்அபிமன்னன் பாட்டிதந்தபூவையெல்லாம்
வகையாவொருசெண்டுகளும் மாலைகளுங்கட்டலுற்றான்
பொன்னிழைந்தநாராலே பூச்செண்டுகட்டலுற்றான்
ஐந்நூற்றுநாலுவகை ஆனசெண்டுமாலைகளும்
கிகிகென்றுதான்பின்ன நிதானமிட்டுக்கட்டினான்

மல்லிகைபூச்செண்டதிலே தான்வந்தவையணையெல்லாம்
சொல்லியொருசீட்டிலே சுருக்காகத்தானெழுதி
கணையாழிமோதிரத்தைக் கழட்டியதற்குள்ளேவைத்து
பூமாலைதான்கழட்டிப் பூப்பெட்டியுள்ளேவைத்து
ஔவையாரைத்தானழைத்து ஆச்சுதுமாலையென்றான்
பசிக்குதுபாட்டியாரே பசியாறவேணுமென்றான்
அப்படியேயாகுதென்று அவ்வையாருஞ்சம்மதித்தாள்
முழுகிகுளித்து முகங்கழுவிப்பூசைபண்ணி
எழுந்திருக்கவென்று மனங்குளிரச்சொன்னாளே
ஆசனம்பொருந்துமென்று ஔவையாரழைக்கலுற்றாள்
சாணுக்குமூன்றடிதான் தள்ளாடிதானடந்தாள்
ஆசட்டுக்கிழவியவள் ஆசனமெங்கேபோடுவாள்
மாற்றான்துரியோதனன்தான் வைத்தாரோநாமறியோம்
(என்று) எண்ணிமிக்கநால்வருமாய் ஏகாந்தம்பேசிருந்தார்
மாற்றான்பகையாளி மாபாவிமைந்தனவன்
தேசத்தழுகன் துரியோதனன்பாவி
அண்ணையன் செய்தவினையறியீரோ அண்ணாவே
நச்சுமுள்ளைத்தான்பரப்பி நடக்கும்வழிதனிலே
கொல்லத்துணிந்தானே குருடன்மகனாரும்
அய்யனாரோமேலே அன்றழைத்துவந்தார்
பஞ்சவரைவரையும் பட்சமாய்த்தானழைத்து
அரக்குமாளிகையினில் அனலடைத்துத்தீக்கொளித்தி
மடிக்கநினைத்தானே மாபாவிசத்துருக்கன்
அன்றழைத்தார்களாயன்திருவுளத்தால்
கானபிமருடன் கடோர்க்கஜனைதுரைப்பான்
நல்லதுதம்பியரே நட்பேவௌவையாரை
ஆக்கினைசாதம அடைவானகாய்கறிகள்
கொண்டுவந்துவட்டியுங் கிழவியெனவுரைப்போம்
பாட்டிஒருகூடருண்டை இன்னுமென்றுகைகொடுப்போம்
மருந்தானால்தின்னாள் மயங்குவாள்கூன்கிழவி
மறுசோற்றுக்கா வாரிவிழுங்கிடுவாள்
தின்றதேபோனால் தெண்டால்நூறுங்கடிப்போம்
என்று-எண்ணிமிக்கநால்வருமாய் ஏகாந்தம்பேசியபின்
ஔவையார்வாசலிலே அரசமக்கள்வந்துநின்று
பாட்டியரைத்தான்பார்த்து பசிக்குதுவென்றுரைத்தார்

ஔவையார்கால்வரையும் இலைபரிக்கச்சொன்னது

அப்போதுஔவையார் அரசமக்கள்தனைப்பார்த்து
வாழையிலைபோட்டு மறித்தெடுப்பாராருமில்லை
இருநூற்றுக்காதவழி எல்லையுள்ளதூரமெல்லாம்
ஒருசுரைமூற்றிலெங்கும் ஓங்கிவளர்ந்ததுகாண்
அரவானைப்பார்த்தங்க ஔவையார்கிழவிசொல்வாள்
நாலுஇலைகிள்ளிநால்வரும் வாங்கவென்றாள்

சுருக்கானவையிலே சுனைகிள்ளிவாருமென்றாள்
அரவான் சுரைஇலையை வேரோடு பிடிங்கினது
என்னக்கிழவியரும் எழுந்திருந்துநல்லரவான்
இருநூற்றுக்காதவழி படர்ந்தசுரையுள்ளதெல்லாம்
அப்போஅரவானும் அடியோடேதான்பிடுங்கி
வேரோடேதான்பிடுங்கி வேர்தன்மலைபோல்சுருட்டி
வைத்துத்தலைமேலெடுத்து வாரானேநல்லரவான்
சுருட்டிவருந்தம்பிதனை துரைமன்னர்தான்பார்த்து
சீதைசிறையிருக்க ஸ்ரீராமர்படைகூட்டி
இலங்கைபுகுந்து இராமர்படைவெல்லும்போது
மாற்றான்கையம்பாலேவானவர்கள்மடிந்தார்கள்
அப்போதனுமார்அமிழ்தத்தைக்கொண்டுவர
சஞ்சீவிகொண்டுவரத் தாண்டியேபோம்பொழுது
மருந்துடையபேர்மறந்து மலையோடுபிடுங்கிவந்தான்
இமயமலையிலே இருக்குதென்றுசஞ்சீவி
அனுமார்மலைபிடுங்கி அன்றெடுத்துவந்தாற்போல்
அரவான்சுரைபிடுங்கி ஔவையார்முன்போட்டான்
கிழவிவிசனப்படுவது
கண்டாளேஔவையாரும் கைநெரிததுக்காலரைத்து
அண்டாதராட்சதனே அடியோடேஇச்சுரையை
மிண்டாய்பிடிங்கிவந்து மோடியாய்ப்போடுவையோ
ஆகாயம்பூமியுள்ள அன்றுமுதலின்றளவும்
எப்போதுமிச்சுனைதா னென்றுமிருந்ததுகாண்
தருமர்கையால்வைத்தசுரை சத்திரத்துக்கேற்றதுகாண்
அந்தச்சுரையை அடியோடேபிடுங்கினையே
என்றுகைமையநெரித்தவ்வையார் கற்சுவரில்சார்ந்துகொண்டு
நின்றுபுலம்பி யிருந்தாளே அவ்வையரும்
அபிமன்னன் சுரையிலைநடுவது
அவ்வையார் அழுகிறதை அபிமன்னன் தானுங்கண்டு
நல்லரவான்பிடுங்கினதை நட்டிடுவோமென்றுசொல்லி
பாதாளந்தான் பரித்துபருவேனைஉள்ளேவிட்டு
தருமனைத்தானினைந்து தள்ளிமண்ணைநிறைத்தான்
எப்போதும்போலே இளகிக்கொடியாகி
எங்கும்படர்ந்து இருந்ததுகாணச்சுரையும்
கண்டாளேயவ்வையரும் கைகொட்டித்தாநகைத்தாள்
நகைத்துத்தான்ஔவையாரும் நால்வருக்குபந்திவைத்து
ஔயார்நால்வருக்குஅன்னமிடுதல்
சுனையிலையைப்பூமியிலே துலக்கமுடன்போட்டு
இலையிலேநீர்தெளித்து ஏதுசெய்தாளவ்வையரும்
ஆயிரம்பொறிக்கறிகள் அழுதுவகையுள்ளதெல்லாம்
கொண்டுவந்துபோட்டாள் கூட்டித்திரட்டினார்கள்
பதறுதேகடோற்கஜனே பாம்புவிஷமிதுகாண்

ஔவையார்க்குவுண்டை அள்ளிட்டுப்பாப்போமென்றார்
என்னவிதமானாலும் எனக்குச்செறிகதுவிடும்
எங்களையாம்தவிமா இலையாமல்நஞ்சையுண்டார்
எழுசாடிநஞ்சையுண்டார் எங்களையாமதவிமர்
அன்றுவிடம்செறிக்கிலையோ ஆயனருளாலே
மேகத்துமின்னலது வித்தையதுபாரீரோ
அம்பிகருழ்விபோ லாடுவதுபாருமென்று
கையாலேகாட்டின கனவிமன்னன்ஈக்கப்பன்
என்று-சுரையிலையுஞ்சோறும் சுருட்டிவிழுக்கலுற்றான்
பாரத்திருந்தமூவருந்தான் பசித்திருந்தாரண்ணேயென்றார்
மூவரும்பேசி முகம்பார்த்துயிருக்கலுற்றார்
பார்த்தானேநல்லரவான் பறக்கடித்துக்கண்சிவந்து
கோட்டையிடிபோலே கொக்கரித்துக்கண்சிவந்து
ஔவையாரேயெங்களுக்கு அமுதெங்கேயென்றுரைத்தார்
ஔவையாருமங்கே அவன்கோபந்தான்கண்டு
குருணிபிடிக்குமந்த கூடையிலேகொண்டுவந்தாள்
வயிர்நிறையஉங்களுக்கு வைத்திடுவேன்வுண்ணுமென்றாள்
அப்படியேபோடுமென்றான் அபிமன்னராசாவும்
போட்டாளேயௌவையரும் பொறிக்கறியும்போசனமும்
உண்ணுங்கோளென்று உபசரித்தாள்பாட்டியரும்
அத்தனையுமுண்டு ஔவையைத்தான்பார்த்து
பாட்டிக்கிழவியரே பழஞ்சோறுமீந்திருந்தால்
கொண்டுவாபாட்டியரே குறையறைகளுள்ளதெல்லாம்
என்னக்கிழவியும் ஏங்கிநடுக்கெடுத்து
ஆயிரம்பொறிக்கறிகள் அமுதுகளைத்தான்விழுங்கி
இன்னம்பழஞ்சோறு யிவர்கேட்டால்என்னசெய்வேன்
இருநூறுகாதவழி படர்ந்தசுரையிலையும்
ஒழுமிக்கவிழுங்கி ஒருவருக்குப்போதாமல்
இன்னம்பசியாயிருக்குதென்றுரெல்லனசெய்வேன்
ஆரோஎவரோ அறியாமல்சோறுசொன்னேனே
வில்வில்முடிக்குடையாய்உனக்கெத்தனைசோர்வேணுமடா
எங்களண்ணனிட்டசோற்றிலே அதற்கிரட்டிவேணுமடி
தொந்திபெரியதம்பி உனக்கெத்தனைசோர்வேணுமடா
எங்களண்ணனிருவரிலும் அதிகமாகவேணுமென்றான்
சுறுக்காய்சுரைபிடுங்கி எத்தனைசோர்வேணுமடா
எங்களண்ணனிட்டசோற்றிலேயு மதிகமாய்வேணுமென்றான்
பார்த்தாள்கிழவி பசங்கள்நம்மைக்கொல்லவென்று
இவர்களுக்குச்சோறிட்டு நான்பிழைக்கமாட்டேனென்று
நம்மையுங்கொன்று விழுங்குவானென்றுசொல்லி
நெருப்பெடுக்கப்போறவள்போல் நீண்டாள்பதிநோக்கி
குந்திவழிநடந்து கொப்பெனவேவோடலுற்றாள்
போகாதேபாட்டியென்று பின்பிடித்தாநல்லரவான்

எடுத்துவிழுங்கவந்தார் என்றேதிகைப்பாயந்து
ஆற்றருகேவோடிவந்து ஔவையுமேதுசொல்வாள்
பரமர்திருமுடியி லிருக்குமந்தபார்வதியே
எங்கும்நிறைந்தாளே என்பங்கில்மாதாவே
மகேஸ்வரியேயம்மாநீ மாயன்திருத்தங்கையரே
மகாதேவர்திருச்சபையில் மங்கையரோகெங்கையரே
ஆரோதெரியாது அறியேனோராட்சதனா
என்னைவிழுங்கவந்தார் என்செய்வேன்மாதாவே
ஆபத்தைக்காருமம்மா ஆகாயகெங்கையரே
பாலர்பசிதீராய் பார்வதியேநான்பிழைக்க
ஆதிகெங்கைபாதம ஔவையருந்தெண்டனிட்டு
சோறுங்கறியும் துலங்கியவெண்தயிரும்
ஆற்றிலுள்ளநீரையெல்லாம் அடிசில்கறியாக்குமம்மா
ஔவையார்நினைத்தபடி அப்படியேயுண்டாச்சு
பார்த்தாளாமவ்வைபார் பசங்களண்டையோடிவந்து
ஆசனம்சமைத்தேனடா அப்பாவேவாருங்கள்
இட்டுவந்துநால்வரையுமிறங்குமென்றாளாற்றிலே
ஆற்றிலிறங்கி ஆசனம்பொருந்துமென்றாள்
வயிர்நிறையஉண்ணுங்கள் மக்களேயென்றுரைத்தாள்
அரசமக்கள்நால்வருமாய் ஆற்றிலேபோயிறங்க
கச்சைகளைந்துவைத்து கணக்கவேநீராடி
ஆசனம்பொருந்தினபின் அரசமக்கள்கைகழுவி
வெள்ளிலைக்கற்பூர வேண்டினதுதானருந்தி
சந்தனங்கஸ்தூரி சாந்துமிகவணிந்து
ஔவையிடவாசலிலே அரசமக்கள்வந்துநிற்க
அப்போதுஔவையார் அடிசில்மிகவருந்தி
தாகமதுதீர்ந்து தனித்திருந்தாளவ்வையரும்
அப்போது அங்கே ஆயன்படைவீட்டில்
மேளவகைசத்தம் வெகுவாய்முழங்குமல்லோ
தாரைவிருதுகளும் தம்புமுழங்கிறதும்
மத்தளங்கொட்ட வலம்பூரிநின்றூத
பேரிகைசத்தம் பெருக்கமுழங்கிறதும்
வேந்தரிந்தநால்வரும் வினவாகக்கேட்டிருந்து
விந்தைமுழங்கிறதை விசாரிப்போமென்றுசொல்லி
ஆச்சிகிழவி ஔவைபாரோநீர்கேளும்
இசைவானமேளசத்தம் எங்கேநீசொல்லுமென்றான்
அரசமக்களைப்பார்த்து ஔவையார்யேதுரைப்பாள்
மாயன்மகள்சுந்தரியை வாளபிமர்க்கென்றபெண்ணை
தென்னமுடிவேந்தன் துரியோதனப்பெருமாள்
தன்மைந்தன்லக்குணற்கு மாலையிடவாராளும்
ஆகையினால்முழங்கும் அனந்தவகைமேளமெல்லாம்

என்னகடோற்கஜனு மெடுத்துரைப்பானவ்வையுடன்
அபிமனாநீரும் அறிவீரோஆச்சியரே
சொன்னாலறிவேன்காண் சொற்பெரியவீரியனே
அறிவேன்காண்பிள்ளைகளே அடையாளஞ்சொல்லுகிறேன்
கேளுங்கள்பிள்ளைகளே கிளைசூழ்ந்துவாழ்ந்திருப்பீர்
தாரார்புகழ்வேந்தன் தருமரண்டைநானிருப்பேன்
அப்போதறிவேன்காண் அபிமப்பெருமானே
தருமனாநீரறிந்தால் சற்றுக்குறிசொல்லுமென்றார்
தர்மர்க்கடையாளம் தாழ்கொடையில்மச்சமென்றார்
ஒக்குமோடியாச்சியென்று ஓடிவந்துதெண்டனிட்டார்
தெண்டனிட்டபிள்ளைகளைச் சென்றவ்வையார்தானெடுத்து
ஆரடாதம்பியரோ அடையாளம்சொல்லுமென்றாள்
வீமனிடபிள்ளை பலவான்கடோறகஜனும்
ஔவையார்தன்னுடனே அடையாளமேதுரைப்பான்
தர்மர்க்கிளைய தாக்குடையவீமசேனன்
என்பேர்கடோற்கஜன்தான் என்னாச்சிகமலகன்னி
அர்ச்சுனனார்புத்திரனார் அரவானிவர்காணும்
சகாதேவர்புத்திரனார் தாக்குடையதொந்திசெட்டி
என்றுசொல்லக்கேட்டு எழுந்துவந்துஔவையாரும்
கட்டியணைத்தணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
எங்குவந்தீர்மக்களே இத்தனைதூரமென்றாள்
அர்ச்சுனனார்புத்திரனு மரவானுங்கூறுவான்
மாயன்மகள்சுந்தரியை மணஞ்செய்யவந்தவொரு
மாப்பிள்ளையாகவந்த வாளபிமன்தானேயிவன்
வாளபிமனென்றுரைத்ததுமே வாரியெடுத்தணைத்து
வாரியெடுத்து மடிமீதில்கொண்டுசென்று
ஜூவனையுங்கண்டதுபோல் ஆச்சதுகாணிப்பொழுது
மாயனாலாலே மக்களைக்கண்டோமே
தன்னுடையசிங்கா தனத்தருகேகொண்டுசென்று
உட்காருமென்ன உபசரணைசொல்லியபின்
மணஞ்செய்யவேணுமென்று வந்தீரோமக்களே
ஆனைபணியுள் அரசமக்கள்வந்ததுண்டோ
குதிரையுடனே குலமன்னர்வந்ததுண்டோ
வீமன்மகனார்பலவான்கடோற்கஜன்மார்
வாராயகிழமோதாலே மாயன்துணையாகவந்தோம்
இதுபுதுமைஇதுபுதுமை என்றாளேஅவ்வையரும்
மாயன்தயவாலே வார்த்தைநடந்ததுண்டோ
துரியோதனன்சேனைத் திரள்வருகுதென்றக்கால்
பருந்துதன்கூண்டதனில் பருங்கோழிக்குஞ்சிறுத்து
அதிகாரம்பண்ணூற்போ லெல்லவரும்வாராராம்
முப்பதடிவாசலில் முதிர்ந்தவெள்ளாட்டுமயிர்
அமர்த்திநிறுத்தி லிருப்பது அக்ரோணி

அப்படிபகிர்ந்து அக்ரோணிசேனையுடன்
ஆனதொகையது எழுநூறு அக்ரோணி
இத்தனைசேனையுடன் எம்பெருமான்தன்பதிக்கு
வாரான்துரியோதனனும் மகுடவாத்தனர்கூட
என்றுசொல்லக்கேட்டேன்காண் என்னுடையபிள்ளைகளே
ஆனல்கேளென்றாச்சி அடியேங்கள்செலுகத்தை
யானைத்திரளெல்லாம் அண்ணன்கடோற்கஜருக்கு
குதிரைத்திரளெல்லாம் தாரர்அரவானுக்கு
சேனைத்திரளெல்லாம் செல்வன்தொந்திசெட்டியற்கு
மாப்பிள்ளைராஜனுமே வாளபிமன்கைவசங்காண்
இதுவோசிலபாரம் என்றீரென்பாட்டி
மாயன்மகள்சுந்தரியாள் வார்த்தைதெரியவில்லை
வாளபிமன்மைந்தனுக்கு வாழாளோ இல்லையோ
ஆமல்லோவென்றுசொல்லி அறிந்துவா ஆச்சியரே
தர்மரைப்பற்றியொரு தனித்தூதுபோய்வருவீர்
என்னக்கிழவியரும் ஏங்கிமிகச்சிரித்து
ஏவலிக்காரியம்போல் என்னையேபோகவிட்டார்
எப்படியாகிலும் இப்போதுஒருதூது
போய்வாரும்ஆச்சியென்று போற்றியேதெண்டனிட்டார்
அப்படியேயாகுதென்று ஆச்சியந்தஅவ்வையரும்
கந்தையுடுத்திக் கையிலேகோலூன்றி
பக்கத்தில்பூப்பெட்டி கழலாமல்தான்தூக்கி
போய்வாரேன்மக்களென்று புறப்பட்டாள்ஔவையாரும்
அப்போகடோற்கஜனும்அவ்வைமுகம்பார்த்து
நாயகமாஞ்சுந்தரிக்கு நாலுபேர்மாமியார்கள்
பொன்னானபூஷணங்கள் பொற்கொடிகள்தான்கொடுத்தார்
நாங்களுங்கொண்டுவந்தோம் நாயகிக்குப்பூஷணங்கள்
கொண்டுபோய்ப்பூட்டுமென்று கொற்றவருந்தான்கொடுத்தார்
அப்போது அவ்வையாரும்அரவாணைப்பார்த்தாள்
மற்றுனுடைமையென்று வாங்காளேசுந்தரியும்
என்றுசொல்லக்கேட்டு இயலபிமன்கூறுவான்
பள்ளிக்கிருக்குமப்போ பாடங்கொடுப்பாள்காண்
அப்போகழற்றியிட்ட அம்பொன்திருவாழி
பூச்செண்டுதன்னிலே போகவேகட்டிவைத்தேன்
அந்தஅடையாளம் ஆரணங்கேகாட்டுமென்றான்
பூச்செண்டுக்குள்ளிருக்கும் பொன்திருவாழிதனை
ஔவையாருக்குக்காட்டினான் அணைந்தவாழ்மார்பன்
நல்லதென்றுசொல்லி நகைத்தாள்கிழவியரும்
அப்பாநீங்களிங்கே அடவிவிட்டுப்போகாதீர்
நாராயணர்பதிக்கு நான்போய்வருமளவும்
இங்கேயிருமென்று எழுந்திருந்தாளவ்வையாரும்
சாணுக்குமூன்றடியாய்த்தள்ளாடிதானடந்தாள்

ஔவையுடன் தன்னுடைய அபிமன்னன் தான்பார்த்து
ஔவையார் நடக்கவே ஆறுமாதஞ்செல்லுமென்று
நால்வருஞ்சொல்லி நடந்துபிருக்கையிலே

ஔவையார் சுந்தரிக்கு ஒப்பனைகொண்டு போவது

வாயிலிட்டதைப்போல மாயன்பதிநோக்கி
ஓடினாளவ்வையார் ஒருநொடியில்மாயர்பதி
அப்போதுமாயவனார் அலங்கரிப்பார்தன்பதியை
பவளத்தால்கால்நிறுத்திபந்தலதுபோட்டுவிட்டார்
கொச்சியின்சந்தனத்தால் கொடுங்கையதுபோட்டுவிப்பார்
சப்பிரக்கண்ணாடிவைப்பார் தலைவாழைகட்டிவைப்பார்
எட்டுத்திசையிலேயும் இயல்பெண்கள்நின்றாட
கண்ணாடிகட்டிக் கவரியலங்கரித்து
மண்டபங்கள்தோறும் மகரதோரணங்கள்தூக்கி
மருவிச்சைவெட்டிவேர் எத்திசையும்வீசிவிட
முத்தால்மணல்பரப்பி முழுவயிரக்கால்நட்டி
தண்ணீர்தெளித்துச் சாம்பிராணிதூபமுடன்
ஐந்துதலைநாகத்தின்மேல் அமர்ந்திருந்தார்மாயவரும்
அப்போதுஔவையரு மங்கேவருவாளே
சித்திரப்பாவையிரும்பிக் கூன்கிழவிவந்தாளே
தடிவைத்தணையில்வைத்துச் சற்றேஉருக்கார்வாள்
பன்னீரைப்போட்டு முடக்கிப்படுத்தெழுந்து
மெள்ளவருமிரதை மேகவர்ணன்தான்பார்த்து
அபிமதூதார் ஔவையாரும்வாராளே
குலுங்ககைகணைத்துக் கோவிந்தரென்னசொல்வார்
வாசலறுகாப்பாரைமாயவருந்தானெழுந்து
காசாண்வனத்திலே கடுங்கானகத்திலே
தர்மிடசத்திரத்தில் தான்வாழும்ஔவையாரும்
கோலமொழிசுந்தரிக்குக் கொண்டைமுடிக்குகைக்கு
இப்போவருவா ளினிச்சற்றுநேரத்திலே
அவளைத்தடுத்தவளை அக்கினைகள்பண்ணிவைப்பேன்
அப்படியேயாகுமென்று அருந்தூதர்தெண்டனிட்டார்
அப்போதுஔவையாரும் அசைந்துதடியூன்றி
இப்போதுகைகொடுத்து யேகிவழிநடந்தாள்
சாணுக்குமுன்றடியாய்த் தள்ளாடித்தானடந்தாள்
அங்கிருக்குந்தூதுவர்கள் ஔவையாளைத்தான்பார்த்து
எங்குநீவந்தாய்காண் இனியகிழவியரே
காசாண்வனத்திருந்து கரியமால்புத்திரிக்கு
கொண்டைமுடிக்கவே கெப்பணவேநானிங்கே
அகைபிறவல்வந்தேன்காண் அரியேயென்றுரைத்தாள்
இடுப்பில்தடியேது என்ன இதுமூட்டை
அவ்வேலையாளவிளையோ அள்ளிப்பிடிபெருகநக்கு

வடதோசைசற்கனையோ மற்றுமதிரசமோ
என்னையிதுதானே எங்களுக்குக்கொடுத்துவிட்டு
பின்னேநடவுமென்ருர் பேரறியவெல்லோரும்
என்னைக்கிழவி இவர்களைத்தான்பார்த்து
அல்லகாண் ஆரியரே ஆயன்மகள்சுந்தரிக்கு
பின்னையென்னகொண்டுவந்தேன் பெருமானுடன்சொல்லுவேனே
வாணுங்காண்மாதாவே வழிவிட்டோம்போமென்ருர்
அப்போதுஔவையாரும் அரண்மனையில்போய்புகுந்தாள்
ஓராம்படித்தளமாம் ஓலைப்பூமண்டபமாம்
இரண்டாம்படித்தளமாம் இரத்தினகால்மண்டபமாம்
மூன்றும்படித்தளமாம் முத்துககால்மண்டபமாம்
நான்காம்படித்தளமாம் நாகரத்தினச்சாவடியாம்
ஐந்தாம்படித்தளமாம பஞ்சரத்னமண்டபமாம்
ஆறும்படித்தளமாம் யானைகட்டுஞ்சாவடியாம்
ஏழாம்படித்தளமாம் எண்ணைக்கால்மண்டபமாம்
எட்டாம்படித்தளமாம குதிரைகட்டுஞ்சாவடியாம்
ஒன்பதாம்படித்தளமாம் ஓலைப்பூமண்டபமாம்
பத்தாம்படித்தளத்தில் வந்தாளே அவ்வையரும்
அப்போதுதாதியர்கள் அங்கேயிருந்தார்கள்
வாங்களடிதாதியரே மாயன்மகளெங்கேயென்ருள்
ஏழாந்தளத்தில் இயலாளபெண்களுடன்
அம்மானுர்பந்துசழல் அபிமரிடபேராலே
அத்தைமகன்பேராலே ஆடுகிருள்பாருமென்ருர்
தாதியர்கள்சொல்லனுமேதரியாளேஔவையாரும்
ஆயன்மகளாரும் அம்மானுர்தானிறுத்தி
பலகணிதாள்திறந்து பார்த்தாள்திசைதோறும்
மைத்துனனுர்வாளபிமன் வாராரோவென்றுசொல்லி
பார்த்தாள்திசைதோறும் பங்கயஞ்சீர்கண்ணுளும
பார்த்தவழிகளெல்லாம் வேற்றுவழியாச்சுதல்லோ
பார்த்தன்மகனேயின்னம்பார்க்கவிதியில்லையோ
முத்துமுலைத்தனங்கள் சொருகுதடாமைத்துனனே
மோகனசிங்காரம் அழியுதடாவாளபிமா
சொல்லுமிழந்தேன் செலவழிந்தேன்மைத்துனரே
வில்விஜயன்தன்மகனே வேந்தர்பெருமானே
சிங்கவெள்ளையானையுள்ள தேவேந்திரன்பேரா
உன்-மாதுபடுந்துயரம் மாற்ருயோமைத்துனரே
யானைக்கிடுங்கரும்பா யங்கங்குலைந்தேனே
வேழமுண்டவிளாவின் கனியானேன்மைத்துனரே
மத்துக்குள்ளகப்பட்ட தயிரானேன்மைத்துனரே
ஆயன்மகளாரும் அழுதுநெடுநேரம்
தன்னைவளர்த்தெடுத்த தாதிமடிமேலே
பொய்யுறக்கமாயிருந்து பொற்கொடியும்பள்ளிகொண்டு

சொற்பனங்கண்டுமே சுந்தரியுமப்பொழுது
தோகைநல்லசுந்தரியும் திடுக்கென்றெழுந்திருந்து
கனவுகண்டெழுந்திருந்து தாதியர்க்குச்சொல்லவேதான்
என்னகனவுகண்டாய் என்தாயேயென்றுசொல்ல
என்கின்றாள்மூவருமா ஏலாலபிமருடன்
மாற்றானிடத்தண்டிலே மகாராசர்போய்புகுந்து
மகுடமுடிவேந்தர்களை மண்மேலெறிந்தாற்போல்
உயர்ந்தபனைமேற்காகம் உட்கார்ந்திருந்துகொண்டு
கழுத்தைதவளையாமல் காகமுதிரமுண்ண
காகமுதிரமுண்ண கண்டேன்காண்சொற்பனங்கள்
தேர்புரவிகாலாளும் தெப்பலாய்த்தான்மிதக்க
கண்டுமே அப்பொழுது மனவர்தான்மிதக்க
கொல்லவந்தலக்குணனைக் குடுமியைவைத்துத்தலைசிறைத்து
அரசாணிக்காலுடனே அவனையேகட்டிவைத்து
சாணிதிரட்டிவைத்துத் தலைமேல்விளக்கேற்றி
இரட்டைமணைமேலே யியலானவபிமருடன்
ஒக்கவிருந்துகொண்டு ஓமங்கள்தான்வளர்த்தி
மங்கிலியங்கட்டி மகிழ்ந்திருக்கக்கண்டேனே
அபிமனைக்கைப்பிடித்து அரசாணிசுற்றிவந்தேன்
ஐயனார்சேவார்க்க அபிமனார்கைபிடிக்க
இப்படிக்கண்டேன்காண் என்தாயேயென்றுரைத்தாள்
இப்படியாக யிருக்குமந்தவேளையிலே
அப்போதுஔவையரும் ஆயன்மகள்முன்னேவந்தாள்
ஆயிரம்பெண்களிலே எங்களபிமரிடதேவியெங்கே
என்றொளவைபார்கேட்கலுமே எழுந்துவந்துசுந்தரியும்
பூணாரமெண்ணைதனை பொற்கொடியுங்கொண்டுவந்து
அபிமருக்கேபொக்குமென்று ஆயிக்குஎண்ணையிட்டாள்
எலுமிச்சங்காயபிழிந்து இளையாழிதான்துலக்கி
சீக்காயுநெல்லிச் சிறுபருப்புகஸ்தூரி
பசுமஞ்சள் பனிநீரால்தான்திமிறி
சாந்துகஸ்தூரி தடவிச்சிணுக்கறுத்து
மல்லிகைமுல்லை யிருவாழ்ச்சிதான்சூழ்ந்து
சப்பிரத்தின்மீதில் தடமொக்கதான்பரப்பி
மெத்தைமடித்திட்டு மேலேஅணைகோலி
பட்டைமடித்தேதிட்டுப் பலபுஷ்பந்தான்பரப்பி
வெள்ளிலைகற்பூரம் வெண்பெண்கள்நின்றெடுக்க
ஆழி அபிமரென்று அனைத்துடனேபள்ளிகொண்டார்
உள்ளமையடையாளம் உண்டோதான்கிழவியரே
மற்றுமடையாளம் வாங்கிவந்ததுண்டோதான்
மாயன்மகளுடைய மனதறியவேண்டுமென்று
அடையாளம்நானறியேன் ஆரையும்நான்காணேன்
பெருமாள்மகளாரே பூஷணங்கள்பூட்டுமென்றார்

சுந்தரியுங்கோபமாய்த் தோழியரைத்தான்பார்த்து
இந்தக்கிழவியை இழுத்துத்துரத்துமென்றுள
தாதியர்களோடிவந்து தாறுமாறாய்ப்பிடிப்பாரும
அநியாயக்கொள்ளையிது யாருமில்லையோவெனக்கு
வாராய்நீசுந்தரியே உன்பனாதரியச்சொன்னேன்காண்
பாலவபிமருடன் பள்ளியிலிருக்கும்போ
பார்த்தன்மகன்கைதனிலே டாடகமிருக்கும்பிராம்
அப்போதுனக்குகந்த ஆழியடையாளம்
இப்போதந்தமாலையிலே இருக்குதடி சுந்தரியே
ஆழியென்றபோதே நீயெங்களத்தையாமென்று சொல்லி
சுந்தரியுமோடித் தொழுதிரக்கித்தெண்டனிட்டாள்
மாமியர்க்கொக்குமென்று மறித்தொருக்கால்தெண்டனிட்டாள்
தெண்டனிட்டசுந்தரியைத் திவிரமாயெடுத்தணைத்து

ஔவையார்சொல்வது

மாலையில்தானிருக்கு மணிவயிர ஆழிதன்னை
ஆழியைத்தானவிழ்த்து ஐயன்மகளைக்கொடுத்தாள்
இருகையிலுமேந்தி யெடுத்தணைத்துக்கண்ணிலொத்தி

சுந்தரிசொல்வது

வாடிநீதோழியரே மைத்துனரும்வந்தார்காண்
ஆழிவந்தபோதே இப்போ அபிமரிங்கேவந்தார்காண்
ஆழியைக்கைபிடித்து அரண்மனையிலுட்புகுந்து
மஞ்சனீர்சாலையிலே மாயன்மகள்போய்புகுந்து
நான்தான்ஔவையாரே நல்லபிரான்தேவியென்றாள்
நான்தான்காணென்றலுமே நகைசெய்து அவ்வையரும்
மாலைகொண்டுவந்தேனம்மா வாளபிமன்தேவியரே

சுந்தரிக்குஔவையார் பூமாலையைக் கொடுப்பது

மாலையோன்சென்றேன்காண் என்மைத்துனரில்லாதே
உன்கணவன்வாளபிமன் உன்மனையில்வந்தான்காண்
கட்டுவடம்முத்துவடம் கனபதக்கம்வந்ததம்மா
முன்னகருசுதாரி மோகனமாலைகளும்
கந்தைவிரித்தவ்வையார் கரியமால்புத்திரிக்கு
இந்தாருமென்று எடுத்துமுன்னேவைத்தாளே
அந்த-பூஷணத்தைத்தீண்டாதே பொற்கொடியுமேதுரைப்பாள்
கட்டிபிடித்து கனமார்புடன்சேர்த்து
தூங்கியெழுந்திருந்து சுந்தரியுமேதுரைப்பாள்
ஔவையார்கால்தனிலே பாவையரும்போய்ப்பணிந்து
தெண்டனிட்டசுந்தரியை சென்றவ்வையார்தானெடுத்து
வாராய்மருமகளே வாளபிமன்தேவியரே
தூதுவந்தவென்னை தொந்தரவுபண்ணாதே
அக்கையின்மைந்தன் அபிமரிங்கேவந்ததே
அபிமரிடவாழிதனி லாறினேனென்குறையை
அத்தையுன்மைந்தனிப்போ ஆலைசுந்திக்குள்ளிருந்து

உன்தன்பட்டத்திருந்து உம்மைவரவிட்டாரோ
என்கொழுந்தாதரிட்டா ரெனக்குறியச்சொல்லுமென்றாள்
என்பட்டணத்திருந்து என்னைவரவிட்டார்காண்
ஆருளுமத்தையம்மா அபிமற்றுப்படைத்துணையாய்
ஆர்துணையாகவந்தார் அத்தையெனக்குரையாய்
உங்களத்தைமகனன்றி அவன்மகன்கடோற்கசனும்
காசன்னிபெற்றெடுத்த நல்லசீமான்வந்தான்காணே
வீரகெங்காள்பெற்றெடுத்த வேந்தன்வன்தொந்திசெட்டி
மூத்தார்களைவருடன் உடன்பிறந்தபெருமாளை
வந்திருந்துவிட்டுகல் வரவிட்டாரென்னைவிட்டோ
என் மூத்தார்மார்வந்தாலே முகம்பார்த்துப்பேசுமென்றாள்
கொழுந்தன்மாரவந்தாலே கூடிப்பார்த்தமென்றாள்
ஆயன்மகளுடனே அவ்வையுமேதுரைப்பாள்
உன்மூத்தாருடனுரைக்க வார்த்தைதனிசேடமென்ன
கொழுந்தன்மார்தன்னுடனே கூறுதற்கேசடமென்ன
சொல்லுமென்றுகேட்கவுமே சுந்தரியுமேதுரைப்பாள்
கொழுந்தன்மார்தன்பாதம் கோடிதண்டனிட்டேன்
மூத்தார்கள்மூவருக்கும் முக்கால்வலம்வந்தேன்
கொண்டபெண்ணைவிட்டாலும் குறித்தபெண்ணைவிடலாமோ
காணிபாளன்கைதனிலே காட்டிக்கொடுப்பாரோ
மாற்றானைக்கொள்ளவந்தால் மானங்கொடுப்பாரோ
என்தன்கொழுந்தனை இப்போவரச்சொல்லும்
என்கொழுந்தன்பாருடனே என்விரகச்சொல்லாலே
இலைதுரைக்குமாலையிட என்றவொருநாள்முதலாய்
பச்சிலையும்பாக்கும் பழுக்கக்குளித்தறியேன்
பாரக்குழல்கோதி பந்தாய்முடித்தறியேன்
வெள்ளிலைக்கற்பூர மென்றறியேன் அத்தையரே
வண்ணநூல்கற்ற துயில் வாகைஇடுத்தறியேன்
எங்களத்தைமகன்தன்னினைவா யனந்தலிலுங்கண்டவனோ
ஏழுபிறப்பிலேயெல்லாம் எழுதிவைவிட்டாலும்
என்விரகந்தீருது என்னுடைய அத்தையரே
நாளைவரச்சொல்லும் குமார்மருமகனை
ஆகல அழைத்துப்போய் அபிமற்றுரையுமென்றாள்
அக்கினியில்வேகமாய் அனுப்புமமாமச்சினனை
அன்றுகட்டியிட்ட அபிமன்றனாழியிதோ
ஆழி அடையாளம் அபிமன்னர்கைகொடுக்காண்
ஆயன்மகளாகும் அத்தைபோய்வாருமென்றாள்

சுந்தரி ஔவையாளைப் பயணப்படுத்தி அனுப்பியது.

ஔவைபயணப்பட்டு அசைந்துவழிநடந்தாள்
கிழவிமட்டிதேடி குந்திநடையாய்நடந்து
வாடிமனந்தளர்ந்து வருவாளைப்போல்வருவாள்
ஔவைவருவதை அரசமக்கள்பார்த்திருந்து

அரசர்கள் ஒன்றாய் நடந்துயெதிர் வருவார்
ஔவைக்கெதிருக அரசமக்கள்தென்னிடத்தி
மாயன்மகள்சுந்தரியை மாதாவேயெப்படிப்பெண்ணுர்
வன்னமென்றுசொல்லுமென்றன் என்றுமை பிள்ளைகளை
மாற்றானிலக்குணனும் மாயனமகள்சுந்தரியை
மாயன்மகள்சுந்தரியை மணஞ்செய்துபோறுனும்
என்றுசொல்லக்கேட்டு ஏங்கிநின்றான்வாளபிமன்
அண்ணன்கடோற்கஜன் அபிமனைத்தான்பார்த்து
வாருய்நீதம்பியரே மாயன்மகள்சுந்தரிக்காய்
பெண்ணுலகுபேசினுல் பெருமைகளுபேசுவார்காண்
கலங்காமற்றம்பியென்று கடோற்கஜன்தானெழுந்து
மூன்றுமுழக்கச்சைமூன்றுசுற்றாய்த்தானிறுக்கி
தென்னடித்துதோளில்வைத்து தென்னன்கடோற்கஜனும்
பாவிநரிபோகிறுன் பட்டணமேபோய்புகுந்து
யானைகுதிரைகளை அத்தனையுந்தான்மடித்து
சுந்தரியாள்பாடிசென்று தூக்கிமுதுகில்கட்டி
கொண்டுவந்துகூட்டில் குலமேசுவென்றுசொல்லி
மற்றுமுள்ள ராஜாக்கள் மனைகளிலேபெண்தேடி
வாளபிமர்தம்பியரே மணஞ்செய்துவைக்கிறேன்டா
என்றுசொல்லக்கேட்டு எழுந்திருந்துநல்லரவான்
அப்படியேசெய்யவல்லா யண்ணைகடோற்கஜனே
ஔவைக்கிழவிமனம் அறிந்தபின்பு ஆகுமென்று
மாதாவேயாச்சியரே மாயன்மகள்சுந்தரிக்கு
மாற்றானிலக்குணற்கு மாலையிட்டாளென்றீரே
மெய்யாவுரைத்தாயோ மேன்மையுள்ளமாதாவே
மாயன்மகளாரும் மணஞ்செய்ததுண்டானால்
நாங்கள்கொடுத்தவெகு நற்பூஷணங்களெங்கே
தாருமம்மாவென்றுசொல்லி தர்மமகன்கேட்கவுமே
ஆச்சிகிழவியவள் ஔவையுமேதுரைப்பாள்
மாலைக்குழலாளை மணஞ்செய்துபோகிறவர்
வழியில்மறித்துஎன்னை மகாபூஷணம்பறித்தான்
என்றுசொல்லக்கேட்டு எழுந்திருந்துநல்லரவான்
வாடாநீவாளபிமா மசக்கிறுளவ்வையுநம்
தெத்தியவள்நம்முடனே திரிபாவரமுறைந்தாள்
அவள்-கந்தையுரித்தாக்கால் கலக்கந்தெளியுமென்று
கந்தைஎழுக்கழுட்டி உரியவந்தான்நல்லரவான்
ஔவையுமப்பொழுது அரவான்முகம்பார்த்து
பசகளிவர்பொல்லாதார் பறிப்பார்கள் கந்தைதனை
ஆழியெடுத்தவ்வையார் அபிமனுர்கைகொடுத்தாள்
வாங்கினன்வாளபிமன் வயிரமணியாழிதனைவாளபிமன்
அண்ணரிந்தமூவரையும் அடிபணிந்து
திருவாழிதந்தாளே சுபத்திரையென்றும்தெண்டனிட்டான்.

ஆழிவந்தபோதுனக்கு ஆச்சுதுமுகூர்த்தமென்றான்
மாதாவேவியென்றுடனே பரமமாயச்சொன்னதென்ன
வாருங்கள்மக்களே மாற்றான்திரியோதிரன்
மாயன்மகள்சுந்தரியை மணஞ்செய்தானென்றக்கால்
மடங்கியேபோவீரோ வழிமறித்துநிற்பீரோ
உங்கள்வினைவழிய உரைத்தேன்காண்பிள்ளைகளே
மைத்துனனார்வந்தாரென்று மாயன்மகனுக்குரைத்தேன்
கொழுநன்மார்வந்தாரென்று கொம்பனையுந்தான்மகிழ்ந்தாள்
தென்னவர்கள்வந்ததே திருவாழிகண்டதே
எனக்குமனமுருகி என்னெண்ணஞ்சித்தியாச்சு
ஔவையார்நால்வருக்குச்சொல்வது.
சுந்தன்கொழுநருக்கு இரட்டைசரணமென்றாள்
கொண்டபெண்ணைவிட்டாலும் குறித்தபெண்ணைவிடலாமோ
யேலாலபிமனையும் என்கொழுநன்மார்களையும்
உடுகவரச்சொல்லுமென்றாள் கரியமால்புத்திரியும்
அன்றந்தஆபிமன்னன் இசையவேதானழைத்து
என்றேதவிசுந்தரியாள் எனக்குஎன்னசொன்னாள்காண்
மாற்றான்மணஞ்செய்ய வந்ததொருநாள்முதலாய்
பச்[illegible]சான் பழுக்கக்குளித்தறியேன்
பாரக்குழல்கோதி பத்தாய்முடித்தறியேன்
[illegible]துயில் வாங்கிஉடுத்தறியேன்
வெள்ளிலைகற்பூரம் வெல்லவில்லைமெல்லவுநம்
ஆபிமாயுன்னினைவாலே அன்னம்பொசிக்கவில்லை
யேழுபனையோலை யெழுதினேனுன்துயரம்
ஆறுதல்காணுமிப்போதல்லவமோவென்றுரைத்தான்
நம்பினேனுன்மகனை நாளையனுப்புமென்றாள்
என்மைத்துனனார்சொன்னதொரு வாசகங்களென்றுசொல்லி
நாளைமணப்போகவேணுமென்றாளே அவ்வையரும்
ஆகமெழுதிக்கோலமிட்டு ஆவின்பால்கொண்டுவந்து
சென்னலரிசிக்கொட்டி. தென்கதிரோன்பொங்கலிட்டு
வாளபிமன்றனையழைத்து மணமேலுட்காரவைத்து
மன்னவர்கள்மூவரையும் வரிசையுடனிறுத்தி
வாளபிமன்றனக்கு மகாசீக்கைதான்கழித்தாள்
வெள்ளிலைகர்ப்பூரம் வேணதெல்லாந்தான்கொடுத்து
மக்களிந்தநால்வருக்கும் வரிசையசணமிட்டு
மணம்போவோமவாருமென்றுவாழ்த்தியந்தஔவையாரும்
ஆயுதங்கள்கைப்பிடித்து அரசமக்கள்நீங்கள்வந்தால்
திரியோதிரனுடைய சேனைகள்எத்திசையும்
எச்சரிக்கையாயிருப்பா ரெல்லோருமென்றுசொல்லி
ஆயுதங்கள்தங்களையே அவ்வையாருந்தாருமென்றாள்
எடுப்பாரோபாட்டியம்மா எங்களுக்கிவ்வாயுதத்தை
இந்தாருமென்று எடுத்துவைத்தார் ஆயுதத்தை

திருநீறுதான்சபித்து தெரிந்தந்த ஆயுதத்தில்
கன்னையில்தான்சுருட்டி கக்கத்திலேயிடுக்கி
கடோற்கஜன்தெண்டவ்வையார்கையில்தடியாயூன்றி
வீசிநடந்தாளே வேந்தர்மக்கள்பார்த்திருக்க
வழியிலிதுஎன்னவென்றல் மாதாவேயென்னசொல்வய்
கடோற்கஜன்தெண்டவ்வையார்கையில்தடியென்பேன்
அரவான்கையில்லெனக்கு அவ்விக்கோதாவென்பேன்
காளையபிமர்கைவாள் கண்ணுக்குபுல்லறுகு
புல்லறுக்கும்வாளென்று பெருமையுடனுரைப்பேன்
வாருங்கோள்தம்பியென்று மாதாவும்முன்னடந்தாள்
கூன்கிழவிநம்மை கொஞ்சமேபண்ணுரே
கூன்கிழவியாருமென்று குலுங்கவேதானகைத்தாள்
ஔவையாருமுன்னடக்க அரசமக்கள்பின்னடக்க

ஔவையார் நால்வருக்கும் துவாரகைசிறப்பைக்காட்டுவது

மாயனுடபூங்காவில் மன்னவனைக்கொண்டுசென்று
மாயன்படைவீட்டை மன்னவர்க்குக்காட்டலுற்றாள்
செம்புமதிலுகளும் சிங்காரத்தோப்புகளும்
கன்னல்கதலிகளும் கரும்புவிளாயிஞ்சிகளும்
உப்பரிகைமெத்தைகளும் உயர்ந்ததொருமண்டபமும்
வாழைகமுகுகளும் மாமரத்தோப்புகளும்
தென்னமரச்சாலைகளும் தேக்குமரச்சோலைகளும்
புன்னைமரச்சாலைகளும் புளியமரச்சோலைகளும்
பாளைமணம்வீசப் பச்சைக்குயில்கூவ
பச்சைத்துளசிப் பரிமளிக்கும்எத்திசையும்
பாருங்கள்மக்களே பாரளந்தான்தன்பதியை
திரியோதிரனுடைய தண்டிறங்குமிவ்வனத்தில்
ஊருக்குத்தெற்கே ஒருமாமரக்குளமும்
உயர்ந்ததொருமாமரமும் ஒருநாழிவழிநிழலும்
அந்தமரத்தருகே ஔவையாருப்வந்துநின்றாள்
அரசமக்கள்நால்வருந்தான் அவ்வையர்க்குத்தெண்டனிட்டார்
ஔவையாரெடுத்தணைத்து அள்ளியேமுத்தமிட்டாள்
வாழ்த்தியந்தயாயுதத்தை மக்கள்கையில்தான்கொடுத்தாள்
மக்களேநீங்கள்மனம்பிரித்துவாங்கவென்றாள்
வாழ்த்தியேஔவையாரும் மனைநோக்கிப்போகலுற்றாள்
மாமரத்தின்கீழே மன்னவர்கள்வீற்றிருந்தார்
இப்படியாகவே இவரிருக்கும்வேளையிலே
கலியாணம்போகிறவர் கணக்கிடவேகூடாது
அண்டத்துநட்சத்திரம் அளவிட்டுக்கூறலாம்
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதிரன்சேனை
பதினெண்படைத்தலைவர் படைமன்னரெல்லோரும்
கர்னன்விதுரன் காங்கேயன்தேத்தரசன்

மன்னர்குருக்கண்மார் மகாசேனைவாராரே
அந்தவழியிலிடையர் அடிக்கிவந்தார்பாற்குடங்கள்
ஆயிரங்காவடியி லடிக்கிவந்தபாற்குடத்தை

அரவான் யாதவர்களை மிரட்டுகிறது

அரவானெழுந்திருந்து அதட்டியிடையர்களை
இறக்கடா பாற்குடத்தை யென்றுகொடிபிடுங்கி
மாறினயித்தரவான் வழிமறித்துநிற்கலுற்றான்.
அடிக்குப்பொறுக்காமல் அகிர்ந்துகுட்டமிறக்கினின்றார்
பாற்குடத்தினுள்ளே பாய்ந்திருந்தநால்வருமாய்
வாய்சாறுகையேந்தி மன்னர்குடித்தபின்பு
பால்குடித்ததுபோதாமல் பறித்தார்களுள்ளதெல்லாம்
குட்டிதெப்பைகோடாலி கைக்கோலோடேகயிறு
உப்புகட்டிவாய்க்கரிசி உடுத்தகம்பிளியுடனே
பிச்சைநெருப்பும் பிதிர்ந்ததொருநாற்சீலையும்
கட்டிம் அருணாவும் கையில்முழக்களியும்
மாயயிடையர்கையில் வகைவகையாய்த்தான்பறித்து
அடித்துத்துரத்தியுள்ள் ஆண்டவற்குசெல்லுமென்றார்
ஓடிஉறையுமென்று ஓட்டியுந்துரத்திவிட்டார்
பாலைபறிகொடுத்து பரித்தந்தயிடையரெல்லாம்
தலைமேலேகைவைத்து தரணியளந்தோன்பதிக்கு
அய்யையமையமென்று அலறியேஓடலுற்றார்
கெருடனும்வந்துநின்று கிருஷ்ணனைத்தெண்டனிட்டான்
பஞ்சவர்கள்பிள்ளைகள் பசங்களிங்கேவந்தார்கள்
எங்கேயிருக்கிறார்கள் இப்போதறிவோமென்று
கெருடனுமப்பொழுது ககனத்தில்தானெழும்பி
கோயில்குளங்கள் குன்றுகள்தான்தேடி
பூங்காவனந்தேடி பொன்பதில்கள்தான்தேடி
எங்கெங்குந்தேடி இனியதொருமாப்பிள்ளையை
ஒருமடத்தருகே ஓடிவந்தார்கெருடனுமே
மன்னவர்கள்நால்வருமே மாயவனைக்கப்பாடலுற்றார்
கெருடனுமப்பொழுதே கிளைமேலேஉட்கார்ந்தார்
தர்மருடபிள்ளைகளே தப்பாதுஎன்றுசொன்னான்
மாயவற்குப்போயுரைத்து வருவோமேயென்றுசொல்லி
கெருடனுமோடிவந்து கிருஷ்ணருக்குப்போயுரைத்தான்
ஆயனெழுந்திருந்து அரண்மனையினுட்புகுந்து
பசங்களிந்நால்வருக்கும் பாங்காயமுதனுப்பி
வாழைப்பழமும் வகையாய்ப்பலாச்சுளையும்
மாம்பழமும்பாலும் வடிதயிர்ச்சக்கரையும்
கொம்பில்சிறுதேனும் கோதுபாற்சக்கரையும்
வெள்ளிலைபாக்கும் மிகுந்தபூச்சந்தனமும்
ஆயிரங்காவடி யடிக்கியனுப்பலுற்றார்

வந்தவொருகாவடியை மாமரத்தின்கீழிறக்கி
நால்வருக்கும் அன்னமிடுவது
மாயன்மருகனுக்கும் மற்றபேர் மூவருக்கும்
மாம்பழமுந்தேனும் வடிதயிர்ச்சற்கரையும்
தேனுடனேபாலுந் தெவிட்டாதமுப்பழமும்
வாரியமுதுபடைத்தார்கள் மன்னவர்கள்
அமுதுண்டுநால்வருமாய் ஆயாசந்தீர்ந்தபின்பு
பூமுடித்துச்சந்தனங்கள் பூசினார்மஞ்சிரம்ப
வெள்ளிலைகற்பூரம் வேண்டும்படித்திமிர்ந்து
மன்னர்மனமறிந்து மரத்தின்கீழ்வீற்றிருந்தார்
அஸ்தினபுரத்துவேடிக்கைகள்
இனி-அஸ்தினபுரத்து சீர்கேளும்அடைவுகளை
அப்போதுதிரியோதிரன் அஸ்தினபுரிதனிலே
கலியாணப்பந்தலுள் காட்சிபெருமைகளும்
பவழத்தால்தூண்நிறுத்திப் பச்சைவடிம்புசெய்து
இட்டதொருபந்தல் எலுமிச்சம்வேர்பரப்பி
வாழைக்கமுகுநாட்டி மகரதோரணங்கள்சூட்டி
கண்ணாடிகட்டி கவுரியலங்கரித்து
எட்டுதிசையு மியலானசப்பிரதேர்
சப்பிரதேர்களெங்குந் தனித்தனியேதானிறுத்தி
ஆணுக்குத்தூணொருபெண் சோபனங்கள்பாடிநிற்க
வீதியிருபக்கலிலும் வேசியர்களாடிநிற்க
பூவாலேதோரணங்கள் போடுவித்துஎத்திசையும்
பந்தலுக்குப்பந்தல் பரிவட்டம்கட்டிவைத்து
பந்தல்திசைதோறும் பட்டாலலங்கரித்து
பந்தல்வேடிக்கைகளைப் பாரமுடிவேந்தன்பார்க்கிறது
பந்தல்பெருக்கத்தைப் பார்த்தான்திரியோதிரனும்
பவுஞ்சிதிரள்காலாளும் பார்க்கவேதானெழுந்தான்
அருச்சுனபுரியேறி ஆற்றில்வடக்காக
கூடாரம்போடுமென்று கொற்றவனும்வந்துநின்று
கருணனைத்தானழைத்து கணக்கிடுவானேகளை
நம்மானைக்கூட்டத்தில் ரணம்செய்யும்யானைகளில்
எத்தனையானைக் கடகமிருக்குதென்றான்
கணக்கனைத்தானழைத்துக் கணக்கிடுவான்யானைகளை
ஆனைக்கணக்கெழுது ஐம்பதாயிரங்கணக்கர்
ஓடிவந்துஅக்கணக்கர் ஒப்பமிட்டாரானைகளை
பதினாயிரங்கோடிபந்திகள்வைத்தார்காண்
பந்திபரிந்து பவுஞ்சிகட்டிவந்தேன்காண்
யானையணியுள்ளதெல்லாம் அழைத்துபவுஞ்சுதீர்ந்தது
குதிரையணியுள்ளதெல்லாம் கொண்டுவந்துவிட்டார்கள்
ஆசாரியர்கள்தம்மை யழைத்துவரச்சொல்லுமென்றான்
தேரைநடத்துமென்றான் தென்னன்திரியோதிரனும்

சிங்கம்புலியாளி தேரில் அலங்கரித்து
அஞ்சுருணிவைத்து அரக்குமேலேற்றி
தேருக்கலங்காரி தேந்தரசனையனுப்பி

துரியோதனன் ராஜாக்களெல்லோரையும்
அழைக்கச்சொல்லுகிறது

பரிசைபணிகாரருக்கு பார்த்துவிடைகொடுத்து
வில்லாளிக்காரரெல்லாம் விதம்விதமாயதானையழைத்து
வில்லணிக்குகர்த்தனும் விதுரனைத்தானழைத்து
பட்டிமன்னர்காலாளும் இருநூறுகோடிலட்சம
பாணவகைக்காலாளும் பந்திபந்தியாயனுப்பி
சேரனும்சோழனுஞ் தேசமன்னர்பாண்டியரும்
சோழியர்சோனகருந் துலுக்கர்மலையாளர்
தினபன்னகாரளர் சேர்ந்தபரிசனங்கள்
சோடர்கவுண்டர் குருக்தர்கிங்கிலியர்
கொங்கணர்கன்னடியர் குச்சிலியர்மராட்டியர்கள்
குறவர்மலைநாடர் குருநாடர்வேடர்களும்
அன்பத்தாறுதேசம் அரசர்மன்னர்சேனையெல்லாம்
சேனையணியுள்ளதெல்லாம் தேர்மன்னன்தானனுப்பி
கணக்கரைத்தானழைத்து கடுகச்சீட்டெழுதுமென்றான்
தேசத்தழகன் துரியோதிரப்பெருமான்

துரியோதிரன்சொற்படி கணக்கர்களோலையெழுதுகிறது

தன்மைந்தகிலக்குணன் மணம்போருரென்றுசொல்லி
மலைநாட்டிலெல்லோரும் வரிசையனுப்பினதும்
மலையென்றுரைதத்தேன் மாம்பழங்களுள்ளதெல்லால்
வாழைப்பழம்தேங்காயு மாங்காய்பலாக்கனியும்
கத்திரிக்காயும் கரியவெள்ளிரிக்காயும்
பாலுக்நசீர்குடமும் பந்திபலாப்பழமும்
பதினாயிரக்கலம் பாளைசம்பா அரிசியுந்தான்
மூவாயிரங்கலம் மூளைப்பறுந்தேங்காயும்
பந்தலுக்கெண்ணை பதினாயிரக்கலமும்
கெய்சித்தைஆயிரம் கின்னயமாய்த்தான்பிடித்து
இந்தப்படியா இராச்சிபத்திலுள்ளவர்கள்
பட்டணங்களுள்ளவர்கள் பலவரிசைகொண்டுவர

துரியோதிரன்மல்லர்கள் கையில் ஓலைகொடுப்பது

தேசங்களுள்ளதெல்லாம் சீட்டெழுதிப்போகவிட்டான்
மற்றுமுள்ளசீமையிலே மனிதர்களைப்போகவிட்டு
கலியாணம்காணவென்று கடுக அனுப்புவதும்
அனுப்பாமலேயிருந்தால் அந்தந்தராச்சியத்தில்
வைத்த அதிகார மாற்றிவைப்போமென்றுசொல்லி
வைக்கவொருலட்சம்பொன் வாங்கிடுவேன்தப்பாது
என்றுசொல்லிசீட்டெழுதி ஏழாயிரந்தூதர்களை
அப்போதனுப்பிவிட்டான் ஆனதுரியோதிரனும்

மாளிகையில்போய்புகுந்து மைந்தனிலக்குனர்க்கு
அப்போதுலக்குணர்க்கு ஆனையணைம்பொங்கவிட்டு
திருஷ்டிதிருபண்ணுமென்று சிரிசதுபணாகிழுந்தான்
அப்போதுதாதியர்கள் ஆசனமேலமர்ந்துகொண்டார்
சொன்னதுகேட்டுத் திரியாதிரன்சொல்வானே
பாரமுடிமன்னவர்கள் பந்திக்கெழுந்திரென்றான்
ஆனகறிசோறும் அன்பானபாயசமும
பொறித்தபொறிக்கறியும் பொன்போலசிறுபருப்பும்
புத்துநக்குசெய்வார்த்து போதவேவஉண்ணுமென்றான்
உண்டெழுந்தயிற்பாடு உலப்பைகள்கொண்டுவந்தார்
கருணர்முகம்நோக்கி கட்டுவைப்பைஎன்வசங்காண்
உலப்பைகொண்டுவந்தவனை ஒருபந்திவையுமென்றான்
ஆசனங்கள்நீர்படைத்து அனுப்பிவையுமவனையெல்லாம்
பாரமுடிவேந்தன் பந்தலிலேவந்திருந்து
தேசத்துமன்னவரைச் சேரவரவழைத்து
பாரமுடிமன்னரெல்லாம்பந்தலிலேதானிருத்தி
முடிமன்னரெல்லோரையும் மொய்யெழுதுமென்றுரைத்தார்

அரசர்கள் மொய்யெழுதுவது

பாரமுடிமன்னர்கள் பதக்கங்கள்மொய்யிடுவார்
கோலமன்னரெல்லோரு சொலுக்கள் மொய்யிடுவார்
யானைகள்மொய்யிடுவார் ஆனந்தவாழ்மார்பர்
குதிரைகள்மொய்யிடுவார் கேடிபேறுமுடிமன்னர்
பட்டுபட்டாவளியும் பாங்கானசேலைகளும்
இழையாயிரம்பொன்பெற்ற இந்திரவர்ணசேலைகளும்
முத்துப்பதக்கங்களும் மோகனமாலைகளும்
வச்சிரபதக்கங்களும் வைடூரியமாலைகளும்
பட்டுச்சுட்டியுந்தாட்பருத்திருந்ததாவடமும்
கோடிமுடிமன்னர் கொண்டுவந்துமொய்யிடுவார்
மூவாயிரக்கலமொய்யிட்டாபொன்னளந்து
மொய்யிட்டபொன்னையெல்லாம் கொண்டளந்துபார்த்தார்கள்
பூஷணங்கள்மொய்யாவும் பொன்னாயிரக்கலமாம்
சேனைகள்மொய்யாவும் சேனைநூறாயிரமாம்
ஆனைகள்மொய்யாவும் ஆயிரம்கோடிலட்சம்
குதிரைகள்மொய்யாவும் கோடிலட்சம்பேரணியாம்
உக்கிராணக்கணக்கர்கையில் ஒப்பிவியுமென்றுரைத்தார்
ஏழுநூறுலட்சம்பொன் னெடுமென்றுராயர்பதி
ஆயிரம்பெட்டிகளிலழுத்தினார்பூஷணங்கள்
ஐயாயிரம்பெட்டிகளிலானபட்டாடையுந்தான்
மாவுங்கழுநாலும் மஞ்சளுடன்நெல்வினையும்
முழுபாக்குவெற்றிலையும் மொந்தம்பழத்துடனே
ஆயிரம்கேணியிலே அமர்ந்ததிபர்க்கு

மாலையுஞ்சந்தனமும் மங்கிலியசெய்குடமும்
வெற்றிலைக்கட்டுகளும் பிருத்தாற்சுண்ணையுடன்
மங்கிலியமாலைகளும் மங்கையர்கள்கொண்டுவர
மேளப்வகைவகையாய விதம்விதமாய்த்தான்முழங்க
எட்டுதிசையிலேயும் இராஜகொடிமுழங்க
வெற்றியிலக்குணரும் வேந்தரும்தேரேறி
பாயன்பதிநோக்கி மணம்போகத்தானெழுந்தார்

கர்னனாதிரியோதின் அஸ்திணுபுரத்திலே நிறுத்துவது

கர்னமகாராசன் கடிகியேயோடிவந்து
திரியே திரனுடைய செவியிலேயேதுனைப்பான்
மணக்கோலம்போனல் மாயன்கபடுசெய்வான்
இந்தப்பெண்போனல் இனியபெண்கிடை யாதோ
ஆளப்பிறந்த அபிமன்பெருமானுக்கு
அருச்சுனபுரியை அர்ந்துபட்டங்கட்டுமென்றார்
மெய்தானகருணை விளம்பினுமப்பொழுது
யானைநிறுக்கிவைப்போம் அருச்சுனபுரிதனிலே
கர்னரோ நீரிருந்தால் காரியமாகுமென்றார்
இதுவேஎமக்கமையும் என்றுசந்தோஷமுடன்
பட்டணத்தில்வந்திருந்தான் பாரமுடிகர்னனப்போ

திரியோதிரன் துவாரகைக்கு வருவது

கர்னனைத்தானனுப்பிக் காவலனும்போய்நடந்தான்
தென்னன் துரியோதிரனும் துரோணர்முகம்பார்த்து
வழிநிமித்தம்பாருமையா வள்ளல்மணம்போக
சொல்லச்சபையிலே துரோணர்முகம்பார்த்து
வழிநிமித்தம்பார்த்து மன்னன் துரோணாச்சாரியரும்
சாகாகுறுக்கிடுமாம் சந்திரன்மேல்பல்லிசொல்லும்
கூனிகுறுக்கிடுவாள் குகைகழுரிஊளையிடும்
குத்திப்பிடித்தாப்போல் கோட்டானும்லலறிடும்
பச்சைமரத்தேறி பசித்திருந்தகாகமது
பட்டமரத்தோடுபலபலவென்றுகூவிடுமம்
வடக்கேயிருந்தொரு வடகாகமோடிவந்து
கிழக்காகநின்றுகொண்டு கூவிடுமாமப்பொழுது
இந்நிமித்தமெல்லாம் இனியகுருக்களறிந்து
சொல்லாதிருந்தால்நமக்கு தோஷங்கள்வந்துவிடும்
திரியோதிரன்செவியில் துரோணரும்கூறுவார்
கண்டநிமித்தமெல்லாம் காவலற்குஆகாது
பார்த்தநிமித்தமெல்லாம் படைமன்னருக்காகாது
என்றுசொல்லக்கேட்டு இனியதொருராஜாவும்
துரோணர்முகம்நோக்கித் திரியோதிரனுரைப்பான்
என்னுபோட்டாள்ள்ளுவிழா என்சேனைபோகையிலே
நிமித்தங்கள்குற்றமென்று நீர்நினைத்தீர்ஐயாவே
ஆகாச்சகுனமதை அறிந்துவருவேனென்று

தம்பிமார்தன்னுடனே தார்வேந்தர்போய்நடந்தார்
மைத்துனன்மார்தன்னுடனே மாயன்பதியேக
செந்தூள்பறந்திடவே திரியோதிரனுடம்போ
பாரமுடிமன்னனையும் படைஞ்சுடனேநடவென்றான்

ஆறடைத்துக்கொள்வது

திரியோதிரன்வரவே திருமால்மிகவறிந்து
சும்மாகாம்வாருமென்று சொல்லேறுநூவார்க்கைக
சேனைபெருக்கமுடன் திரளாய்வாரான்காண்
மன்னவற்கெதிராக வழிமறிக்கவேண்டுமென்று
வற்றிக்கிடந்த வழுபுனல்ஆறுதன்னை
மெத்தப்பெருக்கவொண்ணு வேதநாராயணரும்
கரையைவிட்டுநாற்காதம் கங்கைப்பெருகும்மாம
நிறைந்துவருமாறுதனை திரியோதிரன்பார்த்து
துரோணனிடமிமித்த மதித்தோமேழுகலில்
கூடாரம்போட்டுக் குதிரையைநிறுத்துமென்றான்
ஆழுவடியவேஐந்நாழுநாட்செல்லும்
மாயவருக்கோபிப்பார்மணமுகூர்த்தம்போச்சுதென்பார்

திரியோதிரன் ஆற்றில்நடந்து கரையேறுவது

இங்கிருக்கவொண்ணாது என்றேஎழுந்திருந்து
ஆற்கடக்கவேணுமென்றான் அரவக்கொடிவேந்தன்
யானைபணியுள்ளதெல்லாம் ஆற்றில்நிறையுமென்றான்
தேரணியுள்ளதெல்லாம் திரளாற்றில்நிறுத்துமென்றான்
குதிரையணியெல்லாம் துறைபாற்றில்நிறுத்துமென்றான்
ஆற்றிலேதானிறக்கி அக்கரையேறுமென்றான்
யானைகுடித்ததுவும் அக்கரைபட்டதுவும்
தேற்காலில்பட்டு சுவரின்நீரதுவும்
குதிரைகுடித்ததுவும் குலமன்னர்நீந்தினதும்
காலாள்குடித்ததுவும் காலிளருதேறினதும்
வந்தநீரெல்லாம் மண்ணில்சுவறினதாம்
தூளாய்ப்பறந்துமணல் சூரியனைப்போய்மறைக்க

திரியோதிரன் துவாரகைக்குவந்துவிட்டது

ஆறுவடிந்து அரையற்கரையேறி
சேனைத்திரள்ராசாக்கள் தெருவீதிதான்பிரிந்து
கடையுங்கடைத்தெருவும் கல்லுநூலக்கடமும்
அரிசிக்கடலை பயறுனகச்சாயமுடன்
கஞ்சாவும்எள்பொடியுங் கல்லங்கபொரியலும்
தேங்காய்பலாக்காயும் சீனிவிளாங்காயும்
வெற்றிலைபாக்குகளும் விற்பாரகடைபோட்டு
மட்டுபடாசேனையெல்லாம் வந்துகரையேறி
தென்னன்திரியோதிரனும் சேர்ந்ததிலக்குணனும்
தமையன்மார்தம்பிமாருடன் தக்கதுனைகளுடன்
ஆற்றில்மணல்சுடவே அரையர்களெல்லாம்

மாயர்பதிநோக்கி மன்னர்முகநோக்கிச்
செந்தாள்பறக்கத் தீவிரமாய்த்தானடந்தார்
செந்தாள்கருந்தாருந்த சூரியனைப்போய்மறைக்க

சுந்தரிதோழிகளுக்குச்சொல்வது.

அப்போதுவாரங்கையில் ஆயனரண்மனையில்
மாயன்மகளார் மருதவல்லிசுந்தரியாள்
எழாந்தளமேறி இயலானசுந்தரியும்
பலகணிதிறந்து பார்த்தாள்திசைதோறும்
துரியோதனனுடைய சேனைவரவுகளை
பார்த்துஇருகண்ணாலும் பாங்கியுடனுரைப்பாள்
வாருங்கள்செண்பகலாய் மாற்றான்பெருக்கமிதோ
எத்தனைசேனையுடனென்னுயிரைமாய்க்கவந்தான்
குறைவில்லாச்சேனைகளை என்கொழுநர்படைவெல்லுவாரோ
சாவுமுடிந்ததடி தகப்பனிட்ட திங்கல்லவோ
பெண்ணாய்ப்பிறந்தகொள்ளை போதுமடிதாயாரே
இருக்கமுடியாதேயடி இராமரிட்ட தீயெனக்கு
தங்கமுடியாதேயடி தகப்பனிட்டதீயெனக்கு
என்றுசொல்லித்தோழியரை இளங்கொடியுந்தானழைத்து
யாருமறியாமல் அக்கினியைவளர்த்துமென்றாள்
சட்டையைக்கொச்சட்டையைதையுமென்றார்தார்குழலாள்
புற்றும்புதுமுறமும் பொற்கொடியுந்தாருமென்றாள்
சற்றேதடிகயிறு சாற்றுமென்றாள்தார்குழலும்
சேனைஅரிசி திருமுடியின்மீதில்வைத்து
மாயன்மகளாரும் மனதுதுணிந்திருந்தாள்

அரவான்முதல் நால்வரும் துரியோதனன்படையை
அசட்டைசெய்வது.

அப்போதரவானு மபிமன்னன்கடோற்கஜனும்
நெருங்கிசெட்டிதன்னுடனே துரைமன்னர்நால்வருந்தான்
மாமரத்தின்மீதேறி மாற்றான்படைபார்த்தார்
துரியோதிரனுடைய சேனைப்பெருக்கமெல்லாம்
பார்த்தார்திசைதோறும் படைமன்னர்தண்டையெல்லாம்
மாமரத்திலேறினதை மாயவரும்பார்த்தாக்கால்
பஞ்சவர்கள்புத்திரர்கள் பயந்துமரமேறினார்கள்
என்றுசொல்லியேகவாக ஏழிவோம்நாமென்றுசொல்
அப்போதபிமனும் அண்ணர்முகம்பார்த்து
தருமரப்பாதன்றனக்கும் சர்யாதிநூற்றுவர்க்கும்
பாதிகரம் பருந்தரசுருளாமல்
வனவாசம்போனதெந்து மாற்றானரசாள்வதென்ன
என்றுசொல்லக்கேட்டு எழுந்துகடோற்கஜனும்
அப்படிவந்ததுவும் ஐயாசெய்ததிங்கலவோ
துரியோதிரனுடைய சேனைமாளாதனையும்
கொழுந்தேயாக்கிடுவோம் ராஜாங்கமசெயித்து

என்று-அரவான்கடோற்கஜனும் அபிமநுக்குத்தானுரைப்பார்
அண்ணன்முகம்நோக்கி அபிமநுக்குத்தானுரைப்பார்
திரியோதிரன்கூட்டந் திரளானசேனைகளை
வாவென்றுசொல்லுவார்கள் மகுடமுடிமன்னவர்கள்
என்றிவர்பேசி யிருந்தார்கள்நால்வருமாய்
அங்கேதிரியோதிரனும் அரையனைத்தானழைத்து

திரியோதிரன்கூடாரம்போடச்சொன்னது

கூடாரம்போடுமென்றான் குலமன்னரசர்களை
துவாரகாபுரிக்கருகில் தூரவெளிதனிலே
கூடாரம்போடலுற்றார் கொற்றவர்கள்மன்னவர்கள்
வேந்தற்கும்வேதியற்கும் வேறேயொருபுறமும்
வேசியர்கள்வீதியங்கே வேறேயொருபுறமும்
யானைகள்கூடாரம் அதுவுமொருபுறமும்
கடையுங்கடைத்தெருவுங் காவலர்கள்வீதிகளும்
நட்டுவர்கட்டுவனர் நாடகரொருபுறமும்
வீதிக்குவீதி பிரித்தந்தவேந்தருடன்
மன்னவர்கள்தன்னுடனே மகுடமுடியோரும்
கேளிக்கைபார்த்திருந்தாள் கிளிப்பவளவாயாளும்

அரவான்ஆலமரமிறங்கினது

அப்போதரவானும் ஆலமரமிறங்கி
அரவானுமப்போ ஆற்றிலேபோய்முழுகி
பாற்குடங்களத்தனையும் பாரித்துநீர்பரப்பி
குடமேற்குடம்நிறுத்தி கோபுரம்போலடுக்கி
ஆற்றில்முழுகியந்த ஆதித்தனைத்தோத்தரித்து
கொங்காணிமேல்போட்டு கொமணச்சீலைகட்டி
கழிகோலனைக்கயிறும் கையில்குடுவையுடன்
பட்டைபட்டையாக பன்னிரண்டுநாமமுடன்
இட்டதிருநாமமெத்திசையுஞ்சோதிவிட
ஏற்றியந்தபாற்குடத்தை ஏற்றித்தலையில்வைத்து

அரவான் அண்ணரண்டை வருவது.

அண்ணரிருக்குமந்த ஆலமரத்தருகே
வீசிநடந்தரவான் மிடுக்காகஓடிவந்து
அண்ணருக்குந்தெண்டனிட் டகலவேபோயிருந்தான்
ஏண்டா இடையா எனக்குவந்துதெண்டனிட்டாய்
என்றுகடோற்கஜன் இடையனைக்கேட்கலுமே
அல்லதுகாணண்ணாவே அரவானென்றுரைத்தான்
ஏன்காணுந்தம்பியரே இவ்வேடங்கொண்டதென்ன
உன்னை அடையாளம் ஒருவரும்பிடித்தறியார்
எதுக்காய்தம்பியரே இவ்வேடங்கொண்டதென்ன
அண்ணன்முகம்நோக்கி அரவானுமேதுரைப்பான்
அரவானண்ணரண்டை விடைபெற்றுக்கொண்டு துவாரகைக்குவருதல்

துரியோதனனுடைய சேனைத்திரளெல்லாம்
குத்துப்படையிருந்தே கூப்பிட்டாரே
பார்த்துவந்தே தென்பறந்திட்ட மன்னவரை
கண்டுகட்டோர்க்கு ஐயமுன் அறுதாக்கவேசிட்டு
குற்றுத்தூரமே ஏனான் குலுக்கமிடுகைத்து
சேபவர் தேசம் நீயென்று போற்றிக்கொடுத்தான்
அப்போது ராசனும் ஆயன் வழுவு செய்தான்
தன்டுகடு வெப்பர்தம் தவிக்கவரைப்பார்த்து
கெண்ணை துரியோதனும் தம்ராசன் மைத்துனனும்
தம்பிமார் நூற்றுவரும் தனைபணிலக்குனனும்
கூட்டுகள் பார்த்திருந்தார் குலமன்னரெல்லோரும்

அரவான் போர்க்களத்தில் வந்து அரசர்களை மிரட்டுகிறது.

அந்தப்பொழுதுக்கதில் அரவானுமவகதிக்கு
பார்த்தனைப்போலவனும் பக்கமாஞ்சிக்குறைபேல
டந்துறத்துப்பார்க்கும் ஒளிபிறந்தகண்ணுமேல
பாசை தெரியாதே அரசமக்கள்சூற்றிருக்கும்
ஆக்கமுடைய அரவான்மன திவலண்ணவி
கண்டபடையால் கலக்கமுமேகொபமெய்தி
கூப்பமும் திருமேலுத்துப்படைக்கேரு
பாரப்போர் வீரன் மலைசால்பார்க்கன்மகனும்
வாகவில் தரித்தபில் கட்டிருக்கன்தானாற்றி
கைதுபால் நடத்தி உயர்த்தருபுரன்காலிடைத்து
சேரபடிசுத்தமுறுதின துபோலாக
செய்போர் போரவென்றதிவிராமாய்கூச்சலிட்டான்

அரசர்களெல்லோரும் அரவானிட்டகூச்சலைகமண்டு நடுங்கிறது;

அரவானிட்டசத்தங்கேட்டு அரசர்களெல்லாம்
யானைகள் தும்பருத்து அரசர்கள்மேலோடுவதும்
குதிரைகள் தம்பருத்து குலமன்னர்மேலோடுவதும்
வில்லிருத்தமன்னரெல்லாம் வில்லைவிட்டோடலுற்றார்
வடிவுககமன்னர் எறிந்துவிட்டோடலுற்றார்
சக்கிரிருத்தமன்னர் சகசேர்ந்துவிட்டுவிட்டார்
தொழுவிப்பாரும் உடனேவிழுவாரும்
கட்டாரு வானவமென்வாரும் வரிக்குகைக்கு
எங்கேயரசர் இடதுவிழுவாரும்
அங்கேவந்தான்வான வமென் என்றேபயங்கொட
இங்குவந்தானென்று அலறிவிழுவாரும்
கண்டான்துரியோதனும் காதிரண்டும்செவிடுபட்டு
கொண்டையுடையோ குபிதினதுள்ளனாத்தான்
கொண்டைவிடுபல்ல கோர்ந்திட்டகூந்தல்

௧௫

திரியோதிரன் அரவானை யழைத்துவரச்சொன்னது,

அழைத்திக்குவாருமென்றான் அரசன் திரியோதிரனும்
யானைதிரனுள்ளவர்கள் அரவனருகில்வந்து
வாடா இடையா வரிசைகொண்டுவந்தாயே
மன்னன் திரியோதிரனார் வரவழைத்தான்வாருமென்றான்
தலைமேலேபாற்குடங்கள் தாக்கமுடியாது
இறக்குவாரில்லையே உங்களிழவுக்குக்கொண்டுவந்தேன்
தலையெரிப்புபார்த்தீர்கள் தாழஇறக்குமென்றான்

துரோணர் தூதர்களையழைப்பது,

தொல்லைச்சபையில் துரோணரதுவறிந்து
தூதரைத்தானழைத்து சொல்லுவார்தானுமப்போ
உலுப்பைகள்வந்திருக்கும் உக்கிராணந்தன்னருகே
பாற்குடந்தானிறக்கிப் பதியவேகானிருத்தி
இடையனைத்தானழைத்து இங்கேவாவென்றுரைத்தார்
ஆயனிடையன் ஆள்பேருடன்நடந்தான்
பாற்குடத்தைத்தாங்கி யிறக்கவந்தார்யார்மன்னர்

அரவான் பாற்குடங்களை உடைத்துவிட்டது,

அரவானும்பாற்குடத்தை அசட்டையாகவிட்டுவிட்டான்
பாலாறுபோலே பரவுதேகுடமுடைந்து
உக்கிராணத்திலுள்ள உலுப்பைகளத்தனையும்
காய்காயுந்தேங்காயும் வாழைக்காயும்பழமும்
பாற்குடங்களுடைந்து பாலாறுபோலோட
அதிலிருந்தகாய்கறிகள் அலைகோடிப்போய்விடுமாம்
ஆயிரமல்லர்களை ஆற்றிலடித்தோட
கெடுத்தானிடையனென்று கெடுமன்னரோடலுற்றார்
மாயனிடையனவன் மதிகெடுயேவாராமல்
கையில்கடிபிடித்து காவலர்கள்மேல்விழுந்தான்
மாறியடித்து வழியாக்கியேநடந்தான்
திரியோதிரனிருக்குஞ் சேனைநடுவாக
கூடத்துநடுவே குலமன்னன்போய்புகுந்து
துரோணர்முகம்நோக்கி துரைமன்னன்தெண்டனிட
அரவானிவனென்றறிந்து ஆசீர்வாதம்புகன்றார்
இடுப்பில்கடிபிடித்து ஏகாந்தமாயிருந்து
அரவான்திரியோதிரனை யாதொன்றுகேட்கலுற்றார்
அரவான்வினவலுமே அரசன்திரியோதிரனும்
ஏன்டா இடையாவுனக் கித்தனைகோபமடா
ஆயனிடையனென்ற அகந்தையினால்நான்பொறுத்தேன்
மற்றொருவனானாலே மாறியடித்திடுவேன்
என்னதுரோணர் இராசர்முகம்நோக்கி
பெருமான்இடையனுக்கு வெகுமானஞ்செய்தனுப்பு
என்றுசொல்லக்கேட்டு இராசன்திரியோதிரனும்

தாதிமாரையுறைக்கு தார்வேந்தன் கூறுவான்
மாயனிடையனுக்கு மரியாதைபண்ணிவிப்போம்
கொண்டுவாபச்சைவடம் கொடியாக்குவெற்றிலையும்

அரவானுக்குத்திரியோதிரன் வெகுமதிசெய்தது.

இறைபாயிரம்பொன்பெற்ற இந்திரவர்ணப்பட்டெடுத்து
கொண்டுவந்தாரப்பொழுதே கொற்றவர்தன்னருகே
திரியோதிரனெடுத்து திருமாலிடையனுக்கு
இந்தாடாவென்று எடுத்துக்கொடுக்கவந்தான்
பார்த்தன்மைத்துனனும் பச்சைவடம்வாங்காமல்
குடையைக்கைபிடித்து கோலேயேநீட்டினான்
துரோணர்முகம்நோக்கித் திரியோதிரனுரைப்பான்
இந்தஇடையனம்மை பெண்ணுமல்செய்ததுபார்
என்னத்துரோணர்கிட்ட அடுத்ததுகோல்குடையை
அல்லவென்னலாமோ அரசர்திரியோதிரனே
என்னத்திரியோதிரனும் இசைந்துமனமகிழ்ந்து
குடைவில்பாக்கிலையைக் குலவேந்தன்தானெடுத்து
தடமேலேபச்சைவடம் தார்வேந்தன்போடலுற்றான்
மாதவிஅரவானும் வண்ணமணைமேல்விரித்து
ஆட்டுச்சீலை [illegible]க்காய்கிழிக்கலுற்றான்
முகத்துமேல்சீலையென்று முடிமன்னன்கிழிக்கலுற்றான்
பாக்கிலையைப்பார்க்கிப் பாயின்மேல்வைத்தவனும்
வாய்த்தம்பலமென்று மன்னனுரைக்கலுற்றான்
குலமன்னர்நூற்றுவர்க்கும் குடிப்பிறந்தபிள்ளைதன்
குடமுடைக்கவேணுமென்று குடையைப்போட்டுடைத்தான்

திரியோதிரன் சொல்வது.

திரியோதிரனுக்கு இக்கென்றுகோபம்வந்து
குருக்கள்முகம்பார்த்துக் கொற்றவனும்கூறலுற்றான்
இந்தவிடையனம்மை பெண்ணுமல்செய்ததுபார்
என்ன அரவான் இராசர்முகம்நோக்கி
இத்தினாபுரியிலே இனைப்பகக்களத்தனையும்
நன்னீர்கிடையாமல் தவித்துவிழும்பொழுது
அன்னியர்தன் தம்பலத்தை ஆவிவிடவாயிலுற்றாய்
தண்ணீர்காரக்குலகோன் தார்வேந்தானவர்களுக்கு
ம[illegible]டக்கிழித்துப் பரிகாசஞ்செய்ததெல்லாம்
வெள்ளாமென்றிருந்துபோல்சூரந்தால்
ஆட்டுக்குச்சீலையிட வாகுமென்றுநான்கிழித்தேன்

அரவான்சேனைகளையடிப்பது.

என்று அரவானும்தன்னுடைய ஆடுமாடுதேடுவதுபோல்
கோடைவிழுவதைப்போல் குலவேந்தர்மேல்விழுந்து
கால்வாரிகைபிடித்து கணக்கிலதாலைறைந்தான்
பண்டைவிதுரனே மண்ணில்விழவடித்தான்

தலையுடைந்தவர்கள் தானிறந்தார் விழுகிலை
கைதப்பிப்போனவரைக் கைசேர வாங்கிச் சுற்றுன்
மாறியடித்தானே மன்னவர்களுள்ளவரை
மாட்டை மடக்குதல்போல் மன்னவரைமட்டிவிட்டான்
ஆடுமடக்குதல்போல் அரசர்கள்மேலடித்தான்
அண்டம்பிளந்ததுபோல் அரவானுங்கூச்சலிட்டான்
டேடோடேபோவென்று திரளாகக்கூச்சலிட்டான்
அப்போதுசேனைகள் அதிர்த்துநடுக்கிடவே
கூவினசத்தம்குலமன்னர் காதடைத்து

துரியோதனன் சேனைகளோடுகிறது.

ஊரைவிட்டோடுவாரும் உறவைவிட்டோடுவாரும்
தேசைவிட்டோடுவாரும் தெருவைவிட்டோடுவாரும்
கூலியாள்நானென்று கும்பிட்டுநிற்பாரும்
நாமத்தைத்தரிப்பாரும் நான்தாதனென்பாரும்
பூநூலைக்காட்டுவாரும் பிராமணனென்பாரும்
வடுகரெல்லாம்நீரென்பார் வன்தமிழர் தண்ணீரென்பார்
துலுக்கரெல்லாம்பாணியென்று சொல்கிறதேயானைக்கன்
இரத்தாறுடனே இரணமுண்டஞ்சொரிக்க
அபிமன்னிக்கிளங்கனை அழைத்துவந்தோரென்பாரும்
பிச்சையெடுக்கப் புறப்பட்டோமென்பாரும்
ஆனைகுதிரை அலைந்தோடிப்போகிறதும்
கண்டாரவாரமுங் கலிகலென்று தானகைத்தான்
கட்டிப்பலபடித்துக் கொடிசேர்க்கின்றேனை
வாடிக்குங்காவலனை விட்டுவைத்தான் துரியோதனன்
என்றுடனேகெட்டு நல்லரவன் காவலனைத்தான்பார்த்து
மூக்குவிரல்சூட்டி மூக்குமேல்கையைவைத்து
அதிர்த்துநின்றானே அரசர்கள்தானேங்க
காவலர்களெல்லோரும் சலித்துச்செவிடுபட்டு
மூர்ச்சைதெளிந்து முடிமன்னர் தானெழுந்து
மயங்கினாரேயென்று மரியாதைசெய்தாக்கால்
கொற்றவர்கள்முன்பாகக் கூவலாமோ இடையா நீ

அரவான்சொல்வது,

அரசர்முகம்நோக்கி அரவானுங்கூறுவான்
அறுபதினாயிரங்கோடி ஆனைதொருபாறபக்கள்
எழுபதினாயிரங்கோடி இளங்குட்டிவெள்ளாடாம்
என்னைவிசாரலாயிரம் இடையரிங்கேகேட்கிறார்கள்
திருமால்மகனார்க்குச் சீதனத்தான்கொடுக்க
ஓட்டிவாவென்றுசொன்னார் ஓட்டிவந்தேனிப்பொழுது
உத்துவெருத்திருக்கும் ராவலனைநானடர்த்தேன்
மாலைக்கண்ணனைக்கூறில் மாடென்றானிருந்தேன்
தேடிவந்தாகவிரேன் துரியோதிராவென்றான்

மாயன்இலாரிநான் மங்கைதயில்பால்சுமப்பேன்
மாயன்மனையில் வளர்ந்தேன்காண் மன்னவனே
ஆயன்மனையில் ஆனைநாள்நான்வளர்ந்தேன்
இடையரிலேநான்பெரியோன் என்பெருக்கம்நீர்கேளீர்
வெண்ணெலசுதம்மாடு மேய்ப்பேன்மலைதனிலே
சொல்லிமலைகடுவே கோவுக்குநீர்காட்டி
காட்டில்இடைகட்டி காத்திருப்பேன்ஞானிடையன்
கடுக்காட்டுத்தியாகியென்று நான்பேர்படைத்தேன்காண்
வந்தார்க்குஅன்னமிட்டு வருவார்க்குஇலைபரப்பி
அன்புமிகவுண்டாக்கும் ஆயன்இலாரிகண்டாய்
பெருமாள்தன்சோரிலார் நீங்கள்பின்னிவிழுந்தீர்கள்
தோகையிளையிலாள் சொருசானசுந்தரியை
மாலையிட்டுக்கொள்ளவந்த மாப்பிள்ளையைநான்பார்க்க
என்னசீமணவாளனை காட்டுங்கள்நான்பார்க்க

அரசர்கள் சொல்வது.

மகாராசன்மகனுங்கள் மாப்பிள்ளையிலக்குணனைக்
காணவந்தபெருத்துக் கண்ணுறாம்கேளும்
என்ன ஆரவாரும் இகழ்ச்சிபண்ணியேநகைத்து
ஆகிராகன்றுஅதுவோஇலபாரம்
காடுகேட்குடிபசுவில் காயாபிரங்கள்ளிருக்கும்
பார்க்கவென்றுநானை பாலைக்குவாருமென்று
ஆணத்தினாவென்று சந்தோஷத்துடனெழுந்து
மாப்பிள்ளைபக்குவனை காட்டினையபாருமென்றார்
பார்த்துசிரித்து பார்த்தன்மகன்கூடுதலான்
பொட்டுப்புட்டுத்தி பொன்கிலதுபூண்டாலும்
கட்டழகிசுந்தரியாள் கல்தாருக்கொள்வாது
மடக்குவெப்பான மாப்பிள்ளையைக்கூடவைப்போம்
என்றுசனைத்து இடையனும்போசலுற்றான்
மாலைகேட்குதிரையாம் அவனரிடதன்டிக்காம்
காலாலினால்மதுகை கவில்லுக்கினையாருக்
தோற்றிருடமொனெல்லாம் நொக்கிசெப்டைகவசக்காரன்
கிலைபடைப்போரவன்போல் நின்றியன்னமாராய்த்து

ராவால் அன்னசரக்கடைவருவது,

ஆறுப்பத்தால்லரவர்கள் அன்னைமாதேவியக்கு
அண்ணன்பேர்தந்துக்கு அரண்மனைக்கொண்டுவிட்டு
காற்றிலெய்த்தக்கிபாபா மாற்றுமென் மடக்கிலே
பொருமிக்கஇபதே புதுமையுண்டோசொல்லுமென்றான்
என்னபுதுமையுண்டோ நான்போனதண்டிலே
கூவிக்கெனிறுருசத்தம் கூவினபோதவர்கள்
யானைமுறிக்கொட அரசர்கள்பட்டார்கள்
குதிரைமிரண்டோடிக் குமன்னர்கள்பட்டார்கள்

சடைபிடிக்கவன்னர் எறிந்துவிட்டோடலுற்றார்
யானைக்குதிரையெல்லாம் அண்ணே உன் தண்டுக்கு
காலாள்பரிசனங்கள் என்கைவில்லுக்கொப்பமிட்டேன்
சேர்ந்தோடிப்போனதெல்லாம் தொங்கிசெட்டிகைவசங்காண்

அபிமன்னன் அரவானுக்குச்சொல்வது.

என்ன அபிமன்னன் எழுந்தரவானைப்பார்த்து
அண்ணே என்மந்திராளுக்காருமினி இல்லையே
வாணைமப்பா தம்பியரோ மாப்பிள்ளையாகையினால்
ரணமுகம்பாராதே ரத்தந்தெரியாதே
இங்கேயிருந்துகொண்டு யாரிங்கேவந்தாலும்
கட்டிப்பிடித்துஇங்கே காவலில்வையுமென்றான்
அப்போதிரியோதிரன் ஆயன்மகள்சுந்தரிக்கு
மல்லனைத்தானழைத்து மகாபூஷணந்தானெடுத்து
மாயன்மகள்சுந்தரிக்கு மகாராசன்போகவிட்டான்
ஆயனாண்மனைக்கு அத்தூதர்கொண்டுவந்தார்
திருமால்மகளாருஞ் சேதியதுதான்கேட்டு
மாற்றான்பதி வரவிட்டான்தோழியரோ
என்னைக்கைக்கவுரிய அடைவலயே தோழியரோ
மாற்றானிலக்குணற்கு வாழ்க்கைப்படுவதிலும்

சுந்தரி அக்கினியில் விழப்போகிறது.

அக்கினியைமூட்டி அனலுக்கிறையாவோமென்று
மஞ்சனச்சாலையிலே மகாதீர்த்தமாடிவந்து
மஞ்சள்துவைத்தபட்டை மாயன்மகளுடுத்தி
பூச்செண்டெலுமிச்சை பெருமாள்மகள்கைப்பிடித்து
கண்ணை உகைப்பிடித்து கட்டழகிசுந்தரியும்
அக்கினிமுன்பாக ஆனைமுகசாலையின்மேல்
சேஷை அரிசி திருமுடியின்மீதில்வைத்து
சாகத்துணிந்து கார்குழலும்வீற்றிருந்தாள்
தாதியர்கள்செங்கமலம் சற்றுமனங்கொள்ளாமல்
பதறாதேசுந்தரியே பார்த்தன்மகன்தான்வாரான்
என்றுசொல்லி அப்போது எங்குமனந்தளர்ந்து
அப்போதுதாதியர்கள் அரிவையருந்தானெழுந்து
இங்கேயிருமென்று யேந்திழைக்குகாவல்வைத்து

பெருமாளண்டை தாதிவருகிறது.

மாயனருகாக மங்கையரும்ஓடிவந்து
மங்கைநல்லாள்சுந்தரியும் மாளவேதீவளர்த்தி
சாகத்துணிந்தாள் தரணியளந்தவரே
என்னப்பெருமாளும் எழுந்துமிகநகைத்து
இனியொருநாழிகைதான் என்மகளார்சுந்தரியை
பத்திரமாய்வைத்திருங்கள் பாக்கியரேயென்றுரைத்தார்
முகூர்த்தந்தப்பாமல் முடிமன்னரோபாருமென்றார்

பூப்பிள்ளை தன்னை வரவழைத்துவாருமென்றார்
பாஷாணப்பெட்டியெல்லாம் புழக்கடையில்போட்டுவைத்து
மாயவர்வாசிசொன்னார் வாருமென்றுபோயழைத்தார்
திரிபோதிரன்மகிழ்ந்து சேனைகளை வாருமென்று
அப்போ திரியோதிரன் அவன்மகன்லக்குணனை
யானையலங்கரித்து ஆனைசிம்மாதனத்தில்
யானைமேல்சிம்மாதனம் தனியேயலங்கரித்து
வெற்றியிலக்குணனை வெள்ளானைமேலேற்றி
சேனைபரிவாரமெல்லாம் சேரவேகொண்டுவந்து
குதிரைமேல்ராஜாக்கள் குலுங்கியேதான்வருக
யானைமேல்ராஜாக்கள் அலறியேதான்வருக
ஒட்டகத்தின்மேலாக உயர்ந்துமேதான்வருக
காலாள்பரிவாரமெல்லாம் கடுகியேதான்வருக
கட்டுவர்கைகொட்டிவர நாடகங்களாடிவர
வெண்கலக்கொம்பூத வெற்றிமுரசறைய
வேசியர்கள்கோடி கெருவிதியாடிவர
நாகசுரமூதிவர நாட்டியங்களாடிவர
ஏகாளமுழக்கிவர எக்காளமூதிவர
பேரிகைகொட்டிவர பெரியதப்புமுழக்கிவர
பூரிகைகொட்டிவர பெரியடமாரவோலமிட
மேளமுழக்கிவர வீணைமண்டலமசைய
தாளமுழக்கிவர தரணிமன்னர்தானடக்க
வீணைமுழக்கிவர வேந்தர்நடந்துவர
தண்டேமுழக்கிவர தார்வேந்தரோடிவர
மாப்பிளைலக்குணனும் மணக்கோலம்வாராரே
அப்போதடக்கிற அதிசயத்தைதான்கேளும்

பஞ்சவர்புத்திரான் திரியோதிரன்சேனைகளிடத்தில்வருவது,

பஞ்சவர்கள்புத்திரர்கள் பராக்கிரமந்தான்கேளும்
அப்போகடோற்கஜனும் அரவானும்தொந்திசெட்டி.
மாயன்பெருமானை மனதிலேதானினைந்து
ஆயன்பெருமானே அடியார்கள்பக்காக
வில்லெடுத்துவாளெடுத்து வேந்தர்கதையெடுத்து
வாரார்கள்அப்பொழுது மாயனைமனதிலெண்ணி
வடக்கேகடோற்கஜனும் தெற்கேஅரவானும்
கிழக்கேஅபிமன்னனும் மேற்கேதொந்திசெட்டியுந்தான்
இப்படியாக இருந்தார்களப்பொழுது

கடோற்கஜன்சண்டை,

வடக்கேகடோற்கஜனும் கனகதெண்டுகைபிடித்து
யானையணியிலே அதிவீரன்போய்புகுந்து
ஒட்டகச்சேனையிலும் உற்றகுதிரையிலும்
கட்டமுகன்போய்புகுந்து தகித்தக்கொதித்தெழுந்து
அண்டங்கிடுகிடென்ன ஆகாசந்தத்தளிக்க

பூரிசிரவிடன்ன பூலோகந்தானதிர
வாராமே அப்பொழுது மகாகெதையைத்தானேந்தி
தண்டைசுழட்டி தீவிரமாய்விட்டானே
சத்தசமுத்திரமும் சலக்கைற்றியுள்ளடங்க
தேவாதிதேவரெல்லாம் திகைத்துபயந்தோட
கெற்பங்கலங்கவே பிரிகளிக்கதுங்க
மந்திரதுபசிட்டு வாங்கிச்சுழட்டிவிட்டான்
வருகிறதேகெதாகண்டம் மதயானைக்கூட்டத்தில்
யானைத்தலையை அடைவாய்ப்பிளக்கிறதே
குதிரைத்தலையைக் குதிப்பாய்ப்பிளக்கிறதே
யானைபதாதிதிட அரசர்பயந்தோட
திரியோதிரனுடைய சேனைப்பரிகலமும்
கர்னன்விதுரனுங் கனத்தசபைமன்னர்களும்
மன்னர்குருக்கள் மகாசேனையுள்ளவரும்
கண்டுபயந்தார்கள் கடோற்கஜனென்றறிந்தார்
யானைமேலிருக்குதுரை பயமிட்டுமண்ணில்விழ
குதிரைமேலிருந்ததுரை கொக்கரித்துமண்ணில்விழ
ஒட்டகமேலிருந்ததுரை ஓலமிட்டுகீழ்புரள
காளைகடோற்கஜனும் கனசண்டைசெய்யலுற்றான்
நான்குநாளமட்டும் நல்லசண்டைசெய்தானே

கடோற்கஜனை தேவர்கள்கொண்டாடல்

தேவாதிதேவரெல்லாம் சொல்வாரொருவார்த்தை
இராமரதுசண்டையென்பார் இராவணன்சண்டையென்பார்
இந்திரசித்துசண்டையென்பார் இலட்சுமணர்சண்டையென்பார்
சூரபத்மன்சண்டையென்பார் சுப்பிரமணியர்சண்டையென்பார்
வீரபத்ரன்சண்டையென்பார் வேள்விதக்கன்சண்டையென்பார்
கடோற்கஜன்போல்சண்டைசெய்வார் யாருமில்லையென்பார்கள்
இப்படியாகவே தேவர்கள்சொல்லும்வேளையிலே
காளைகடோற்கஜனும் கனத்தபடைமுகத்தில்
முன்பின்னும்பாராமல் முனைவீரன்சாடுகையில்
மாண்டஜனங்களெல்லாம் மட்டுமிதங்களில்லை
செத்தசெனங்களென்றால் சொல்லமுடியாது
யானைமேலிருந்தவர்கள் அறுந்துவிழுவார்கள்
குதிரைமேலிருந்தவர்கள் கொக்கரித்துவிழுவார்கள்
ஒட்டகத்தின்மேலிருந்தோர் ஓலமிட்டுவிழுவாரும்
கால்குடல்சரிந்து இருநிலத்தில்விழுவாரும்
சண்டைசெய்யமாட்டாமல் சலந்செய்துஓடுவாரும்

திரியோதிரன்சேனைகள் ஓடுவது.

வாளைவிட்டோடுவாரும் உறையைவிட்டோடுவாரும்
தேரைவிட்டோடுவாரும் தெருவைவிட்டோடுவாரும்
கூலியாளநாங்களென்று கும்பிட்டுநிற்பாரும்

கத்திசெடியில்வைத்து கைகட்டிநிற்பாரும்
கட்டிசெடியில்வைத்து இடையகந்துநிற்பாரும்
பாங்குசெடியில்வைத்து பயந்துவந்துநிற்பாரும்
காசத்தைநக்காண்பிப்பாரும் நான்தாதனென்பாரும்
பூநூலைக்காண்பிப்பாரும் பிராமணனென்பாரும்
ஜாதிகளெல்லாம்நீரேயென்பார் வன்றமிழர்தண்ணீரென்பார்
குலங்களெல்லாம்பாணியென்று சொல்கிறதேதயாளையங்கள்
சத்தாருடனேயே சரணமுண்டாங்கொக்கரிக்க
அமிர்தசாகயெகளை அழைத்துவந்தோமென்பாரும்
பிச்சையெடுக்கப் புறப்பட்டோமென்பாரும்
இப்படியாக இவன்சண்டைசெய்கையிலே

அரவான்சண்டை,

அருச்சுனனுர்பெற்றெடுத்த அரவானுந்தானெழுந்து
செந்தழுகாகத் தேர்விஜயன்தன்மகனும்
வில்லைவளைத்து விஜயன்மகன்றனேற்றி
அம்புதொடுத்தானே அரசமன்னர்மேலாக
அண்டமிடிக்கிடென்ன ஆகாயந்தானதிர
பூமிகிடுகிடென்ன பூலோகந்தானதிர
அக்கினிபாணங்கள் அனேகம்தொடுத்தானே
வாயுபாணங்கள் வருணனதுபாணங்கள்
இராக்ஷதபாணங்கள் இலட்சுமணர்பாணங்கள்
சாங்கோபாசங்கம் சரமாரிதான்பொழிந்தான்
ஆகாயமுன்னதெல்லாம் அம்பாலேபந்தலிட்டு
மாகசந்திரனை பந்தலிட்டானப்பொழுது
பானமழுந்திக்கள் பார்க்கமுடியாது
அம்புவருங்கீதங்கள் ஆர்க்கமுடியாது
ஆறுபதினாயிரத்திலே அடைமழைவந்ததுபோல்
புரட்டாசிமாதத்திலே பெருமழைவந்ததுபோல்
கார்த்திகைமாதத்திலே கனத்தமழைவந்ததுபோல்
சோனைமழைபோலே சொரிகிறான்பாணங்களை
இப்படியாக இவன்சொரியும்வேளையிலே
பட்டசேனைக்கணக்கென்றால் மட்டிடுதிரிலே
செத்தகணக்கென்றால் சொல்லமுடியாது
தேர்மேலிருக்கவர்கள் தேரில்விழுவாரும்
பார்மேலிருக்கவர்கள் பதறிவிழுவாரும்
தூவணிபோலே தரையில்கக்குவாரும்
கிளிப்பூச்சிபோலே நிலத்திலேசுங்குவாரும்
கால்போனமன்னர்சிலர் கைபோனமன்னர்சிலர்
தாள்போனமன்னர்சிலர் தலைபோனமன்னர்சிலர்
தோள்போன [illegible] தலை போனமன்னர்சிலர்

மூக்கறுந்துபோவாரும் முனைமுகத்திற்சாவாரும்
ஓடியொளிப்பாரும் உதைபட்டுநிற்பாரும்
ஆனைமேலிருந்தவர்கள் அடிபட்டுமண்ணைக்கவ்வ
குதிரைமேலிருந்தவர்கள் கொக்கரித்துமண்ணைக்கவ்வ
ஒட்டைமேலிருந்தவர்கள் ஓலமிட்டுமண்ணைக்கவ்வ
ரத்தாறுவோடினதே ரணமுண்டங்கொக்கரிக்க
கலியாணம்பார்க்கவந்தோர் கைலாயஞ்சேர்ந்தார்கள்
மணஞ்செய்யவந்தவர்கள் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தார்கள்
வெற்றிவெற்றியென்றுசொல்லி வெற்றிகொடிபடித்து
சண்டைசண்டையென்றுசொல்லி சண்டைகொடிபடித்து
ரணங்கள்ரணங்களென்று ரணபேரியடிபடித்து
தேசத்தழகு மன்னன் துரியோதனனுடைய
பதினெட்டுக்குரோணி படைமன்னரெல்லோரும்
மாண்டஜனங்கள்போக மற்றவர்களெல்லோரும்
சண்டைபண்ணமாட்டாமல் சலாம்பண்ணிப்போடலுற்றார்
நாமத்தைத்தரிப்பாரும் நான்தாதனென்பாரும்
பண்டாரமென்பாரும் பரதேசியென்பாரும்
பூநூலைக்கணிப்பாரும் சிவனடியானென்பாரும்

தொந்திசெட்டி சண்டை,

மேற்கேமுகம்நோக்கி வேந்தர்களோடிவாரார்
ஓடியுங்கேடி ஒருவழியுங்காணாமல்
தொந்திசெட்டிவீற்றிருக்கும் தெருவிலேயோடிவாறார்
வாறமனிதருக்கு மகாபயந்தீர்த்தவன்போல்
ஓடியொளிப்போரைக் கோணிக்குள்ளூருமென்றான்
அப்போதுமன்னவர்கள் அடைவாய்ப்பார்த்தார்கள்
கோணிக்குள்ளூருமென்று கொற்றவனுஞ்சொன்னானே
கோணிநிறையக் குலமன்னர்சேர்ந்தார்கள்
அப்போதுமன்னவனும் அடைவாய்க்கண்பார்த்து
வாரிபிடித்துமன்னன் மண்ணோடேசாடலுற்றான்
மாண்டுமடிந்தார்கள் மகாசேனையத்தனையும்
நெஞ்சுநசுங்கிவிழுவாரும் நிலத்தோடேசாய்வாரும்
மண்டைபிளந்து மண்மேலேசாய்வாரும்
வயிறுகிழிவாரும் மணிக்குடல்சாய்வாரும்
காலோய்ந்துகைமடங்கி கண்பிதுங்கிசாவாரும்
குய்யோமுறையோவென்று கூச்சலிட்டுச்சாவாரும்
மலைக்கல்லைப் பார்செய்தாப்போல் மனிதரைப்போட்டுக்குவித்தான்
கூடிவந்தமன்னவரைக் கொன்றுபோர்செய்யலுற்றான்
கலைப்பற்றமன்னவர்க்குக் கணக்கிடமில்லாமல்
துரியோதனனுடைய [illegible] நூற்றுவரும்
[illegible] விதுரன்சகுனியும்
[illegible] மன்னர்துரைகளெல்லாம்

அட்டுமுட்டிக்காரர்களும் காடைக்காரர்களும்
அம்பட்டனை-கொட்டாமல் தப்புமுக்காயன்

துவாரகாபுரிக்கு அரசர்கள் ஓடிவருகிறது.

மாயன்பதிநோக்கி மன்னவர்களோடே யுற்றார்
ஆபரணந் தரித்து ஆனைமணிகளுடன்
பாகன்மெத்தவெல்லாகார் பரிக்காரர்களும்பதினைய
உங்களை-மாயவனுமிங்கே வரவேண்டாமென்று சொன்னார்
என்று-சாத்திக் கதவடைத்துக் காவல்போட்டுத் துவாரும்
திரியோதனனுக்கெதிர் தூதுவரோடி வந்து
மாயன்பதிநோக்கி வந்தீரோ மாமில்
பஞ்சவர்கள்புத்திரர்கள் பகைபகைக்கக்கொல்வார்கள்
வரவேண்டாமென்று சொல்லி வழிமறித்துப்போங்களென்றார்
மற்றவழிதேட மாளிகைக்குட்போய்ப் பிறையும்
சேகரக்கரசன் திரியோதனப்பெருமான்
இனி-என்னசெய்வேனென்று ஏங்கிமனந்தளர்ந்து
மாமாதனைநோக்கி வருவாரிருந்தனே

அபிமன்னன்-அரசர்களைப் பிடித்துக்கட்டுவது,

அந்தவேளையபிமன்னன் அந்தட்டியேவந்துநின்று
மாமனருகிலிருந்து வாளைமேனே துசொல்வான்
பெரியப்பா திருப்பாப் பேர்பெரியபாட்டனுமே
செல்வனேகேளுமுன் தெருவிடுகோலமக்கு
மாயன்மகளை மணஞ்செய்யவந்தீரோ
நாகன் [illegible] சேர்த்து கார்வேக்கர்நூற்றுவரை
[illegible] சொல்லி மறித்துக்கொடிபிடித்து
இருபக்கமுமப்பாத இராஜாக்களிருக்கி
[illegible] நீதிபிராமணரை
வேதக் [illegible] வேக்குழக்கூறுவான்
[illegible] சேர்த்து
அவரவர் [illegible] அவிழ்த்து அபிமனுமே
தாக்கிவிட்டுக்காவலிட்டு துன்பப்போல்போட்டுவைப்பான்
[illegible] பட்டியக்கட்டினான்
பூவடபணிதிவெல்லாம் பூரிப்பாய்த்தான்கழற்றி
[illegible] மாற்றுனிலக்குணவை
மாயன்மகளை மணஞ்செய்யவந்தவனே
[illegible] செற்றவிடத்தனிலே
[illegible] கட்டி செற்றவைப்போட்டுவைத்து
அரசர்களமுன்பாக அர்ச்சுனன்புத்திரனும்
[illegible] அபிமன்னராஜாவுமே
கொலுவாகவிருந்தான் குலமன்னர்களுடனே
[illegible]
[illegible] சென்றாடிநிற்க.

இப்படியாக இருக்குநாள் தலைவினிலே
அங்கேரணக்களத்தில் அரசர்கள்மூழ்குந்தான்
வெட்டிப்பொருதினதும் வேந்தர்படிந்ததுவும்
யானைகுதிரை அரசமக்கள்பட்டதுவும்
ரத்தாறுவோடிவர ரணமுண்டங்கொக்கரிக்க
கூளிகுடல்பிடுங்க குலயானைதான்மிதக்க
குத்துவிரோதே குலமன்னரோலமிட
பருந்துகழுகுகள் பசிதீர்ந்துயேப்பமிட
பூதப்பிரேதங்கள் பாழ்ச்சியாயாடுமாம்
தேர்புரவியானைகளும் தெப்பல்போல்தான்மிதக்க
உயர்ந்தபனைமேற்காக உதிரமதுதானுண்ண
ஓடும்உதிரத்தில் உத்தமர்கள்தண்டுமூழ்கி
அரவானும்தொந்திசெட்டி அண்ணன்கடோற்கஜனும்
தாமரைப்பொய்கையிலே தார்வேந்தர்போய்மூழ்கி
ஆயுதங்கள்தான்கழுவி அரசர்திரும்பிவந்து
மாமரத்தின்கீழாக வாளபிமனைத்தேடி
வார்த்தைகள்பேசியே வாரார்கள்ராஜாக்கள்
அபிமனுவீற்றிருக்கும் அம்மரத்தினருகில்வந்தார்
கண்டானபிமன் காவலர்கள்வருகிறதை
அபிமனுஎழுந்திருந்து அண்ணற்கெதிராக
அண்ணமார்மூவருக்கும் அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
பணிந்துதொருதம்பியனை பரிவாயெடுத்தணைத்து
இவர்களெங்கேசிக்கினர் எழில்விஜையன்புத்திரனே
மன்னரைத்தேடி பிடித்தீரோவாளபிமா
எங்கேயகப்பட்டார்கள் ராஜமுடிமன்னவனே
அண்ணர்முகம்நோக்கி அபிமனும்கூறுவான்
எங்கெங்குந்திரிந்து இருக்கவிடமில்லாமல்
மன்னன்துரியோதிரனும் மாப்பிள்ளையிலட்சுமணனும்
தாயாதிநூற்றுவரும் சகுனியுடன்தேத்தாசன்
வீஷ்மர்துரோணர் விளங்குந்துரைமன்னரும்
வாடிமனந்தளர்ந்து வந்தாமரத்தருகே
வழிதப்பியிங்கே வந்தார்மரத்தருகே
என்றுசொல்லக்கேட்டு ராஜமுடிவேந்தர்
இடும்பனைக்கட்டி எடுத்தணைத்தார்வேந்தர்
நாங்கள்படைப்பொருதி ராமர்மருமகனே
மூட்டைசுமப்பாரும் முடிபொருக்கும்சொல்லர்களும்
அமிஞ்சிக்கிவந்தவரை அவர்கள்பந்தர்களை
கூலிப்பரதேசிகளை கொன்றேன்காண்வாளபிமா
உம்மைப்போலிந்த உலகிலொருவரில்லை

நால்வரும் ஆலோசனைசெய்வது,

முடிமன்னர்நூற்றுவரை முதலானவன்னியரை

உயிரோடேகட்டிப் பிடித்திரோமன்னவனே
என்றுமகிழ்ந்து இராசாக்களே துரைப்பார்
நாமிங்கேவந்துகெடுநேரமாச்சுதல்லோ
மாயவனும்நம்மை மதியாமலேயிருந்தார்
அமராபதிபுகுந்து ஆயனைக்கட்டிவைத்து
அழகியசீர்சுந்தரியை அபிமன்னருக்குமாலையிட்டு
மாயவனைக்கட்டி வருவோமென தம்பியரே
என்று இவர்பேசி எண்ணமிட்டிருக்கையிலே

சுந்தரிக்குத் தோழிகள்சொல்வது.

கண்டார்கள்தாதியர்கள் கடுகவேயோடிவந்து
சுந்தரியாள் தன்னுடனே சொல்லலுற்றார்தாதியர்கள்
துடிப்போம்துருக்கள்தம்மை உன்புருஷன் வாளபிமன்
திரியோதிரனுடைய திரளானநூற்றுவரை
பிடித்துமேகட்டி பிரியமுடனவரும்
மாயவனைத்தான்பிடிக்க மன்னவர்கள்வாரார்கள்
என்றுசொல்லிதாதியர்கள் எடுத்துரைத்தார்சுந்தரிக்கு
அந்தவிசேடம் அதுகேட்டுசுந்தரியும்
சந்தோஷப்பட்டுத் தலையசைத்துசுந்தரியும்
குறுநகைப்புகொண்டு குலுங்கநகைநகைத்து
ஊழியப்பெண்களெல்லாம் ஓடிவாருமென்றாள்

தோழிகள் பந்தலலங்கரிப்பது.

அப்படியேதாதியர்கள் அழைத்துவந்துவிட்டார்கள்
வந்துநின்றவுடனே தீயப்பேர் வருசிறக்குச்சென்றுவிட்டார்
எண்திக்கப்பன்வாசல் எவ்வாசலுள்ளதெல்லாம்
பந்தல்கள்போட்டு பட்டாலலங்கரித்து
அந்தமுள்ளசுந்தரியா ளலங்கரிக்கச்சொன்னாளே
என்று அப்படியேதாதியர்பே ரலங்கரித்துவந்தார்கள்
பார்க்கமுடியாது பந்தலிட்டசிங்காரம்

சுந்தரி ஓலையெழுதுகிறது.

இப்படியாகவிங்கே யிருக்குமந்தவேளையிலே
சுந்தரியாள் நல்லவருக்குத் தூதோலைதானெழுதி
நல்லவருக்குச்சென்றவிட்டேன் நானடியாள்சுந்தரியும்
காரியத்துகாரியத்தை நன்றாய்முடித்திரோ
என்சபதந்தப்பாமல் இப்போமுடித்திரோ
மன்னரோடெங்களிட வல்லமைகள்கண்டேனே
அபிமன்னராசனே அவ்வோலைவாசியென்று
தூதர்கைகளிலேகொடுத்து துரிதமாயனுப்பினாள்
அபிமன்னன்கைகளில் அளித்தார்கள்தூதுவர்கள்
ஒப்பமுடனோலைதன்னை உள்ளபடிவாசித்தான்
நல்லதென்றுதூதுவரை நலமுடனே அனுப்பிவிட்டார்
தூதுவரோடிவந்து சுந்தரிக்குத்தெண்டனிட்டு

வேலைகொடுத்து உரைக்கதாதுவாசகத்தை
சொல்லியேசக்கள்க்கு காதயருந்தாமுறைத்தார்
சக்குராஷாகவே தானிருந்தாள்சுக்கரியும்
இப்படியாக இருந்தக்கவேளையிலே

பெருமாள் வருவது.

மாயன்மனமகிழ்ந்து மண்டபத்தைவிட்டிறங்கி
பசகள்மெத்தபொல்லாதார் பரிகாசம்பண்ணுவார்
பரிகாசம்செய்வாரோ பார்வேந்தர்பொழுது
காமுங்காதிரோ நடந்துபோய்சாண்பமென்று
ஆனந்தவாழ்மார்பர் ஆனையின்மேலேறிநர
மாயாதபேறி மன்னவர்கள்தம்முடனே
வேசியர்களாடிவர வேந்தர்கள்புடைசூழ
தப்புமுழங்கிவர தாதர்களாடிவர
மேளவகையானதெல்லாம் விதம்விதமாய்த்தான்முழங்க
மாமரத்தின்கீழாக மாயவரும்வந்தமர்ந்தார்
பாரளந்தாரிக்குவரப் பஞ்சவர்கள்புத்திரரும்
நால்வரும்வந்துநின்று நமஸ்காரம்பண்ணுறோ

பெருமான் நால்வரையும்வினவுதல்,

வந்துபணிந்தவரை வகைவகையாய்ச்சென்றெடுத்து
என்காணுந்தம்பியரே இப்பொழுதேவந்தீரு
துரியோதனனுடைய சேனைப்பெருக்கமெல்லாம்
மாளப்பொருதீரோ மகாபாவஞ்செய்தீரோ
என்ன அரவான் இராமர்முகம்நோக்கி

அரவான்சொல்வது,

எங்களுக்குத்தோஷமில்லை ஏழுலகையாண்டவரே
மாண்டவர்பாவமெல்லாம் மாயவரேஉம்முதுகாண்
செத்தவர்கள்பாவமெல்லாம் திருமாலேஉம்முதுகாண்
என்னவேமாயவரும் இருதோளும்பூரித்து
ஒன்றுக்குநூறு உரைப்பார்கள்மக்களென்று
ஆயன்பெருமானு மாலோசனையாகி
பாவங்கழிக்குதைக்கு பசுக்கள்கொண்டு வாருமென்றார்
பாதையில்பசுக்கள் மடக்கிவந்தார்மெய்யிடையர்
ஆயிரம்பால்பசுவை அந்தணர்க்குத்தானமிட்டார்

பெருமான் துரியோதனனை வினவுதல்,

கட்டுண்டதுரியன்பக்கல்படைமையரும்
முன்னேவந்துநின்று முகம்பார்த்துயேதுரைப்பார்
வாருங்கள்ராஜாக்கள் மாப்பிள்ளையார்சொல்லுமென்றார்
துரியோதனனுநீ சீக்கிரமாய்ச்சொல்லுமென்றார்
பரிகாசம்பண்ணவந்தீர் பைங்கொடியைக்கொள்ளவந்தீர்
எழுத்தாளிபண்ணவந்தீர் என்மகனைக்கொள்ளவென்று
வணங்காமுடியோனே மாப்பிள்ளையார்சொல்லுமென்றார்

இப்போதுசொல்லுமென்றார் இராசாக்கள்முன்பாக

திரியோதிரன் காணிச்சொல்லுதல்.

என்னதிரியோதிரனும் ஏங்கிமனந்தளர்ந்து
மற்றொருவார்த்தைசொன்னால் மந்திரவாட்சகுனென்று
மாயன்பெருமாளே மருமகனைக்காணீரோ
என்தம்பிமகனுக்கு தரியுமுகூர்த்தமென்றான்
என்மைத்தன் அபிமருக்கு மணஞ்செய்யுமென்றானே
ஆயன்பெருமாளே அபிமருக்குச்செய்யுமென்றான்
மாயனதுகேட்டு வன்னியரைசாட்சிவைத்து

பெருமாள் அபிமன்னருக்குக் கூறல்,

தக்கிற்றுடமையென்று சப்தமுடித்ததென்று
மன்னர்கோவாளிபோ மணமுடிந்துபோகுதுகாண
விக்கிரமாகாளிபோ சுந்தரியைபாரீபிட
முந்திவாளாலெமா முகூர்த்தமிருக்குதுகாண
வாளிமோவாருமென்று வாகனமேறுமென்றார்

அபிமன்னன் ஊர்க்கோலம் வருவது,

இலக்குவனேதிலக்க பாகைதொங்கவிட்டார்கள்
பனிமலர்ப்பீடத்தி பரியினுமேறிருந்தான்
மாயனார்துணையாகி வாளியன்துணைமேல்
எங்குமிருந்த இராசாக்கள்தன்னுடனே
யானையுக்கேதாபுரவி உன்னிலாந்தரை
மன்னர்விட்ட பவனிதாளமுன்முழுக்க
சிறுதமுமுடன்னிலா வெண்சாமரம்வீச
கொடாற்சசுபதொக்கிசெட்டி கருத்துள்ளசல்லாவான்
இரியோதிரனுடைய இராண்மக்களாற்றவரா
மேகதாசன்னாத்துணைனே இராளாளங்கனியரா
வீங்கிமெருந்துரோணரும்மிகுந்ததோர்ராசாக்கள்
அதோரணர் அன்பகத்தார் சொல்பெரியமன்னருடன்
வெற்றிவிலக்குணைனே வேந்தர்நடுவாக
தாமணிபாய்க்கட்டி தழியாடுபோல்பிணைக்கி
பிடிக்கட்டிடனே பிணைமாடுபோல்மடக்கி

அபிமன்னன்மாமியாரைவணங்குவது,

செந்தாதுவாரைப்பின்றிருபாலராண்பனையில்
வக்கிரக்கிவாளிமன் மாமன்துமாளிகையில்
அக்கப்புராமருக்கார் அபிமருடன்சாக்கருமே
மாமிபார்க்கமிக்கு வாளமின்தென்னிட்டான்
அக்கைப்பார்பாத மழுவைனக்கத்தனடனிட்டான்
மாதுபாணிக்க மருமகனைச்சென்றெடுத்து
வையாமிழ்சாந்தி திருமந்தைதமுகத்துக்கொண்டு
முத்துப்பில்லைத்தனை முதல்வாராகுகாதா
என்முத்தாணிக்குரிசீள முடிவிலாக்குமென்று

அழைத்துமருமகனை அரண்மனையில் கொண்டுசெல்ல
வயிரமணிமண்டபத்தில் வாளபிமன்வந்திருந்தான்
அரவான்கடோர்க்கஜனு மபிமன்னன்பக்கல்நின்றார்
ஆயன்மகளாரும் அபிமன்னன்வரவுகண்டு
வற்றிக்கிடந்த வருள்பெரியகாவேரி
மெத்தப்பெருகி கரைபுரண்டுவந்தாற்போல்

சுந்தரிக்கு தாதிமாலிங்கரிப்பது.

தேகங்குளிர்ந்து இருதோளும்பூரித்து
பூரித்திருதோளும் பொன்னுதிரப்பூஷணங்கள்
ஆலித்துசுந்தரியும் அபிமனைப்பார்க்கவென்று
மஞ்சனச்சாலையிலே மங்கையரும்போய்ப்புகுந்து
சலக்கமதுவாடி தார்குழலும்பட்டுடுத்தி
மஞ்சள்குளித்து கருவிழிக்குமையெழுதி
இட்டதிருநாமம் எழுலகந்தான்பெறவே
கஸ்தூரிபொட்டுமிட்டு தார்குழலுங்கொண்டைகட்டி
கொண்டைக்குப்பூமுடித்து கொம்பனையும்பொன்பூண்டு
முத்தாபரணமும் மோகனமாலைகளும்
கொலுசுபதக்கங்களும்கோவைமுத்துமாலைகளும்
அஸ்தகடகமும் அரிப்புசரிவளையம்
மூக்குத்திசிந்தாக்கு முன்கையில்பொன்வளையல்
பட்டுத்திகல்மருங்குப் பாடகக்கால்சிலம்பும்
பொன்பூண்டுமுடித்துபொற்கொடியாள்சுந்தரியும்

சுந்தரியைதாதியர்கள் கலியாணவாசலிலிட்டுவருவது

தாதிமாரிட்டுவர தகப்பனதுபங்கலிலே
கொழுநன்மார்மூவருக்கும் கொம்பனையாள்தெண்டனிட்டு
அபிமனைப்பார்த்து அழகுநல்லசுந்தரியும்
அத்தைதமக்குற்கு அடிவணங்கிதெண்டனிட்டாள்
இந்தாணிடப்புசத்தே இருடாளும்ஒருடாலாய்
ஆயிரங்கன்னியர்கள் ஆலாத்தியேந்திநிற்க
பேரிகைகொட்ட பெருஞ்சங்குநின்றூத
மல்லரிகொட்ட மணித்தாளமுமுழங்க
தோழியரைசேரழைத்து சுந்தரியுமகூறுவாள்
செங்கழனிதன்னுடனே தோகைநிலைதுரைப்பாள்
அப்பொழுதுசெங்கழனி அடவுடனேதான்கேட்டு

செங்கழனிதாதி அரவானண்டைவருவது,

அரவானருசாக அரிவையரும்ஓடிவந்து
வணங்கிஎழுந்திருந்து வார்த்தைசொல்லகேளுமென்ன
என்னஎன்னகாரியங்க ளெனக்கரியச்சொல்லென்றான்
மாப்பிளையிலக்குணனை மடல்விரியக்கொண்டுவந்து
ஆசானிகாலுடனே அகலவேகட்டிவைத்து

அந்தக்குகையைவிட்டு அழகாய்த்தலைசிறைத்து
கல்லரவின்சாணி நடுத்தலையிலப்பிவைத்து
ஆயிரம்பெருநீளக்கை அவன்தலையிலப்பிவைத்து
காடைவிளக்கெரிய கன்னிகல்லான்பார்த்திருக்க
சபதநிறைவேற்றியென்ன தார்குழலுங்கண்டனிட்டாள்
என்ன அரவான் எழுந்துநகைத்து
அப்படியேபோகுமென்று அரவானெழுந்திருந்து

அரவான் இலக்குமனைப் பிடித்துக்கட்டுவது

என்றேஅரவான் இலக்குமனைக்கொண்டுவந்து
சென்றுசொல்லெழுதிகனை தேடியழைத்துவந்து
அந்தக்குகையைத்து அழகாய்த்தலைசிறைத்து
அரசாணிக்காலுடனே அசையாமல்கட்டினான்
ஆயிரம்பெருசாணம் அவன்முடிமீதில்வைத்தான்
இசைவாய்க்கடிக்குகைசலமுள்ளகொப்பனையை
லக்குமனன்முடிமீதி லிருத்தியரவானும்
ஆயிரம்திரியோட்டு அழகாகஏற்றிவிட்டான்
கட்டியக்காரர் இவர்கள் நாடகங்கள்செய்துவர
நாதியர்கள்பாடிவர காவேந்தர்பாடிவர
நாலுவகைமேளங்கள் தப்பட்டைநாககரம்
பின்னொருமுறையாக பெரியடமாதான்முழங்க
ஆயிரம்திருப்பர் சொற்பெரியவிருதுமணை
மூவர்க்குமுகமழைத்து முதலேலாமஞ்செய்யுமென்றார்
ஆயிரம்வேதியர்கள் அடவாகவேழ்விசெய்ய
மற்றப்பிராமணர்கள் வரிசைசடங்குசெய்ய

பெருமாள் ஓடிவந்துவிடுவது.

அந்தச்சமயம் அதுபார்த்துமாயவரும்
காவலர்கள் நாற்றுவரை கட்டவிழ்க்கவேண்டுமென்று
நல்லரவான்சேவகத்தை நாமறியவேண்டுமென்று
மாயன்பெருமாளு மறைந்தோடிப்போகலுற்றார்
அப்போதுமாயவனும் ஆலோசனைசெய்வார்
நூவளாயுமிது இவர ஆலோசனையாக

பெருமாள் பிராமணவேடந்தரிப்பது.

வேதநாராயணரும் வேதியனைப்போல்வடிவாய்
பஞ்சாங்கத்தைப்பிடித்து பாப்பாரவேடமுடன்

ரெள

பிரக்குடைபிடித்து பிறந்ததுயிலுடுத்தி
வனந்தனைதிகநோக்கி மாயவரும்போய்கடந்தார்
காடுகடந்து கடியவனங்கடந்து
பஞ்சவர்கள் தானிருக்கும் பாரவனந்தனிலே
மாயன்பெருமாளும் மறையவரைப்போல்வருவார்
கண்டார்திருமாலுங் காவலர்களைவரையும்
ஆர்காணுந்தம்பியர்கள் அடவியில்வீற்றிருந்தீர்
என்று-வழியுந்தெரியாமல் வனமருகேவந்துவிட்டோம்
கொற்றவர்கள்கோமானே கூவுறதுகேழ்க்கிலையோ
ஆனந்தவாழ்மா அழைக்கிறதுகேழ்க்கிலையோ
வழிகப்பிவந்தவர்போல் மன்னரண்டைவந்துநின்றார்
தாரார்புகழ்வேந்தர் தர்மரெழுந்திருந்தார்

தர்மர்பிராமணரைக்கேட்பது,

ஆர்காணுந்தம்பியரே அடவியில்வந்துவிட்டீர்
மாயன்பெருமாளே மறையவர்போல்வந்தீர்
ஐவரும்துரோபதையும் ஐங்கால்வலம்வந்து
பதின்கால்வலம்வந்து பன்னிருகால்தெண்டனிட்டு
ஆயன்பெருமாளே அறிந்தது கூறுமென்றான்
மாயன்பெருமாளே மர்மமாய்இருப்பானேன்
அல்லகாண்தம்பியரே ஆயன்மகள்சுந்தரியை
மாயன்மகள்சுந்தரியை வாளபிமனுக்கென்றபெண்ணை
தென்னமுடிவேந்தன் துரியோதனப்பெருமாள்
தன்மைந்தன்லக்குணர்க்கு மாலையிடப்போறானும்
துவாரகைக்குப்போனால் துரைமன்னரங்கிருப்பார்
நேக்கு அமுதுபடிகொடுப்பார் ஆனந்தவாழ்மாபா
ஆகையினால்போகவுந்தன் அடவியிலே வந்துவிட்டேன்
எனக்கு-வழியுந்தெரியவில்லை மன்னனேஎன்னசெய்வே
துவாரகைக்குப்போகவழி சொல்லியனுப்புமென்றான்
ஐவருமப்போது ஆலோசனைசெய்து
மாயவரேதப்பாது மறையவர்போலவந்தீர்
ஆயன்பெருமாளே அடிபணிந்துவணங்குவார்
காரியங்கள்சொல்லி கரியமாலப்போது
அதனைகள்சொல்லி அரிக்கையிடவந்தீரோ
யேதுகருமம் எங்களுக்குச்சொல்லுமென்றார்
ஐவருந்தெண்டனிட்டு அடிபணிந்துகேழ்க்கலுற்றார்

ஆச்சிரிமோபதையும் அடிபணிந்துசேழ்ச்சலுற்றார்
சாயன்பெருமாளும் மாமாவேபோதுணையபார்
தேசத்தழகன் திரியோதிரப்பெருமாள்
தன்-மைந்தனிலக்குணர்க்குமணஞ்செய்யவேணுமென்று
பெண்கேடவேணுமென்று பிரியத்துடனப்பொழுது
மாமன்சகுனியனை வரவிட்டானென்னருகே.
மாமன்சகுனியரும் வந்துவணங்கிநின்று
திரியோதிரன்மகனார் செல்வனிலக்குணர்க்கு
பெண்தரவேணுமெ பெருமாளேயெனமொழிந்து
வாக்குறப்பேன்மூக்குறப்பேன் நானைக் குலைத்திடுவேன்
வார்த்தைகள்சொன்னதொரு வாயைக்கிழித்திடுவேன்
என்னசகுனியரு மெழுந்துமிகவணங்கி
காள-வந்தெதாருகாரியத்தை மாயவரோகேளுமென்றான்
பணத்தின்பெருமையினால் பாவிதிரியோதிரனும்
பெண்கேட்வாருமென்றான் பெருமாளேயிதுகுலந்தே
கன்னன்திரியோதிரனார் மதத்தையடக்குகைக்கு
பாவிதிரியோதிரனார் பணமெல்லாம்வாக்குகைக்கு
பெண்கொடுக்கச்சம்மதியும்பெருமாளெனமொழிந்தார்
நல்லதுபெண்தருவோம் சம்மதமில்சந்தோஷந்தான்
திரியோதிரனுக்குச்சீக்கிரமாய்வாருமென்றேன்
மாமன்சகுனியரு மகத்துப்போயேதுரைப்பான்
பெண்கொடுக்கசம்மதித்தார் பெருமாளெனமொழிந்தார்
பரியம்போடுகைக்கு பாராளுந்தன்பதிக்கு
திரியோதிரனுமாக்க சீக்கிரமாயேதுரைப்பான்
தேசத்தழகன் திரியோதிரனும்
யானைதிரள்படை ஆப்போதுதேவந்துவிட்டான்
பரியம்போடுமென்று பகரிஅவனுரைத்தான்
திரியோதிரனவனும் திரவியங்களத்தனையும்
பரியம்கொடுத்தங்கே பாலாவமேற்சென்னா
அனையன்திரியோதிரன் அப்போமனமகிழ்ந்தான்
ஏழுநாள்வாருமென்று இன்றுமுடனுரைத்தேன்
ஆளப்பிறக்க ஆயிமப்பெருமாளுக்கு
நேரானவல்லாள்சுந்தரியும் தாம்காலைகாணுமப்பி
ஆளப்பிறக்கவற்கு அரிக்கைவிடுவித்தாள்
ஆனைதாதிருந்தெனவிட்டு ஆயிமப்பெருமாளும்
தாயுடனேசொல்லாமல் கனிவழியேவந்துவிட்டான்
ஆற்றில்விழுந்து முழுகிக்கரையேறி
வல்லாக்கன்தன்மனத்தில் வாளெடுத்தான் தூங்கையிலே
வல்லாக்கன்கிழுகைவந்தான் வாளால்தறித்துவிட்டான்
கடோற்கஜன் தன்னுடனே காளையுறவடி
தமைவல்லியார்வீட்டில் வைத்தேயழுதுகொண்டு

அங்கேவிடைகள்பெற்று அபிமர்ச்சோற்சனனும்
அரணான்வனத்திலே அங்கேஉறவாடி
நாககன்னியர்வீட்டில் நல்லவிருந்துமுண்டு
அங்கேவிடைகள்பெற்று அவர்கள்கைகன்றுடர்
விசிப்படர்ந்துவந்தார் வீரங்காள்தன்வனத்தில்
தொங்கிசெட்டிதன்னுடனே துரைகளுறவாடி
வீரகங்காள்தன்வனத்தில் விருந்தமிர்தங்காளுமுண்டு
அங்கேவிடையருள ஔவைவனத்தில்வந்து
ஔவைவனத்தில்வந்து அரசர்விருந்துமுண்டு
அழகியசிர்சுந்தரிக்கு ஔவையைத்தனுப்பி
இருமாமரத்தருகே உத்தமர்கள்வந்துநின்று
திரியோதிரனுடைய சேனைப்பெருக்கமெல்லாம்
அரவான்போய்ச்சோதித்து அவன்வந்தபிற்பாடு
திரியோதிரனும் சேனைப்பெருக்கமெல்லாம்
ஊனைக்கே லந்தான்வரவேமன்னன்பயணமிட்டான்
அந்தசமயத்தி லரவான்சோற்சனனும்
தொங்கிசெட்டிதன்னுடனே துரைமன்னர்மெய்புகுந்து
மன்னர்திரியோதிரன் மகாசேனையுள்ளதெல்லாம்
மாளப்பொருதி மடித்தார்கள்சேனையெல்லாம்
ஆயிரங்கோடி அரசமக்கள்பட்டார்கள்
ஏழாயிரங்கோடி இராசமக்கள்பட்டார்கள்
பதினாயிரங்கோடி படைமன்னர்பட்டார்கள்
அப்போதரசசெல்லா மலைந்துவழிதேடி
ஒத்தைமரத்தருகே ஓடிவரும்போது
அங்கேஅபிமர் அதட்டிகொடிபிடித்து
தாமணியாய்ச்சேர்த்து தரிமாடுபோல்மடக்கி
திரியோதிரனுடனே திள்மன்னர்நூற்றுவரை
மற்றுமுள்ளவன்னியரைவாளபிமன்கட்டிவைத்து
என்னையுங்கட்டத் துணிந்தார்களப்பொழுது
சீக்கிரமாயோடிவந்து சேனையுடனுக
வந்துவிளம்பினேன்காண வாளபிமன்தன்னுடனே
மன்னர்சபைநடுவே வாளபிமன்முன்பாக
பெண்ணைவற்றுவென்று பிரிவித்துக்கூறினேன்
திரியோதிரனை சீக்கிரமாய்ச்சொல்லுமென்றேன்
வாளபிமற்கென்று வசனமவனுரைத்தான்
அப்படியேயாகுமென்று அரண்மனையில் போய்புகுந்து
ஆளப்பிறந்த அரவானெழுந்திருந்து
காவணக்காலுடனே கட்டினன்மன்னவரை
இலக்கணனைக்கொண்டுவந்து இராஜாக்கள்முன்பாக
ஐந்துகுடுமையைவைத்து அம்பலத்தில்தலைசிரைத்து
சாணிப்பாலைவார்த்து தலையில்விளக்கேற்றி

வாளாசிகன் தன்னுடனே மங்கைநல்லாள் சுந்தரியும்
மனையிலுட்கார்ந்து மணஞ்செய்யும்வேளையிது
தாமிஷங்கள்பண்ணுதே தருமப்பெருமாளே
ஐவருடனுக்கு அலங்காரத்துரோபதையும்
என்தங்கைதுரோபதையும் தாய்வேந்தனைவருமாய்
சீக்கிரமாய்வாருமென்று ஸ்ரீராமர் தானழைத்தார்
அப்போது தருமரும் அடைவுடனே தான்கேட்டு
மாயன்பெருமாளே வார்த்தையென்றுமேசொன்னையே
பாவிதுரியோதனனு பார்த்தானேயானாகில்
மறித்துவனம்போவென்று வழக்குரைப்பான்தப்பாது
எப்படிநாம்வருவோம் எங்கள்பெருமாளே
தருமமுடியோனே தருமரே நீர்கேளும்
வேதியனைப்போலாக வேடங்கள்மாற்றுகிறேன்
காசிராமனைப்போல் கனவேடம்போட்டாரே
ஐவருக்கும்வேடமாற்றினார்மாயவரும்
மாதுதுரோபதையும் வடிவெடுத்தாளப்படியே
அங்கிருந்துமாயவரும் அழைத்தவருகூற்றார்
காடுகடந்து கரியவனங்கடந்து
நாடுகடந்து நகரியல்கடந்து
துவாரகாபுரியருகே சென்றாரேமன்னவர்கள்
அங்கொருசாவடியில் அனைவரையுந்தானிருத்தி
அனைவரையிங்கே அனுப்புகிறேனென்றுசொல்லி
சீக்கிரமாய்வந்து திருமாளிகையிலுட்புகுந்தார்
ஆசாரிமுன்பாக வந்தாரேஆயனுமே
கட்டுண்டமன்னவனைக் காவலைத்தான்பார்த்து
கண்டாரோலக்குணனை கைபால்வாய்மூடினன்
ஐயோமகனே ஆர்த்தயங்கிச்சென்று
காரணமோஉனக்கு ஏதுக்கு கட்டுண்டிருப்பானேன்
தலைமேலேசாணிவைத்து சாஞ்சிருப்பானேன்
பனைமூட்டைகொடுத்து பார்க்கிறார்களா
என்றுசொல்லிவெம்பியருளர் இல்லாவிசாரமிட்டார்
ருக்கன்மாரக்கன்னடை சோபாலர்வந்துநின்றார்
இந்தஆதிகனேன்னையாவந்திதென்றார்
தலையிலெழுத்தப்படி தப்பாதுமாயவரே
கல்யாணமென்றுசொல்லி கண்குளிரப்பார்க்கவந்தோம்
அனியாயமாக அகப்பட்டுக்கொண்டோமே
இனியென்னசெய்வது எங்கள்பெருமாளே
ஆனபடிசெய்யுமென்றார் அருக்குருக்சனுமே
என்றுசொல்லிமாயவரும்இருக்கட்டுமென்றுசொன்னர்
மாயன்பெருமானும் மகாதேவரோதுசெய்தார்
கட்டுண்டமன்னவனை கட்டவிழ்க்கவேண்டுமென்று

நல்லரவான்சேவகக்கை நாமறியவேண்டுமென்று
ஆசைசங்கற்பாலாக ஆயருங்காமறைந்தார்
மாயனரண்மனையில் வாளாமென்சுந்தரியும்
இருவருந்தோட்டமா யிருந்தார்களப்பொழுது
உத்தமர்கள்வேதியர்கள் ஓமவிதங்கள்செய்ய
வெற்றிப்பிராமணர்கள் வேதங்கள்வோதிநிற்க
ஆளப்பிறந்த அரவான்முகம்நோக்கி
மாயன்பெருமானை வரவழைத்துவருமென்றார்
அரவானுமாயவனை அதட்டிப்பயக்கானழைக்கான்
சுத்திதிரும்பி திசைதோறும்பார்க்கலுற்றான்
பாரளந்தமாயவனை பந்தலிலேகாணமல்
எங்கெங்குந்தேடி இராஜர்முடிவேந்தன்
வேந்தர்பெருமானும் வெளியேபுறப்பட்டார்
அஞ்சனதிருஷ்டியிலே அரவானும்பார்க்கலுற்றான்
மண்டபத்தைவிட்டு வருகிறார்மாயனும்
கண்டானரவான் கடுகப்பிடிக்கவென்று
மாயன்பெருமானும் மச்சவடிவுகொண்டு
மச்சவடிவுகொண்டு மடுவிலேபோய்மறைந்தார்
அரவானும்விச்சுளியாய் ஆயனைப்பாயலுற்றான்
மாயன்பெருமானும் மறைவாகவோடிவந்து
அரவானெதிராக ஆண்சிங்கம்போல்வருவார்
சிங்கவடிவாக சீறிவருகிறதை
கண்டானரவான் சடுகெனவே தான்பாய்ந்து
சிம்புள்வடிவாகி சிவுகென்றுமேற்குதித்தான்
அப்போதுமாயவரும் அரவானைத்தப்பிவந்து
மாயவருமப்பொழுது மான்வடிவாயோடலுற்றார்
பார்த்தானேநல்லரவான் பதுங்கியெழுந்திருந்து
சிவங்கிவடிவாய்த் தாக்கிப்பிடிக்கலுற்றான்
அப்போதுகப்பிவந்து ஆயருமேதுசெய்தார்
ஆயன்பெருமானும் ஆமைவடிவெடுத்து
புதருஞ்செடியருகே போய்ப்புகுந்தார்மாயவரும்
அஞ்சனதிருஷ்டியிலே அறிந்தாரோமாயவனை
ஆலங்கவாழ்மார்பன் அரவான்குராவனைப்போல்
சில்லாக்கோல்கைபிடித்து சிக்கெனவேகுத்தலுற்றார்
அப்போதுமாயவரும் அரவானெதிரில்வந்து
காட்டிலொருபன்றியைப்போல் கடுகியேயோடலுற்றார்
பார்த்தானரவான் பன்றியாயோடுவதை
வேட்டைநாய்போலரவான் பிஜத்தைப்போய்பிடித்தான்
ஆயனும்முன்னிழுக்க அரவானும்பின்னிழுக்க
ஆயன்பெருமானுக்கு ஆபத்து ஆச்சுதல்லோ
தவித்துதடுமாறி தப்பித்துமாயவரும்

கொக்காய்வடிவுகொண்டு கோபாலரோடலுற்றார்
அஞ்சனையிருந்தவிடியிலே அறிந்தானேமாயவனை
சீக்கிரமாய்நல்லரவான் கொக்கையைப்போல்வடிவுகொண்டு
கிழெவிழவறைந்து கெட்டியாய்தான்பிடித்தார்
வேதநாராயணனும் மெத்தெனவேதப்பிவந்து
எலிபோல்வடிவுகொண்டு இல்லையில்தான்நுழைந்தார்
அரவானதுகண்டு அப்புறமேபோய்ப்பதுங்கி
பூனைவடிவாகிப் பதுங்கியிருக்கலுற்றான்
பெருமாளுமங்கிருந்து போறுதேறைபயலென்று
எட்டியேபார்க்கலுற்றார் எலிபோலேமாயவரும்
ஒளித்திருந்தநல்லரவான் சென்னியைப்போய்ப்பிடித்தான்
உறுதியாய்ப்பிடித்திடவே உள்ளங்கலங்கிடவே

பெருமாள்சொல்வது.

மண்டைபிடித்திடவே மேகவர்ணன்தான்பார்த்து
கெச்சிதேவன்மருகனே கிடுகிடுமெனவுரைத்தார்
விட்டசொல்லதுவீரோ விண்ணளந்தமாயவரோ
வருகிறேனென்றுசொல்லி மாயவரும்போய்மறைந்தார்
பார்த்தானேநல்லரவான் பார்வேந்தரெங்கேயென்று
இளைத்தானேநல்லரவான் திருமாலைகாணாமல்
அப்போதுமாயவரும் ஆனிடையனைப்போல்
ஏமபெருமாளப்பொழுது இடையனைப்போலவந்தார்
கண்டானேநல்லரவான் கடுகெனவேயோடிவந்து
பகையக்காரனைப்போல் படபடென்றோடிவந்தான்

அரவான்சொல்வது,

இடையனைக்கட்டிப் பிடித்தநல்லரவான்
ஆனைமனைவாசலுக்கு ஆட்டுக்கிடையேனுமென்று
பாலும்தயிரும் பதினாலம்வேண்டுமென்று
கொண்டுவாடா இடையாநீ சொப்பெனவேயென்று
அண்ணுக்கான்போட்டு அடித்தானேநல்லரவான்
பாராங்கல்லானெடுத்து பாரளந்தார்மீதில்வைத்து
தலையெடுக்கவொட்டாமல் தார்வேந்தனடிக்கலுற்றார்
அறிந்தாரேமாயவரும் அரவான்சவுரியத்தை
கெச்சிதேனன்நல்லரவான் கிடுகிடுவென்றுரைத்தார்
இனிசிறிதும்நல்லரவான் இப்பொழுதேநான்வாரேன்
என்றுமேநல்லரவான் இராமனைக்கைப்பிடித்து
மாயவரைப்பற்றி இழுக்கலுற்றானப்பொழுது

பெருமாள் சொல்வது,

அப்போது மாயவரும் அரவானுக்கேதுரைப்பார்
மனிதனைக்கொன்று மகாபாதகஞ்செய்தீரே
மனிதனைக்கொன்றரவான் மணஞ்செய்யக்கூடாது
பாதமிருந்தது காண் பந்தலிலேயிப்பொழுது
காசியிலேபோய்முழுகிக் கலியாணஞ்செய்யவேண்டும்
அப்பாதகந்தீருமதுவுமேதண்ணீரிலே
காசிப்பிராமணனை கலியாணப்பந்தலிலே
இட்டுவந்துவிட்டாக்கால் என்மகளைத்தருவேனப்பா
அல்லாதுபெண்கொடுக்கேன் அறையர்கள்தானறிய

அரவான்சொல்வது.

என்ன அரவானும் இராமர்முகம்நோக்கி
காசிப்பிருமணர்கள் வேண்டுமென்றீர்காவலரே
இப்போதுவேதியர்கள் எங்கிருப்பார்சொல்லுமென்றான்
மாயன்பெருமாளும் மறைப்பாகவேதுரைப்பார்
காசிக்குப்போய்வருவார் காவலரேவேண்டியபேர்
வழியிலொருமடத்தில் வந்திருப்பார்வேண்டியபேர்

அரவான் காசிப்பிராமணரைக் கண்டுபிடிப்பது,

அப்போதுநல்லரவான் ஆக்கறித்துப்பற்கடித்து
பந்தலைவிட்டு பார்மன்னன்வெளியேவந்து
எங்கெங்குந்தேடி இராஜமுடிவேந்தன்
அலைந்தெங்குந்தேடிவந்தான் ஆணழகன்புத்திரனும்
ஊருக்குமேற்கே ஒருமண்டபந்தானிருக்க
மண்டபமொன்றிருக்கும் மாயனருளாலே
பஞ்சவர்களைவரும் பாப்பாரைப்போலாக
காசிப்பிராமணர்போல் காவலர்களங்கிருப்பார்
கண்டானரவானும் கடுகெனவேயோடிவந்து
மண்டபத்தைநோக்கி வரலுற்றான்மன்னவனும்

காசிப்பிராமணரை அரவான்கேட்பது

காசிப்பிராமணரை கண்டானரவானும்
மண்டபத்தைச்சேரவந்து வணங்கியெழுந்திருந்து
ஐவரையுந்தெண்டனிட்டு அரவானுங்கூறலுற்றான்
ஆர்காணும்ஐயரே அறியபிராமணரே
எங்கிருந்துஎங்குவந்தீர் எனக்கறியச்சொல்லுமென்றான்

காசிப்பிராமணர்சொல்வது.

மாயப்பிராமணரும் வார்த்தையங்கேதுரைப்பார்

அரசிக்குநாங்கள்போய் வந்தோம்காண்காவலரே
எங்கிருந்தாலிங்கு வந்தாய் என்னகாரியஞ்சொல்லுமென்றார்
ஆர்காணுந்தம்பி அறியவுரையுமென்றார்
ஆளப்பிறந்த அரவானுங்கூறுவான்

அரவான்சொல்வது,

ஆருடையபுத்திரன்காண் அர்ச்சுனன்காணென் தகப்பன்
என்பேர் அரவான்காண் என்னுச்சிதுரோபதைகாண்
மாற்றான்பொருட்டால் வனம்போனார்பாண்டவர்கள்
ஆயன்மகள்சுந்தரியை அபிமருடதேவியரை
மாற்றான்றன்னை மைந்தனுக்கு மணஞ்செய்யவந்தார்கள்
அந்தவிசேடம் அடியேன்கள்தாமறிந்தோம்
ஆயன்மகள்சுந்தரியை வாளாலயிமருக்கு
கலியாணஞ்செய்யவந்தோம் கரியமால்புத்திரியை
காசிப்பிராமணர்கள் கரியமால்வேண்டுமென்றார்
ஆசையினால்வந்தேன் ஐயரேவாருமென்றான்
ஆவனைக்கண்டாற்போ லாச்சுதுகாணிப்பொழுது
வாருமையாவென்று வணங்கியெழுந்திருந்தான்
ஆனாற்கேள்தம்பியரே அப்படியேநாம்வருவோம்
பாலகன்கண்டதே பந்தலிலேநாங்களிரோம்
பாலகனுண்டானால் பரிகரித்தால்நாம்வருவோம்
இப்படிக்குச்சம்மதித்தால் இப்போதேநாம்வருவோம்
ஆளப்பிறந்த அரவானுங்கூறுவான்
அப்படியேயாகுமென்று அரவானழைத்துவந்தான்

காசிப்பிராமணர் வருவது,

மாயனாரண்மனையில் மாணிக்கப்பந்தலிலே
ஆவதுமாச்சியரும் அரியஇராவணர்போல்
கண்டாரேமாயவரும் கும்பிட்டெழுந்திருந்து
பந்தலிலேவந்திருந்து பார்த்தான்திசைதோறும்
காசிப்பிராமணர்க்கு கைதொழுதார்மாயவரும்
நாணியவந்தவர்க்கு தர்மரும்தெண்டனிட்டார்
பார்த்தாரேதர்மரிந்த பந்தல்திசைதோறும்

காசிப்பிராமணராகிய பாண்டவர்வந்து பெருமாளைக்கேட்டது;

இதுபுதுமையிது புதுமை இவ்வுலகில்கண்டதில்லை
சொல்லுமையாமாயவரே துவாரகைபிலிப்படியோ
மன்னவரேஉங்களிலே மணஞ்செய்வதிப்படியோ
அரசாணிகன்னடனு மாணபந்தற்காலுடனும்
கட்டிவைத்தோரிவ்வுலகில் கலியாணஞ்செய்யகாரணமோ
மணிதனைக்கட்டி மணஞ்செய்யகாரணமோ
அரசாணிகாலனை ஆர்காணுந்திருமணிலன்
தலையைமுழுக்கடித்தீர் சாணியைமீதில்வைத்தீர்

இ அ

அவனுடையபிள்ளை அறியவுரையுமென்றார்
பெருமாள்சொல்வது,
மாயன்பெருமாளு மறையவர்க்குயேதுரைப்பார்
காவணக்காலன்னடை கட்டுண்டோராரென்றீர்
திரியோதிரன்மகன்காண் செல்வனிலக்குணனும்
திரியோதிரனார்காணுந் தெரியவுரையுமென்றார்
இகோ-பந்தலிலேகட்டுண்டபாரமுடிமன்னவனும்
திரியோதிரப்பெருமான் சேனைக்கதிகாரன்
இந்த-மன்னவர்களெல்லாம் மகராசன்தம்பிமார்
இவருடையமைந்த னிலக்குணர்காணுமிவன்
காசிப்பிராமணர் சொல்வது,
என்னபிராமணரும் இராமர்முகம்நோக்கி
மனைசில்உட்கார்ந்த மாப்பிள்ளையார்காணும்
விண்ணளந்தமாயவரும் வேதியற்குயேதுரைப்பார்
பெருமாள்சொல்வது,
பாண்டவர்ஐவருண்டு பாருலகோர்தாமறிய
தருமனென்றும்வீமனென்று தாஷ்டிகவிஜையனென்று
நகுலசகாதேவ ராஜாக்களைவருண்டு
ஐவர்நடுவில் அர்ச்சுனனார்புத்திரர்காண்
அர்ச்சுனனார்புத்திரர் அபிமனிவர்காணும்
மனைமேலுட்கார்ந்த வாளபிமன்தான்காணும்
மாயப்பிராமணரும் மாயவர்க்குயேதுரைப்பார்
திரியோதிரனார்க்கு திரள்குமாரர்பஞ்சவர்க்கும்
உரன்முறைகத்திலவங்க ளுண்டோநீகூறுமென்றார்
பெருமாள்சொல்வது,
மறையவர்கேட்கவே மாயவருமேதுரைப்பார்
திரியோதிரனார்க்கும் திரள்வீரர்பஞ்சவர்க்கும்
பங்காளிகத்துவத்தால் பகையுண்டியாவர்க்கும்
தம்பிமகன்தேவியரை தமையன்மகன்கொள்ளவந்தான்
ஆகையினால்கட்டிவைத்தார் அறியபிராமணரே
காசிபிராமணர் சொல்வது.
மாயப்பிராமணரும் மறுவார்த்தையேதுரைப்பார்
பஞ்சவர்களிக்கிலையோ பாரளந்தமாயவரே
பஞ்சவர்களிக்கிலைகாண் பாரவனம்போனார்கள்
இட்டுநீர்வார்க்கவும் இங்கிலையோபஞ்சவர்கள்
பெரியப்பாரல்லவோ பெருக்கமுடன்செய்யவேண்டும்
தகப்பன்மாரில்லாமல் தரிப்பாரோமங்கிலியம்
தம்பிமணமெறிய தான்மணம்செய்வாரோ
பாவமிதுபாவம் பக்கல்மேலாங்களிரும்
அறியாமல்வந்துவிட்டோம் அதிகாரபந்தலிலே
ஆரபந்தலிலே அழைத்துவந்தாயெங்களைநீ

தோஷமிதுதோஷம் சொல்லாமல்விட்டிடுங்காய்
இன்றிருக்கப்போகாதென்று எழுந்திருந்தார்வேதியர்கள்

பெருமாள்சொல்வது.

அப்போதுமாயவரும் அரவானுடன்யேதுரைப்பார்
வேதியர்கள்போனக்கால் விஜயன்மகனுக்கு
பெண்கொடுப்பதில்லையென்று பெருமாளுங்கூறலுற்றார்

கடோற்கஜன்சொல்வது,

அப்போதுகடோற்கஜனும் அரவான்முகம்நோக்கி
தம்பியரேகேளாய்நீ சமயத்துக்கேற்றபடி
ஆயனார்சொற்படிக்கு அரவானேசெய்யுமென்றான்
ஆனந்தவாழ்மார்பன் அரவானெழுந்திருந்து
மாயன்பிராமணரை வணங்கியெழுந்திருந்து
வேதியரேயுங்கள் மனம் வேணபடிசெய்கிறேன்
மையலோடேநீங்களிப்போ மணமுடிக்கவேணுமென்றார்

காசிப்பிராமணர்சொல்வது,

வேதப்பிரமணரும் வேதியருங்கூறுவார்
பந்தல்மேலேகட்டிவைத்த பாரமுடிமன்னவரை
கட்டவிழ்த்துவிட்டு கலியாணஞ்செய்யுமென்றார்
காலோடேகட்டிவைத்த காளையிலக்குணனை
கட்டவிழ்த்துவிட்டு கடுகமுழுக்காட்டி
ஆனபொன்பணிகளிட்டு அழைத்துவந்துவிடுமென்றார்
அப்படியேயாகுமென்று அரவானுமோடிவந்து
துரியோதனனோடே தீரன்மன்னர்நூற்றுவரை

அரவான் துரியோதனன்முதலானவரைக்
கட்டவிழ்த்துவிடுவது,

கட்டையவிழ்த்துவிட்டுக் கறுத்துள்ளநல்லரவான்
மாற்றானிலக்குணனை வரிந்தகட்டைத்தானவிழ்த்து
விளக்கையெடுத்து வேந்தனைத்தானெழுப்பி
நாவிதனைக்காலழைத்து ஜலக்கசன்வாருமென்பார்
பொன்பூட்டிப்பட்டுடுத்தி பூவையிலக்குணற்கு
கொணர்ந்துவிட்டார்கள் கொற்றவனிலக்குணனை
ஆனந்தமார்பன் அரவானதுபார்த்து
தம்பியிலக்குணனே சதிராகுமென்றான்
காசிப்பிராமணரும் கலியாணப்பந்தலிலே
மாயனரும் மறையவருந்தானிருந்தார்
தென்னமுடிவேந்தன் துரியோதனன்மனையில்
காசிப்பிராமணர்கள் கட்டவிழ்த்தபுண்ணியத்தால்

ஊர்வலம் வருவது.

துரியோதனனும் தீரன்தம்பிநூற்றுவரும்
மாமன்சகுனியும் மைத்துனன்சேத்தரசன்
காசிப்பிராமணர்க்கு வணங்குவித்துதெண்டனிட்டார்

மற்றுமுள்ள மன்னவரும் மனைகளிலே வந்திருந்து
துரோணர்கிருபர் சொல்பெரியவீட்டுமரும்
ஐயமே யென்றறிந்து ஆசீர்வாதமென்றார்
பேரிகைகொட்ட பெருஞ்சங்குநின்றூத
ஒற்றைச்சங்கூத ஒளிகள்பணிமாற
நல்லாரிகொட்ட மணிக்காளந்தான்முழங்க
வேதங்களையிசைப்ப வேதியர்கள்பாடிவர
தாரைகளூத தார்வேந்தர்பாடிவர
வெற்றிமுரசறைய வேந்தர்களோடிவர
தம்பட்டைகொட்ட தாரைகளூதிவர
வேசியர்களாடிவர வேந்தர்கள்கொட்டிவர
தத்திதடிங்கெணவென்று தாளங்கள்போட்டுவர
மத்தளங்கொட்டிவர மணிமுரசு ஊதிவர
அம்மிக்குழலி அரசாணிமுன்பாக
சாலுகரகமும் சந்திரர்முன்பாக
மங்கிலியப்பெண்டுகள் வந்துமுளைதெளிக்க
மேளவகைபானதெல்லாம் விதம்விதமாய்த்தான்முழங்க
மங்கிலியமேதங்கையும் மணப்பாக்குவெற்றிலையும்
மறையோர்கள்வேதியர்கள் மங்கிலியப்பெண்டுகளும்
மங்கிலியந்தொட்டு மனம்வந்துவாழ்த்தினார்
திரியோதிரனுடனே திரள்தம்பிநூற்றுவரும்

மாயப்பிராமணர்களைவருந் திரியோதனதிசனும்
மங்கிலியந் தொடுவது.

மாயன்பிராமணர்கள் மன்னவர்களைவர்களும்
மாதுதுரோபதையும் மங்கிலியந்தொட்டபின்பு
மாயன்பெருமாளும் மங்கிலியந்தொட்டபின்பு
வேதப்பிராமணரும் விண்ணவரும்சாட்சியென்று
மங்கிலியந்தானெடுத்து பாளிமன்னைகைகொடுத்தார்

அபிமன்னன் சுந்தரிக்கு மாலையிடுவது.

மாயவனைத்தெண்டனிட்டு மங்கையர்க்குத்தான்தரித்தான்
சூரியனைத்தெண்டனிட்டு சுந்தரிக்குத்தான்தரித்தான்
அரகராவென்று அழுத்தினான்மங்கிலியம்
மும்மூர்த்திகளைத்தானினைந்துமூன்றுமுடிபோட்டானே
சுந்தரிக்குவிபூதி தரித்தான் அபிமன்னனும்
மாயன்பெருமாளும் மனமகிழ்ந்துபேதுரைப்பார்
இரும்புகுழலாளை கோலமயில்சுந்தரியை
தோகைமயிலாளை சுந்தரியைஉந்தனுக்கு
சந்தோசமுனக்குமப்பா தனஞ்செயனார்புத்திரனே
இந்தாருந்தம்பியென்று இராமரும்சேர்வார்த்தார்

பெருமாள் கடோற்கஜனுக்குச்சொல்வது.

கரியபெருமாளுங் கடோற்கஜனைத்தானழைத்து

தகப்பன்மாரிங்கிலையே தார்வேந்தா உங்களுக்கு
பெரியப்பரல்லவோ பெரியதுரியோதிரனும்
எழுப்பியழைத்துவந்து ஏலாலபிமருக்கு
இட்டுசீர்வாற்பியென்று இராமருங்கூறுவார்

கடோற்கஜன் வருவது.

காலைகடோற்கஜனும் கடிதியெழுந்திருந்து
துரியோதிரனருகே சேரவந்துமே துரைப்பான்
பெரியகுடியில் பெரியப்பாலல்லவோ
ஆணாய்ப்பிறந்த அபிமப்பெருமானுக்கு
இட்டுசீர்வாருமையா யெங்கள்பெருமாளே
எழுந்திருந்துவாருமையா எங்கள்பெருமாளே
தேசதுகழுகன் துரியோதிரனும்
மெள்ளவெழுந்திருந்து மேகமலைபோலே
மாற்றானபிமனுக்கு மணமிடுவோமென்றுசொல்லி
நின்றுகுலுங்கி நெடுமூச்செறியலுற்றான்

துரியோதிரனைக் கடோற்கஜன் குத்துவது

கண்டான்கடோற்கஜனும் கண்கள்சிவக்க
கண்டா பெரியப்பா வெறிந்தாய்பெருமூச்சு
முறிக்கிவிட்ட ஆடுபோல் முறடாகிறாயின்றாய்
முழங்கைகளைமடக்கி இடிதகான்ககுமுதுகிற
குத்தியென்றுகூன்விழுந்து காலையபிமனுக்கையில்
இறங்கிசீர்வாக்குதான் ஏலாலபிமருக்கு
துறையோடெழுந்து வாழ்த்தியேசெனைமிட்டார்
துர்மனையவரும் அள்ளியசெனைமிட்டார்
வீஷ்மர்துரோணர் விவ்விதுரர்தன்னுடனே
இருந்தச்சபையோரும் எல்லோருஞ்செனைமிட்டார்
துரியோதிரனும் நினைத்தாப்போல்தானிருந்தார்
காலைகடோற்கஜனும் கனகோபந்தானாகி
பிள்ளைகளைநோக்கி பிடரியிலேபோதலுற்றான்
சேனைமிட்டுமீண்டுவந்தான் துரியோதிரனும்
அபிமருஞ்சுந்தரியும் அரசாணிமுன்பாக
சுந்தரியைவாளபிமன் சுண்டுவிரல்தான்பிடித்து
அபிமருஞ்சுந்தரியும் அரசாணிசுத்திவந்தார்
அருந்ததிபார்த்து அனைவோருமனமகிழ்ந்து
அபிமருஞ்சுந்தரியும் அரண்மனையேபோய்புகுந்து
மன்மதனும்ரதியும்போல வாழ்மனைவீற்றிருந்தார்
இராமர்காணென்பாரும் இந்திரன்காணென்பாரும்
சந்திரர்கள்சூரியர்கள் தம்பிகளென்பாரும்
மங்கைநல்லாள்சுந்தரிக்கு மைத்துனன்காணென்பாரும்
மாயன்மருமகன்காண வாள்விஜயன்தன்மகன்காணே
அபிமருக்குஞ்சுந்தரிக்கும் அழகிசேர்பந்தலிலே

கலியாணம்வாழ்த்தியே காவலர்கள்கொண்டாட
பெண்ணைப் பிறந்தவர்கள் பெருமைசொல்லகேட்டிருந்து
அரவாணெழுந்திருந்து அழகுமண்டபந்தனிலே
மணப்பாக்குவெற்றிலையு மறையோர்க்குத்தான்வழங்கி
மன்னவர்கட்கெல்லாம் வரிசைபடவழங்கி
சந்தனங்கள்பூசியே தார்வேந்தரெல்லோரும்
பாக்குகள்வெற்றிலையும் பலபேர்க்குத்தான்வழங்கி

பெருமாள் காமதேனுவையழைப்பிப்பது.

கலியாணம்பார்க்கவந்த கனமானமன்னவர்க்கு
போசனங்களிட்டு பூரிக்கவேண்டுமென்று
மாயன்பெருமாளும் மனதிலேதானினைந்து
காமதேனுவென்னுங் கனமானபசுக்கள்தம்மை
வருகவருகவென்று வரவழைத்தார்மாயவரும்.

காமதேனுவருவது,

வந்ததேகாமதேனு மாயவனைக்கண்டவிட்டு
என்னையழைத்தபணி யேதுகருமமென்று
கேட்டதேகாமதேனு கிருபையுள்ளகிரீட்டியை

பெருமாள் கூறுவது,

மாயன்பெருமாளு மறுவார்த்தைசொல்லலுற்றார்
திக்குத்திசையாற்கும் திரியோதிரன்சேனைக்கும்
மற்றுமுள்ளராசாக்கள் மன்னவர்கடங்களுக்கும்
யானைகுதிரைகளும் ஆள்பேருஞ்சேவகற்கும்
போசனமும்நல்ல பொரிக்கறியும்பச்சடியும்
பருப்பும்புளிக்கறியும் பாயசமும்பகுவையும்
அறுபத்துநான்குவகை யதிரசமுமுப்பழமும்
கற்கண்டுசர்க்கரையும் காட்டுலாப்பழமும்
வாழைப்பழமுடனே மாங்கனியும்தேன்கனியும்
மாலுங்காயுடனே பலவிதங்களுள்ளதெல்லாம்
பந்திவைத்துஇக்கணையிற் பருகவிடச்சொன்னாரே

காமதேனு விருந்திடுவது,

அந்தமொழிகேட்டு அன்புடனேகாமதேனும்
வந்தமன்னரத்தனைக்கும் வாசலிலேபந்திவைத்து
சொன்னமொழிவிருந்து தொடுத்துவரவிட்டதுகாண்
பாலாரும்நெய்யாரும் பந்தலிலேதான்வழங்கி
போசனங்கள்தானருந்திப் புறப்பட்டார்தார்வேந்தர்
யானைகுதிரையுடன் பெருங்கூட்டமுடன்
காலைபெறுதகன் நாலுலட்சம் அஞ்சிலட்சம்
மிகுந்ததிக்கால்நடைக்கு வேணுமென்றதீனியெல்லாம்
காமதேனுதான்கொடுத்து கடக்கப்போய்நின்றதுகாண்
மாயன்பெருமாளும் வரிசையெல்லாந்தான்பார்த்து
சந்தோஷப்பட்டுத் தலையசைத்தார்மாயவரும்

காமதேனைப் பார்த்து கரியமாலே துணைப்பார்
ஈரேனெ ந்றபொழுது நானழைத்தால்வாருமென்றார்
நமஸ்காரம்பண்ணி நடந்ததே காமதேனு

திரியோதிரன் அரசர்கள் மகிழுவதும் புகழுவதும்.

அந்தவேசையில் அரசமன்னராஜாக்கள்
தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரன் குருக்கள்
மற்றுமுள்ளமன்னவரும் வகைவகையாயிருந்து
குருக்களுடனுரைப்பான் கோமான்திரியோதிரன்
கண்டீரோயிப்போது காமதேனுவந்ததுவும்
வேணுமென்றபாக்கியத்தை விருந்திடச்சொன்னதும்
பெருமாள்பிரதாபம் கண்டீரேபெரியவரே
மாயன்ற சிவிலை மனமறியப்போகாது
பக்குலக்ஷத்திரியர்கள் சமைத்தால்விருந்தாமோ
நம்முடையசேனைக்கு நல்லவிருந்துசெய்தாரோ
அவருடன்சரியானபேர் யாரு,மில்லைவையகத்தில்
நாம்நினைத்தால்தான்வருமோ வலமானகாமதேனு
இப்படியாய்ச்சொல்லி புனைத்தான்குருக்களுடன்

குருக்கள்சொல்வது.

அந்தவேசையதுகேட்டு அக்குருக்கள்
சொன்னார்மாயனிட சூத்திரங்களுள்ளதெல்லாம்
வைகுண்டவாசவன்காண் மாயமாய்வந்தவதரித்தான்
பூமிபாரந்தீர்க்கப் பிறந்துவந்தார்மாயவரும்
மானிடஜென்மமென்று மனதில்நினைக்கவேண்டாம்
பஞ்சவர்களைவரையும் பாரளந்தாருண்டுபண்ணார்
மாயவனருளாலே வந்துபிறந்தார்கள்
பஞ்சவர்கள்தங்களுடன் பகைபண்ணிக்கொள்ளாதே
வனவாசம்போனவரை மன்னுவரவழைத்து
பாதிராசபாண்டவர்க்குநீகொடுத்து
கூடியேவாழ்ந்தக்கால் குலமன்னர்மெச்சுவர்காண்

திரியோதிரன் சொல்வது,

குருக்களுரைக்கவுமே கோமான்திரியோதிரன்
மறுவார்த்தைசொல்லி யுரைக்கலுற்றான்மன்னவனும்
பாண்டவரைத்தானழைத்து பாதிராசாருமென்று
நாமுமவர்க்கு நல்லவன்போல்நாமானேனும்
மாமன்சகுனியிட வார்த்தையைநாங்கேட்டு
பொய்யாங்கள்கேட்டு கலங்கப்பிநின்றேனே
என்னசெய்வோமென்று ஏங்கிமனந்தளர்ந்து
மங்கையைத்தலைசிரைத்து வாசலிலேகட்டிவைத்து
காலோடேகட்டி கலியாணஞ்செய்ததுவும்
மொட்டைமுகஞ்செட்டி விருதாவாய்ப்போனதுவும்
எப்போதெளியுமையா ஈஸ்வரனேயெந்தனுக்கு
என்றுவிசாரமிட்டு எழில்வீரன்தான்படுத்தான்

எல்லாருமப்படியே எண்ணிவிசாரமிட்டார்

அரவான்முதல் நால்வருஞ்சொல்வது.

படுத்தார்களெல்லோரும் படைமன்னர்தான்கூட
நல்லரவான்தொங்கிசெட்டி நற்பாலன்கோற்சஜனும்
பேசினார்நால்வருமே பெருமாள்சவுரியத்தை
அம்மான்சௌரியத்தை அனைவோரும்பார்த்தோமே
நம்மாலேதான்வருமோ நல்லவிருந்திடவே
என்றவர்கள்பேசி யிருந்தார்கள்நால்வருந்தான்
பொழுதுவிடிந்ததுகாண் புறப்பட்டார்சூரியரும்
ஆயன்பெருமாளு மப்பொழுதெழுந்திருந்து
ஸ்நானங்கள்பண்ணி சதிரானமாயவரும்
காலக்கடன்கழித்து கனமானமாயவரும்
அரவானைத்தானழைத்து ஆயன்பெருமாளும்
இரியோதிரனுக்கும் தேசத்திலுள்ளவர்க்கும்
பகல்விருந்துசொல்லிவர பரிசாரமாயவரும்
அப்படியேசொல்லிவந்தான் அரவானவர்களுக்கு

இரியோதிரன் பயணப்படுவது.

தென்னமுடிவேந்தன் இரியோதிரன்பார்த்து
நல்லரவான்தன்னுடனே ஞாயமாய்ச்சொன்னானே
கலியாணக்காரியமும் கனவிருந்துமாச்சுதே
நாலுநாளாச்சுதே நாங்களிங்கேவந்து
ஊருக்குப்போய்வாரோ மென்றுரைத்தான்இரியமன்னன்
பூணிக்கையாகவே போய்வாரோமென்றானே

அரவான் தடுப்பது.

அவ்விசேஷங்கேட்டு அரவானுங்கொக்கரித்து
போரவர்கள்தங்களையே பிளந்திடுவேன்தடியாலே
ஊருகோலம்வந்து உரவாடிமொய்யெழுதி
தேறுகலைசெய்வித்து உன்சீமைக்குப்போமென்றான்
அவ்விசேஷங்கேட்டு அடங்கினான்இரனும்
வந்தானேநல்லரவான் மாயவற்குதெண்டனிட்டான்
அவ்விசேஷமெல்லாம் அரவானுரைத்தானே

பெருமாள் மறுபடியும் விருந்திடுவது.

சந்தோஷப்பட்டுத் தலையசைத்துமாயவரும்
கனமானமாயவரும் காமதேனுவையழைத்தார்
வந்ததேகாமதேனு மாயவனைதெண்டனிட்டு
என்னையழைத்தவகை யேதென்றுகேட்டதுகாண்

பெருமாள்சொல்வது.

மாயன்பெருமாளும் மறுவார்த்தைசொன்னாரே
அன்னமும்பாலும் அமுதுடனேநெய்மோரும்
என்னவனைத்துடனே இனியபக்ஷிகளெல்லாம்
ஒன்றுங்குறையாமல் உடன்படிக்கைசெய்யுமென்றார்

அப்படியேகாமதேனுவும் அன்னசினேத்ததுசாண்

ஊரவான்சொல்லுது,

அவ்வேளையிலேதிருந்து ஐவகைப்பந்திவைத்து
வேண்டுமென்றகாய்கறிகள் விருந்துகளிட்டாரே
செய்பாலும்பாலாறும் நிசாமபொறிக்கறியும்
கைபாறஉண்டு களைதீர்ந்தார்மன்னவர்கள்
பொழுதுவிடிந்ததுகாண் புத்திலவுதானெறிக்க

ஊர்கோலம் வருவது,

ஊர்கோலம்வரவேஉத்தாரமிட்டார்கள்
யானைகுதிரைகளும் ஆள்பெருமன்னர்களும்
முத்துக்குடையும் முழுவயிரக்கால்குடையும்
பத்தரைமாற்றுப்பொன் பவழக்கொடிக்குடையும்
பட்டுக்குடையும் பசும்பொன்னால்முக்கொடியும்
வட்டக்குடையும் மாணிக்கக்கால்குடையும்
நீடமுடைக்குலவட்டம் திரள்கொடிதான்முழங்க
வெண்சாமரம்வீச வேலையெல்லாம்தான்பிடிக்க
பட்டுக்கொடிசேலை ...த்துலக்ஷம்தான்பிடிக்க
முத்துக்கொடிசேலை மூன்றுலக்ஷம்தான்பிடிக்க
தீவட்டிக்காரர் திரளாய்க்கொண்டுவந்தார்
முத்தாலேஆலாத்தி மூன்றுலக்ஷம்தான்பிடிக்க
பொன்னாலேதீவட்டி பெரியவர்கள்தான்பிடிக்க
தேவர்விளக்குப்பந்தம் திரளாய்த்தான்பிடிக்க
அடுத்தார்கள்மேளங்கள் அண்டங்கிடுகிடென
ஆனைமேல்மேளம் அடித்தார்களொருதுலக்ஷம்
நகராமேளக்காரராக
பொற்சின்னமூதிவர பூமிகிடுகிடென்ன
ஆகாயபாணம் அதிர்புருகுசக்கரமும்
பூச்சக்கரபாணங்கள் பூமியெல்லாந்தானிறைய
இப்படிபாணம் எட்டுலக்ஷந்தான்கொளுத்த
பகல்வர்த்திபூவத்தி பகல்போலேதானெறிய
ஆகாயம்பூமியெல்லாம் அதிர்ந்துநடுங்கிடவே
பட்டணமோராஜாவாம் யானையின்மேலேறிவர
ரத்தினத்தில்தானிழைத்தகலசதண்டிகைமேல்
ஏறினார்தண்டிகைமேல் எல்லோரும்காபவாழ்த்த
முத்துக்குடைக்காரர் மூன்றுலக்ஷந்தான்பிடிக்க
வெற்றிபுனைசுந்தரியும் ஏறிவெளியேவந்தாள்
ஆயிரங்காதியர்கள் அருகேநடந்துவர
ஆயிரம்பெண்களாயிரம் பக்கத்தில்நடந்துவர
பாங்கிபெண்களாயிரம் பக்கத்தில்நடந்துவர
உள்ளாக்குளிருந்திடவே ஊர்கோலம்வாராங்கள

வாரசொருவைபோகம் மாதேவர்கற்டனைபோல்
துவாரகாதன்பதியை சுத்திசெய்தார்கள்
வீதிக்குவீதி விளக்குகளிட்டார்கள்
ஆலாத்திகாட்டுவாரும் அமர்ந்திருப்பாரும்
தேங்காய்கொடுப்பாரும் இருச்சின்னமூதுவாரும்
இவரார்காணென்பாரும் இந்திரன்சாணென்பாரும்
மாயன்பெருமான் மருமகன்சாணென்பாரும்
அருச்சுனனார்பெற்றெடுத்த அபிமன்னன்காணென்பாரும்
சுபத்திரையாள்பெற்றெடுத்த துய்யபரிபாலனென்பார
திஷ்டிசுழிப்பாரும் சேலைசுத்திபோடுவாரும்
இந்திரன்போல்யெங்கும் ஊர்கோலம்வந்தார்கள்
வந்தார்களப்பொழுது மாயனார்மனையில்
ஆனையிறங்கினான் அபிமன்னராசாவும்
தண்டிகையிறங்கினாள் தையல்நல்லாள் சுந்தரியும்
மாப்பிள்ளையும்பெண்ணும் வரிசையுடனின்றார்கள்
ஆலாத்திகொண்டுவந்து ஆயிரம்பேர்தானெடுத்தார்
முக்காலேஆலாத்தி மூப்பியர்கள் தானெடுத்து
கற்பூர ஆலாத்தி கன்னியர்கள்தானெடுத்தார்

காப்புகளைந்தது,

மாப்பிள்ளையும்பெண்ணும் மணவறையிலுட்கார்ந்தார்
காப்புகளைந்தார் காளையபிமனுக்கு
சுந்தரியாள்கைகாப்பு துறைமன்னன்தண்டளைந்தான்
படைமன்னராசாக்கள் பந்திபந்தியாய்சென்றார்
மொய்ப்பணமுரத்தினமும் மூன்றுலகூடயிட்டார்கள்
வந்திருக்குமன்னவர்க்கு வரிசையுடன்பாக்கும்
சந்தனமுங்குங்குமமும் சாந்துபன்னீருந்தான்
அந்தமுடன்மன்னவர்க்கு ஜவ்வாதுதான்பூசி
மஞ்சாக்ஷதைகள் மலைமலைகள்தானுடு
சந்தோஷவார்த்தைசொலன் பெருமான்தயவுடனே

பெருமாளசொல்வது,

வாந்தவரைப்போங்களென்று மாயர்அனுப்பிவிட்டார்
திரியோதனனுடைய சேனைபரிகலமும்
பயணங்கள்பட்டாரம் பாங்குடையமன்னவர்கள்
ஆனந்தவாழ்மார்பன் அரசாளுந்தானினைந்து
கட்டைதுருத்தாலும் காணியாளாகாது
மன்னவர்களெவரையும் வனத்திலேதுரத்திவிட்டான்
துரோபதையைக்கொண்டுவந்து துயிலேஉரித்துவைத்தான்
மாதுதுரோபதையை மானழித்துவைத்தான்
வாளரவன்தேவியனை தன்மைந்தனுக்குதேடித்தான்
திரியோதனனுடனே திரள்மன்னர்நூற்றுவரை
ஊரளப்பெருக்கிவிட்டு மடிப்பேனென்றெழுந்தான்

ஆயன்பெருமாளும் அரவாணிதனைச் சிந்தித்து
பெருமாள் அரவாணனை ஓடிவருவதும்
ஆயர் அரவாணனை அழைத்துக் கூறலுற்றார்
கன்னியபாரதத்தில் ராஜாக்கள் மாளுவது
கலியாணப்பந்தல்மேல் கல்லிட்டவாகாது
படைவரையெல்லாம் பலியிட்டு அனுப்புமென்றார்
அரவான்கோடற்சனும் ஆனதொந்திசெட்டியுடன்
கூடைகட்டிச் சொக்கரித்து தூரத்திழுக்கலுற்றார்
அடித்துவிழுந்துதன்னு அலறியேழுகிறவாரும்
இடித்துவிழுந்துகன்னு இளைத்தோடிபோவாரும்
பின்திரும்பிமுன்னோடி பிழைத்தோமென்பாரும்
தலைதட்டிவிக்கொண்டமன்னர் தப்பினோமென்பாரும்
இன்றுபெற்றனென்னதா இனிபிழைத்தோமென்று
இப்படிசொல்லி இராஜாக்களோடலுற்றார்
தேசத்தழகன் திரியோதிராஜன்
கைசோர்ந்துமெய்சோர்ந்து கனத்தமுடிசோர்ந்து
எங்குந்திருமுகத்தை யெடுத்துபாராமல்
தகப்பனார்வார்த்தைதனை தள்ளிட்டதினால்
சகுனிமக்குச் சத்துராதியாயிருந்தான்
இனியென்னசெய்வோமென்று எண்ணிசுழிகிடந்தான்
ஐயோசிவனேயென்று அழுதுசுழிகிடந்தான்
பாரெல்லாம்போர்வை பழித்தெறித்துக்கடந்தான்
கட்டிவந்தசேனையெல்லாம் கொள்ளைகொடுத்துவிட்டு
எப்படிபோயிருப்பேன் இனியத்தொருபட்டணத்தில்
இப்படியாய்ப்போய்ச்சேர்காவிரியதொருபட்டணத்தில்
ஐவர்பெருமாளைச்சிவா துரோபதையும்
மைத்தர்மருமக்களை வாழ்த்திமனமகிழ்ந்து
ஆயன்பெருமாளை அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
எங்களுக்குக்குறைகளே இருக்கவேண்டியில்லை
வேதநாராயணரே விடைதாருமென்றுரைத்தார்
மாயன்பெருமாளும் வார்த்தையவர்க்குரைத்தார்
ஏழ்மையும்வந்து விளைத்தோமென்றெண்ணாதே
மாறுவார்நூற்றுவர்கள் வையகத்தையாளுவீர்
மாறுதுரோபதையு மயிர்முடிப்பாள்தப்பாது
மன்னவர்சேனைகள் வணம்போய்வாருமென்றார்
மாயன்பெருமாளும் வழிவிட்டுத்தான்வருவார்
அந்தநாள்போக்கி மறுநாள்கழித்தபின்பு
அரவான்கோடற்சனும் ஆனதொந்திசெட்டியாரும்
ஆயன்பெருமாளை அரசமக்கள்தெண்டனிட்டு
மாயவனேயெங்களிட வந்திருந்துமாதவமே
ஆயனேயெங்களைநீர் அனுப்பிவிடைதாருமென்றார்

அப்படிப்போவதுவென்று ஆயனுஞ்சம்மதித்து
மாயன்மனமகிழ்ந்து மருமக்கள்மாதருக்கு
பட்டுசால்பச்சைவடம் பாங்காய்க்கிரீடமும்
கடுக்கன்கொலுசுகளும் கனமானமோதிரமும்
வேண்டியபணிதியெல்லாம் வெகுமானந்தன்கொடுத்து
தோகைநல்லாள்சுந்தரிக்கு சீதனமாகவென்று
நாற்பதினாயிரங்கோடி நடையானைபாற்பசுவும்
அடியார்கள்தோழியர்கள் ஆயிரந்தான்கொடுத்து
பல்லக்குதந்தண்டிகை பசும்பொன்னிழைத்ததுதான்
சீதனங்கள்தான்கொடுத்து திருமால்மகன்தனக்கு
மாப்பிள்ளைக்கும்பெண்ணுக்கும் வரிசையுடனொப்பாக்க

அபிமன்னன்சொல்வது,

அப்போதுவாளபிமன் ஆயனைத்தெண்டனிட்டு
பெருமாளேஎங்களுடை - பெரியப்பன்தங்களெல்லாம்
ஏழுநாள்வஷ்டம்பெற்றான் யானைசுமந்தகனம்
பரிசம்பொருக்குதீரோ பாரளந்தமாயவரே
பேதையென்றுசொல்லியல்லோ பெண்கொடுக்கமாட்டோமென்றீர்
எங்கள்-பாட்டனார்தேசம் பழம்பொருளே இத்தனையும்
முலைப்பாலுக்கொருபொருள் முப்பதுபொன்னுண்டதற்கு
முப்பதுபொன்னுமுதலெடுத்துக்கொண்டருமையா
மற்றப்பொன்பூஷணமும் மாறுமல்பொதிபிடித்து
ஆனைதங்கிபட்டணத்தே அனுப்புமென்றான்வாளபிமன்
தப்பாதேஅனுப்பிவிடுந் தாரணியளந்தவரே
உடைமைகொடுத்து உறவாடுமென்றுரைத்தான்

பெருமாள்சொல்வது,

என்னப்பெருமாளிருதோளும்பூரித்து
தங்கைமகனுரைக்க தரணியளந்தமாயவரும்
மருமக்கநல்வரையும் மகளானசுந்தரியும்
வாழ்த்திவிடைகொடுத்தார் மாளிகையிலுட்புகுந்து
மாமியார்லட்சுமியை மன்னவர்கள்தெண்டனிட்டார்
மங்கைநல்லாள்சுந்தரியும் மாதாவைதெண்டனிட்டாள்
மருமக்கள்நால்வரையும் வாழ்த்தியெடுத்தணைத்து
மகளாரைசென்றெடுத்து வாயாரவாழ்த்தலுற்றார்
மங்கிலியமுண்டாவீர் மைந்தரைப்பெற்றிடுவீர்
பூமியையாண்டிடுவீர் புத்திரரையுற்றிடுவீர்
வாயாரவாழ்த்தி மகிழ்முகத்தைமுகர்ந்துகொண்டு
போய்வாருமென்று விடைகொடுத்தாள்பொற்கொடியும்
அங்கேவிடைகள்பெற்று ஆயனைதெண்டனிட்டு
துவாரகாபதியைவிட்டு துரைமன்னர்நடந்தார்

ஒளவையார்வீட்டிற்குவருவது,

ஒளவைவனத்தேகு அரசமக்கள்போய்நடந்தார்

பேரிகைகொட்ட பெருஞ்சங்குநின்றூத
மல்லாரிகொட்ட மணிக்காளமுன்முழங்க
ஒற்றைச்சங்கூத ஒளிகள்பணிமாற
தெய்வரம்பையோடிவர தேவடிமாராடிவர
ஔவைமடத்தருகே அடுத்தார்கள்மன்னவர்கள்
ஆயிரம்வருகிறதை ஔவைபரிந்துகொண்டு
மக்களெதிராக மாதாவருகலுற்றாள்
ஔவையார்பாதம் அடிபணிந்துதெண்டனிட்டார்

ஔவையார்பாதம் சுந்தரியாள்பணிவது.

கோதைநல்லாள்சுந்தரியும் தோழிமார்தன்னுடனே
தண்டிகைதானிறங்கி தார்குழலும்ஓடிவந்து
பாதிசரணமென்று வணங்கியேதெண்டனிட்டாள்
ஔவைமனமகிழ்ந்து அணைத்தெடுத்துக்கொண்டு
வாயாறவாழ்த்தி மடத்தருகேகொண்டுசென்று
அன்னங்கறிசோறு அடைவாகவேசமைத்து
மக்களும்மங்கையர்க்கு வரிசையசனமிட்டு
வெள்ளிலைக்கற்பூரம் மிகுத்தகாய்ச்சுண்ணமுடன்
அள்ளியவர்க்களித்து ஔவையருமப்பொழுது
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து வழிவிட்டனுப்பலுற்றாள்

ஔவையார் வழிவிட்டனுப்புதல்.

அங்கேவிடைகள்பெற்று அலைகங்கைதன்னுடனே
ஔவைமடங்கடந்து அப்புறமேவருகலுற்றார்
காடுகடந்து கடிபவனங்கடந்து
காடுகடந்து கற்பொதிகள்தான்கடந்து
இஞ்சிவனங்கடந்து இருவாட்சியுட்புகுந்து
மஞ்சள்வனங்கடந்து மருக்கொழுந்துகால்கடந்து

வீரசெங்காளண்டை தொங்கிசெட்டிவருவது.

வீரசெங்காளம்பட்டணத்தை விருப்பமுடன்வந்தார்கள்
முந்திபோய்தொங்கிசெட்டி முருகுழலைதெண்டனிட்டு
வணங்கிசெய்துவாள்மன் மங்கைநல்லாள்சுந்தரியை
அன்னைமாரிப்போ அழைத்துவந்தார்பாருமென்றான்
மைந்தனுரைக்கவுமே மாதாவும்யேதுரைப்பாள்

வீரசெங்காள் சொல்வது,

வீட்டைமெழுகி விதமாகக்கோலமிட்டு
சாந்தால்தரையைமெழுகி சந்தனத்தால்கோலமிட்டு
கஸ்தூரிகள்கரைத்து கடுகத்தெளியுமென்றாள்
ஆலாத்திபெண்களொரு ஆயிரம்பேர்வாருங்களென்றாள்
மைந்தர்க்கெதிரே மங்கையரும்போகவென்று

வீரசெங்காள் மைந்தர்களண்டை வருவது.

பல்லக்குமீதேறி பைங்கொடியும்எதிர்கடந்தாள்
மாதாவருகிறதை கண்டந்தமன்னவர்கள்

ஆனைவிட்டுக்க சிறந்த அரசர்களெல்லாரும்
ரதா பின்பாகம் மலர் தூவிக்கொண்டேவிட்டு
வைபங்கொழுபாள்சுந்தரியும்பல்லக்குவிட்டிறங்கி
மங்கையாள்பாகம் அரவணைக்கிகொண்டேவிட்டாள்
வந்தாரணிக்க மருமகளைச்சென்றெடுத்து
வாரியெடுத்தணைத்து மாளிகையில்கொண்டுசென்று
வாழ்த்தி மனமகிழ்ந்தாள் மாதாவும்வீரமேந்தாள்
ஊர்கோலம்செய்யவே உத்தமியாள்தனிவந்து
மைந்தன்கொந்திசெட்டியுடன் மாதாவுரைத்தாளே
அப்போதுகொந்திசெட்டி அரண்மனையிலேபுகுந்து
உக்கிராணம்போய்புகுந்து ஒருபெட்டிதான்திறந்து
ஆணைக்கொண்டுதாருமென்று ஏழாயிரம்பொன்கொடுத்தான்
பாணவித்தைக்கொண்டுவரப் பதின்கலம்பொன்னளந்தான்
வேளிக்கைகொண்டுவர கொடுத்தான்திரவியத்தை

ஊர்வலம்வருவது.

பல்லக்குமேல்சிலபேர் படைமன்னரோதிவர
வீதியலங்கரித்து விளக்கேற்றிஎத்திசையும்
ஆயன்மகள்சுந்தரியும் ஆனபொன்னின்தண்டிகைமேல்
வேந்தர்பெருமாளும் வீதிபவனிவந்தார்
வெண்சாமரம்வீச வெள்ளைக்குடைகவிய
செட்டித்தெருக்கடந்து சீர்கருணர்வீதிபுக்கி
இராசனைடுந்தெருவேகடந்தார் மன்னவர்கள்
பாணமுழங்கிவர பைங்கொடிமாரோடிவர
யானைகுதிரையேறி இராசாக்கள்வீதிவந்தார்
பார்த்தன்மகனாரும் பாரளந்தார்தன்மகளும்
காளையரவாலும் கடோற்கஜன்தன்னுடனே
ஊர்வலமாக ஊர்கோலம்வந்தார்கள்
கண்டாளேவீரகெங்காள் கண்கள்களிகூர
ஆலாற்றிகாட்டியென்று அபிமனுக்குஞ்சுந்தரிக்கும்
அபிமனுஞ்சுந்தரியும அம்பொன்மணிகைப்பிடித்து
மாளிகையினுட்புகுந்தான் வாளபிமன்தேவியுடன்

அபிமன்னன்மணக்கோலத்தோடு வீரகெங்காளிடம்வந்தது,

பாகலிமேடையத்துநின்று பாரமுடிமன்னவனும்
அரசாணி முன்பாக அபிமனும்சுந்தரியும்
மணைமேலேயுட்கார்ந்தான் வாளபிமன்தேவியுடன்
ஆனவேதாந்தவேதியர்கள் அள்ளியேசேசையிட்டார்
அபிமனுஞ்சுந்தரியும் அரசாணிசுத்திவந்தார்
அரசாணிசுத்திவந்து அரண்மனையினுட்புகுந்து

பச்சிலைப்பாய்மீதில் பரிந்தேகுட் கார்ந்தாள்
பாலும்பழமும் பணிவெள்ளைச்சக்கரையும்
கூட்டிக்குழப்பி கொடுத்தார்கள் தாதியர்கள்
வாங்கியமுதுமுண்டார் வாளபிமன்சுந்தரியும்
ஊர்கோலம்வந்து உள்ளானார்மொய்யெழுதி
பாக்கிலையும்வாங்கிப் பரிமளமேமேற்பூசி
அன்னக்கறிகாய் அடைவாகவேபளித்து
உண்டெழுந்துபோனபின்பு உத்தமர்கள்வீரியர்கள்
வாளபிமன் தேவியுடன் மகிழ்ந்திருந்தானங்கொருநாள்
அங்குநாள்போக்கி மறுநாள்கழிந்தபின்பு
அரவான்கடோற்கஜனும் அபிமனுந்தானெழுந்து
ஆச்சிசெல்லவீரகெங்காள் ஆசனத்தில்சேரநின்று
மாதாவுக்கேற்ற மலர்தூவித்தெண்டனிட்டார்
வந்துபணிந்தொரு மக்களைச்சென்றெடுத்து
வாயாலேவாழ்த்தி மதிமுகத்தைமுகந்துகொண்டார்
ஆச்சிநீர்கேளீர் அடியேன்கள்விண்ணப்பம்
ஆச்சிசுபத்திரையும் அபிமனைத்தேடிருப்பாள்
அனேகநாளாகுதுநா னையன்பதிக்குவந்து
விடைதாருமாச்சியென்று விடுதிக்குப்போகவென்றான்

வீரகெங்காள்சொல்வது,

இரித்தானைமகிழ்ந்து செட்டிமகள்வீரகெங்காள்
மக்களைப்பார்த்து மனமகிழ்ந்துவீரகெங்காள்
போசனச்சாலையிலே பொற்கொடியும் போய்ப்புகுந்தாள்
மக்களிருவருக்கும் வரிசைப்படியாக
பொரித்தபொரிக்கறியும் பொன்போல்சிறுபருப்பும்
பக்குவத்துநெய்த்தளிகை போதமிகப்படைத்து
அசனமுண்டபிற்பாடு அள்ளிலைப்பாக்குமிட்டு
மருமகன்சுந்தரிக்கு வரிசைபணிதியுடன்
தோழிமாராயிரஞ்சுந்தரிக்குத்தான்கொடுத்து
மைந்தனபிமனுக்கு வரிசைபணிதியுடன்
யானைகுதிரையுடன் அடியார்களாயிரமும்
வேண்டுமட்டுங்கொடுத்து வீரகெங்காளப்பொழுது
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து வழிவிட்டனுப்பலுற்றாள்
அச்சேதிவிடைபெற்று அலைகெங்கைநன்னாடர்
இரவும்பகலும் இளைப்பாறிவழிநடந்தார்

நடந்தார்களப்பொழுது நாககன்னிபட்டணத்தில்
நாடுகடந்து நகரிபலகடந்து
காடுகடந்து கடுகவழிகடந்து
நாககன்னிவீற்றிருக்கும் நல்லதொருபட்டணத்தே
பாதாளலோகத் தடவறையில்வந்துநின்றார்
காளையரவானும் கடுகியேமுன்னோடி
முன்னாலேயோடி முகத்தெதிரில்வந்துநின்று
சுத்தியேவந்துநின்று சுருக்காகத்தெண்டனிட்டு
அன்னையார்பாதத்தில் அரவானுந்தெண்டனிட்டான்
தெண்டனிட்டபோது திடுக்கிட்டெழுந்திருந்து
அபிமன்கடோற்கஜனும் அன்பாகத்தொங்கிசெட்டி
சுந்தரியாள்தானுஞ் சுருக்காகவந்தார்காண
வந்தாரிதோபாரும் மாதாவேயெனமொழிந்தார்
மக்கள்வருவாரை மாதாவுந்தான்கேட்டு
பாக்கியனைசேரழைத்து பைங்கொடியுங்கூறுவாள்
வீடுமெழுகி வியாகக்கோலமிட்டு
கஸ்தூரிகொண்டுவந்து கரைத்துதெளியுமென்றாள்
குத்துவிளக்கெங்கும் கொழுந்துபடவேற்றுமென்றாள்
மாணிக்கதீபங்கள் வையுமென்றாள்எத்திசையும்
இரத்தினக்கம்பளியை யெத்திசையும்போடுமென்றாள்
ஆலாத்தியேத்துமென்றாள் ஆயிரம்பெண்கள்தன்னை
மாதாவும்நாககன்னி மைந்தர்க்கெதிராக
பாதாளலோகம்விட்டு பார்த்தனிடதேவியரும்
பல்லக்குமீதேறி பைங்கொடியுந்தான்வருவாள்
மாதாவரவதன்னை மன்னவர்கள்கண்டுகொண்டு
யானைகுதிரை அரசர்கள்விட்டிழிந்து
மாதாவுக்கெதிராக மன்னவர்கள்வந்துநின்று
மாதாவின்பாதம் மலர்தூவிதெண்டனிட்டார்
வந்துபணிந்தவரை வாரியெடுத்தணைத்தாள்
ஆபன்மகளாரும் அன்பானசுந்தரியும்
பல்லக்கைவிட்டிழிந்துபார்த்தாள்மருமகளும்
அத்தையார்பாதம் அடிபணிந்துதெண்டனிட்டாள்
மாமிசரணமென்று வணங்கினாள்சுந்தரியும்
வந்துபணிந்த மருமகளைச்சென்றெடுத்து
வாழ்வீர்வளருவீர் மைந்தனைப் பெற்றிடுவீர்
பூமியை ஆளுகைக்கு செல்வனைப்பெற்றிடுவீர்

பாபரவாழ்க்கை நிறைமுகத்தைக்கு முக்கொண்டு
ஆலாத்தியெட்டுமென்றான் ஆனந்தவாழ்மார்பி
மாணிக்க ஆலாத்தி மங்கையர்கள் கொண்டுவர
பாதாளலோகக் கடவுளையும் உட்புகுந்து
மாளிகையில்கொண்டுசென்று மைந்தனையும் சுந்தரியும்
ஆசாணிமுன்பாக அபிமருக்கும் சுந்தரிக்கும்
மைந்தருக்கும் சுந்தரிக்கும் வாரிசேசனையிட்டான்
அம்மையுஞ் சுந்தரியும் அரண்மனையில் கொண்டுசென்று
வாழைப்பழமும் சொக்காளைப்பொடியும்
அம்மையுடனே சேனைக் கமுதுபடி கொடுத்து
செப்பல் காவிருடனே சேரிமைபார்த்தன் கொடுத்து
மைந்தனைச் சோமைத்து மாணுக்கத்தான் மகளும்
அழுதன்று மண்டபத்தே ஆரிழையும் போய்புகுந்து
பொன்பேல் சீறுருப்பும் புத்திரருக்கு செப்பாலும்
பச்சடியுந் துவையலும் பழவரிசை போஜனமும்
சர்க்கரை ஒரு மாதாவும் அசனமூட்டு
வெற்றிலை சுண்ணாம்பு வேண்டும்படியருந்தி
சந்தனங்கள் பூசி சாந்துமிக வணிந்து
அந்தமான்போக்கி சிலநாள் கழிந்தபின்பு
மாளிகையில் புகுந்திருந்து ஆச்சிக்குப்போய் பணிந்து
ஆச்சியே கேளும் அடியேன்றன் விண்ணப்பம்
மாதா மகள் தன்னையும் வழிபார்த்திருப்பாள்காண்
கேட்டிருப்பாள்காண் திருமாலுடன் பிறந்தாள்
சொல்லமறந்துவிட்டேன் தோகையரே இப்பொழுது
வாழ்த்தி விடைதாரும் அம்மா தாயே யெங்களுக்கு
அப்படியே போகுமென்று ஆனந்தவாழ்மார்பி
மைந்தனுக்கும் மருமகள் சுந்தரிக்கும்
பாரப்பணிதிக்கும் பாக்கியாராயிரம்பேர்
ஆனந்திமாதரும் ஆயிரம்பேர் தாதிகளும்
சேனைகளைக் கொடுத்தான் திருவினையும்
மக்களைப் பார்த்து மனமகிழ்ந்து மங்கைகளெல்லாம்
அழுதன்று மண்டபத்தே ஆரிழையும் போய்புகுந்து
மாம்பழமும் பலாவும் முந்திரிப் பலாப்பழமும்
வாழைப்பழமும் மாதுளம் மாம்பழமும்

வெள்ளிலைக்கற்பூரமு வேண்டும்படியளித்து
சந்தனமுங்குங்குமமும் சாந்துபரிமளமும்
மன்னர்பெருமாளே வாழ்வீரெனவளித்து
மருமகள்சுந்தரியே வாழ்வாயெனவளித்து
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து வழிவிட்டனுப்பலுற்றாள்
மகனை அரவானை மங்கையருந்தானழைத்து
அபிமனைக்கொண்டுபோய் ஆச்சினைக்கியிலெலாப்பிவித்து
ஐந்தாறுநாளிருந்து அப்பாவே வாருமென்றாள
மன்னவரும்சேனையுடன் வாகனங்கள்தானேறி
பாதாளலோகத் தடவரையைவிட்டகன்று
காடுகடந்து கடியவனந்தான்கடந்து
கொல்லிமலைகடந்து கு குலைகடந்து
காணுமுக்கோப்புகளும் கமுகுவனந்தான்தாண்டி
கமலவல்லியாளிருக்கும் கதலிவனம்புகுந்தார்
முந்திகடோர்க்கஜனும் முடுகியேயோடிவந்து
வீதியும்வீதி தெருவும்பலகடந்து
கமலவல்லிதானிருக்கும் கனகமணிமண்டபத்தே
மாதாவுக்கேற்ற மலர்தூவிதெண்டனிட்டான்
கைகட்டிவாய்புதைத்து கடோர்க்கஜனேதுரைப்பான்
அபிமனும்சுந்தரியும் அரவானுந்தொந்திசெட்டி
சேனைத்திரளுடனே சென்றார்மணம்பொருந்தி
நம்முடையவனமருகே வந்தார்காணாச்சியரே
மைந்தர்வந்தசேதி மாதாவுந்தான்கேட்டு
ஆயிரம்பேராக்ஷதரை அனுப்பினளெதிராக
அழைத்தோடிவாருமென்று அனுப்பினாப்பொழுது
அப்படியேவந்தார்கள் ஆயிரம்பேர்ராக்ஷதரும்
எதிராகவந்து எழுந்திருங்கோளென்றாரே
இப்படியேதானெழுந்து அனைவோரும்வந்தார்கள்
தாயார்கமலவல்லி சதிரிலேதானிருந்தாள்
ஆனைவிட்டுத்தானிறங்கி அபிமன்னராஜாவும்
கல்லரவான்தொந்திசெட்டி நாலுபேர்தங்களுடன்
அம்மானைசுத்திவந்து அடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
தெண்டனிட்ட பிள்ளைகளை சீராயெடுத்தணைத்து
இருக்கச்சிங்காதனங்களிட்டாளெதிராக
அபிமன்னாரும் அழகியகண்டிதானிறங்கி

பாதசரணமென்று மலர்தூவிதெண்டனிட்டாள்
வந்துபணிந்தநல்ல மருமகளைக்காலெடுத்து
வாழ்த்தியெடுத்தணைத்து மாளிகையில்கொண்டுசென்று
பாலும்பழமும் பசுந்தேனும்சர்க்கரையும்
கூட்டிக்கலந்து கொடுத்தார்கள் தாதியர்கள்
போசனமுங்கறியும் போட்டுண்டாளப்போது
கல்யாணகாரியங்கள் காட்சிகளானதெல்லாம்
ஒன்றுங்குறையாமல் உரைத்தானே நல்லரவான்.
அவ்விசேஷங்கேட்டு அம்மாள்கமலகன்னி
நகைத்துதலையசைத்து நன்றாச்சுதென்றாளே

அரவான்சொல்வது,

துரியோதனனுடனே சேரப்பிறந்தார்கள்
குருடனிடபுத்திரர்கள் கொற்றவர்களெல்லோரை
பாலனபிமனுமே பந்தியாய்க்கட்டிவைத்தான்
கொள்ளைசுந்தலக்குணனை குடுமைவைத்துத்தலைசிரைத்து
ஆயிரம்பெருவிளக்கை அவன்தலையிலேற்றிவைத்து
அரசாணிக்காலுடனே அவனையேகட்டிவைத்து
பார்த்திருக்கமங்கிலியம் தரித்தோமோதாலே
பின்னையுமுண்டான பேச்சுவகையுள்ளதெல்லாம்
ஒன்றுங்குறையாம லுரைத்தானரவானும்

கமலகன்னி சொல்வது,

கேட்டாள்கமலகன்னி இருநகையுடன்தானகைத்து
சந்தோஷப்பட்டு தலையசைத்தாள்கமலகன்னி
(அப்போ) பொழுதுவிடியவே பொற்கொடியுந்தானெழுந்து
பதினாயிரங்கோடி பத்துலட்சம்ராட்சதரை
உடனழைத்துதம்பியை ஊர்கோலங்காட்டுமென்றாள்
கடோர்க்கஜனைத்தானழைத்து காரியத்தைப்பாருமென்றாள்
அப்படியேநல்லதென்று அரவான்கடோர்க்கஜனும்
பந்தல்கொளுத்துமென்றார் பட்டணங்கள்சுத்திவர
தீவட்டிகொளுத்துமென்றார் தெருவெங்கும்சுத்திவர
கொட்டாடவிரன்மேளம் கோடையிடிபோலே
கொண்டுவந்தாருலவட்டம் கோடானகோடியுண்டு
யானைகுதிரைகளும் ஆள்பேருராணுவமும்
சேனைபரிகலமும் சேர்ந்துவந்தராணுவமும்
எல்லோருங்கூடி இயல்கோலம்வந்தார்கள்

அபிமன்னனும் சுந்தரியும் அரண்மனைக்கு வருவது,

மாப்பிள்ளையும்பெண்ணும் மகிழ்ச்சியுடன்வந்தார்கள்
ஆச்சியுடன்பெண்ணும் அரண்மனையினுள் புகுந்து
ஆலாத்திதாம் அரிவையருந்தானெடுத்து

மாப்பிள்ளை அபிமன்னனும் சுகித்திருந்தார் மாளிகையில்
கமலகன்னி பட்டணத்தில் கலந்தகொரு ராட்சதரும்
சேனைகளிட்ட பின்பு இருவிளக்குமுன்னே வைத்து
சோகமுடன் ராட்சதர்கள் மொய்வரிசையிட்டார்கள்
பாக்குடனே வெற்றிலையும் பலபேர்க்குத்தான் வழங்கி
ஆக்கமுடன் கொடுத்து அனுப்பினாள் கமலகன்னி
மாப்பிள்ளையும் பெண்ணும் மணவறையைவிட்டிறங்கி

அபிமன்னனுக்கும் சுந்தரிக்கும் பலதானமிடுவது.

கோப்புடனே பால்பழமும் குடித்தாரிருவருமே
சேர்ப்புடனே இராத்திரிக்கு நித்திரைகள் செய்தார்கள்
அபிமனுஞ்சுந்தரியு மங்கொருநாள் வாழ்ந்திருந்தார்
அந்தநாள் போக்கி மறுநாள் கழிந்தபின்பு
ஆச்சி முகம்நோக்கி அபிமன்னன் கூறுவான்
ஆச்சிநீர் கேளீர் அடியேன் தன் விண்ணப்பம்
மாயன் சகோதரியாள் மாதர்சுபத்திரையும்
மாயன்பதிக்குளென்னை வழிநோக்கிப்போகாமல்
மறைப்பான்வசமாக மாதாவுமெனை வைத்தாள்
அங்கிருந்தவற்கே அடியேனும் வந்துவிட்டேன்
ஆச்சிசுபத்திரையும் அலைந்தெங்குந்தேடுவாள்காண்
என்னையனுப்புமம்மா எனக்குவிடைதாருமம்மா
நல்லதுதானென்றுசொல்லி நகைத்தே கமலகன்னி

கமலகன்னி சுந்தரிக்குச் சீதனங்கொடுப்பது.

நாலிரண்டாயிரமும் தங்கப்பொன்பெட்டிகளும்
மாணிக்கச்சேலை மங்கைநல்லாள் சுந்தரிக்கு
சீதனமாகத் திரளுடனே தான்கொடுத்து
அழுதுகண்ணனைப் பக்கத்தே அன்பாகவிட்டுவந்து
பாலுடனே தேனும் பதினெட்டுபச்சடியும்
புத்துருக்கு நெய்வார்த்து போசனமுந்தான்படைத்தாள்
என் தமக்கை சுபத்திரையாள் காணிருக்கும்பட்டணத்தே
கொண்டுபோய்நீங்கள் விட்டு குறிப்பெல்லாந்தானுரைத்து
சென்றுபுகுந்து சுபத்திரைக்குத் தெண்டனிட்டு
கல்யாணப்பேச்சுகளை காரியமாய்த்தானுரைத்து
உணர்போலமைந்து உறவுமுறைக்குப்பாக்குவைத்து
ஐந்தாறுநாளிருந்து அப்பால்வாருமென்றாள்
அப்படியேயல்லவென்றார் அரவான்கடோற்கஜனும்
நல்லரவான்கடோற்கஜனும் நற்பாலன் தொந்திசெட்டி
நானதுபோல் சுந்தரியும் சாபிணையச்சுற்றிவந்து
ஏகாயமற்றிவந்து இருபாதந்தெண்டனிட்டார்
வாழ்த்திவிடைகொடுத்தாள் மாதுகமலகன்னி
கோடைமழைபோலே குமுறுதே பேரசத்தம்
அட்டதிக்கும் [illegible] அதிர [illegible] கனதிர

பட்டத்துயானையின்மேலேறினன்பாலனுமே
சுந்தரியுந்தண்டிகைமேலேறிவெளியேவந்தாள்
சால்வருஞ் சுந்தரியும் நாட்டிற்குவருகுது
கடந்தசேபாளையங்கள் காலூனிக்குந்தானதிர
ஆனைகுந்திகோடி அப்போபயணமிட்டார்.
மலைகடந்து காடுவனங்கடந்து,
மேடுகடந்து மெள்ளவேவாரார்கள்.
மலைதீரப்புதான்கடந்து மன்னவர்கள்வாரார்களே
அன்றுபதுங்குதங்கள் தான்கடந்தார்மன்னவர்கள்
கோயில்குளங்கடந்து கொற்றவர்கள்வாரார்கள்
வல்லாக்கன்வாழ்ந்த வனத்தருகேவந்துநின்று.

ஆதிமன்னன் சொல்வது,

அப்போதுமேனும் அண்ணர்முகம்நோக்கி
கண்டாயேகண்ணே கரியமலைபோலே
அம்பானைக்கொன்றவிட மனையற்குந்தான்காட்டி
அந்தவனத்தைதாண்டி அப்புறமேதானடைந்தார்
மாளிகைவத்தருகே கனவீரர்வந்துநின்றார்
சாரதியைக்கண்டு கனமாகத்தெண்டனிட்டார்
சுந்தரியாளப்போது சுருக்காகத்தெண்டனிட்டாள்
புருஷன்மனைவிஞர்கள் பொற்கொடிக்குமப்பொழுது
அர்ச்சனையசுத்தைக அம்மைகையிலொப்புவித்து
சாரியனைத்தநதிட்டு கனவீரர்வாரார்கள்
மங்கையர்க்காமேலே மெல்லோருவந்துநின்றார்

ஆனைகுந்தியில் அடக்குஞ்சிறப்பு,

இப்படியாகயிங்கே இருக்குமந்தவேளையிலே
இனி ஆனைகுந்திப்பட்டணத்து அதிசயத்தைக்கேட்டருளீர்
ராயன்சகோதரியாள் பழிசையன்தேவியவள்
பெருமாளுடன்பிறந்த பெண்ணுள்சுபத்திரையும்
பலராமருடன்பிறந்த பத்தினியாள்சுபத்திரையும்
மாலைப்புரிந்தமுதல் மங்கைநல்லாள்சுபத்திரையும்
பின்னேபோனான்முதலாய் போசனமும்வேண்டாதே
அன்னமுடனேபால் பழகத்தொடாமலே
பட்டுகொள்ளாச்சுகமே பெண்மணிக்காணுமே
பகையாளிச்சேனையிலே பார்த்தன்மகன்போய்புகுந்தால்
எதிராளிசேனையிலே என்மகனும்போய்புகுந்தான்
வாள்மாற்றிப்போரிடக மன்னர்துணையுமில்லை
அந்தசாதேவன்றன்சொல்லை ஆருமில்லையண்டையிலே
மண்டிப்பகையாளிகை மென்பாசேனாபதி
சொல்வாரோபாவிகள் குழந்தையென்றம்பாராயக்

அறியாதபாலனென்று அஞ்சாமல்கொல்வார்கள்
குழந்தையென்றும்பாராமல் கொல்லத்துணிவார்கள்
அறியாதபாலகனையவர்களென்னசெய்தாரோ
என்செய்வேன்வாளபிமா எழில்விஜயன்தன்மகனே
காணும்படியில்லையோ காவலர்கள்வீரியனே
பார்க்கும்படியில்லையோ பார்த்தன்மகனாரே
என்றைக்குக்காண்பே னினிய அபிமர்தனை
மகனையிழந்துநான் மண்ணிலிருப்பதில்லை
மாரும்படிபொழிய மண்ணிலிருப்பதில்லை
உன்னையிழந்து உயிருடனேயிருப்பேனோ
அக்கினியைக்கண்ட அரக்கதுபோல்தானிருகி
வெப்பிலைக்கண்ட மெழுகதுபோல்தானுருகி
பார்த்தவழிகளெல்லாம் வேற்றுவழியாக
கண்டவிடமெல்லாங் காளையபிமாவென்று
அபிமனுடனிற்கு மாயிரந்தோழர்களை
அந்தப்-பிள்ளைகளைக்கட்டி புலம்பியழுதுகொண்டு
இப்படியாகயிருக்குமந்தவேளையிலே

தூதன்வருவது.

பம்பைநதிக்கரையில் பார்வேந்தர்தாமிருந்து
ஒரு-தூதனைக்தானும் துரிதமுடன்தானழைத்து
ஆச்சிசுபத்திரைக்கு அபிமர்வந்தசேதியைத்தான்
சொல்லுமென்றுசொல்லிச் சுறுக்காகத்தூதுவிட்டார்
தூதுவனுமோடிவந்து சொன்னான்சுபத்திரைக்கு
கேட்டாள்சுபத்திரையும் கிரீடிகள்வந்தசேதி
பந்தலலங்கரித்துப் பாரித்தாளெத்திசையும்
மணக்கோலந்தான்வரவே மங்கைநல்லாள்செய்தாளே
ஆலாத்திதான்கரைத்து அடைவாசவைத்திடுவாள்
இப்படியாகயிவரிருக்கும்வேளையிலே

அபிமன்னன் அரண்மனைசேர்ந்தது.

அங்கேயபிமனு மன்பாகசுந்தரியும்
அரவான்கடோற்கஜனு மானதம்பிநால்வருமே
சருந்நடந்து கரியமலைதான்கடந்து
ஆனைக்குந்தியூரருகே அடைவாசவந்தமர்ந்தார்
சம்புவனுமப்பொழுது சாட்டிப்பறையறைந்தான்
அபிமன்தானென்று அறைந்தான்பறையோசை
சுபத்திரையாள்கேட்டுச் சொகுசாய்மனமகிழ்ந்து
பட்டணத்திலுளளோரெல்லாங் கேட்டுமனமகிழ்ந்தார்

ஆலாத்திகாட்டினா ரபிமருக்குஞ்சுந்தரிக்கும்
ஆலாத்திகாட்டியபின் அழகியசீர்ப்பந்தலிலே
அரசாணிமுன்பாக அபிமருக்குஞ்சுந்தரிக்கும்
சேஷைபரிசிட்டுத் திசைமன்னரெல்லோரும்
காப்புக்களைந்து களித்துத் தேனைசேசையிட்டு
அம்மிமிதித்து அரசாணிசுற்றிவந்து
ஆச்சியல்லசுபத்திரைக்கு அபிமனுந்தெண்டனிட்டான்
கண்ணில்லாவெந்தனுக்குக் கண்வந்ததென்றுசொல்லி
கட்டியெடுத்தணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
அத்தையபாதம்பார்த்துப் பணிந்தாள்சுந்தரியும்
நாயன்மகளாரும் சாமிசரணமென்றாள்
வந்துபணிந்து மருமகளைச்சென்றெடுத்து
சமர்த்தும்பெருமையும் தாங்கிற்றேயுந்தனுக்கு
இட்டசபதம் ஈடேற்றிமுடித்தாய்
என்றுவாழ்த்திமனமகிழ்ந்து மகிழ்ச்சியுடனிருந்தாள்
அப்போ-அரவான்கடோற்கஜனு மானதொந்திசெட்டியாரும்
மாதாசுபத்திரைக்கு வணங்கியேதெண்டனிட்டார்
வந்துபணிந்தவரை வாழ்த்தியெடுத்தணைத்து
என்னைப்பெறுவீர் எதிர்த்தார்முடியறுப்பீர்
பின்னைபெறுவீர் போர்விசையன்பேரிடுவீர்
ஆயாரவாழ்த்தி மதிமுகத்தைமுத்தமிட்டு
ஆருக்கென்தம்பியென்று மாளிகையிற்கொண்டுசென்று
பொரிக்கறிபொரிக்கறியும் புத்துருக்குநெய்த்துளியும்
வந்தவர்களுக்கும் மாதுநல்லாள்சுந்தரிக்கும்
ஐவருக்குமிட்டு மாதா அமுதுமுண்டாள்

நால்வரும் சொல்வது,

அன்னகடையானே யன்னையரேநீர்கேளீர்
உன்னக்குயிலாளே மாதாவேவிடைதாரும்
ஆச்சிமார்தேடாமுன் அனுப்புமம்மா எங்களையே
அடியில்சனையுமென்று ளானங்கவிழ்மாரி
அப்படியேயாகுதென்று ஆச்சிசுபத்திரையும்
ஆக்கியளித்தனர் ஆருயிர்த்தோழிமார்
தோழிமாரோடேவந்து சுபத்திரைக்குத்தெண்டனிட்டு
அடியில்சனைத்தவைத்தோ மாச்சியெனப்பணிந்தார்
மக்களைச்சேரவைத்து மாதா அமுதுமிட்டாள்

அமுதுண்டபிற்பாடு ஆயிழைமாரோடிவந்து
கைக்குநீர்வார்த்தார்கள் கலசத்திளமுலையாள்
வெள்ளிலைக்கற்பூரம் வேண்டும்படியளித்து
மக்களேநீங்களிப்போ மாளிகைக்குப்போய்வாரும்
என்றுவாழ்த்திவிடைகொடுத்து வழிவிட்டனுப்பலுற்றாள்
அபிமன்னனோடிவந்து அண்ணர்தனைத்தெண்டனிட்டான்
தெண்டனிட்டதம்பியனைத் தீவிரமாய்த்தானெடுத்து
வாயாரவாழ்த்தினார் மன்னவர்கள்மூவர்களும்
கொம்பனையாள்சுந்தரியும் கொழுநர்க்குத்தெண்டனிட்டாள்
புத்திமதியுரைத்து பொற்கொடியையில்லுமென்றார்
அங்கேவிடைகள்பெற்று அலங்கைகன்னூடர்
காடுகடந்துகடுகெனவேவாரார்கள்
தங்கள்தங்கள்வீட்டகத்தே தாம்வேந்தர்போய்ச்சேர்ந்தார்
ஆச்சிரபத்திரையு மபிமருஞ்சுந்தரியும்
ஆனைகுந்திப்பட்டணத்தி லாயனருளாலே
ஆயனருளாலே அழகாகவந்திருந்தார்
அபிமன்னன்மாலைதனை யன்பாகவச்சிவிட
புவிமன்னரெல்லோரும் போதமிகப்படிக்க
குற்றங்கள்வாராமல் குறைவொன்றும்கோராமல்
இக்கதையைக்கற்றவர்க ளின்பமுடன்வாழி
ஆதிபரமசிவ னடியார்மிகவாழி
சோதிதிருமால் தொல்லுலகிலேவாழி
வாழிவாழியென்று வரமளித்தாரீச்சுரனார்

வாழிவிருத்தம்,

மன்னவர்வாழிவாழி மறையவர்தானும்வாழி
தென்னவர்வாழிவாழி சிவனடியார்கள்வாழி
மன்னவாவாழிவாழி மாதுசுந்தரியும்வாழி
உன்னிதஞ்சொரியுமாய னுறுபதம்வாழிவாழி

புகழேந்திப்புலவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

அபிமன்னன் சுந்தரிமாலை

முற்றுப்பெற்றது,

ாக்கம்,
ம்ப்ளக்ஸ்
ணனரே

